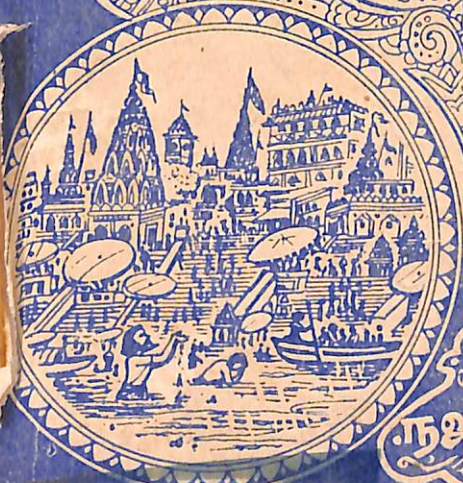

காச்.கங்கா.சேது பாத்நரை

33-1

நஜன்.

Acc. NO: 3383
Q1: 38

பிரதீபா பிரசுரம்

சிவ குமாரர்களைப் பற்றிய அரிய புத்தகங்கள்

- ❶ வினை தீர்க்கும் விநாயகர்
(வாஞ்சா கல்பலதா என்ற
அபூர்வ ஜப முறையுடன்) 2-ம் பதிப்பு ரூ. 5-00
- ❷ கணபதி ஹிருதயம்
கணபதி ஆவரண பூஜை, திரிசதி
சகஸ்ரநாமத்துடன்) 2-ம் பதிப்பு ரூ. 5-00
- ❸ ,, சம்ஸ்க்ருத பகுதியுடன் சேர்ந்தது ரூ. 8-00
- ❹ சரவணபவ சரணம்
(தத்துவங்கள், மூலமந்திர திரிசதி உட்பட) ரூ. 4-00
- ❺ முருக தரிசனம்
(108 முருகத் தலங்களின் விவரங்கள்)
2-ம் பதிப்பு ரூ. 4-00
- ❻ சுவாமியே சரணம் ஐயப்பா
3-ம் பதிப்பு ரூ. 4-00

எதிர்பாருங்கள்:

சுப்ரமண்ய ஹிருதயம்

(ஆவரண பூஜை, சகஸ்ரநாமத்துடன்)
விலை ரூ. 5-00

**பிரதிபா
பிரசுரம்**

39, ஆடம் தெரு, மைலாப்பூர்,
சென்னை-600 004.

PHONE-747 20.

காசி கங்கா சேது யாத்திரை

33 -1

(தீர்த்த யாத்திரை விதிகள், தத்துவ வீளக்கங்களுடன்)

ஆசிரியர் :

ஸ்ரீ வித்யா ஞான பாஸ்கரா

“நஜன்”

(எஸ். நடராஜன்)

பிரதிபா பிரசுரம்

பிரசுரித்தவர் :

என். லலிதரம்பாள்

பிரதிபா பிரசுரம்

39, ஆடம் தெரு, மயிலாப்பூர், சென்னை 600 004.

PHONE-74720

உரிமையுள்ளது]

[விலை ரூ. 6-00

காசி கங்கா சேது யாத்திரை

Kasi Ganga Sethu Yatrai

முதல் பதிப்பு: ஜூன் 1979.

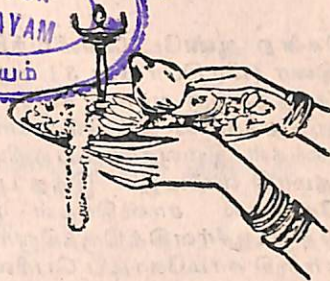
விலை ரூ. 6-00

பிரதிபா பிரசுரம்

31

பொருளடக்கம்

1. யாத்திரை துவக்கம்
2. கனவில் கண்ட கங்காதேவி
3. காசி மகாத்மியம்
4. விஸ்வநாத மகராஜ் கீ ஜே
5. அன்னபூரணியின் ஆதிக்கம்
6. கங்கை கட்டடங்கள் கூறும் கதை
7. கலாதேவியின் வாசஸ்தலம்
8. கயை—சிரார்த்த ஸ்தலம்
9. பிரயாகை—திரிவேணி சங்கமம்
10. சேது யாத்திரை
11. காசி கங்கை சேது ஸ்துதிமாலை

சமர்ப்பணம்

நமது இந்து சாஸ்திரங்களின்படி காசி, கயை, பிரயாகை, சேது இவைகளுக்கு வாழ்க்கையில் ஒரு தடவையாவது யாத்திரை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

நம் தலைமுறைகளில் யாராவது ஒருவர் இப்புனிதக்ஷேத்திரங்களுக்குச் சென்று பிண்டம் போடமாட்டார்களா என்று பித்ருக்கள் ஏங்குவார்களாம்.

பித்ருக்களின் இந்தத் திருப்திக்காகவே பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற பின் இப்புனித யாத்திரையை மேற்கொண்டோம். கண்டதையும் கேட்டதையும் படித்ததையும் இந் நூல் வடிவில் தந்திருக்கிறோம்.

இந்நூலை

**எங்கள் தாய்வழி தந்தை வழியைச் சேர்ந்த
21 தலைமுறை ரீத்ருக்களுக்கும்**

அவர்கள் ஆசியைக் கோரி
சமர்ப்பிக்கிறோம்.

என். லலிதாம்பாள்
(பிரதிபா)

எஸ். நடராஜன்
(நஜன்)

பதிப்பாசிரியர் நன்றி

சென்ற ஆண்டே வெளிவந்திருக்க வேண்டிய காசி கங்கா சேது யாத்திரை (பிரதிபாவின் 31 வது புத்தகம்) காலம் தாழ்த்து வெளி வர நேர்ந்ததற்கு வாசகர்களின் மன்னிப்பைக் கோருகிறோம்.

ஹிந்துக்களின் இப்புனித யாத்திரைப் பற்றிய விதிகள், தத்துவ விளக்கங்கள் இவைகளைப் பற்றிய தகவல்களில் சேகரிப்பதில் கால தாமதமாகி விட்டது. இந்த புத்தகத்திற்கு பிறும்மூலீ மஞ்சக்குடி ராஜகோபால் சாஸ்திரிகள் மிக அருமையான முகவுரையைக் கொடுத்து ஆசீர்வதித்திருக்கிறார். அவருக்கு எங்கள் நமஸ்காரம்.

காஞ்சி காமகோடிப் பெரிவர்களும் புதுக்கோட்டை சத்குருஸ் வாமிகளும் அருளாசி வழங்கியிருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு எங்கள் நமஸ்காரம்.

இந்த யாத்திரை பித்ரு தேவதைகளுக்கு மிகுந்த பிரியத்தை அளிப்பது. ஆகவே தாய்வழி தகப்பன்வழி 21 தலைமுறை பித்ருக் களுக்கு இந்நூலை சமர்ப்பணம் செய்திருக்கிறோம்.

இந்நூலை அச்சடித்து கொடுத்த கலைவேந்தன் பிரிண்டர்கள் அவர்களுக்கும் அட்டைப்படத்தை அமைத்துக் கொடுத்த ஸ்ரீசுபா அவர்களுக்கும் எங்கள் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

மயிலாப்பூர்.

சனி ரோகினி 25-5-79.

என். லலிதாம்பாள்.

பிரதிபா பிரசுர ஆசிரியர் “ந ஜ ன்” அளிக்கும் பரிசு நூல்கள்

கல்யாணமே வைபோகமே

புதுமணத் தம்பதிகளுக்கு அளிக்கப்படும்
சிறப்புப் பரிசு.

தீர்க்க சுமங்கலி பவ

சுவாஸினிகளுக்கு அளிக்கப்படும் சிறப்புப் பரிசு.

கர்ப்ப ரகசை

கர்ப்பினிகளுக்கு சுகப் பிரசவமாக அளிக்கப்படும்
சிறப்புப் பரிசு.

குழந்தையும் தெய்வமும்

தாய்மார்களுக்கு அளிக்கப்படும் சிறப்புப் பரிசு.

தேவீ காயத்ரி

உபநிசத் நாமாகும் பிறும்மசாரிகளுக்கான
சிறப்புப் பரிசு.

வாழ்க்கை தத்துவங்கள்

60 ஆண்டுகள் வாழ்ந்த பெரியோர்களுக்கான
சிறப்புப் பரிசு.

உ

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி
 ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராச்சார்ய ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீமடம்
 காஞ்சீபுரம்.

முகாம் : அல்ஸூர்.
 (பெங்களூர்)

தேதி : 26-4-1979

அனேக தெய்விக நூல்களின் ஆசிரியரான ஸ்ரீ நடராஜன் (நஜன்) எழுதியுள்ள 'காசி கங்கா, ஸேது யாத்திரை' என்றும் நூலில் காசி, கங்கா, ஸேது யாத்திரை விதிகள், சரித்திரவரலாறு தரிசிக்க வேண்டிய மூர்த்திகள், தீர்த்த விசேஷங்களின் மேன்மைகள் இவைகள் அங்கங்கு தகுந்த துதிகளுடன் உருக்கமாய் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆஸ்திகர்கள் இவ்வயர்ந்த நூலின் மூலம் காசி, ப்ரயாகை, ஸேது மஹிமைகளை உணர்ந்து சக்திக்குத்தகுந்த படி யாத்திரை செய்து ஸ்ரீ விச்வேஸ்வரப் பெருமானின் அரு ளால் எல்லா மங்களங்களையும் அடைவார்களாக.

நாராயண ஸ்ம்ருதி

ஆசிரியர் முகவுரை

ஹிந்துவாக பிறந்த ஒவ்வொருவரும் காசி ராமேஸ்வர யாத்திரையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நம் முன்னோர்கள் எற்படுத்தி யிருந்தனர். நாட்டின் ஒருமைப் பாட்டுக்கு அவர்கள் வகுத்த வழி அது.

பாரத நாட்டில் காசி—ராமேஸ்வர யாத்திரை மிகவும் பழமை யானது, நடையையும் மாட்டுவண்டியையும் மக்கள் நம்பி வாழ்ந்த காலத்திலேயே ஏராள மான பேர் காசி ராமேஸ்வரம் சென்று வந்தனர்.

தென்னாட்டினர் சேதுவிலிருந்து மணலை எடுத்துச் சென்று காசி கங்கையில் சேர்த்துவிட்டு அங்கிருந்து கங்கை நீரைக் கொண்டுவந்து ராமநாதனுக்கு அபிஷேகம் செய்விப்பார்கள். வடநாட்டினர் கங்கா தீர்த்தத்தை ராமேஸ்வரம் கொண்டுவந்து ராமநாதனுக்கு அபிஷேகம் செய்வித்து இங்கிருந்து மணலைக் கொண்டு போய் கங்கையில் சேர்ப்பர்.

இந்த புண்ணிய யாத்திரை எல்லாருக்கும் எளிதில் கிடைப்பதல்ல. பூர்வ புண்ணியம் இருந்தால்தான் கிடைக்கும்.

பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றதும் காசி யாத்திரை கிடைக்கும் என்று நான் எதிர்பார்க்க வில்லை. அதே மாதிரி இந்த யாத்திரையைப்பற்றிய ஒரு புத்தகமும் எழுதுவேன் என்று எதிர்பார்க்க வில்லை. எல்லாம் அம்பிகையின் அருள்.

மகாமகம் வரும் இந்த ஆண்டில் காசி கங்கை சேது தீர்த்த யாத்திரை பற்றியும் கும்பகோண மகாமக ஸ்நான விசேஷம் பற்றி “சர்வ மங்களா” என்ற புத்தகமும் வெளிவருவது மிகச் சிறப்பானதாகும்.

இந்நூலில் கண்ட பல அருமையான விஷயங்கள், தகவல்கள் தெரிவித்த பெரியோர்களுக்கு என் நமஸ்காரமும் நன்றியும் உரியன.

முகாலத்தில் இந்த யாத்திரைகளை எப்படி செய்தார்கள் காலத்திற்கேற்ப இப்போது எப்படி இந்த தீர்த்த யாத்திரையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்கிற சகல விவரங்களும் இதில் சேர்க்கப் பட்டுள்ளன. இந்த யாத்திரையை மேற்கொள்பவர்களுக்கு இது மிகப்பயன்படும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

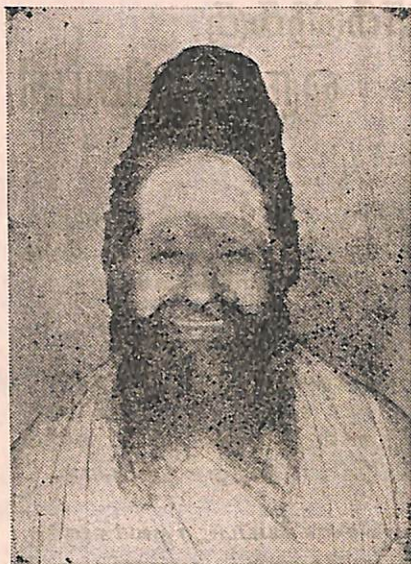
மயிலாப்பூர்,

சனி ரோகிணி

“நஜஸ்”

எஸ். நடராஜன்

ஸ்ரீமத் ஸத்குரு சாந்தானந்த ஸ்வாமிகளின் அருளாசிச் செய்தி

• நல்லறிவையும், நல்லொழுக்கத்தையும், நல்ல மனதையும் தமக்கே சொந்தமாக்கிக் கொண்டுள்ள ஸ்ரீவித்ய ஞான பாஸ்கர நஜன், அவர்கள் காசி, கங்கா, சேது யாத்திரை செய்ய விரும்பும் ஆஸ்திகோத்தமர்களுக்குக் கெல்லாம் இந்த ச்ஷேத்திரங்களின் முக்கியத்துவம், யாத்திரை செய்ய வேண்டிய முறைகள், ச்ஷேத்திரங்களில் செய்ய வேண்டிய மிகவும் முக்கியமான சங்கல்பங்களும், கர்மாக்களும் மற்றும் சகல விபரங்களும் அடங்கியுள்ளதும், நமது பாரத தேசத்தின் பெருமைமிக்கதுமான காசி, கங்கா, சேது யாத்திரை என்ற தலைப்பில் ஒரு அருமை யான புனிதமான புஸ்தகத்

தைக் கொடுத்துள்ளதை கண்டு மகிழ்கிறோம்.

மானிடப் பிறப்பு யாதிலும் அறிதறிது.

இப்பிறவி தப்பினால் எப்பிறவி வாய்க்குமோ, என்கிற மகான் களின் திருவாக்கை நம்பும் உத்தமர்களுக்கு இப்பிறவியிலேயே ஜென்ம சாபல்யத்தைத் தேடிக் கொள்வதற்கு முதலில் வேண்டியது காசி, கங்கா, சேது யாத்திரைகளேயாகும். மூர்த்தி, ஸ்தலம், தீர்த்தம் முறையாக தரிசிப்பவர்களுக்கு, வார்த்தை சொல்ல சத்குருவும் வாய்க்கும் என்கிற அருள் வாக்குகளின்படி பகுத்தறிவுள்ள ஆஸ்திகோத்தமர்களுக்கு காசி, கங்கா, சேது யாத்திரை செய்ய வேண்டிய முறைகளை நன்கு தெரிவிக்கும் இந்த புத்தகம் நல்லவழி காட்டியாகுமென்பதை சொல்லாமல் இருக்க முடியாது.

துளி கங்கா தீர்த்தத்தை சாப்ரீடுவோமானால் கோடி பாபங்கள் அகன்று இம்மையில் புனித மடைந்து விடலாமென்பது ஆதிசங்கர குருநாதனின் அருள் வாக்குகளை ஆஸ்திகர்கள் மறந்துவிட முடியாது.

உத்தமோத்தமராகிய நஜன் நீண்ட ஆயுள் ஆரோக்கியத்துடன் நீழி காலம் குறைவற்ற செல்வத்துடன் இருந்து கொண்டு நமது நாட்டிற்கு மேலும் மேலும் இப்படிப்பட்ட நற்பணிகளைச் செய்து கொடுத்துக் கொண்டு இன்புற்றிருந்து வரவேண்டுமென விசேஷ ஆசிகளுடன் அனுக்ரஹிக்கிறோம்.

ஸ்வாமி

சாந்தானந்தா

காசி யாத்திரை செய்பவர்களுக்கு ஒரு நற்செய்தி

காசி, கயா, பிரயாகை இம்மூன்று சேஷத்திரங்களிலும் செய்ய வேண்டிய யாத்திரைகளை அவர்களின் இஷ்டப்படியும் செளகரியப்படியும் செய்து வைக்க காத்திருக்கிறார்

ஸ்ரீ கே. ராதாகிருஷ்ண வாத்தியார்
(கல்லிடைக்குறிச்சி ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாத்தியார் குமாரர்)

- ★ முன்கூட்டியே தெரிவித்தால் ரயில்வே ஸ்டேஷனில் அவரோ அவரது பிரதிநிதியோ வந்து சந்திப்பார்.
- ★ காசி யாத்திரை வர செளகரியப்படாதவர்களுக்கு அவர்கள் காசியில் செய்ய வேண்டிய புண்ணிய காரியங்கள், தர்மங்கள் அவரவர் இஷ்டப்படி செய்து வைப்பார்.
- ★ சிவபதம் அடைந்தவர்களின் அஸ்தியை அவிழுக்க சேஷத்திரமாகிய காசியில் அஸி வருண மத்தியில் இருக்கும் கங்கையில் கரைக்கவும் ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

மற்ற விவரங்களுக்கு
கீழ் கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதவும்.

ஸ்ரீ கே. ராதாகிருஷ்ண வாத்தியார்

B. 5/304, ஹனுமான் காட் (Ghat)

வாரணாசி (U. P.)

முகவுரை

பிரம்மஸ்ரீ மஞ்சக்ருடி

கே. ராஜகோபால சாஸ்திரிகள்

காச்யாம் ஹி காசதே காசீ, காசீ
ஸர்வ ப்ரகாசிகா
ஸாகா சீவிதிதாயேந தேந ப்ராப்தா
ஹி காசிகா II.

ஸ்ரீஜகத்ரு பகவத்பாத முர்த்தி 'காசி பஞ்சகம்' என்று அருமை யான ஐந்து சுலோகங்களினால் காசியின் உண்மை தத்துவத்தை உணர்த்துகிறார். காசி என்றால் என்ன? கங்கை, கயை, பிரயாகை என்றால் என்ன என்பதெல்லாம் மனித இனத்தால்தான் அறிய முடியும். மனித சமுதாயத்திலும் ஒரு சிவரால்தான் அறியமுடியும். சாமான்ய ஜனங்கள் காசி கயை போன்ற திவ்ய சேஷத்திரங்களைப் பற்றி நினைத்ததும் இல்லை. இப்படிப்பட்டவர்களும் இதன் அருமை பெருமை அறிய வேண்டும் என்று பரம்பொருளை வேண்டுவோம்.

ஜீவ கோடிகள் அன்று செய்த பாபம் விலக ஸ்நானம் செய்யும் போது வேண்டிக் கொள்ள வேண்டிய தெய்வங்களையும் புண்ய நதி களையும் கூறும் மந்திரமாவது.

இமம்மே கங்கே யமுனே சரஸ்வதி
சதுத்ரிஸ் தோம (கும்)ம்
ஸசதா பருஷ்ணியா
அஸிக்னியா மருத்வருதே விதஸ்த
யார்ஜீ கீயே ச்ருணு
ஹ்யாஸு ஷோமயா II.

நதிருபமான புண்ணிய தீர்த்த தேவதைகளை அழைக்கிறது இந்த மந்திரம். கங்கையைத் தலைமையாகக் கொண்ட பத்து நதிகளை அழைத்து என் ஸ்துதியை கேளுங்கள் என்கிறது வேதம். (இப்பத்து நதிகள்: கங்கை யமுனே, சரஸ்வதி, சதுத்ரி, பருஷ்ணி அஸிக்னி, விதஸ்தா ஆர்ஜிகீயா, ஸுஷோமா, மருத்வருதா., இதற்கு சாயணர் என்ற மகாத்மா பாஷ்யம் செய்துள்ளதை அப்படியே விவரிப்போம்.

“விஸ்வநாத ராஜதானியில் இருக்கும் பாகிரதியே, ஆதித்யனின் பெண்ணை யமுனையே, பிரம்ம பத்னியான சரஸ்வதியே என் வாக்கி லிருந்து வெளிப்படும் ஸ்துதியைக் கேட்டு நீங்கள் சதுத்ரி, பருஷ்ணி அஸிக்னி, மருத்வருதா, விதஸ்தா, ஆர்ஜிகியா, ஸுஷோமா ஆகிய ஏழு நதிகளையும் அழைத்து வாருங்கள்.

“ஏன் உங்களை அழைக்கிறேன் என்றால்? என்னால் உங்கள் நதி கரையில் தங்கி சிலகாலம் இருந்து ஸ்நானம், ஜபம், ஹோமம், தானம், த்யானம் இவைகளை எல்லாம் செய்ய முடியாதவனாக இருக் கிறேன். உங்கள் ஜலத்தையும் குடிக்கவில்லை. ஆனால் நான் எங்கு இருந்து ஸ்நானம் செய்தாலும் என் பாவத்தைப்போக்கி என்னைப் பரிசுத்தனாக்குங்கள். என்னை அனுக்கிரஹியுங்கள் என்ற பாவத்

துடன் இந்த மந்திரம் ஜபிக்கப்பட வேண்டும். இதை உபநிஷத் பாஷ்யத்தில் காணலாம்.

எனவே மனிதன் புண்ணிய பலத்தினுல்தான் நல்வாழ்வு வாழலாம். பாவம் என்பது என்ன? அது எங்கே இருக்கிறது என்றெல்லாம் கேட்பவர்களுக்குப் பதில் சொல்வது கஷ்டம் இல்லை. அவனவன் படும் பாடு அவனை உணர்த்தும். பாபம் இல்லாமல் மனிதன் கஷ்டப்பட மாட்டான். ஆதலால் பாபம் எங்கு இருக்குமோ எப்படி இருக்குமோ என்று பயந்து ஒவ்வொரு நாளும் பாபம் செய்யாமல் இருக்கவும் முயற்சி செய்யவேண்டும்.

ஆதிசங்கரர் பரம கருணையுடன் மனிதன் கடைத்தேற வழி கூறுகிறார். கங்கையின் கரையின் தான் நம் பாபத்தைப் போக்கும். அதிலும் மிக உத்தமமானது கங்கைக் கரையிலுள்ள காசி. அதிலும் உத்தமமானது மணிகர்ணிகையும் விஸ்வநாதர் ஆலயமும் தான். இத்தகைய புண்ணிய சேஷத்திரம் கிடைப்பது மிக துர்லபம்.

முன் ஜன்மாவில் புண்ணியம் செய்திருந்தால் இந்த காசி விஜய பாக்கியம் கிடைக்கும். இதிலிருந்தே புண்ணிய ஜன்மாக்கள் யார் என்பது தெரிந்து விடும்.

கங்கா தீரமனுத்தமம் ஹி ஸகலம்
தத்ராபி காசியுத்தமா
தஸ்யாம் ஸா மணிகர்ணிகோத்தமா
யத்ரேச் வராமுத்தித.
தேவானாம்பி துர்லபம் ஸ்தல மிதம்
பாபௌக நாசக்ஷமம்
பூர்வோ பார்ஜித புண்ய புஞ்ஜ கமகம்
புண்ணயர் ஜனை: ப்ராப்யத

இந்த அழகான சுலோகம் ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் இருக்க வேண்டியதாகும். புண்யம் செய்திருந்தால் தான் காசி விஜயமும் கங்கா ஸ்நானமும் கிடைக்கும்.

மனித ஜன்மாவில் ஒரு முறையாவது காசி கயை பிரயாகை இம்முன்று ஸ்தலங்களுக்கும் போய் வரவேண்டும்.

இக்காசி யாத்திரை எப்படி மேற் கொள்வது என்ற கவலையைப் போக்கவேண்டியது அறிவாளிகளின் கடமை. அத்தகைய அறிவாளிகளில் சிறந்த ஸ்ரீநஜன் (எஸ். நடராஜன்) அவர்கள் மனித சமுதாயத்தின் பாபங்களைப் போக்க வழி கண்டுபிடித்திருக்கிறார். பல அபூர்வ புத்தகங்களை ஆஸ்திக சமூகத்திற்கு வழங்கியுள்ள அவர் தன் குரு பக்தி என்ற அரும் பெரும் பலத்தினால் ஸ்ரீ சக்ரத்திலுள்ள சங்கியை களைக் கொண்டே சிறந்த நூல்களை வெளியிட்டிருக்கிறார். அவைகள் ஒவ்வொன்றின் அருமை பெருமைகளை எடுத்துச் சொன்னால் அதுவே ஒரு பெரிய நூலாகி விடும். அந்த உண்மையான பிரயாகையைப் போற்றுவது ஆஸ்திகர்களின் கடமையாகும்.

காசி, கயை, பிரயாகை யாத்ரை செய்யும் முறை அங்கு செய்ய வேண்டிய ஸ்நான சங்கல்பங்கள், தானம், பிரயாச்சித்தம் வேணி

தானம், சிரார்த்தங்கள், பிண்ட தானங்கள் கங்கா பூஜை, தம்பதி பூஜை இவை பற்றிய விவரங்கள் கங்கை கட்ட வரலாறுகள் அவை சம்பந்தப்பட்ட சரித்திரக் குறிப்புகள் முதலியவைகளை மிகவும் பிரயாசை எடுத்து சேகரித்து, புராணங்கள் இதிகாசங்கள், சாஸ்திரங்கள் இவைகளை எல்லாம் ஆராய்ந்து அழகாக எளியநடையில் அறி அற்புதமான ரத்னங்களால் ஆன பதக்கம் போல் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்.

இந்த அற்புதமான நூலை எல்லாரும் பெற்று அறிந்து அவ்வழி நடந்து சகல பாபமும் அற்று புண்ணிய சமூகமாகி பரம கேடும் அடையவேண்டும்.

ஸ்ரீநஜன் இதுபோன்ற பல நூல்களை மேலும் எழுதி அளிக்க எல்லாம் வல்ல விசாலாக்ஷி விஸ்வேஸ்வரன், கங்கா கதாதரன், யமுன, சரஸ்வதி முதலிய கருணை வள்ளல்கள் அருள் புரிய வேண்டுகிறேன்.

கருணாநிதி நகர்,
6—3—79.

கே. ராஜகோபால சாஸ்திரிகள்.

பித்ரு வழிபாட்டுக்கு சிரத்தை அவசியம்

தெய்வ காரியங்களுக்கு பக்தி அவசியம். பித்ரு காரியங்களுக்கு சிரத்தை அவசியம்.

சிரத்தை யின்மை பெரும் பாவம், சிரத்தை பாவத்தை அகற்றும். மனிதனே சிரத்தையின் உருவம்தான்.

பிஷ்மர் தருமருக்கு செய்த உபதேசத்தில் “சம புத்தியைக் கொண்டு சிரத்தையுடன் எக்காரியத்தைச் செய்தாலும் அது வேள்விதான். அதுதான் தருமம்” என்று குறிப்பிட்டார்.

பழங்காலத் தமிழர்கள் இறந்தவர்களை பெரிய தாழியில் வைத்து பூமியில் புதைத்து விடுவார்கள். சமாதியின் கீழ் இறந்தோரின் ஆவி நிலைபெற்றிருக்கும் என்று நம்பிய தமிழர் அந்த ஆவிக்கு பூஜை போட்டனர். இதுதான் திதி, சிரார்த்தம் என்பதற்கு அடிப்படை. அக்காலத்தில் குண்டு கற்களையே தெய்வமாக வழிபட்டனர். அக்காலத்தில் தோன்றியதே பிண்ட வழிபாடு.

ஹிந்து மதம் ஐம்பெரும் வேள்விகளைப் பற்றிக் கூறுகிறது. பிதர் யக்கும், தேவ யக்கும், பூத யக்கும், மனித யக்கும், வைஸ்வதேவம். இதில் பித்ரு வேள்விக்கு திருவள்ளுவர் முதலிடம் கொடுத்துள்ளார்.

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல் தான்

என்றாங்கு

ஐம்புலத்தார் ஒம்பும் தலை.

இந்த ஐந்து வேள்விகள் பற்றிய விவரம் ‘பிரதிபா’வின் ‘தமிழர் பண்டிகைகளும் பண்பாடும்’ நூலில் காணலாம்.

நீண்ட நாட்களாக எதிர்பார்த்த
 'பிரதிபா'வின்
நவக்கிரகங்களின் வரலாறு
 வெளிவந்து வீட்டது.

நவக்கிரகங்கள் வரலாறு பற்றிய விவரங்கள் தனி
 நூலாக இருக்கும்.

விலை ரூ. 6-00

நவக்கிரகங்கள் வழிபாடு பற்றிய விவரங்கள்

ஆதித்ய ஹிருதயம்

(சூரிய நமஸ்காரத்துடன்)

என்ற பெயரில் தனிப் புத்தகமாக வெளிவருகிறது.

விலை ரூ. 6-00

வரலாறு

வழிபாடு

நவக்கிரகங்கள் அறிமுகம்

சூரிய நமஸ்காரம்

ஜோதிடத்தில்

ஆதித்ய ஹிருதயம்

வான சாஸ்திரத்தில்

இதர சூரிய ஸ்துதிகள்

சங்கீதத்தில்

நவக்கிரக கவசங்கள்

நம் உடலில்

அஷ்டோத்திரங்கள்

நவக்கிரகங்கள்.

நவக்கிரக விரதங்கள்

நவக்கிரக மணிகள்

நவக்கிரக ப்ரீதிக்கு
பாராயணங்கள்

நவக்கிரக சேஷத்திரங்கள்

முதலியன.

முதலியன,

ஊண்டி விநாயகர் துதி

(கந்த புராணம் காசி காண்டத்தில் உள்ளபடி)

ஸ்ரீ கண்ட உவாச

1. ஜய விக்னகிருதமாத்ய பக்தநிர்விக்கனகாரக
அவிக்ன விக்னசமன மஹாவிக்னேக விக்னக்ருத்.
2. ஜயஸர்வகணாதீச ஜயஸர்வகணாக்ரீணீ:
கணப்ரணதபாதாப்ஜ கணநாதித ஸத்ருண.
3. ஜயஸர்வகஸர்வேச ஸர்வபுத்யேகசேவதே
ஸர்வமாயாப்ரஞ்சக்ரு ஸர்வகர்மாக்கரபூஜித.
4. ஸர்வமங்களமாங்கல்ய ஜயத்வம் ஸர்வ மங்கள
அமங்களோபசமன் மஹாமங்களஹேதுக.
5. ஜய ஸ்ருஷ்டி க்ருதாம் வந்த்ய ஜயஸ்திதிக்ருதாநத
ஜய ஸம்ஹருதிக்குத் ஸ்துத்ய ஜயத் ஸத்கர்ம ஸித்தித.
6. ஸித்த வந்த்யபதாம்போஜ ஜய ஸித்திவிநாயக
ஸர்வஸித்யேகநிலய மஹாஸித்ய்ருத்திஸீசக,
7. அசேஷ குணநிர்மாண குணாதீச குணாக்ரணீ;
பரிபூர்ண சரித்ரார்த்த ஜயத்வம் குணவர்ணித.
8. ஜயஸர்வபணாதீச பலாராதி பலப்ரத
பலாகோஜிவஸ தந்தாக்ர பாலாபால பராக்ரம.
9. அனந்த மஹிமாதார தராதர விதாரண
தந்தாக்ரப்ரோததிந்நாக ஜயநாகவிபூஷண.
10. அன்வேஷணேடுடிர்யம்ப்ரதிதோஸ்தி தாது:
ஸர்வார்த்தடுண்டிததயா தவ ஊண்டிநாம.
காசிப்ரவேச மபிகோலபதேத்ரவதேஹீ
தோஷம்விநாதவ விநாயக ஊண்டிர்யாஜ.

பிரயாணத்திற்கு ஏற்ற நக்ஷத்திரங்கள்

ஹஸ்தம், புஷ்யம், அசுவினி, அனுஷம், அவிட்டம், ரேவதி,
திருவோணம், மிருகசீர்ஷம். (8 நக்ஷத்திரங்கள்)

பின்கண்ட பத்து நக்ஷத்திரங்களில் பிரயாணம் செய்தால்
சுக்ஷம லாபத்துடன் சீக்கிரம் திரும்பமுடியும்! மிருகசீர்ஷம், அசு
வனி, புஷ்யம், புனர்வசு. ஹஸ்தம், அனுஷம், திருவோணம்
மூலம், அவிட்டம், ரேவதி.

விலக்க வேண்டியவை

பூரம், பூராடம், பூரட்டாதி, மகம், கேட்டை, பரணி, ஜன் மத்ரயம், கிசுத்திகை, ஸ்வாதி, ஆயில்யம், விசாகம், ஆருத்ரா, சித்திரை.

யாத்திரைக்கு சக்லபக்ஷம் விசேஷமானது. ஷஷ்டி, அஷ்டமி, துவாதசி இவை யல்லாத திதிகளில் பிரயாணம் செய்வது சுபம்.

லக்கினங்களில் தநுஸ், விருஷபம், கடகம், சிம்மம், துலாம் ஆகியவை சுபமானவை.

பரஸ்தானம்: சுபமான அனுசூலமான லக்கினத்தில் புறப்பட்டு பந்துக்கள் வீட்டிலோ, சிநேகிதர்கள் வீட்டிலோ தங்கி பிறகு பிரயாணம் மேற்கொள்வது. இதுவும் முடியாவிட்டால் நாம் எடுத்துச் செல்லும் பொருள்களை சுபவேளையில் அனுப்பிவிட்டு, பின்னர் புறப்படுவது.

யாத்திரையின்போது, சகுனம் பார்ப்பது முக்கிய கடமை. கன்னிகை, பசு, பூர்ண கும்பம், பாற்குடம், தயிர், பழம், புஷ்பம், சங்கநாதம், மங்கள வாத்தியம், பல்லக்கு, இரட்டைப் பிராம் மணர்கள், குதிரை, விருஷபம், சவம் எதிர்ப்பட்டால் சுபசகுனங்கள்.

கிழக்கண்டவை எதிர்ப்பட்டால் அப சகுனம். மோர், எண் ணைய தலையன், வஸ்திரமில்லாதவன். விதவை, விறகுசுமை, பன்றி சன்னியாசி.

திங்களும், சனியும் கிழக்கே வாரகூலை. வியாழன் தெற்கில், ஞாயிறு, வெள்ளி மேற்கில், செவ்வாய், புதன் வடக்கில்.

கங்கா ஸ்நான சங்கல்பம்

கங்கையில் ஸ்நானம் செய்ய முன் சங்கல்பத்தில் முக்கியமாக சேர்க்க வேண்டியது.

ஆர்ய வர்த்தைக தேசே அவிமுக்த
வாரணாசி கேஷத்ரே, அசுவர்ண மத்யே,
மகா ஸ்மசானே ஆனந்தவனே,
கௌரிமுகே பாகிரதியாயாம்.
உத்தரவாஹினி பஸ்கிமே தீரே
ஸ்ரீ காகி கேஷத்ரே
விக்ரம சகே...சம்வஸ்த்ரே...

கயா ஸ்நான சங்கல்பம்

வைவஸ்த மன்வந்த்ரே மேரு தக்ஷிண பாகே ஆர்ய
வர்த்தாந்திக மகத தேசே கயா கேதார கேஷத்ரே
கோலாஹல பர்வதே மதுவனே விக்ரம சகே
பிரஹஸ்பத்யமானேன தர்ம சமஸ்த்ரே.....

திரிவேணி ஸ்நான சங்கல்பம்

திரிவேணியில் ஸ்நானம் செய்யுமுன் சொல்லவேண்டிய சங்கல்பம்.

ஆர்யவர்த்த அந்தர்க்க பிரம்ம வர்தைகதே ச
விஷ்ணு பிரஜாபதி கேஷத்ரே ஷட் கோண மத்யே
அந்தர் வேதியாயம், பாகீரதியாயாம் பஸ்சம பாகே
காளீந்திய உத்திர திரே வடஸஸ்ய பர்வதிக்பாகே
விக்கிரம சகே—வருஷே

மேற்கொண்டு வழக்கமாக சொல்வதை சேர்க்கவும்.

திரிவேணி வட விருக்ஷத்தின் கீழ் சொல்லவேண்டிய சுலோகம்.

திரிவேணி மாதவம் சாம்பம்
பரத்வாஜஞ்ச வாசகீம்
வந்தே அக்ஷயவடம் சேஷம்
பிரயாகம் திர்த்தநாயகம்

நம் உடலில் திரிவேணி

வாம கதியான இடா நாடி சந்திரன் எனப்படும். ஆகவே யமுனா நதி, தக்ஷிண கதியான பிங்கள நாடி சூரியன் எனப்படும். இதுவே கங்கா நதி. மத்ய கதியான சஷுமனா நாடி அக்னி எனப்படும். அதுவே சரஸ்வதி நதி. இந்த மூன்றும் கூடும் ஸ்தானம் எதுவோ அதுவே த்ரிவேணி சங்கமம்.

நம் வரை, கர்மேந்திரியங்கள் இரண்டும் நாசிகா இந்திரியங்கள் இரண்டும் எங்கு கூடுமோ அதே ஸ்தலம். இந்த இடத்தை சதுஷ்பீடம் என்றும் ச்ருங்காடகம் என்றும் கூறுவர்.

ஸ்ரீ காசி பஞ்சகம்

மனோவ்ருத்தி: பரமோப சாந்தி: ஸாதிர்
தவர்யா மணிகர்ணிகா ச
ஞான ப்ரவாஹா விமலாத்ரி கங்கா
ஸாகாசி காஹம் நிஜபோத ரூபா. ||

(1)

யஸ்மாதிதம் கல்பிதமிந்த்ர ஜாலம்
சராசரம் பாதி மனோவிலாஸம்

ஸச்சித் ஸுகைகா பரமாத்மா ரூபா
ஸாகாசி காஹம் நிஜபோத ரூபா. || (2)

கோசேஷு பஞ்சத்ஸ்வதி ரஜாமாநா
புத்திர பவாநி ப்ரதிதேஹ கேஹம்
ஸாக்ஷிவ: ஸர்வகதோந்தராத்மா
ஸாகாசி காஹம் நிஜபோத ரூபா, || (3)

காச்யாம் ஹி காச்தேகாசீ காசீசர்வ ப்ரகாசிகா
ஸாகாசீ விதிதாயேந தேபைப்ராப்தாஹி காசிகா || (4)

காசீ கேஷத்ரம் சரீரம் த்ரிபுவன ஜனனீ
வியாபினி ஞான கங்காம்
பக்தி ச்ரத்தாக யேயம் நிஜகுரு சரண
த்யான யோக: ப்ரயாக: || (5)

விச்வேசோயம் துரீய: ஸகலஜந: மன:
ஸாக்ஷி பூதோந்தராத்மா

தேஹேஸர்வம் மதீயே யதி வஸதிபுன:
தீர்த்த மன்யத் கிமஸ்தி. || (6)

ஆதி சங்கரர் 'காசி பஞ்சகம்' என்ற ஐந்து சுலோகங்களை
இயற்றி யிருக்கிறார்.

மனம் விஷயங்களிலிருந்து திரும்புவது தீர்த்த யாத்திரை.
உயர்ந்த சாந்தி மணிகர்ணிகை. ஞானம் தொடர்ந்திருத்தல்
நிர்மலமான ஆதி கங்கை. தன்னை அறிவதான காசியே நான்.

எதனிடம் சராசர வடிவமும் மனதால் தோன்றியதுமான இந்த
உலகம் இந்தர ஜாலம் போல் ப்ரகாசிக்கிறதோ, ஸத் சித் ஸுக
மானதும் பரமாத்ம வடிவமாயுள்ள அந்த தன்னை அறிதலே
காசியாம்,

ஒவ்வொரு மனிதனது உடல் எனும் ஆலயத்தில் ஐந்து கோஸங்
களுக்கு மேலாக விளங்கும் புத்தியே பவானி. ஸாக்ஷியாயும் எங்கும்
உன்னவராயும் இருக்கின்ற அந்தராத்மாவே சிவன். தன்னை அறி
தலே சிறந்த காசி.

காசியில் ஒரு ஒளி ப்ரகாசிக்கிறது. காசி ஸர்வ ப்ரகாசமா
யுள்ளது. அந்த காசியை எவன் அறிகிறானோ அவனே காசியை
அடைந்தவன்!

காசி கேஷத்ரம் உடல். மூவுலகிற்கு தாய் ஸர்வ வ்யாபி
யான கங்கை. பக்தியும், ஸ்ரத்தையுமே கயை. தன் குரு சரண
த்யானமே ப்ரயாகை. ஸகல ஜனங்களின் மனதிலும் ஸாக்ஷியாய்,
மும்மூர்த்திகளுக்கு மேலாயுமுள்ள அந்தராத்மாவே விஸ்வநாதர்.
இங்ஙனம் என் தேஹத்தில் இருப்பதால், வேறு தீர்த்தம்
எங்குள்ளது?

காசியும் சேதுவும்

வடக்கில் காசியும். தெற்கில் ராமேஸ்வரமும் பாரதநாட்டு மக்களின் ஒருமைப் பாட்டுக்கு உரிய தலங்களாக பண்டை காலத்திலிருந்தே விளங்கி வருகின்றன.

காசியில் சிவபெருமான் ராமதாரக மந்திரத்தை அங்கு இறப்பவர்கள் காதில் சொல்கிறார்.

ராமேஸ்வரத்தில் ராமபிரான் சிவபெருமானை பூஜித்து வழிபடுகிறார். ஹிந்துவாகப் பிறந்தவர் இந்த இரண்டு தலங்களுக்கும் ஒரு முறையாவது சென்றால்தான் ஜன்மம் சாபவ்யமடையும் என்று நம்புகின்றனர்.

காசியையும், சேதுவையும் “விச்வகுணாதர்ச சம்பு” ஆசிரியர் அரசாணிப் பாலை ஸ்ரீ வேங்கடாத்ரி அவர்கள் மனம் கவரும்படி வர்ணித்துள்ளார்.

“நாள்தோறும் பொழுது புலரும்போது மிக்க பக்தியுடன் கங்கையில் நீராடி அனுஷ்டானங்களை செய்து முடித்து, ஆதி தெய்வமான விச்வநாதரை நல்ல மலர்களால் அர்ச்சித்து வழிபடும் வேதம் ஓதும் அந்தணர்களுக்கு என் வணக்கம்” என்கிறார்.

ப்ராத: ப்ராதர் ஜாஹ்நவி வாரிபக்த்யா
காஹம் காஹம் க்லுப்த நித்யக்கியேப்ய:
புஷ்பை ராத்யம் பூருஷம் பூஜப்த்ய;
பூதாத் மப்யோ பூஸுரேப்யோ நமோஸ்து ||

சேதுவை வர்ணிக்கும் விதம்தான் என்னே! கடலா இது? இல்லை வானமே கடலாகத் தெரிகிறது? கடல்கள் நுரையா இது. இல்லை. நக்சத்திரக் கூட்டமே! இது சேது அல்ல. அரக்கர்களையும் மாந்தர்களையும் அழிக்கும் தூமகேது.

ந ஸாகரோ ஸௌ நப ஏவ பேந
வ்ரஜா ந சா மீ விபுலோடு வர்கா: I
ந ஸேது ரே கேஷா பி நிஸாகராணம்
ந்ருபாதகா நாமபி தூமகேது: II

காசீகா - கயாப்யாக

இதை அப்படியே திருப்பிப் படித்துப் பாருங்கள். கயாப்ரயாக-காசிகா அப்படியே மாறாது இருக்கிறதல்லவா?

காசி, கயை, பிரயாகை இம்மூன்றும் எப்போதும் அப்படியேதான் இருக்கும். தற்கால அசுத்தத்தாலும் கெடாது,

காசி, கங்கா, சேது யாத்திரை

1

யாத்திரை துவக்கம்

40 ஆண்டுகளுக்குமுன்...கண்ணுக்கு மையிட்டு, நெற்றியில் பொட்டிட்டு, திருஷ்டி பரிகாரத்திற்காக கன்னத்தில் ஒரு பொட்டிட்டு பஞ்ச கச்சமாக வேஷ்டி கட்டி கையில் குடையுடனும், காலில் செருப்புடனும் தோளில் ஜோல்லை பையுடனும் சுற்றமும் நட்பும் சூழ மேளதாளத்துடன் புறப்பட்டேன்

காசியாத்திரைக்கு...

இப்படித்தான் காசி யாத்திரைக்கு கிளம்புவார்களா?

வாழ்க்கையில் திருமணமாக முன் அநேகமாக எல்லோருமே இப்படித்தான் காசி யாத்திரை போவதாகச் சொல்லி கொஞ்ச தூரம் போவார்கள்.

அப்படி நான் கொஞ்சதூரம் சென்றிருப்பேன். கணபதி அக்கிரஹாரம் ராமசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள் எதிர் வந்து, “அப்பனே நீ காசி யாத்திரை ஒன்றும் போக வேண்டாம். என் பெண்ணைக் கலியாணம் செய்துகொண்டு பேசாமல் இங்கேயே இரு” என்று சொல்லிவிட்டார். நானும் தலையை ஆட்டி விட்டேன். உலகம் ஒரு பெரும் ஞானியைப் பெறும் சந்தர்ப்பத்தை இழந்து விட்டது.

ஆதிசங்கரர், குமரகுருபரர் மற்றும் எவ்வளவோ மகான்கள் சிறு வயதிலேயே காசி என்ற புனிதத் தலத்திற்குச் சென்று தங்கி பெரும் ஞானிகளாகி, பிரம்ம சூத்திரம், கீதை போன்ற ஞான நூல்களுக்கு பாஷ்யம் எழுதியிருக்கின்றனர். அப்பேர்ப்பட்ட புண்ணிய பூமிக்குச் செல்லும் அரிய வாய்ப்பு தன்னால் தடைபட்டு விட்டது என்பது என் சகதர்மிணிக்கு மனதில் உறுத்திக்கொண்டே இருந்திருக்க வேண்டும். நான் வேலையிலிருந்து ரிடையராக வேண்டும் என்று காத்திருந்தான்.

என்னாலே தானே உங்கள் காசி யாத்திரை தடைபட்டுவிட்டது. இப்போது நானும் வர்ரேன், போய்விட்டு வரலாமே என்றான்.

“காசியாவது ராமேஸ்வரமாவது அதுக்கு பணத்துக்கு எங்கே போவது? இருக்கிற பணத்தையும் அங்கே பிடுங்கிக்கொண்டு வீடு வார்கள்” என்றேன்.

என் ஆட்சேபம் எடுபடவில்லை. காசி யாத்திரை போவது என்று முடிவாகி விட்டது. பணத்திற்கு என்ன செய்தாய் என்று கேட்கிறீர்களா? எல்லாம் அவள் மனம் வைத்தால் காசிக்குப் போவதற்கு மட்டுமா, கல்யாணமே கூட செய்யபணத்தைப் புரட்ட முடியும். இனி நாம் யாத்திரையைப் பற்றி கவனிப்போம்.

(அக்காலத்தில் காசிக்குப் போய் படித்துவிட்டு வந்தால் எல்லாம் கற்றவர் என்று மதிக்கப்படுவார்கள்.)

காசி ராமேசுவரம் போவானேன்?

இந்த உடலே காசி, கங்கையே அறிவு, பக்தி சிரத்தையே கயை. ஆசாரியத் திருவடித் தியானமே பிரயாகை. விஸ்வேஸ் வரர் ஆத்மா. இவ்வளவும் என்னிடம் இருக்கும்போது வேறு புனித இடங்களுக்குப் போவானேன்.

—காசி பஞ்சகம்

“காசி ராமேஸ்வரம் போவானேன் கைவல்யம் போக வழி சொல்லுகிறேன்” என்று பாடிய சித்தர், “தூங்கியும் தூங்காமல் சித்த சுத்தமாக ஞான ரசத்தைப் பருகுகளடி” என்று பாடுகிறார். சித்தர்களுக்கும், மகான்களுக்கும் தலயாத்திரை, தீர்த்த யாத்திரை எதுவும் தேவையில்லை. அவர்கள் அப்படி பாடலாம். ஆனால் சாதாரணமானவர்களுக்கு மன சந்துஷ்டிக்கு இந்த யாத்திரைகள் மிக அவசியம்.

நான் காசி யாத்திரையை மேற்கொண்டது, செய்த பாபங்களைத் தொலைத்து புண்ணியம் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அல்ல. ஜோராக உல்லாசப் பயணம் மேற்கொள்ளும் நோக்கத்துடனும் அல்ல. அப்புனிதமான கங்கையை, மேனாட்டாரும் புகழும் அப்புனித நதியை காண வேண்டும் என்கிற ஒரே ஆவல், நீண்ட காலமாகவே நீர்பூத்த நெருப்புபோல என் மனதில் இருந்து வந்தது. பித்ரு காரியங்கள் (ஆதாவது இறந்தவர்களுக்கு இப்புனித இடங்களில் பிண்டம் போடுவது) இந்த யாத்திரையில் முக்கியமானதால், நம்மைப் பெற்றவர்களுக்கும், மூதாதையர்களுக்கும் நம்மாலானக் கடனை செய்து விடலாமே என்ற ஆர்வம் இப்பயணத்திற்கு இணங்க தூண்டுகோலாக இருந்தது.

காசி யாத்திரையில் பல பிரச்னைகள், பாஷை தெரியாத ஊர்களுக்குச் செல்கிறோம். அது செய்ய வேண்டும், இது செய்ய வேண்டும் என்று ஏமாற்றுவவர்களிடமிருந்து தப்ப முடியாது. ஆகவே இத்தகைய, பயணத்தை மேற்கொள்பவர் தக்க பக்கத்துணையுடன் செல்ல வேண்டும். அத்தகைய பக்கத்துணையுடன், மைசூர் பரோடா பாங்கியின் மானேஜர் ஸ்ரீ பாலகிருஷ்ணன், அவர்களின் மனைவி ஸ்ரீமதி ஆனந்தவல்லி இவர்கள் மூலம் கிடைத்தது. ஆகவே முதலில் வேண்டா வெறுப்பாக காசி யாத்திரைக்கு இணங்கிய நான் முழு மனதுடன் அதை மேற்கொண்டேன்.

ஹிந்துக்களின் ஆன்மீகச் செல்வம்

காசியை நினைக்க முத்தி காசி என்றுரைக்க முத்தி
கர்சியைக் காண முத்தி காசியில் வசிக்க முத்தி
காசியைச் சூழ முத்தி காசியில் வசித்தோர்
தம்மைக் கண்டு தாழ்ந்திடுதல் முத்தி

—ஸ்ரீகாசி ரகஸ்யம்

காசி என்ன அவ்வளவு முக்கியமான ஊரா? அங்கு வாழ்க்கையில் ஒருதரமாவது போய்வர வேண்டும் என்ற ஆவல் இருப்பானேன்? ரயிலில் பயணம் செய்யும்போது இந்த எண்ணங்களே என் மனதில் நிழலாடியது.

முக்தி தரும் ஏழு நகரங்களில் ஒன்றாக காசி நகரத்தை இந்தியாவில் கோடிக்கணக்கான பேர் போற்றுகிறார்கள். காரணம் பாபங்களைப் போக்கும் புனித நதியான கங்கைக் கரையில் இந் நகரம் அமைந்துள்ளதே. இந்தியாவின் புராதனமான நகரம் என்ற பெருமையும் இதற்குண்டு. இந்துக்களின் புறச் சின்னமாகவும், கலைதேவியின் பிரத்யட்ச ஆலயமாகவும், ஆஸ்திகர்களுக்கு ஆன்ம சாந்தி தரும் ஆத்மார்த்த காமதேனுவாகவும், இயற்கை காட்சிகள் நிறைந்து கங்கைக் கரைக் காட்சிகள் கொண்டதாகவும் விளங்குகிறது.

கலாதேவி இங்கு பிரத்யட்சமாக உறைகிறாள். நமது ஞான நூல்கள் அதற்கான பாஷ்யங்கள், விரிவுரைகள் எழுதப்பட்டது இங்குதான். வடமொழியான சமஸ்கிருதம் சாகா வரம் பெற்று விளங்குவதும் இங்குதான். அழகும், அறிவும், அன்பும் மகாமந்திரங்களாகக் கொண்டாடப்படும் திவ்ய ஸ்தலமாக அது விளங்குகிறது.

வேதாந்திகளும் சித்தாந்திகளும், ஆஸ்திகர்களும், நாஸ்திகர்களும், பண்டிதரும் பாமரரும், ஆண்களும் பெண்களும், குழந்தைகளும் சாதுக்களும் கங்கை நதியில் புனித ஸ்நானம் செய்ய கோடிக்கணக்கில் வருகிறார்கள். இந்தியாவுக்கு வெளியேயுள்ள நாட்டு மக்களும் இந்நகரின் புகழை நேரில் கண்டறிந்து ஆனந்திக்க இங்கு வருகிறார்கள்.

பண்டைக் காலத்தில் சீன யாத்திரிகர்களான பாஹியான், ஹுவன் ஸுவாங் என்ற பேரறிஞர்கள் இங்கு வந்து இந்திய கலாச்சாரப் பண்பைக் கண்டறிந்து சென்றனர். இன்றும் எண்ணற்ற அயல்நாட்டினர் காசிக்கும் கங்கைக்கும் விஜயம் செய்து தங்கள் காணிக்கையை செலுத்துகிறார்கள்.

புத்த பகவான் தன் அன்பு மதக் கோட்பாடுகளை நிலை நாட்டியது இங்குதான். ஆதிசங்கரர் இங்கு வந்து பௌத்த தர்க்கவாதிகளை வென்று ஹிந்து மதத்தை மீண்டும் தலைதூக்கச் செய்தார். சங்கரரின் அறிவும், புத்தரின் அன்பும் உலக மக்கள் அனைவருக்கும் வேண்டிய இரு செல்வங்களாகும். இத்தகைய மகத்தான தொரு தலத்திற்குச் செல்கிறோம் என்ற எண்ணமே மனத்திற்கு ஒரு நிறைவைக் கொடுத்தது.

அன்றைய காசி யாத்திரை

ரயிலில் நாங்கள் காசியைப் பற்றி பேசிக்கொண்டிருந்ததை எதிரில் இருந்த கிழவர் ஒருவர் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். அவருக்கும் எங்களுக்குமிடையே நடந்த பேச்சு வார்த்தைகளில் சில சுவாரஸ்யமான தகவல்கள் உள்ளன.

“எங்கே காசி யாத்திரையா?”

ஆமாம்.

எவ்வளவு நாள் காசியில் தங்குவதாக உத்தேசம்?

இரண்டு அல்லது மூன்று நாள்.

“நல்ல வேளை! விமானத்தில் காசிக்குப் போய்விட்டு, காக்காய் மாதிரி கங்கையில் மூழ்கிவிட்டு, அன்று மாலையே சென்னைக்கு திரும்பாமல் இருக்கிறீர்களே!” அதுவரை நல்லதுதான்.”

“ஏன் அப்படிச் சொல்கிறீர்கள்.”

“காசியாத்திரை எதோக்தமாக செய்ய வேண்டும் என்றால் காசியில் 45 நாட்கள் தங்கவேண்டும். முடியவில்லை என்றால் ஒன்பது நாட்களாவது தங்க வேண்டும். ஒரு காரியத்தைச் செய்தால் நன்றாக செய்ய வேண்டாமா?

“அதற்கெல்லாம் இக்காலத்தில் அவகாசம் ஏது? ரயில் ஸ்டிரைக் ஆரம்பிக்கும் முன் நாங்கள் ஊருக்கு திரும்பவேண்டும்.”

“அப்படியா! ஏதோ போய்விட்டு வாருங்கள். முக்கியமான கர்மாக்களையாவது விடாமல் செய்யுங்கள்.” (அவருக்கு தம் இளவயதில் தன் தகப்பனாருடன் காசிக்குச் சென்ற நினைவுகள் ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும். அதைப்பற்றி பேச ஆரம்பித்து விட்டார்.)

“நீங்கள் காசிக்குப் போயிருக்கிறீர்களா?” என்று கேட்டு வைத்தேன்.

இரு முறை போயிருக்கிறேன். முதல் தடவை போனபோது எனக்கு சிறு வயது, அப்போது காசியில் சுந்தரம் அய்யர் என்ற பட்டு சேலை வியாபாரி ஒருவர் இருந்தார். அவருக்கு ஒரு அரையணு கார்டு எழுதிவிட வேண்டியது. அவர் வீட்டை வாடகைக்கு அமர்த்தி வேலைக்காரர்களையும் நியமித்து ஸ்டேஷனுக்குப் போய் அழைத்து வந்து வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தருவார். இதற்கெல்லாம் ஆகும் செலவு ரூ. 25 தான்.”

1912ல் இவர் தன் தகப்பனாருடன் காசிக்குப் போனாராம். கல்கத்தா வழியாக சென்னையிலிருந்து நேராகக் காசிக்கு அப்போது ரயில் உண்டு. எங்கும் இறங்கி ஏற வேண்டாம். ஒருவருக்கு ரயில் கட்டணம் ரூ. 17-5 அணு. சென்னையில் மாலையில் ரயில் ஏறினால் மறுநாளுக்கு மறுநாள் காலையில் கல்கத்தா போய்ச் சேரும். பிறகு அங்கிருந்து பிற்பகலில் புறப்பட்டு மறுநாள் காலை 9 மணிக்கு காசிக்குப் போய்ச் சேரும். ரயில் பிரயாணம் மொத்தம் 52 மணி நேரம் தானாம்!

அன்று மாதிரி இன்று இருக்கக் கூடாதா என்று தோன்றுகிற தல்லவா?

நாட்டு மார்க்கம்

ரயில்கள் ஏற்படுவதற்கு முன்பும் எவ்வளவோ கஷ்டங்களைப் பொருட்படுத்தாது ஹிந்து மக்கள் நடந்தும், மாட்டு வண்டிகளிலும் காசிக்குப் போய்க் கொண்டதானிருந்தனர்.

அவர்கள் சென்ற வழி ராமேஸ்வரம், மதுரை, ஸ்ரீரங்கம், சிதம்பரம், காஞ்சிபுரம் திருப்பதி கடப்பை, கர்நூல், ஹைதராபாத், மேதக், வரோரா, நாகபுரி, காம்பிடி, ஸெய்ம், ஜப்பல்பூர், சுட்நி, மெய்ஹார். கர்வி, சித்திரக்கூடம், ராஜ்பூர், பிரயாகை, மீர்ஜாபூர், காசி.

இங்கெல்லாம் வழியில் தங்கிப் போக தர்ம சத்திரங்கள் இருந்தன. அங்குள்ளவர்களும் காசி செல்பவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து வந்தனர்.

காசிக்கு கால் நடையாகவே போவது மிகமிக விசேஷம் என்பதை பின்வரும் பாடல் கூறுகிறது.

சைவ வாரணாசிக்கு ஊர்ந்து செல்வோர்
சிவனய நெடுமாலான
முவரு மகிழ் நோன்பு முழுவதும் செய்து ஜன்ம
பாவானு ரென்று பலமுறை முழங்குவிப்பான்
மேவரு முத்தியு முடிவுலெய்துவர்
காமிகளுக்கு சுவர்க்க வழியால்

அதாவது பாதசாரிகளாக யாத்திரை செய்பவர்கள், வண்டிகளில் செல்லும் யாத்ரீகர்களைக் காட்டிலும் ஆயிரம் பங்கு அதிகமான, மும்மூர்த்திகளும், மகிழ், விருதாதிகளனைத்தையும் செய்து பலனாகிய சுவர்க்காதி போகங்களுடன் முக்தியையும் எளிதில் இறுதியில் அடைவர் என்று, சூதாமாமுனிவர் சனகாதி நைமிசாரண்ய மகரிஷிகளுக்கு ஸ்ரீ ஸ்காந்தத்தில் திருவாய் மலர்ந்தருளியிருக்கிறார்.

தென்னாட்டில் பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் இரண்டொருவராவது காசிக்கு போகாமல் இருக்க மாட்டார்கள். குடும்பக் கடமைகளை ஓரளவு நிறைவேற்றிய பின்போ, அல்லது வீட்டுத் தொல்லைகள் இல்லாத நிலையிலோ புறப்படுவார்கள். திரும்பி வருவது அக்காலத்தில் நிச்சயமில்லையாதலால் உறவினர் அழுதுக் கொண்டே விடை கொடுப்பார்கள்.

காசிக்குப் போகிறவர்கள் உணவுக் கட்டுப்பாடும் ஆசாரமும் உள்ளவர்கள். தங்கும் இடங்களில் புண்ணிய தீர்த்தத்தில் நீராடி தாங்களே சமைத்து உண்பார்கள். தாங்களே துணிகளை துவைத்து காயவைத்து உடுப்பார்கள். உடன் கொண்டு செல்லும் சாலிக் கிராமம், பூஜாவிக்கிரகம் இவைகளுக்கு பூஜை செய்து விட்டே சாப் பிடுவார்கள். இப்படி காசி யாத்திரை சென்று வருபவர்களை கிராமத்தார் மிசவும் மதிப்பார்கள்.

மொகல்ஸராய் ஜங்ஷன் வந்து விட்டது. இன்னும் கோஞ்சு தூரம் தான் காசி. ஜப்பல்பூரைத் தாண்டிய உடனேயே பண்டாக்

கள் வண்டிக்குள் நுழைந்து விட்டார்கள். எதற்கு? உங்களை வழி காட்டி அழைத்துப் போகத்தான். காதிலே கடுக்கன், கையிலே காப்பு, பிரயாணிகளுக்கு வலை வீச ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

ஹஸண்ணு தர்ம சாலைக்குத் தானே போக வேண்டும்? என்று ஒரு பண்டா கேட்டார். நாங்கள் தமிழர்கள் என்பதை உணர்ந்த ஒரு பண்டா, ஹனுமத் கட்டத்தில் யார் வீட்டிற்குப் போக வேண்டும்? என்று மிக பவ்யமாக விசாரித்தார். யார் வீட்டுக்கும் போக வேண்டாம், ஆளை விடுங்கள் என்று அவர்களிடமிருந்து தப்புவது போதும் போதுமென்றாகி விட்டது.

காசியில் தமிழர்கள் அதிகமாக தங்கியுள்ள இடம் ஹனுமத் கட்டம்தான். அங்கு பரம்பரையாகத் தங்கி தமிழர்களுக்கு எல்லா வித சௌகரியங்களையும் செய்து தரும் கல்லிடைக்குறிச்சி ஸ்ரீராதா கிருஷ்ண சாஸ்திரிகள் அவர்களுக்கு நாங்கள் வருவதாகத் தெரி வித்து எழுதியிருந்தோம். ஒரு டோங்காவைப் பிடித்து மெள்ள விசாரித்துக் கொண்டு அவர் இல்லம் போய்ச் சேர்ந்தோம்.

இந்த டோங்காவைப் பற்றி சொல்ல வேண்டாமா? குதிரை தான் இழுக்கிறது. அது போகிற ஜோரிலிருந்து வண்டிக்காரன் அதன் வயிற்றுக்கு வஞ்சனை செய்வதில்லை என்று புரிந்தது. இந்த வண்டியில் முன்னால் இரண்டு பேர் பின்னால் இரண்டு பேர் உட்கார வேண்டும். பின்னால் உட்கார்ந்து செல்ல தனி சாமர்த்தியம் வேண்டும். ஏறிக்கொண்டவுடன் வண்டியை நன்றாக பிடித்துக்கொள்ளாமலிருந்தால் பின் சீட்டிலுள்ளவர்கள் ரோடில் சரிந்து விழவேண்டும். அப்படி விழுந்தாலும் வண்டி போய்க் கொண்டேதான் இருக்கும்.

நகரம் எல்லா ஊர்களைப் போலவே இருக்கிறது, எங்கு பார்த்தாலும் கூட்டம்தான். பீடாக்கடை, டிக்கடை, பாடாவதியான ரஸ்தா. நடுநடுவில் அரண்மனைப் போன்ற சில கட்டிடங்கள் தென்படுகின்றன. அநேகமாக எல்லாம் காலிதான். வாசலில் மட்டும் ஒரு தர்வான் காவல். காசியின் முக்கியப் பகுதி ஒரே சந்து பொந்துகள். அவைகளின் குறுக்கே காளை மாடுகள், பசுமாடுகள் எதையும் லட்சியம் செய்யாது நின்று கொண்டிருக்கும். ஒரு புறம் ஒலி பெருக்கியில் வேதம் ஒதுவது கேட்கும்.

ஸ்ரீ ராதாகிருஷ்ண சாஸ்திரிகள் புன்முறுவலுடன் வரவேற்றார். நாங்கள் பேச வாய் எடுக்குமுன் எல்லாம் அப்புறம் பேசிக்கொள்ளலாம் முதலில் சுடச்சுடச் சாப்பிடுங்கள் என்று அன்புடன் மணக்கும் காபி கொடுத்தார். என்னவென்றாலும் நம்ப பக்கத்து ஆள் இல்லை யா? அவருக்கு தெரியும் நமக்கு என்ன வேண்டும் என்று. நாங்கள் மேற்கொண்டு என்னவெல்லாம் செய்தோம் என்பதற்கு முன் இந்த புனித பூமியைப் பற்றித் தெரிந்துக் கொள்ளுவோம்.

இந்த அனுமத் கட்டத்தில் தங்கியிருந்தால் தமிழ் நாட்டின் ஒரு பகுதியில் தங்கி இருப்பதாகவே தோன்றும். காஞ்சி காமகோடி சங்கராச்சாரியாருடைய மடம் இங்குதான் இருக்கிறது. காஞ்சி பெரியவர்கள் விருப்பத்திற்கேற்ப கட்டப்பட்டு, சமீபத்தில் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்ற கோவிலும் இங்குதான் உள்ளது, அக்கோவி

லுக்கு எதிரிலேயே தங்கியிருந்தோம் என்றாலும் அக்கோவிலுக்குள் ஆர அமர, உள்ளே போய் சுற்றிப்பார்க்க அவகாசம் கிடைக்க வில்லை. விங்கமும் அதன் மீதுள்ள தாரா பாத்நிரத்தை மட்டும் தரிசிக்க முடிந்தது. ஆனால் எங்களுக்கு அங்குள்ள பஞ்சாயதன் மூர்த்திகள்நடராஜா, சிவகாமி, பிள்ளையார், முருகன், விஷ்ணு எல்லாரும் காஞ்சி காமகோடிப் பெரியவர்கள் தங்கியிருந்த சிவாஸ்தானத்திலேயே தரிசிக்கும் பாக்கியம் கிட்டியது. கும்பாபிஷேகத்திற்கு முன்பு இந்த விக்கிரகங்களை பெரியவாளிடம் காட்ட அங்குகொண்டு வந்திருந்தார்கள். பெரியவாளைத் தரிசித்ததுடன் இந்த மூர்த்திகளின் தரிசனமும் எங்களுக்கு அங்கேயே கிடைத்து விட்டது.

காசி மாநகரின் பெயரான, காசியை போற்றுகின்ற நாடுகளில் தலைசிறந்தது தமிழ்நாடு. தென்காசி என்ற ஊரும், சிவகாசி என்ற ஊரும் தமிழ்நாட்டில் உண்டு, விசாலாட்சியின் அருள் இங்கு விளங்குவது போலவே காமாட்சியின் அருள் காஞ்சியிலும், மீனாட்சியின் அருள் மதுரையிலும் விளங்குகிறது.

வாரணாசி என்பது பாரணாசியாகி பெரூரஸ் என்று உருமாறிய போதிலும், பழந்தமிழ் கவிதைகளில் வாரணாசி என்றே குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது,

வாரணா, அஸி என்ற இரு உபநதிகள் கங்கையில் கலக்கின்றன இவ்விரு நதி சங்கமங்களுக்கு இடையிலுள்ள பூமிதான் வாரணாசி என்றும், காசி என்றும் அழைக்கப்படும் புண்ணிய ஸ்தலம். அக்கரைப் பகுதியிலுள்ள பழைய பட்டணம் இன்னும் இருக்கிறது. பிறைச்சந்திர வடிவில் உள்ள கங்கைக்கரை சிவபெருமானுடைய சடையை உருவகப்படுத்துவதாகக் கவிகள் பாடியிருக்கின்றனர். கைலாயத்திற்கு அடுத்தபடி இந்த இடம்தான் சிவபெருமானுக்கு மிகப் பிரியமானதாம். இதற்கு ருத்ர பூமி என்றே ஒரு பெயரும் உண்டு. இங்கு கால் வைத்த இடங்கள் எல்லாம் விங்கங்கள். ருத்திரனுக்குப் பிரியமான மகா ஸம்சாசனமாக இந்த தலம் விளங்குகிற படியால் இங்கு இறக்கும் சுவங்களைத் தீண்டுவதால் தீட்டு இல்லை. இப்பிரேதங்கள் சிவஸ்வரூபம் என்றும், இவை பூஜிப்பதற்கு ஏற்றவை என்றும், காசி ரகசியத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

காசி முழுவதுமே மயானபூமி என்றாலும், இரு சுடுகாடுகள் உள்ளன. ஒன்று அனுமத் கட்டத்திற்கு அடுத்த கட்டமான அரிச்சந்திரன் கட்டம். இங்கு தான் அரிச்சந்திர மகாராஜா சுடலைக் காத்த இடம். அரிச்சந்திரனை அடிமையாக விலைக்கு வாங்கிய வீர பாகுவின் வம்சத்தினர் இன்னும் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அரிச்சந்திரன் மனைவி சந்திரமதியை விலைக்கு விற்பது 'சவுக்' பஜாரும், லோகிதாசனை சர்ப்பம் தீண்டிய நாக குண்டமும் இன்னும் இருக்கிறது. இந்த குண்டத்தில் ஸ்நானம் செய்பவர்களுக்கு விஷம் தீண்டினால் ஏறுவதில்லையாம். வாய்மை தவறாத ஆம்மன்னன் கடுமையான சோதனையைத் தன் சாதனையால் வென்ற வரலாற்றை அறியாதவர் யார்? சதி இழந்தேன், பாலனை இழந்தேன், நிதி இழந்தேன், இன்னும் எதை இழந்தாலும் சொன்ன சொல் தவறமாட்டேன்' என்று அரிச்சந்திரன் அன்று கூறியது இன்றும் காதில் ஒலிக்கிறது. ஒரு பொய் கூட சொல்ல மறுத்து அதற்காக பட முடியாத

அவ்வளவு கஷ்டங்களையும் பட்ட அரிச்சந்திர மகாராஜாவின் கதையாவரும் அறிந்ததே. அதனால் இங்கு விளக்கவில்லை.

காசியில் இரவில் யார் இறந்தாலும் விடியற்காலை வரை காத்திருக்க மாட்டார்கள். அப்போதே தகனம், சஞ்சயனம் எல்லாம் செய்யப்பட்டு விடும்.

சந்தியாசிகள் மோட்சமடைந்தால் கருங்கல் பலகையால் செய்த பெட்டியில் உடலை வைத்து ஜல சமாதி செய்து விடுவது வழக்கம். தருமபுர ஆதினத்து 25வது குரு மகாசந்திதானம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுப்பிரமணிய தேசிக பரமாசாரியார் அவர்கள் காசியில் காலமானபோது இம்மாதிரி ஜலசமாதிதான் செய்யப்பட்டது.

தகனம் செய்யக்கூடாத இறந்த சிறு குழந்தைகளை அங்கு பூமியில் புதைப்பதில்லை. ஒரு கருங்கல்லைக் கட்டி கங்கையில் போட்டு விடுவது வழக்கம்.

மிகப் பெரிய சுடுகாடு மணிகர்ணிகா கட்டம்தான். இங்கு பிணங்களை எரிக்க ஒரு கட்டமும், ஸ்நானத்திற்கு ஒரு கட்டமுமாக இரண்டு இருக்கின்றன. இம்மணிகர்ணிகா கட்டத்தில் எப்போதும் ஒரு பிணம் எரிந்துக் கொண்டு இருக்கிறது.

இப்பேர்ப்பட்ட வாரணாசியில் சிவபெருமான் நள்ளிரவில் அகோரநடனம் ஆடுவதாக ஐதிகம். இந்த நடுநிசியில்தான் தேவர்கள் கங்கைக்கு ஸ்நானம் செய்ய வருகிறார்களாம்.

இக் காசி புண்ணியக்ஷேத்திரம் என்பதால் கணக்கற்ற யாத்ரீகர்கள் வந்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். காசியில் கிழக்கத்திய நாகரிகமும், மேற்கத்திய நாகரிகமும் கலந்திருக்கின்றன. கிராமச் சூழ்நிலையும் நகரச் சூழ்நிலையும் பின்னிப் பிணைந்திருக்கின்றன. உலகத்தின் பல பகுதியினர் வெவ்வேறு நாகரிகம் பண்பாடு இவற்றுக்குப் பிரதிநிதிகளாக இங்கே வசிக்கிறார்கள். அதனாலேயே பலவித வழக்கங்களும் கொள்கைகளும் இங்கு காணப்படுகின்றன.

போலாநாதன் காசி, காபாலிகா காசி, அகோரிக் காசி என்று இந்த பட்டணம் மூன்று பிரிவாக முன்னர் அமைந்திருந்தது. புத்தருக்கு ஞானம் பிறந்த சாரநாத்தில் (காசியிலிருந்து 3 மைல்) ஆசியாவின் பல ஜாதி மக்கள் வசிக்கிறார்கள். சங்கரரும், ராமானுஜரும், மத்வரும் காசியில் நீண்ட காலம் தங்கியிருந்தனர். போலாநாதன் என்பது சிவனுடைய பெயர். விசுவநாதர் கோயில் உள்ள பகுதி ஒரு காலத்தில் போலாநாத் காசி என்று அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம்,

மனித மண்டை ஓடுகளைத் தேடி அலையும் கபாலிகர்களும், மனிதரின் பிணத்தை தின்னும் அகோரிகளும் இன்னும் சிலர் இருந்து வருவதாகவே கூறப்படுகிறது. இந்த காபாலிகர், அகோரிகள் வாழ்க்கை முறை மிக விசித்திரமானது. மந்திர தந்திர ரீதிகளைக் கற்றுக்கொள்ள இவர்கள் பழைய வாமாசார முறையையே கடைப்பிடித்து வருகின்றனர்.

மன்மந்திர் கட்டம் படித்துறையில் கபாலிகர்கள் வணங்கும் கோயில் உள்ளது. இக்காபாலிகர்கள் தான் முன்பு நரபலியும் கொடுத்து வந்தவர்கள்.

காசிப்பட்டணத்தின் ஒரு மூலையில் ஷாபாஷிபா என்ற கோயில் உள்ளது, அமாவாசை இரவில் தாந்திரீகர்கள் இங்கு கூடுவார்களாம். கள் சாராயம் இவைகளைக் குடித்து விட்டு இவர்கள் பூஜையைத் தொடங்குவார்கள். அகோரிகள் பற்றி அதிகமாக எதுவும் தெரியவில்லை.

கிராமம் ஆசிரமம் அகோரித் தலைவர் ராம்னாத் என்பவரின் தலைமையில் நடைபெறுகிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் ஜூலை மாதத்தில் 'லோர்க்கா சாட்' என்னும் விசேஷ தினத்தில் நகரிலுள்ள நாட்டியப் பெண்கள் இந்த ஆசிரமத்திற்கு வந்து பாடிவிட்டு ஆசி பெற்றுப் போகிறார்களாம். திரிசூலமும், அணையாத அக்னியும் உள்ள ஒரு அறையில்தான் இந்த ராம்னாத் எப்போதும் இருக்கிறார்.

கிறிஸ்து பிறக்கு முன்பே இந்நகரம் பிரசித்தியடைந்துள்ளது. ஓளரங்கசிப் இந்நகரின் பெயரையே மாற்ற முயன்று முகம்மதாபாத் என்று பெயரிட்டான். முகமது கோரி நகரையே சூறையாடி சின்னா பின்னப்படுத்தினான். இங்கே படை எடுத்து வந்தவர்களில் மிகக் கொடியவன் குத்புதீன். இந்நகரத்தை அவன் தரைமட்டமாக்கி விட்டான். அக்பரின் ஆட்சியில்தான் காசி மீண்டும் தலையெடுத்தது.

காசி தலைநகரமாக இருக்கும் பாக்கியத்தைப் பெறாவிட்டாலும் தார்மிக முக்கியத்துவத்தை மட்டும் இழக்கவில்லை. ஆங்கில ஆதிக்கம் முனைவிட்ட பருவத்தில் அயோத்தி அரசுக்கு காசி உட்பட்டது. மராட்டியர்கள் இந்நகரின் பழங் பெருமையையும் சிறப்பையும் நிலைநாட்ட முயன்றனர். 18வது நூற்றாண்டில் இது சாத்தியமாயிற்று.

இத்தோர்ராணி அகல்யாபாய் 1776ல் விசுவநாதர் ஆலயத்தைக் கட்டினார். அக்காலத்தில் 1000க்கு அதிகமான கோயில்கள் இருந்தன. ஆனால் இவற்றில் பெரும்பாலும் அழிக்கப்பட்டு விட்டன.

காசி விசுவநாதர் ஆலயம் ராஜ கட்டத்திற்கும், அஸி சங்கமத்திற்குமிடையேயுள்ளது. இதற்கு அருகிலேயே அன்னபூரணி ஆலயமும், சற்றுத் தள்ளி விசாலாட்சி ஆலயமும் உள்ளன. அஸியும், கங்கையும் கூடுமிடத்தில் சூரிய பகவானுக்கு ஒரு ஆலயமுள்ளது. வாருணமும் கங்கையும் கலக்குமிடத்தில் கேசவனின் ஆலயமும், பஞ்சகங்கா கட்டத்தில் பிந்து மாதவனின் ஆலயமும் உள்ளன. ஊரின் ஒரு கோடியில் காசியின் காவல் தெய்வமான காலபைரவர் இருக்கிறார். இனி காசியின் பல இடங்களுக்குச் சென்று வருவோம்.

கனவில் கண்ட கங்கா தேவி

2

பிரஹ்மாண்டம் கண்டயந்தி ஹாசிரஸி ஜடாவல்லி
முல்லா ஸயந்தி ஸ்வர்லோகா தாபதந்தி கங்காகிரி குஹா கண்ட
சைலாத ஸ்கலந்தி சேஷாணி ப்ருஷ் டேலு டந்தி
துரிதசய சமூர் நிர்பரம் பர்த்யைந்தி பாதோதிம் பூரயந்தி
ஸுரநகரஸரித் பர்வநீந: புநாது ||

மறுநாள் பொழுது விடிந்தால், நீண்ட காலமாகவே காண
விரும்பும் கங்காதேவியைக் காணலாம். இன்னும் எட்டுமணி நேரம்
தான்! என்று எண்ணிக்கொண்டே கண்ணயர்ந்தேன்.

கனவில் கங்காதேவி பிரசன்னமானாள், அத்துடன் மட்டுமல்ல,
பேசவும் பேசிஞள்.

கங்கையைக் கண்ணுற்றதும் என் உள்ளத்தில் இன்ப னெள்ளம்
பொங்கிற்று.

“புகழ்பெற்ற கங்காதேவி தாயே! உன்னைக் கண்டு வணங்கும்
ஆசையால் எவ்வளவோ தூரத்திலிருந்து வந்திருக்கிறேன். பாரத
நாடு செய்த பெருந் தவத்தால் இமயத்தில் பிறந்தாய். உன்
புனிதத் துறைகளில் அமர்ந்து அருள் தவம் செய்து பேறுபெற்ற
வர்கள் எத்தனை பேரோ?

“தாயே! தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த நாங்கள் குழாயடியில்
ஸ்நானம் செய்ய நேர்ந்தபோதிலும், ‘கங்கா ஸ்நானம், காவேரி
ஸ்நானம் ஹரி’ என்று சொல்லாமல் இருப்பதில்லை. காவேரியை
எங்களுக்கு உயிர் பிச்சையளிக்கும் தெய்வமாக நினைக்கிறோம். அவள்
சகோதரியான உன்னைக் காண வருவதற்கு எவ்வளவு சிரமப்பட
வேண்டியிருக்கு !”

“நீங்கள் ஸ்நானம் செய்யும்போது. என்னை நினைத்துக்கொள்
வது அறிந்து மிக்க மகிழ்ச்சி யடைகிறேன். பன்னிரண்டு ஆண்டுக்கு
ஒரு முறைதான் அந்தப்பக்கம் வருகிறேனே!” என்றுள் கங்கை.

“நீங்கள் எதைச் சொல்கிறீர்கள் !”

“மகாமக புண்ணிய காலத்தைத்தான் சொல்கிறேன். அப்
புண்ணிய தலத்தில் அன்று என் அருளைப் பெறலாம். பன்னிரண்டு
ஆண்டுக்கு ஒரு முறை மிகவும் விசேஷம். அக் குளக்கரையிலுள்ள
காசி விசுவநாதர் கோவிலில், என்னை என் எட்டு சகோதரிகளுடன்
சிலா வடிவில் காணலாமே !”

“தாயே! நீங்கள் இப்பூமியில் இறங்கிய இடம் முதல், சமுத்திர
ராஜனுடன் கலக்கும் இடம் வரை என்னால் போக முடியாது. ஒவ்
வொரு இடமும் புண்ணியக் கட்டம்தான். அவைகளை தங்கள் திரு
வாக்காலேயே சுருக்கமாக சொல்லுங்களேன்.”

“இமய மலையின் என் உற்பத்தி ஸ்தானத்திற்கு மனிதர்கள் யாரும் வரமுடியாது. மனிதர்கள் வந்து ஸ்தானம் செய்யும்படியான முதல் இடம்தான் கங்கோத்திரி எனப்படுவது. இங்கு பசுமுகம் போன்று தோற்றமளிக்கும் ஒரு குகையில் இருந்து வெளிப்படுகிறேன். இங்கிருந்து 170 மைலுக்கு அப்பால் அலகநந்தா என் பவளையும் அழைத்துக்கொண்டு, ஹரித்துவாரம் செல்கிறேன். இங்கிருந்து கடலுடன் சேரும் கங்கா சாகரம் வரை 1400 மைல் பிரயாணம் செய்கிறேன்.”

காசியில் நான் உத்திரவாகினியாக (தெற்கிலிருந்து வடக்காக) பிரவேசிக்கிறேன். அதனால் தான் அங்கு எனக்கும் சிறப்பு, தலத்திற்கும் சிறப்பு. கொஞ்சகாலம் பொறுங்கள். என் தங்கை காவேரியுடன் இணைய தமிழ்நாட்டுக்கே வருகிறேன்” பேசிக்கொண்டே இருக்கும்போது கனவு கலைந்துவிட்டது.

இப் புனித நதி பற்றி நான் சேகரித்த விவரங்களை வாசகர்கள் சௌகரியத்திற்காக இங்கு நினைவுபடுத்திக் கொள்கிறேன்,

கங்கை—சரித்திர காலம் தொடங்கி லட்சக்கணக்கானவர்களைத் தன்பால் ஈர்த்திருக்கிறாள். இந்தியாவின் இருதயம் போல் உள்ள அவளிடம் மயங்காதார் யார்?

பண்டிட் ஜவஹர்லால் நேரு தன் “டிஸ்கவரி ஆப் இந்தியா” நூலில் எழுதியிருப்பதாவது :

“அதன் உற்பத்தி ஸ்தானம் முதல், கடலில் கலக்கும் வரை அதன் வரலாறு இந்திய நாகரிகத்தின் வரலாறு. எவ்வளவு சாம் ராஜ்யங்கள் எழுந்ததையும், வீழ்ச்சியடைந்ததையும் அவள் கண்டிருக்கிறாள், எவ்வளவு நகரங்கள் புகழ் பெற்றிருந்ததையும், அவை பின்னர் சீர்குலைந்து போனதையும் அவள் கண்டிருக்கிறாள், அவள் சிரஞ்சீவத்துவமடைந்து அலுக்காமல் சலிக்காமல் அன்று போல் இன்றும் போய்க்கொண்டிருக்கிறாள்”.

கங்கை மேனாட்டாருக்கு முதன் முதலில் அறிமுகமானது, இந்தியா மீது படையெடுத்து வந்த அலெக்ஸாண்டர் மூலம்தான், அவன் தன் படையினருக்கு விடுத்த செய்தியில் “நீங்கள் கங்கை கரைவரை முன்னேறினீட்டால் போதும். அப்புறம் நாம் நாடு திரும்பிவிடலாம்” என்று குறிப்பிட்டிருந்தான். ஆனால் அவர்கள் கங்கை கரை வரை முன்னேற மறுத்துவிட்டனர். அலெக்ஸாண்டர் ஊர் திரும்ப வேண்டியதாயிற்று

லத்தீன் கவி வர்ஜில், கங்கையில் வெள்ளம் வரும்போது ஏற்படும் அலைகள் போல படைகள் முன்னேறின என்று தன் ‘ஏனிட்’ என்ற நூலில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

அமெரிக்க படிப்பாளியும், நியூ ஜெர்ஸி ரட்ஜர்ஸ் பல்கலைக் கழக இலக்கியப் பேராசிரியருமான டாக்டர் ஸ்டீவன் ஜி. டாரியன் என்பவர், கங்கையைப் பற்றி ஒரு பெரிய புத்தகம் எழுதியிருக்கிறார். அதில் அவர் கங்கை மாபெரும் தத்துவத்தை விளக்குவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ‘பிறப்பு பின் இறப்பு, மறுபடியும் பிறப்பு’ என்கிற சம்சார சக்கிர தத்துவத்தை இந்த நதி உணர்த்துகிறது. கடலில்

சங்கமமான பின்பு மறுபடி நீராவியாகி மழை, பனி இவை மூலம் பரந்து நதியாக உருவமாகிறது. என்பதை அவர் மிக அழகாக வருணித்திருக்கிறார். கங்கை அமைதியாக பாய்ந்து செல்வது உலக மாயையை உணர்த்துகிறது' என்று, யமுனையையும் கங்கையையும் இந்திய கலாசாரத்தின் துவார பாலகிகள் என்று அவர் வருணிக்கிறார்.

கடலில் கங்கை கலக்கும் போதுதான் தனித் தன்மையை இழந்து விடுகிறாள், உடல் மாய்ந்தவுடன் ஆத்மா இறைவனுடன் கலப்பது போல. இவர்தான் புத்தகத்திற்கு (Flow For Ever, Never Reach The Sea) என்று பெயர் வைத்திருக்கிறார். இதன் அர்த்தம், எப்போதும் ஓடிக் கொண்டே இரு, கடலில் கலக்காதே. கங்கை கடலில் கலந்து தன் தனித் தன்மையை இழப்பதை இவர் விரும்பவில்லை. கங்கையிடம் அவ்வளவு ஈடுபாடு. காதல் என்றும் சொல்லலாம்.

கங்கோற்பத்தியிலிருந்து ஹரித்துவாரம் வரையிலுள்ள 200 மைலும் நதி தக்ஷிண வாகினியாகவும், அங்கிருந்து பிரயாகை வரை தென்கிழக்கு திசையாகவும், அங்கிருந்து நேர் கிழக்காக திரும்பி காசிக்கு சமீபத்தில் உத்திரவாகினியாகவும் பின்னர் கிழக்காயும் தெற்காயும் சென்று சமுத்திர சங்கமத்திற்கு 200 மைல் தூரத்தில் ஓராயிரம் முகத்துவாரங்களுடன் கல்கத்தாவிற்கு தெற்கிலும், கிழக்கிலும் சமுத்திரத்தில் சங்கமமாகிறது.

கங்கையினுடைய தென்கரையில் யமுனை, சோணபத்ரை, கர்ம நாசா ஆகிய நதிகளும், வடகரையில் ராம கங்கை, கோமதி, கண்டகி, கௌஸிகை என்னும் நதிகளும் மற்றும் கணக்கில்லாத உபநதிகளும் சிற்றறுகளும் கங்கையில் சங்கமமாகின்றன.

சுவர்க்கம், பூமி, பாதாளம் இம் மூன்று லோகங்களிலும் கங்கை பிரவர்த்திப்பதாக புராணங்கள் கூறுகின்றன. பகீரதன் கங்கையை சிவபெருமானின் உதவி கொண்டு பூமிக்குக் கொண்டு வந்தான் என்பது புராண வரலாறு.

கங்கைக்குரிய நாமங்கள் கணக்கில்லை. பகீரதனால் கொண்டு வரப்பட்டதால் பாகீரதி என்றும், ஜன்னு மகரிஷியின் உடலில் புகுந்து செவி வழியாக வெளிப்பட்டதால் ஜான்னவி என்றும் பெயர் பெற்றிருக்கிறாள். மற்றும் உள்ள சில பெயர்கள்,

அமுதோதகை, அச்சுதை, அனகை, அதுலை, அனந்தை, அபிராமை, கமலை, கந்தவதி, காந்தை, ஆமனை, ஆனந்தவல்லி, ஏகை, உதாரை, ஒங்காரை, விமலை, தாரை, பராநந்தை, தேஜை, கருணை அகோரை, காந்தி, நிராலம்பை, வரதை, திரிபதாகை, அபையை, வசவல்லபை, ஸ்வரூபை, விபாவை, வரியை, சீலவதி, தானா, குணாதை, பத்ரை, சாந்தை, நிமலை, முக்தி, மருண்மானினி, ஆரியை, இந்திரை, சாந்தினி, போகவதி, கலாவதி, யோகினி, புண்ணியை சுவர்க்கை முதலியன.

காசி, கங்கை இவைப்பற்றி ஸ்காந்த புராணத்தில் 'காசி காண்டம்' என்றே ஒரு தனிப் பகுதியுள்ளது. பண்டைக்காலத்தில் நதிகள் நான்கு வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன. அர்த்த தீர்த்தம் வியா

பாரத்திற்கு ஏற்றவை. தருமதீர்த்தம், தானம் தருமம் இவைகள் செய்ய ஏற்றவை. காமதீர்த்தம் வாழ்க்கையின் சுகபோகங்களுக்கு ஏற்றவை, மோக்ஷதீர்த்தம் அறிவு வளர்ச்சிக்கும் முக்திக்கும் ஏற்றவை. கங்கை இந்த நான்கு காரியங்களுக்கும் ஏற்றது என்று காசிகாண்டம் கூறுகிறது.

ஸ்காந்த புராணம், கங்கையை சிவன், விஷ்ணு, அம்பிகை இவர்களின் மட்டத்திற்கு உயர்த்தி கங்கா சகஸ்ரநாமத்தையும் உருவாக்கியுள்ளது.

கங்கையை எங்கும் நிறைந்திருப்பவள் (அனந்த) என்றும் பயமில்லாதவள் (அபய) என்றும், சோகமற்றவள் (அசோக) என்றும், அழிவில்லாதவள் (அமிர்தா) என்றும், ஜயிக்க முடியாதவள் (அபாரஜிதா) என்றும், ஆனந்தமே உருவானவள் (ஆனந்தவல்லி) என்றும், அன்னை (அம்பிகா) என்றும் ஸ்காந்தபுராணம் காசிகாண்டத்தில் வருணித்திருக்கிறது.

வெளுப்பு நிறமுள்ளவள் சந்திரன் போன்ற முகமுள்ளவள் தேவர்களாலும் முனிவர்களாலும் நமஸ்கரிக்கப்பட்டவள்.

ராதை கிருஷ்ணன் இவர்கள் உடலிலிருந்து வெளிப்பட்டவள். கார்த்திகை பெளணர்ணமியில் ராஸ்க்ரீடை காலத்தில் உண்டானவள்.

பகீரதன் தன் முன்னோர் சாபத்திலிருந்து விடுபட்டு வைகுண்டம் செல்ல கங்கையை பாதாளத்திற்கு அழைத்துச் சென்றதால் பாகீரதி என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. பாதாளம், பூமி, கோ லோகம் இம் மூன்றில் உள்ளவளாதலால் திரிபதகா என்ற பெயர். சிவனின் காலடியிலும் விஷ்ணுவின் முடியிலும், பிரம்மாவின் கமண்டலத்திலும் இடம் பெற்றவள்.

கங்கை நதியில் நீராடுவதை தங்கள் வாழ்வில் கிடைத்தற்கரிய பாக்கியமாக ஹிந்துக்கள் கருதுகிறார்கள். லண்டனுக்கு வட்ட மேஜை மகாநாட்டில் கலந்துக்கொள்ள காந்திஜியுடன் சென்ற பண்டித மதன் மோகன் மாளவியா அவர்கள், கங்கை நீரை குடங்களில் அடைத்து தன்னுடன் கப்பலில் எடுத்துச் சென்றார். இந்நீர் தெய்வநதி என்று கருதப்படுவது ஒரு புறம் இருக்கட்டும், இக்கால ஆராய்ச்சி என்ன சொல்கிறது பார்ப்போம்.

மிக்கில் பல்கலைக் கழகத்தில் பணியாற்றும் டாக்டர் ஹாரிஸன் என்பவர் கூறுவதாவது:

கங்கை நீரில் 'காலரா' கிருமிகள் 3 முதல் 6 மணி அவகாசத்திற்குள் மடிந்து விடுகின்றன. ஏன் என்பது புரியாத புதிர்,

கங்கா மாதாவுக்கு ஜே!

கங்கே கங்கேதி யோ ப்லுயேத்
ஜோஜ நாநாம் சதைரபி
சர்வ பாப விநிர் முக்தோ
விஷ்ணுர் லோகம் ஸா கச்சதி

“ஏவனெருவன் கங்கே கங்கே என்று பல நூறு மைல்களுக்கு அப்பாலிருந்தாலும் கூப்பிடுகிறானே, அவன் சகல விதமான பாவங்களிலிருந்தும் விடுபடுவதல்லாமல், அவன் விஷ்ணு லோகமான வைகுண்டத்தை அடைகிறான்” என பாகவதம் கூறுகிறது.

“கங்கா மாதாவுக்கு ஜே !”

மீண்டும் அதே கோஷம் ஒலித்தது. என்ன அசையாத நம்பிக்கை! கால வெள்ளத்தை வென்ற எத்தகைய குரல்! கங்கைத் தாயின் மீது அவர்கள் கொண்ட அன்பில்தான் என்ன புனிதம்! என்ன உணர்ச்சி! மக்களின் உயர்ந்த அபிலாஷைகள் எப்படி ஜீவ ஊற்றாய்ப் பெருக்கெடுத்து ஓடுகின்றன! மன்னர்களின் — சக்கரவர்த்திகளின்—வரலாறுகளில் கூடப் பதிந்திராத வகையில் கோடிக் கணக்கான மக்களைத் தன் புனிதமான கட்டத்துக்கு ஈர்க்கும் அந்தக் கங்கை நீரின் கண்டறிய முடியாத சக்தியைத்தான் என்ன சொல்வது? தலைமுறை தலைமுறையாகக் கணக்கிலடங்காமல் வந்த யாத் திரிகர்களின் கஷ்ட நஷ்டங்களையெல்லாம் ஏற்று அமரத்துவம் வாய்ந்த நதி இல்லையா?

கங்கையின் வரலாறு மிக ருசிகரமானதாகும்.

மகாதேவர் ஒரு சமயம் விஷ்ணுவின் கானத்தில் மெய்மறந்து ஜலமாக மாறினார். இந்த ஜலத்தை பிரும்மா தன் கமண்டலத்தில் நிரப்பிக் கொண்டார். அந்த ஜலமே கங்கை.

மகாபலி செய்த யாகத்தில் மூவடி கேட்ட வாமனன், திருவிக்கிரமனாக விசுவரூபம் எடுத்து விண்ணுலகம் முழுவதையும் தன் தூக்கிய திருவடியால் அளக்கிறார். விண்ணகம் எங்கும் பரவிய திருவடியை தேவர்களும் ரிக்ஷிகளும் வணங்குகிறார்கள். பிரும்மா தன் கமண்டல நீரைக் கொண்டு அப் பாதத்தை அபிஷேகம் செய்கிறார். விஷ்ணு பாதத்திலிருந்து கீழே பாயும் நீரே தேவ லோகத்தில் கங்கையாக ஓடுகிறது.

வைகுண்டம் வழியாக தேவலோகம் மற்றும் துருவ சந்திர சூர்ய தப, ஜன, மஹ லோகத்திற்கும், பின்னர் இந்திர லோகத்திற்கும் செல்கிறான். மந்தாகினி என்ற பெயருடன் அவள் அங்கு விளங்குகிறாள். பகீரதன் முயற்சியால் பூலோகம் வந்து சிவ பெருமான் ஜடையில் இடம் பெற்று பின்னர் பூமியில் ஓடுகிறான்.

ஆகவே அவளுக்கு திரிமூர்த்திகளின் சம்பந்தமும் உண்டு. இந்த திரிமூர்த்தி தொடர்பை ஆதிசங்கரர் தன் கங்காஷ்டகத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

கங்கை என்கே உற்பத்தியாகிறது என்பது இது வரையில் யாராலும் திட்டமாகக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. கங்கோத்ரி வரையில் செல்லும் யாத்ரீகர்கள் பெரும்பாலும் அதையே கங்கையின் உற்பத்தி ஸ்தானம் என்று கருதுகின்றனர், கங்கோத்ரிக்கு மேலே கோமுகி வரை செல்வது மிகக் கஷ்டமான காரியம். பாதைகளோ வசதிகளோ எதுவும் இல்லை. ஆனால் கங்கை கண்ணுக்குப் புலப்படுவது கோமுகியில்தான்.

கோமுகி 13800 அடி உயரத்தில் உள்ளது. பாதை இல்லா விடினும் எவ்வளவோ யாத்ரீகர்கள் சஷ்டங்களைப் பொருட்படுத்தாமல் இங்கு வருகிறார்கள். இங்கு கங்கை ஒரு குகை வாயிலிருந்து வெளிப்படுகிறது.

கங்கோத்திரியில் கங்கைக்கு ஆலயம் உள்ளது. இதை ஏற்படுத்தியவர் ஆதிசங்கரர். பிரதி ஆண்டும் இதை நவம்பர் மாதம் மூடி மே மாதம் திறக்கிறார்கள். பகீரதன், யமுனை, சரஸ்வதி, ஆதிசங்கரர் ஆகியவர்களின் திரு உருவச்சிலைகள் இங்கே இருக்கின்றன.

கங்கையின் விக்கிரகம் பொன்னால் செய்தது. இந்த ஆலயத்தின் அருகில் பைரவருக்கும் ஒரு ஆலயம் உள்ளது. உறைபனி காலம் துவங்கியதுமே அகன்ற தீபம் ஒன்றில் நெய் வார்த்து விளக்கு ஏற்றி வைத்துவிட்டு உத்ஸவமூர்த்தியை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு வந்து விடுவார்கள். அக்ஷய திருதியையன்று ஆலயத்தை மீண்டும் திறப்பார்கள். அப்போதும் அந்த தீபம் அணையாமல் எரிந்துக் கொண்டிருக்கும்.

இங்கே பல முக்கிய தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன. அவை சூரிய குண்டம் விஷ்ணுகுண்டம், கௌரிகுண்டம். சூரிய குண்டத்தில் ஒரு பாறை சிவலிங்க வடிவில் இயற்கையாகவே அமைந்திருக்கிறது. கங்கை வீழ்ச்சி அதன்மீது விழுகிறது.

சரஸ்வதியும், அலகநந்தாவும் சங்கமமாகும் இடத்தை 'கேசவ பிரயாகை' என்று அழைக்கிறார்கள். நந்தா நதியும், அலகநந்தாவும் கலக்கும் இடம் 'கர்ணப்பிரயாகை'. அலகநந்தாவும், மந்தாகினியும் சந்திக்கும் இடம் 'ருத்ரப்பிரயாகை'.

இமயம் காலடியில் கங்காதேவி

கங்காதேவி பூமியைத் தொட்டும் தொடாமலும் பாயும் இடத்தில் கங்கையில் நீராடினால் எப்படியிருக்கும் என்று உணர ஆசைப்படுபவர்கள். டில்லியிலிருந்து 150 மைல் பிரயாணம் செய்து ரிஷிகேசம் சென்று வரலாம்.

சுமார் 500 அடி அகலத்திற்கு கங்கை சுழித்துக் கொண்டு செல்லும் இந்த நீராடும் துறைகளில் மிக ஜாக்கிரதையாக படிகளில் உட்கார்ந்தே ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். இங்கு லக்ஷ்மண ஜூலர் என்ற தொங்குபாலம் உள்ளது, கீழே நதி கும்மாளமிட்டு கொந்தளிக்கிறது. இந்த பாலம் நடக்கும் போதே ஆடுகிறது. எப்படியிருக்கும்! எண்ணிப் பாருங்கள்.

கங்கை உற்பத்தியாகும் கங்கோத்திரியிலிருந்து 365 மைலுக்குப் பின் இங்கு பூமியை தொடுகிறார்கள்கங்கை. தண்ணீர் ஐஸ் மாதிரி சில்லென்று இருக்கிறது. ஆனால் முழுவதும் நனைந்த பிறகு தண்ணீரில் கதகதப்பு தெரிகிறது.

இங்கு நதிக்கரை ஓரமாக சுவர்க்க ஆசிரமம், சங்கரமடம் (காஞ்சிப் பெரியவர்கள் நிறுவியது) கீதாபவன் (சிதானந்தர் நிறுவியது) உள்ளன,

ரிஷிகேசத்திலிருந்து 14 மைல் இறங்கி வந்தால் ஹரித்துவார் (மாயாபுரி) நம்போடு கங்கையும் இறங்கி வருகிறாள். கங்கைக்கும் பகிரதனுக்கும் இங்கு கோயில் இருக்கிறது.

ஸ்நான கட்டத்தில் கங்கைக்கு கோவில் இருக்கிறது.

ஒரு குன்றின் மீதும் கங்கைக்கு கோவில் உள்ளது.

இங்கே கங்கையில் நீராடும் கட்டத்திற்கு அக்னிகுண்டம் என்று பெயர். சங்கிலி போட்டிருக்கிறார்கள். சங்கிலியை என்னதான் ஜாக்கிரதையாக பிடித்துக் கொண்டு முழுக்கு போட்டாலும் முழுகி எழுந்த பின் பத்துஅடி தள்ளிப் போய்தான் நிற்பதைக் காண்போம் நீரின் வேகம் அப்படி! மாலையில் அஸ்தமித்ததும் கங்கை தீபமயமாக காட்சியளிக்கிறாள்.

ஆகாய கங்கையாகிய மந்தாகினி பகீரதனின் வேண்டுகோளால் மண்ணுக்கு இறங்கி வந்து முதலில் விழுந்த தலம் ஹரித்துவாரம். இதனால் ஹரித்வாரத்தைக் கங்காத்வாரம் அல்லது கங்கைமுகம் என்று சொல்வதுண்டு.

மகாபாரதத்தில் வனபர்வத்தில் லோமர் என்ற ரிஷி, தரும புத்திரருக்குச் சொல்வதாக அமைந்த பகுதியில் பகீரதன் தன மம், கங்காவதாரமும், விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதிபர்வத்தில் கங்கை சந்தனுவை மணந்த வரலாறும் கூறப்படுகிறது.

இந்த ஹரித்துவாருக்கு மாயாபுரி என்ற பெயரும் உண்டு. தகூன் இங்குதான் கேள்வி நடத்தினோம்.

ஹரித்வாரின் கங்கைக் கரையில் தான் அகஸ்தியரும் லோபா முத்திரையும் குடும்பம் நடத்தியிருக்கிறார்கள் என்று பாரதம் கூறுகிறது. ஹரித்வாரில் ஹர்போரி என்ற இடத்தில் விஷ்ணுபாதம் கல்லில் பதிந்துள்ளது.

மலைகளிலிருந்து கங்கை இங்கு சமவெளியில் பாய்வதால் வேகம் மிக அதிகம். ஆகவே படித்துறைகளில் பிடித்துக்கொண்டு ஸ்நானம் செய்ய இரும்பு கிராதிகள் அமைக்கப் பட்டுள்ளன.

இங்குள்ள காங்ரி என்ற இடத்தில் சிரத்தானந்தர் அமைத்த ஆசிரமம் இருக்கிறது. இவருடைய ஆசிரமத்தைப் பார்த்து விட்டு தான் மகாத்மாகாந்தி, ஆசிரமத்தில் வசிப்பது என்ற முடிவை மேற்கொண்டார். இக்குருகுலம் நன்றாக நடைபெற்று வருகிறது.

ஹரித்துவாரின் மிக முக்கியமான விழா கும்பமேளா.* இது 12 ஆண்டுக் கொருமுறை ஹரித்வார், பிரயாகை, உஜ்ஜெயினி, நாலிக் முதலிய இடங்களில் நடைபெறுகிறது. கும்பமேளாவின் போது ஹரித்வாரத்தில் கங்கையில் நீராடுவதால் ஒரு ஸட்சம் முறை பூப்பிர தட்சினம் செய்த பலன் கிட்டும் என்று விஷ்ணுபுராணம் கூறுகிறது.

பகீரதன் தவத்தால் கங்கை மண்ணுக்கு இறங்கி வந்த நாளை கங்கா சப்தமி என்று கொண்டாடுகிறார்கள் ஹரித்வாரத்தில் துறைகள் தோறும் கோவில்கள், காடுகள் தோறும் தபோவனங்கள் நிறைந்துள்ளன.

*கும்பமேளா பற்றி பிரதிபாவின் "சர்வ மங்களா" (மகாமக மகத்துவம்) என்ற புத்தகத்தில் காணலாம்.

வால்மீகி மகரிஷி ஒரு கங்காஷ்டகம் செய்திருக்கிறார். அதில் ஒரு சுலோகத்தில் 'உன் கரையிலுள்ள மரப்பொந்தில் வசிக்கும் ஒரு பறவையாகவோ, உன் நீரில் வசிக்கும் மீனாகவோ பிறப்பது மேலான பிறப்பு என்று கூறப்பட்டுள்ளது. காளிதாஸன் ஒரு கங்காஷ்டகத்தை இயற்றியிருக்கிறார். அதில் ஒரு சுலோகம்; உன் கரையில் ஒரு குடிசையில் வசிப்பவனுக்கு யாது சிரமமின்றி விஷ்ணு, இந்திரன் இவர்களுடைய லோகங்களின் ஐசுவரியங்களைத் தரும் சக்தி வல்லவள் நீயே என்கிறது.

கல்கி புராணத்தில் ஒரு கங்கை ஸ்தோத்திரமுள்ளது. அது, கங்கையின் அழகை வருணிக்கிறது. ஹிமகிரி, கைலாசம் அவ்ளது ஸ்தனங்கள். நுரைத்த நீரே அவள் சிரிப்பு. வெண்மையான அன்னங்களின் நடையே அவள் நடை. கொந்தளிக்கும் அலைகள் அவள் கைகள். அவள் தரிப்பது தாமரை மாலை. இந்த சமுத்திர ராஜனின் பிரியையான கங்கை தன் கணவனை அடையச் செல்லும் வேகத்தில் ரசம் நிரம்பிய உல்லாசத்தைக் காணலாம்.

கங்கைக்கு எல்லா இடத்திலும் சிறப்பு என்றாலும், காசியில் தனிச் சிறப்பு அல்லவா? ஆகையால் ஆதிசங்கரர் தன் காசி பஞ்சத்தில் இக்கங்கையை ஞான கங்கையாக வருணிக்கிறார்.

கங்காத்வாரத்திற்கும் மிஞ்சின தீர்த்தம் இல்லை
கைலாசத்திற்கும் மிஞ்சின மலை இல்லை
வாசுதேவனுக்கு மிஞ்சின கடவுள் இல்லை
கங்கைக்கு மிஞ்சின நதியில்லை

என்கிறது கந்தபுராணம். கடவுள் திருநதி என்கிறான் கம்பன்.

அண்டம் மூடுஅறுத்து அந்தரத்து இழிந்து
அங்கு அவனியான் அலமலரப் பெருகிய
மண்டு மாமணி நீர்க்கங்கை

என்று திருமங்கை ஆழ்வார் பாடி இருக்கிறார்.

தாரக நாம மகிமை

யதாவர்ணயத் கர்ணமூலேந்தகாலே
சிவோ ராம ராமேதி ராமேதி காச்யாம் |
ததேகம் பரம் தாரகம் ப்ரஹ்மரூபம்
பஜேஹம் பஜேஹம் பஜேஹம் பஜேஹம் ||

ஸ்ரீசங்கரர் ஸ்ரீராம நாம மகிமையைப் பற்றிச் சொல்லும் சுலோகம் இது. இதைத் தினமும் பாராயணம் செய்வதனால் ஸர்வக்ஷேமங்களும் உண்டாகும். தாரக நாமமான 'ராம்' சிவபெருமானால் காசியில் இறப்பவர்களின் காதில் சொல்லப்படுகிறது.

காசி மகாத்மியம்

வாரணஸீ து புவந்த்ரய ஸாரபூதா
ரம்யா ஸதத மமபுரீ கிரிராஜபுத்ரீ
அக்ராகதா விவித துஷ்க்ருத
காரினோபி பாபக்ஷயாத் விரஜல :
பிரதி பாந்தி மர்த்யா : II

மதஸ்ய புராணத்தில் பார்வதியிடம் பரமசிவன் கூறும்
ஸ்லோகம் இது :

“மலை மகளே, மூவுலகத்துக்கும் சாரமான அழகிய என்
பட்டணம் வாரணாசி. பலவகையான தீயச் செயல்கள் புரிந்தவர்
களின் பாவங்களும் இங்கு வந்தால் பஸ்பமாகி விடுகின்றன.”

காசி, பிரயாகை. கயை மூன்றும் திரிஸ்தலீ என்று வழங்கப்
படுகிறது. இம்மூன்றில் காசி மிகச் சிறந்தது. சிவபெருமானே
த்ரைலோக்ய நகரே சாத்ர காசி ராஜக் கிருஹம் மம” (ஸ்காந்தம்)
என்கிறார் மூவுலகத்து நகரங்களுள் காசியே என் அரண்மனை
என்கிறார்.

இமயம் முதல் சேதுவரை என்பதுதான் ஆஸேது ஹிமாசலம்
என்று வழங்கப்படுகிறது.

காசியாத்ரா முறை: முதலில் திரிவேணி சென்று ஸ்நானம்
செய்ய வேண்டும். பிறகு காசி. அதன்பின் கயா சென்று பிண்டங்
களைப் பித்ருக்களுக்குப் போட்டுவிட்டு மீண்டும் திரிவேணி வந்து
ஸ்நானம் செய்து கங்கா தீர்த்தம் எடுத்து ராமேஸ்வரம் வந்து அத்
தீர்த்தத்தால் ராமநாதருக்கு அபிஷேகம் செய்விக்க வேண்டும்.
பார்க்கப் போனால் முதலில் சேதுக்குச் சென்று மணல் எடுத்து அம்
மணலை திரிவேணி சங்கமத்தில் சேர்க்க வேண்டும். இக்காலத்தில்
இது சாத்தியமில்லை.

காசியை ஓம்கார காண்டம், விஸ்வேஸ்வர காண்டம், கேதார
காண்டம் என்று மூன்றாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். இவற்றில் கேதா
ரப் பகுதி விசேஷமாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. காசியில் யம
பயம் கிடையாது. ஆனால் பைரவ தண்டனை உண்டு. கேதாரப்
பகுதியில் பைரவ தண்டனைகூட கிடையாதாம்.

தீர்த்த யாத்திரையின் மகிமை

கிடைத்தற்கரிய மனீத ஜென்மம் எடுத்தவர்கள் மேலும் நல்ல
கதியை அடைய பல வழிகள் உள்ளன. அவைகளை விளக்க வந்ததே
வேதம், தர்ம சாஸ்திரம், புராணம் ஆகியவைகள். மிகவும் சுடின
மான யாகம் முதல் மிக லலிதமான ஸ்தோத்திரங்கள் வரை இவை
களில் அடங்கியிருக்கின்றன. இந்தப் பல வழிகளில் தீர்த்த யாத்
திரை என்பதும் ஒன்று.

இது மிகவும் விசேஷமானது. பாபங்களை அகற்றுவது. இடைக்காட்டு சித்தர் “ஆடு, காண். போவது பார்” என்றார். அதாவது கங்கையில் நீராடு, சேதுவைப் பார், பாவம் போகும் என்று யாத்திரை பெருமையைக் கூறுகிறார். (ஸேதும் த்ருஷ்ட்வா ஸமுத்ரஸ்ய பிரம்மஹத்யா வ்யபோஹதி’)

தெற்கு எல்லையில் ராமேஸ்வரமும் வட கோடியில் கங்கையும் இடையே பற்பல புண்ணிய நதிகளும் இருக்கின்றன. கங்கை மகிமையும் சேது மகிமையும் கூறப்படாத புராணங்களே இல்லை.

தீர்த்தயாத்திரை பலன் அளிக்க சில நியமங்களைக் கைக்கொள்ள வேண்டும். ஆசார நியமம் அவசியம். முடிந்த வரை அனுசரிப்பதே போதும். மனைவி மக்களோடு செல்வதே உசிதம்.

தீர்த்தாடனம்

மலையில் தோன்றி கடலில் சங்கமமாகும் நதிகளே மகாநதிகள். கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி, நர்மதை, பாசா, விதஸ்தா, கௌசிசி நந்தா, விரஜா, சந்த்ரபாஹா, ஸரயூ பாராவதீ, ஸிந்து, கிருஷ்ண வேணி, ஸோனா, தாபினி, பாஷாணக கோமதி, கண்டகி, பாஹுதா, பம்பா, தேவிகா, காவேரி, தாம்ரபரணி, சர்மண்வதீ, வேத்ரவதி, கோதாவரி, துங்கபத்திரா, ஸுசக்ஷு, ஆருண ஆகியவை மகாநதிகள் என்று தேவல ஸ்மருதி கூறுகிறது.

அதிகபலன் ஏற்படும் ஒவ்வொரு தீர்த்தத்திலும் குறைந்தது மூன்று நாள் வசிக்க வேண்டும். மேற்கே தோன்றி கிழக்கே சங்கமமாகும் நதிகள் மஹா நதிகள். கிழக்கே தோன்றி மேற்கே சங்கமமாகும் நதிகள் நதம் எனப்படும்.

தண்ணீருக்கு ‘அமிர்தம்’ என்றொரு பெயர் உண்டு. உயிர் சத்துக்கள் நிறைந்து உயிர் வாழ உறுதுணையாக இருப்பதால்தான் அப்பெயர் வழங்குவதாகத் தோன்றுகிறது. ரிக், யஜுர் வேதங்களிலுள்ள ‘அப்ஸுக்தங்கள்’ நீரின் பெருமையை எடுத்துரைக்கின்றன.

“தண்ணீர் தான் உணவு, உயிர், வாழ்வு, தெய்வம் எல்லாம், உலகமே அதனால்தான் உயிர் வாழ்கிறது, நிலம், தீ, காற்று முதலிய ப் பூதப்பொருள்களும் நீரின் அருளால்தான் நிலைத்திருக்கின்றன” இப்படி பல சிறப்புரைகளை வேத ஸுக்தங்களில் காணலாம்.

நீரில் நிறைந்துள்ள ஜீவ சத்துக்களை விஞ்ஞான ரீதியில் விரிவாக ஆராய்ந்திருக்கிறார்கள் விஞ்ஞானிகள். குறிப்பிட்ட சில இடத்துத் தண்ணீருக்குத் தனி மகிமை அமைந்திருக்கிறது.

நம் நாட்டில் தீர்த்த யாத்ரீகர்களுக்கு எப்போதுமே நல்ல மதிப்பு உண்டு. தம்மால் யாத்திரை செய்ய முடியாதவர்கள் இந்த யாத்ரீகர்களை மிக கிரத்தையுடன் ஆதரிப்பார்கள். காசி யாத்திரை போகும் கூட்டத்தினர் தம் கிராமங்களில் பிரவேசித்த உடனேயே அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை எல்லாம் அக்காலத்தில் செய்து கொடுத்தார்கள்.

முன் காலத்தில் போக்குவரத்து வசதிகள் இல்லாதபோது பல கஷ்ட நஷ்டங்கள். அவை எல்லாம் இப்போது இல்லை. முன் காலத்தில் நல்ல பாதைகள் இல்லை. திருட்டுப் பயம் வேறு. காடுகளையும் மலைகளையும் பெரிய நதிகளையும் கடந்து செல்ல வேண்டும். ஆகவே யாத்திரை செல்வதென்றால் வெகு நாட்களுக்கு முன்பே ஆயத்தம் செய்வார்கள். கூட்டம் கூட்டமாகவே இந்த யாத்திரையை மேற்கொள்வார்கள். திரும்பி வீடு வரலாம் என்ற நம்பிக்கை இல்லாததால் வைகுண்ட யாத்திரைக்குப் போவது போலவே யுறப்படுவார்கள்.

சிலர் காசி சேஷத்திரத்திற்குப் போய்ச் சேர்ந்தவுடன் அங்கே இறந்தால் முக்தி என்பதால் அங்கேயே தங்கி விடுவதும் உண்டு. இதற்கு சேஷத்திர சந்நியாசம் என்று பெயர்.

ஆதி சங்கரர், திருமங்கை ஆழ்வார், வேதாந்த தேசிகர், மத்வர் சைதன்யர் முதலிய மகான்கள் அக்காலத்தில் சேது முதல் இமாசலம் வரை யாத்திரை செய்திருக்கிறார்கள்.

மூவாயிரம் மைல்களுக்கப்பாலுள்ள சீன தேசத்திலிருந்து பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு புத்த பகவான் அவதாரம் செய்த இந்த நாட்டிற்குப் பல சீனர்கள் தாண்ட முடியாத பனி நிறைந்த பெரும் மலைகளைக் கடந்து தரிசித்துப் போன வரலாற்றை சரித்திரத்தில் காணலாம். அத்தகைய திடபக்தியுள்ள யாத்ரீகர்களை இக்காலத்தில் காண்பதரிது.

இயற்கை அன்னையின் பலவிதமான மனம் கவரும் தோற்றங்களில் தெய்வீகத் தன்மையைக் காண்பது மனித சபாவமே. கோடிக் கணக்கான ஜீவன்களைப் போஷித்து வரும் கங்கையை அன்னையைப் போல் எண்ணுவதில் என்ன வியப்பு? அந்த புண்ணியப் பிரவாகத்தைக் கண்ணால் கண்டவுடன் மனமுருகி 'கங்கைத் தாயே' என்று நமஸ்கரிப்பதும் நம் இயல்புக்குரியதே.

இந்த தேவ நதியை கங்கோத்ரியிலும், திருவேணி சங்கமத்திலும் கண்டு களித்தவர் தங்கள் ஆபுர் முழுதும் எப்படி மறக்க முடியும்?

உலக முழுவதும் சுற்றி பல அற்புதங்களைக் கண்டுகளித்த சர் ரிச் சர்ட் டெம்பிள் என்பவர் காசியில் வரும் கங்கையின் காட்சிக்கு நிகரான உள்ளம் கவரும் காட்சி வேறு எந்த இடத்திலும் காண முடியாது என்று குறிப்பிட்டதில் வியப்பென்ன!

சாந்தமே உருக்கொண்டது போல நிற்கும் இமய மலையைக் கண்டவர்களுக்கு சச்சரவு சூழ்நிலை கொண்ட தங்கள் இருப்பிடத்திற்கு வர எப்படி மனம் வரும். எத்தனையோ தேவாலயங்களை 'கண்ணாக்கண்டேனே' என்று போற்றிப் பாடியிருக்கும் திருமங்கை ஆழ்வார் திருபிரிதி என்னும் நந்த பிரயாகையையும், பதரிகாசிரமத்தையும் மன முருகப் பாடினதில் என்ன ஆச்சரியம்? தன் அனுபவத்தை அவர்.

முற்றமுத்துக் கோல் துணையா
முன்னடி நோக்கி வளைந்து
இற்ற கால்போல் தள்ளி
மெள்ள விருத்தங் கிளையா முன்
பெற்ற தாய் போல் வந்த பேய்ச்சி
பெரு முலையூடு உயிரை
வற்ற வாங்கியுண்டான்
வாயான் வதரி வணங்குதுமே

என்று பாடுகிறார்.

இத்தகைய தீர்த்த யாத்திரையால் பாவம் அகன்று புண்ணியம் பெற்றவர் பலர்.

முருகன், இந்திரன், பலராமன், அர்ஜுனன் இவர்கள் எல்லோரும் தீர்த்த யாத்திரை செய்திருக்கிறார்கள்.

பிரஹ்லாதன் சியவன முனிவருடன் தீர்த்த யத்திரை மேற்கொண்டிருக்கிறார்.

“தீர்த்த அபிகமனம் புண்யம் யக்ஞரபி விசிஷ்யதே”

—தீர்த்த யாத்திரை வேள்வியிலும் சிறந்தது. தீர்த்த யாத்திரை பாவங்களை மட்டும் அகற்றுவதுடன் நிற்கவில்லை பித்ருக்களுக்குப் பேராணந்தம் அளித்து அவர்களின் ஆசீர்வாதத்தையும் நமக்கு வாங்கித்தருகிறது. ஒவ்வொரு புண்ணிய தீர்த்தத்திலும் நம் பித்ருக்கள் தங்கி தன் சந்ததியார் அங்குவந்து சிராச்த்தம், பிண்டம் தர்ப்பணம் அளிப்பார்களா என்று எதிர் பார்க்கிறார்களாம்.

ஆகவே காசி ராமேஸ்வரம் கங்கை யமுனை போன்ற இடங்களில் தர்ப்பணம் செய்யும்போது பித்ருக்களை ஆவாஹனம் செய்திடுவது.

பூர்வ ஜன்மத்தில் சேர்த்து வைக்கிற கர்மமே நம்மை இவ்வாழ்க்கையிலும் நல்லதிற்கோ கெடுதலுக்கோ தொடர்கின்றன. துயரங்களும் தீராத வியாதிகளும் பூர்வஜன்மங்களில் செய்த கேடுகளின் தொடர்ச்சியேயாகும். இதனால்தான் கஷ்டங்கள் அனுபவிப்பவரையும் கடும் நோயால் துன்பப்படுபவர்களையும் காசிக்கோ ராமேஸ்வரத்திற்கோ யாத்திரை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுவதுண்டு.

இந்நாட்டில் யாத்திரையால் தேசிய ஒருமைப்பாடு ஏற்படுகிறது. ஒற்றுமையற்ற சீர்குலைந்த நாட்டை ஒன்றுபடச் செய்யும் சக்தி சேஷத்திரங்களைத்தேடித்திரியும் பழக்கத்திற்குத்தான் உண்டு என்று சரித்திராசிரியர்கள் Hellas ஹெல்லாஸ் நாட்டின் வரலாற்றைக் கொண்டு நிரூபணம் செய்வார்கள்.

அந்நிய ஆட்சி இருந்தபோது கூட பாரதியார் ஒன்றுபட்டாலுண்டுவாழ்வே என்று பாடியது பண்டைய தீர்த்த யாத்திரைப் பழக்கத்தை யொட்டியதே யாகும்.

காசியும் சேதுவும் தீர்த்த யாத்திரைக்குத் தலை சிறந்த இடம்.

சிவ பெருமானின் திரிசூலத்திவிருந்து காசி நகரம் தோன்றிய தாகவும் பிரளய காலத்திலும் அதற்கு அழிவில்லை என்று புராணங்கள் கூறும். சிவனும் பார்வதியும் விட்டு அகவாததால் அவிமுக்த கேஷத்திரம் என்றும் பெயர். பரமனுக்கு மிகுந்த ஆனந்தம் தருவதால் ஆனந்த கானனம் என்றும் பிரளயத்தில் இங்கு ஐம்பூதங்கள் ஜடமாகி சயனிப்பதால் மகாஸ்மசானம் என்றும் பெயர் ஏற்பட்டுள்ளது.

மத்ஸ்ய, நாரதீய, பத்ம, அக்னி விங்கப் புராணங்களிலும் காசி மகிமை காணப்படுகிறது.

ஸ்ரீமத்ஸ்ய புராணத்தில் காசி மகாத்மியம் பற்றி விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. சனக்குமார முனிவர் நந்தியை நமஸ்கரித்து காசியின் பெருமையைக் கூற வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். நந்தியும் பார்வதிக்குப் பரமசிவன் கூறிய வண்ணம் எடுத்துரைத்தார்.

பிரளய காலத்திலும் அழியாமல் பிரகாசிப்பதால் காசி எனப் படுகிறது. வாரண, அளி என்ற இரு நதிகள் அங்கு கங்கையில் கலப்பதால் வாரணாஸி என்றும் கூறப்படுகிறது. ஒரு கூணம்கூட சிவபெருமானும் இதர தேவதைகளும் அந்த கேஷத்திரத்தை விட்டு விலகுவதில்லை ஆதலால் அவிமுக்தம் என்ற பெயர் அதற்கு ஏற்பட்டது. ஜபம், தானம், ஹோமம், தியானம், அத்யயனம் முதலியவை அக்ஷயமானப் பலனைத் தரும். தெரிந்தோ, தெரியாமலோ விரும்பியோ விரும்பாமலோ அங்கு இறந்தவர் மறுபிறவி எடுப்பதில்லை. இறப்பவர்கள் செவியில் சிவபெருமான் தாரக மந்திரத்தை உபதேசிக்கிறார். இதனால் சர்வ கர்மங்களும் நசித்து விடுகின்றன.

காளிஞ்ஜரவனம், மஹாகாளம், காயவரோஹணம், சித்தேஸ்வரம், கோகர்ணம், ஹரிஸ்சந்திரம், ஸ்ரீபர்வதம், த்ரி கண்டேஸ்வரம், கேதாரம் முதலிய கேஷத்திரங்கள் மிக முக்கியமானவை. எல்லாவற்றையும்விட, காசி மிக சிலாக்கியமானது. அங்கு உபவாஸம் இருப்பது மகா புண்ணியம். சொல்ப ஆகாரம் செய்து கொண்டு காசியில் ஒரு மாதம் வசித்தாலும் பாசுபத விரதத்தை அனுஷ்டித்தது போலாகும்.

பிரம்ம ஹத்தி முதலிய பாபங்களையும் போக்க வல்லது காசி.

ஹிமாசலம், மேரு, கைவாசம் இவைகளைவிட காசியில் வசிப்பதையே சிவபெருமான் விரும்புகிறார். பெண்களில் உமைக்குச் சமமான ஸ்திரீயும், புருஷரில் விஷ்ணுவுக்குச் சமமானவரும். கேஷத்திரில் காசிக்குச் சமமான தலமும் உனகில் வேறெங்கும் கிடையாது. அங்கு சிவபெருமான் விங்கமாகவும், சரீரியாகவும் விளங்குகிறார்.

காசியில் எல்லோரும் முக்கி பெறுகின்றனர் என்ற பொருளையால், இந்திரன் பத்து விக்நங்களை அங்கு அனுப்பினான். அவைகட்கு இடமளித்தவர் மறு பிறப்பிற்கு இடமளித்தவராவர். காமம், கோபம், லோபம், ஜம்பம், கர்வம், பொருமை தூக்கம், சோம்பல் மாச்சர்யம் கோன் சொல்லல் ஆகியவைகளே அந்த விக்நங்கள். மற்ற இடங்களில் மரணத்திற்கு உத்தராயணம், சக்ல பக்ஷம், பகல் இவைகளை எல்லாம் பார்க்கவேண்டும் காசியில் இந்த நியமம் பார்க்க வேண்டியதில்லை. எப்போது இறந்தாலும் நற்கதியே.

திரிகுல வடிவில் காசி அமைந்திருக்கிறது. கங்கையைத் தவிர பிஷ்க்மோகன், அகஸ்தியகுண்டம், ஞானவாபி. அமிர்தகுண்டம் தன்வந்திரி தீர்த்தம், நாககுண்டம் இங்கு உண்டு. பேய் பிசாசு அகல பிஷ்க்மோகனில் நீராடுகிறார்கள். தன்வந்திரி தீர்த்தமே சிறந்த மருந்து. இங்கு 36 லிங்கங்கள் பிரசித்தி பெற்றவை.

காசியில் மடங்கள் எல்லாம் அகடாக்கள் என்று வழங்கப்படுகின்றன. இவைகளில் பல சாதுக்கள் இருக்கின்றனர். இந்து சமயப் பிரிவுகள் எல்லாவற்றையும் சேர்ந்த பெரியோர்கள், அவரவருக்கு ஏற்பட்ட அகடாக்களில் தங்கியிருக்கின்றனர். காபலிகர்கள். பாசுபத மதத்தினர்கள், அத்வைதிகள், சைதன்யர் மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள் இப்படியாக பல துறைகளிலும் ஆன்ம அனுபவம் பெற்றவர்கள் பலர் அங்கே உண்டு.

தருமையாதீன மகாசந்திதானம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுப்பிரமணிய தேதிகர் (25 வது பட்டம்) காசியில் இந்த சாதுக்களுக்கு ஒரு விருந்து வைத்தார். அவ்விருந்து பற்றி நேபாள யாத்திரை என்ற புத்தகத்தில் திரு கல்யாண சுந்தரதேசிகர் எழுதியிருப்பதாவது.

“இந்த சாதுக்கள் ஒரு நாளைக்கு ஒரு முறைதான் உணவு ஏற்பார்கள். அதுவும் அந்த நாட்டு முறையில் அமைந்ததாக இருக்க வேண்டும். பூரி, டால், கீர், சச்சோடி, குடி, லட்டு இப்படியாக பல தரப்பட்டவை. எல்லாம் நல்ல நெய்யில் கைதேர்ந்த பணியாளர்களைக் கொண்டு செய்திருக்க வேண்டும். அனுபவம் மிக்கவர்கள் இருந்து உபசரிக்க வேண்டும். பந்தியில் அமர்வது ஒரு குறிப்பிட்ட தகுதி முறையில் அவரவர்களின் தவ மேன்மைக்கு ஏற்றபடி இடம் அமைத்து அமர்கிறார்கள். உணவு வகைகள், அவரவர் போதும் என்று சொல்லும் அளவுக்கு படைக்க வேண்டும். ஒரு சிறு குறை கண்டாலும் அவர்களுக்குப் பெருங்கோபம் உண்டாகும். அன்புடன் அளிக்கும் வீருந்தை மட்டும் மகிழ்ச்சியோடு ஏற்று ஆசி வழங்கிச் செல்வார்கள்.

தொடக்கத்தில் எல்லாருமாகச் சேர்ந்து நாமபஜனை செய்து விட்டு சில உபநிஷத் பகுதிகளையும் சொல்லிப் பின்னர்தான் உணவில் கை வைப்பார்கள். அப்படி அவர்கள் உணவு ஏற்கும்போது இங்கொருவர் அங்கொருவராக வேதங்களையும் உபநிஷதங்களையும் சொல்லிக் கொண்டே இருப்பார்கள்.”

காசியின் சுற்றுப்புறங்களில் இறப்பவர்களின் சடலங்களும், காசி மணிகர்ணிகா கட்டத்திற்கே ஆள் மூலமோ, படகு மூலமோ கொண்டுவரப்பட்டு எரிக்கப்படுகின்றன. பிணங்களை தூக்கிச் செல்பவர் உயிரோடு உலவும் மக்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்வதுபோல ‘ராம் ராம் சத்தியஹை’ என்று சொல்லிக் கொண்டே போகிறார்கள்.

இன்றைய வாரணாசி எப்படி இருக்கிறது என்பதை அறிய தகுந்த நேரம் இரவுதான். அந்த நேரத்தில் காக்கை முதலிய பறவை ஜாதிகளும் பிராணிகளும் உறங்கும் நேரம். ஆனால் காசியில் மனிதர்களில் சிலர் உறங்குவதில்லை. சிலர் சர்பத் மசாலா பால் இவைகளைச் சுவைத்து அருந்தும் வேளை அதுதான். ‘பையா’க்கள் ஹுக்கா பிடித்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.

இந்த நள்ளிரவில்தான் சிவபெருமான் காசியில் நர்த்தனம் செய்கிறார் என்றும் தேவர்கள் கங்கையில் ஸ்நானம் செய்ய வருகிறார்கள் என்றும் புராணங்கள் கூறுகின்றன.

கங்கைக் கரைப்பக்கம் போனால் பிணங்கள் எரிவதால் ஏற்படும் கருகிய நாற்றத்தையும் நுகரலாம். காசி விடியற்காலை மூன்று மணிக்கே விழித்துக் கொள்கிறது. அந்த விடியற்காலத்தில் கங்கைக்கரை கலகலவென்று இருக்கின்றது.

காசியில் பிறும்மாண்டமான கடை வீதிகள் இருக்கின்றன. சினிமாக் கொட்டகைகளும் உண்டு. ஆனால் எங்கு பார்த்தாலும் சந்துகள். முடிவில்லாத சந்துகள்தான். சிக்கல் ஆகிவிட்ட நூர் கண்டுபோல அந்த சந்துகளின் முடிவு ஆரம்பம் எதையும் கண்டு பிடிக்க முடியாது. இந்த சந்துகளில் பெரும்பாலும் கடைகள்.

ஆலயங்கள் அதிகம் இருப்பதுபோல மடங்களும் இங்கு அதிகம். “நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் சத்திரம்” என்று தமிழில் எழுதப்பட்ட போர்டு கண்ணில் படுகிறது. உள்ளே நுழைகிறோம். சிவப் பழமாகவுள்ள ஒரு செட்டியார் நம்மை வரவேற்கிறார். சத்திரம் என்றால் தமிழ் நாட்டிலுள்ள சத்திரங்கள் என்று எண்ண வேண்டாம், அது ஒரு பெரிய அரண்மனை.

இந்தக் காசி புண்ணிய கேஷத்திரத்திற்கு மகாத்மா காந்தி ஒரு சமயம் விஜயம் செய்தார். அதுபற்றி அவர் ‘யங் இந்தியா’வில் எழுதிய குறிப்பு அவர் இத்தலம் பற்றி கொண்டிருந்த மனநிலையை விவரிப்பதாகும்.

“குறுகிய வழக்கலான சந்து ஒன்றின் மூலம் கோவிலுக்குச் செல்ல வேண்டும். அவ்விடத்தில் அமைதி என்பது அணுவளவும் இல்லை. கடைக்காரர்களும் யாத்ரீகர்களும் செய்யும் சப்தமும் ஏகமாக மொய்த்த ஈக்களும் சகிக்க முடியாதவை. தியானத்திற்கும் பிரார்த்தனைக்கும் ஏற்றதாய் இருக்கும் என்று எவரும் எதிர்பார்க்கக்கூடிய அவ்விடம் உண்மையில் அவ்வாறில்லவே இல்லை. புற உலகத்தை மறந்து தன்னிலையே ஆழ்ந்துவிடக்கூடிய வர்களுக்கே அங்கு தியானம் செயதல் சாத்தியம்.

கோவிலை அடைந்ததும் நுழைவாயிலிலேயே அழுகி நாற்ற மெடுத்த பழக்குவியல் எனக்கு நல்வரவு கூறிற்று.

ஞானவாபிக்குச் சென்றேன். கடவுளைத் தேடி வந்த நான் இங்கு அவரைக் காணாததால் அமைதியிழந்து இருந்தேன். ஞான வாபி சுற்றிலும் அசுத்தமாகவே இருந்தது.

யோகிசுவரரான இறைவன் தன் பெயரால் நடக்கும் எத்தனை அக்கிரமங்களையும் வெளிவேஷங்களையும் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிறான். வெகு காலத்திற்கு முன்பே அவன், “யே யதா மாம் ப்ரபத்யந்தே தாம் ஸ்ததைவ பஜாம் யஹம்” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளியிருக்கிறார். மனிதன் விதைப்பதை அறுக்கிறான். கரும் பயனை அனுபவியாது தப்பித்துக்கொள்ள எவராலும் இயலாத காரியம். எனவே இதில் ஆண்டவன் தலையிடுவதற்கு அவசியமே இல்லை. சட்டத்தை இயற்றிவிட்டு அவன் அப்புறம் சென்று விட்டான் என்றே கூறலாம்.”

(இவ்வளவு ஆண்டுகளுக்கு பின்பும் அந்த ஆலய சூழ்நிலை அப்படியேதான் இருந்து வருகிறது. இது வருந்தத்தக்க விஷயமே.)

விசுவநாத மகாராஜக் ஜே

4

கங்கா தரங்க ரமணிய ஜடா கலாபம்
கௌரி நிரந்திர விபூஷிய வாமபாகம்
நாராயண பரீய மநங்க மதா பஹாரம்
வாரணாஸீ புரபதிடம் பஜ விஸ்வநாதம்

—ஸ்ரீவிஸ்வநாதாஷ்டகம்

சாம்பலை உடல் எங்கும் பூசிக் கொண்டு பாம்புகளை ஆபரணமாகக் கொண்டு மயானத்தில் ஆடிக்கொண்டிருப்பவர் சம்ஹாரமூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்.

சிவனுக்கு மிகப் பிரியமான இடம் கைலாஸ மலை. பனியடர்ந்த இந்த இடம்தான் அக்னியைக் கண்ணாக உடையவருக்கு ஏற்ற இடம் தலையில் குளிர்ந்த கங்கை, சில்லென்று இருக்கும் பாம்புகள். அப்படியும் அவர் குளிர்ச்சி வேண்டி பனியடர்ந்த கைலாசத்தை தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார். சில மாப்பிள்ளைகள் மாமியார் வீட்டில் முகாமிடுவதில்லையா? அது மாதிரி. (பர்வதராஜன் மகள் பார்வதியைத் தானே அவர் மணந்துக் கொண்டிருக்கிறார்.) அதனால் வடநாட்டிலுள்ளவர்கள் அவர் குணமையை நாடுபவர் என்றறிந்து அவர் தலைமேல் தாரா பாத்திரம் கட்டி அதில் துவாரமிட்டு குளிர்ந்த நீர் மெல்லிய இழையாக அவர் மீது விழும்படி செய்திருக்கிறார்கள் (தமிழக கோவில்களில் விங்கம் மேல் இத்தாரா பாத்திரம் தொங்குவதைக் காண முடியாது).

இந்த காசி விஸ்வேஸ்வரன் பற்றிய ஓர் அழகிய வர்ணனையை பத்ம புராணத்தில் காணலாம்.

அகலங்க சரத் பூர்ண சசாங்க யுதஸப்ரப :

ஸோம ஸூர்யாக்நி நயநோ

தசபாஹு: சசாங்க ப்ருத்

கௌரீ பரீரப்த்தநுர் நாநாயுத ஸமுஜ்ஜ்வல: ||

“சரத்ருதுவில் ஒளிரும் பதினாயிரம் நிர்மல முழுமதி போன்ற காந்தியுள்ளவன் சந்திரனையும் சூரியனையும் அக்னியையும் முன்று கண்களாகக் கொண்டவன் 10 கைகள் உடையவன். பிறை சூடியவன் பார்வதியை அணைத்துக் கொண்டிருப்பவன். வகைவகையான தெய்வீகப்படைகளைத் தாங்கியவன். அவனுக்கு நமஸ்காரம்.

சிவபெருமானுக்கு அடுத்தபடியாக பிரியமான இடம் மயானம் (சுடுகாடு) காசி கேஷத்திரமே மயானபூமி. இதனால் இதற்கு ருத்ர பூமி என்றே பெயர். இதனால்தான் காசியில் இறக்க முக்தி என்கிறார்கள். கங்கைக் கரையிலுள்ள கட்டடங்களில் மணிகர்ணிகா ஸ்மசான கட்டடமும், ஹரிச்சந்திர கட்டடமும் பிணங்களை எரிக்கவே உபயோகிக்கப்படுகிறது. பாதி சவம் எரிந்துக் கொண்டிருக்கும்

போதே அது கங்கையில் தள்ளப்பட்டு, மற்றொரு சவத்தை எரிக்க இடம் தயார் செய்யப்படுகிறது. இம்மாதிரி காசியில் இறந்து எரிக்கப்பட்டு கங்கையில் தள்ளப் படுவதையே கிடைத்தற்கரிய பாக் கியம் என்று ஹிந்துக்கள் கருதுகிறார்கள்.

ஆதிசங்கரர் தன் குருகுல வாசத்தை முடித்துக் கொண்டு இங்கு வந்தபோது, எங்கு பார்த்தாலும் லிங்கமாக இருப்பதைக் கண்டு இம்மண்ணில் கால் வைக்கக் கூசினாராம். இதிலிருந்து சிவபெரு மானுக்கு மிக உகந்த இடம் காசி என ஏற்படுகிறது. காசியில் இடறி விழுந்தால் லிங்கங்கள் மீது விழ வேண்டும் என்று சொல்லும் அளவுக்கு அவ்வளவு லிங்கங்கள் இருந்தாலும், மிகப் பிரதானமான லிங்கம் விஸ்வநாதர் தான். இந்த லிங்கம் பாரத புண்ணிய பூமியி லுள்ள பன்னிரண்டு ஜோதிர் லிங்கங்களில் ஒன்றாகும்.

கங்கையில் தசாஸ்வமேத கட்டத்திலிருந்து சில பர்லாங்கு தூரத்தில் காசி விசுவநாதர் ஆலயம் உள்ளது.

துண்டி கணபதி

விசுவநாதர் கோவிலுக்கும் அன்ன பூரணி கோவிலுக்கும் செல்லும் 'பாஸ் பாடக்' (முங்கில் கேட்) என்ற வழியில் துண்டி கணபதி இருக்கிறார். பக்தர்களை தேடிக் கண்டுபிடித்து அருளாகி வழங்குவதால் இப்பெயர் ஏற்பட்டதாம். காசிபுராணத்தில் கூறப் படும் துண்டி ராஜா இவர்தான். துண்டிராஜா என்பது காசியை ஆண்ட மன்னன் பெயர். அவர் வழிட்டதால் இப்பெயர் பொருந்தும் தருமபுரம் மகா சந்நிதானம் சிவ ஞான தேசிகர் இக்கணபதியைப் பற்றி ஸ்தோத்திரப்பா பாடியிருக்கிறார்.

சந்து பொந்து, ஏற்றம் இறக்கம். இவைகளைக் கடந்து வர வேண்டும். பழைய கோவில் இருந்த இடத்தில் மகுதிகட்டப்பட்டு விட்டதால் சற்றுத் தள்ளி இக்கோவில் அமைக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது.

கோவில் சிறு கோவில்தான். கோபுரம் கும்பாச்சியாக இருக் கிறது. சுவர்கள் எல்லாம் சலவைக்கல். சிற்பங்கள் சலவைக் கற்க ளாலானவைகளே.

நான்குபுரமும் வாசல் உள்ள ஒரு மண்டபத்தில் ஒரு மூலையில் கற்பூரத்தை எங்கு போட்டால் தானே பற்றி எரிகிறதோ அங்கு லிங் கத்தை பிரதிஷ்டை செய்யும்படி அசரீரி கூறியதாம். ஒரு ஓரத்தில் கற்பூரம் பற்றி எரிந்ததால் அங்கு லிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. ஜோதிர் லிங்கமாக விசுவநாதர் விளங்குகிறார். யார் வேண்டு மானாலும் தொட்டு அபிஷேகம் செய்யலாம், பூஜிக்கலாம். பக்கத் தில் முழுக்கை சட்டை போட்டுக் கொண்டு ஒரு பண்டா உட்கார்ந் திருக்கிறார். தக்ஷிணை கொடுத்தால் வாங்கிக் கொள்கிறார்.

இக்கோபுரத்தின் மீதுள்ள தங்கத்தடுகள் மகாராஜா ரஞ்சித் சிங் காணிக்கையாக அளித்தவை. பிற்பகல் பூஜை மாலை நேர ஆரத்தி நாதஸ்வர ஏற்பாடு இதை எல்லாம் ஏற்பாடு செய்தவர்கள் நாட்டுக் கோட்டை செட்டிமார்கள்.

பூஜா விவரம்

அவகாச மிருப்பவர்கள் ஒருநாள் முழுவதும் இக் கோவிலில் தங்கினால் மனதைப் பரவசப் படுத்தும் பூஜை முறைகளைக் காணலாம்.

பீரத் உஷத்த்வலா

ஆரத்தி காலையில் 5 மணிக்கு எடுக்கப்படுகிறது. அப்போது விங்கத்தின் முழு தரிசனமும் கிடைக்கும். அதன்பின் வருபவர்கள் பால், தேன், தயிர், தண்ணீர் இவைகளால் அபிஷேகம் செய்வதால் விங்கம் அத்தண்ணீரில் பாதி மறைந்துவிடும். பிற்பகலில் நடைபெறும் பூஜையின் போது தான் ருத்ரம் சமகம் இவை ஒதப்பட்டு அபிஷேகம் நடைபெறும், பிற்பகல் நைவேத்தியம் பக்தர்களுக்கு விநியோகிக்கப்படுகிறது. இதற்கு ராஜயோக பூஜா எனப் பெயர் மால 3 மணிக்கு எடுப்பது சந்தியா ஆரத்தி. இதன்பின் நடைபெறுவது சப்தரிஷி பூஜை. வேத பாராயணங்களுடன் நடைபெறும். ஏழு, ஒன்பது அல்லது பதினொரு பண்டிதர்கள் இச்சமயத்தில் வேதம் ஒதுவார்கள். இது முடிந்ததும், டமரு என்ற வாத்தியம் ஒலிக்க ஆரம்பிக்கும், இரவு ஒன்பது மணிக்கு எடுப்பது சிருங்கார ஆரத்தி. ஏனெனில் அப்போதுதான் விங்கம் நன்கு அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கும்.

இரவு 10 மணிக்கு அர்த்தஜாம ஆரத்தி. பின் இறைவனை நித்திரை செய்விக்கும் பாடல்கள் பாடப்படும். தமிழ் நாட்டில் கேட்கப்படும் இனிய சங்கீதத்தை அங்கு எதிர்பார்க்க முடியாது. கடைசி ஆரத்திற்குப்பின் சந்தனமும் பச்சைக் கற்பூரம் மட்டுமே விங்கத்திற்குப் பூசப்படும்.

பிந்து மாதவர் விசுவநாதரைப் பூஜித்ததாகவும் அவருடைய சக்கிரத்தினாலேயே மணிகர்ணிகா குண்டம் ஏற்பட்டதென்றும் புராண வரலாறு. விசுவநாதருக்கு ஆதியில் அவிடிக் தேஸ்வரர் என்ற பெயர் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. பத்தாவது நூற்றாண்டுக்குப் பின்தான் விசுவநாதர் என்ற பெயர் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டுமாம்;

குத்புதின் கில்ஜியால் இந்த ஆலயம் இடிக்கப்பட்டு 1226ல் மீண்டும் கட்டப்பட்டது. அக்பர் ஆட்சியில் ராஜா தோடர்மால் 1585ல் இந்த ஆலயத்தை மீண்டும் கட்டினார். இதற்கான செலவை அக்பரே தன் பொக்கிஷத்திலிருந்து கொடுத்தார்.

1669ல் ஔரங்கசீப் இந்த ஆலயத்தைத் தகர்த்தான். அதற்குக் காரணம் தன் மூத்த மகன் தாரா ஷிகோ ஹிந்து மதத்தில் அதிகம் ஆர்வம் காட்டி காசியே கதி என்றிருந்து விட்டதுதான்.

ஔரங்கசீப் ஆலயத்தைத் தகர்க்க வரப்போகிறான் என்பதைக் கேட்டதுமே பக்தர்கள் விங்கத்தை எடுத்து ஞானவாபி கிணற்றில் வைத்து விட்டனர், ஔரங்கசீப் காலியாக இருந்த கோவிலை இடித்துத் தகர்த்துவிட்டு அங்கு மசூதி கட்டும்படி உத்திரவிட்டான்.

அவன் சென்ற பின்பு பக்தர்கள் லிங்கத்தைக் கிணற்றிலிருந்து எடுத்து இப்போதுள்ள இடத்தில் பிரதிஷ்டை செய்து கோவில் கட்டினார்கள். மருதியையும் இக்கோவில் அருகிலேயே காணலாம். இப்போதுள்ள ஆலயம் ராணி அகல்யாபாய் கட்டியதுதான்.

விஸ்வம் என்றால் பிரபஞ்சம். சகல பிரபஞ்சத்திற்கும் நாதர். ஆகவே விஸ்வநாதர்.

தீபாவளி மீட்டாய் விழா

விசுவநாதர் சந்நிதியின் கருவறைக்கு வெளியே உள்ள முன் மண்டபத்தில் ஒரு சிவலிங்கம் ஒரு தொட்டியினுள் அமைந்துள்ளது. தீபாவளிக்கு மறுநாள் இந்த லிங்கத்தைச் சுற்றிலும் உயரேயும் லட்டுகளால் இரண்டடி உயரத்தில் தேர் போன்று வடிவத்தை அமைத்து விசுவநாதர் முன் பல்வேறு வகையான இனிப்புப் பண்டங்களை அடுக்கி வைத்து நைவேத்யம் செய்து பின் பக்தர்களுக்குப் பிரசாதமாக வழங்குகிறார்கள். இதற்குப் பெயரே மீட்டாய் திருவிழா.

தீபாவளிக்குப்பின் முன்றாவது நாள் காசி முக்ய ஆலயங்களில் அன்னக்கூடம் அமைக்கப்படுகிறது.

வகை வகையான தின் பண்டங்களை செய்து மண்டபங்கள் போல அமைக்கிறார்கள், சாதத்தை வடித்து மலை போல குவிக்கிறார்கள்.

காசிவிஸ்வ நாத ஆலய கோபுரம் தங்கத் தகட்டால் வேயப் பட்டது, சூரிய ஒளியில் மின்னுகிறது இக்கோபுரம். 22½ மணங்கு தங்கம் அதில் ஏறியிருக்கிறதாம். விசுவநாதர் ஆலய நிர்வாகம் மகந்த* என்ற பிரதம குருக்களிடம் உள்ளது. அவர் கூறியதாவது:

“விசுவநாதர் கோயில் இரண்டாயிரம் வருஷங்களுக்கு முந்தையது. மூன்று தரம் மத விரோதிகளால் இடிக்கப்பட்டுக் கோவில் இடம் மாறியதே தவிர, அழியவில்லை. இந்தோர் மகாராணி அகல்யாபாய் கட்டியதுதான் இப்போதுள்ள கோவில்...காசி விசுவ நாதரைப் பற்றிச் சீன யாத்ரீகர் ஹுனான் ஸ்வாங்கூட எழுதியுள்ளார்” என்கிறார்.

“மகந்த* என்ற பதவி எப்படி உங்களுக்குக் கிடைத்தது?”

“இது பரம்பரைப் பதவி. இந்தக் கோயில் எங்கள் மூதாதையரிடம் இருந்தது. வழிவழியாக நிர்வாகம் சந்ததிகளுக்கு வருகிறது. இப்போது நான்கு பேர் இருக்கிறோம்...இக்கோயில் வருவாய் எங்களைச் சேரும். இதிலிருந்துதான் பண்டாக்களுக்கும் மற்ற ஊழியர்களுக்கும் சம்பளம் கொடுக்கிறோம்.”

“எத்தனை பேர் இங்கு பணி புரிகிறார்கள்?”

“மொத்தம் நாற்பது பேர் இருக்கிறார்கள். இதில் மூன்று முஸ்லிம் ஊழியர்களும் உண்டு. கோவிலை ஒட்டியுள்ள நெளபத்

*இவர் பெயர் கோஸ்வாமி திரிபுவனகிரி.

காணு மண்டபத்தில் அமர்ந்து ஷேனும் வாசிக்கிறார்கள். இதற் சென்று அயோத்தி நவாப் மானியம் கொடுத்திருக்கிறார்.”

“வருஷத்தில் கோயிலுக்கு எவ்வளவு வருமானம் வரும்?”

“அதை ஏன் கேட்கிறீர்கள்? திருப்பதி மாதிரியா என்ன? வருஷத்தில் ஒரு லட்சம் வந்தால் அதிகம்...இந்தக் கோயிலில் உள்ள லிங்கம் தான் ஓரிஜனல் லிங்கம். வேறு கோயில்களில் இருப்பதாகச் சொல்லிப் பலர் ஏய்க்கிறார்கள் - பணம் பிடுங்க.”

விசுவநாதர் ஆலயத்தில் ஆஞ்சனேயர் சன்னிதிக்குப் பின்புறம் ஒரு பெரிய ஆலமரம் உள்ளது. இதன் வேர் பிரயாகையில், இதன் நுனிப்பாகம் கயாவில். காசி, கயா இம்மூன்றும் நேர்க்கோட்டில் உள்ளது.

லிங்கங்களும் குளங்களும் கூட காசியில் தீர்த்தம் என்றே அழைக்கப்படும். மகாதேவன் விஸ்வேஸ்வரனே முதல் தீர்த்தம். இதற்கு வடபுறமுள்ள ஞான வாணி என்ற கிணறு அடுத்த தீர்த்தம்.

முக்தி மண்டபம்

முக்தி மண்டபம் காசி விஸ்வேஸ்வரர் கோவில் அருகிலேயே உள்ளது. இதற்கு குக்குட மண்டபம் என்ற பெயரும் உண்டு. இங்கு சிறிது நேரம் அமர்ந்தால் சிவராத்திரி விரதம் இருந்த புண்ணியத்தைப் பெறலாம்.

கிருஷ்ணனுடைய புத்திரனான சாம்பன் காசி வாசத்தால் தன் குஷ்டரோகம் நீங்கப் பெற்றார். திரௌபதி காசி வாசத்தால் அக்ஷய பாத்திரம் பெற்றாள். சூரியன் காசியில் விஸ்வேஸ்வரனைப் பூஜித்து சிவனது எட்டு சரீரத்தில் ஒரு அங்கமாக (கண்) இருக்கும் பேறு பெற்றார்.

திவோதாசன் என்ற அரசன் பிறும்மாவின் உதவியினால் பத்து அஸ்வமேத யாகங்களைச் செய்தான். இந்த இடமே தசாஸ்வமேத கட்டம்.

அஷ்ட வீநாயகர்கள்

விஸ்வேஸ்வரர் ஆலயத்திற்கு எட்டு திக்கிலும் எட்டு விநாயகர்கள் இருக்கின்றனர். துண்டி கணபதி, துர்க்க கணபதி, தேஹஸீ கணபதி, உத்தண்ட கணபதி, பாசபாணி கணபதி, துர்வ கணபதி. பீமசண்ட கணபதி, ஸித்தி கணபதி.

பஞ்ச நதிகள்

தூதபாபா, கிரணு, கங்கா, யமுனா, சரஸ்வதி ஆகிய ஐந்து புண்ணிய நதிகள் காசியில் இருக்கின்றன. இது சேர்ந்து பஞ்சநதம் எனப்படும்.

கங்கைக்கு கிருதயுகத்தில் தூதபாபா என்றும், த்வாபர யுகத்தில் பிந்து தீர்த்தம் என்றும், கலியுகத்தில் கங்கை பஞ்சநதம் என்று பெயர். கார்த்திகை மாதம் கங்கா ஸ்நானத்திற்கு அதிக பலன். சகல புண்ணிய தீர்த்தங்களும் இம்மாதத்தில் காலையில் பஞ்ச கங்கா கட்டத்தில் ஒன்று சேருகின்றன. மத்தியானம் மணிகர்ணிகைக்கு வருகின்றன.

இங்குள்ள மாதவர் பிந்து மாதவர் என அழைக்கப்படுகிறார். சேதுவில் சேது மாதவராகவும் பிரயாகையில் வேணி மாதவராகவும் விளங்குகிறார். இவருக்கு கிருத யுகத்தில் ஆதி மாதவரென்றும் திரேதாவில் அனந்த மாதவரென்றும் துவாபரத்தில் ஸ்ரீதர மாதவர் என்றும் பெயர்.

காசி விசாலாக்ஷி

கங்கைக்கரையருகே காசி விசுவநாதர் கோவிலுக்கு அண்மையிலேயே உள்ளது விசாலாட்சி அம்பிகை ஆலயம். அம்பிகைக்கு தனிக்கோயில் அமைந்திருப்பது தமிழ் நாகரிகத்தின் சிறப்பான விளைவு. இப்பிரபஞ்சத்திலுள்ள எல்லா ஜீவன்களையும் தன் விசாலமான கருணைக்கண்ணால் ரக்ஷிக்கிறாள் என்பதே விசாலாட்சி என்ற பெயரின் அந்தத் தம்.

விசாலாட்சி என்ற பெயர் காசிக்கே சிறப்பானது. விசாலாட்சி என்ற சக்தி காசியில் விசுவநாதருடன் அபின்னமான சக்தி. ஆனால் இங்கு அதிகமாகப் பிரசித்தி பெற்றிருப்பவள் அன்னபூரணி. அன்னபூரணி பராசக்தியின் கோலங்களில் ஒன்று. ஆன்மாக்கள் உய்யும் பொருட்டாக பிஷாடன வடிவத்தில் வந்த சிவபெருமானுக்கு பிஷாஷ் இட்ட நிலை. 1908-ல் விசாலாட்சி அம்மன் தங்க விக்கிரகமும், வெள்ளித் திருவாசியும் செய்து வைக்கப்பட்டன.

காசி சக்தி பீடங்களில் ஒன்று. இதற்கு மணிகர்ணிகா பீடம் என்று பெயர். விசாலாட்சி கோயில் நிர்வாகத்தை, இன்றும் கண்ணும் கருத்துமாக நடத்தி வருபவர்கள் நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார். 180 ஆண்டுகளாக இவர்கள் இதைச் செய்து வருகின்றனர். பூஜைக்குரிய எல்லாப் பொருள்களும் காசி குடோலியா விலுள்ள நகரச் சத்திரத்திலிருந்து நான் தோறும் இருமுறை இசை முழக்கத்துடன் விசுவநாதர் கோவிலுக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது. இதற்கு 'சம்போ' என்று பெயர். இந்த 180 ஆண்டுகாலமாக ஒரு நாள் கூட இது தடைபடாமல் நடைபெற்று வருகிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1890க்கு முன் சிறு கோவிலாக இருந்த விசாலாக்ஷி கோயில் நகரத்தார்களின் முயற்சியால் பெரிய கோவிலாகக் கட்டப்பட்டது.

நவராத்திரியில் இக்கோவிலில் 10 நாளும் பெரும் திருவிழா வாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. விஜயதசமி அன்று மூலஸ்தானத்

தில் தங்க விசாலாஷி வீற்றிருக்க. உற்சவ விசாலாக்ஷி கையில் ரத்ன வேல் ஏந்தி குதிரை வாகனத்தில் ஆரோகணித்து அம்பு போடுவது காண வேண்டிய காட்கி.

காசி நகரின் தென்கோடியில் துர்க்கா கட்டத்திற்கு அருகில், துர்க்கையம்மன், கோயில் கொண்டிருக்கிறாள். ஒரு காலத்தில் இங்கு நரபலியும் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. துளசி மானஸ மந்திர அருகில் ஒரு பழங்கால துர்க்கா ஆலயம் உள்ளது. அம்பிகையின் பெயர் கூஷ்மாண்ட திரிசதி. முன் மண்டபம் அஷ்ட கோண வடிவத்தில் உள்ளது.

காசியிலுள்ள எல்லா மூர்த்திகளையுமே, முகத்தை மட்டும் தெரியும்படியாக வைத்து உடலையெல்லாம் துணியாலும் புஷ்பத் தாலும் மூடி விடுகிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் தெய்வ உருவங்களை அழகாக அலங்காரம் செய்து பார்க்கக் கண்களுக்கு முகத்தை மட்டும் பார்ப்பதில் மனக் குறையாகவே இருக்கிறது.

காசியிலுள்ள கோவில்களில் தென்னாட்டிலுள்ளதுபோல உத்ஸவங்கள் எதுவும் கிடையாது.

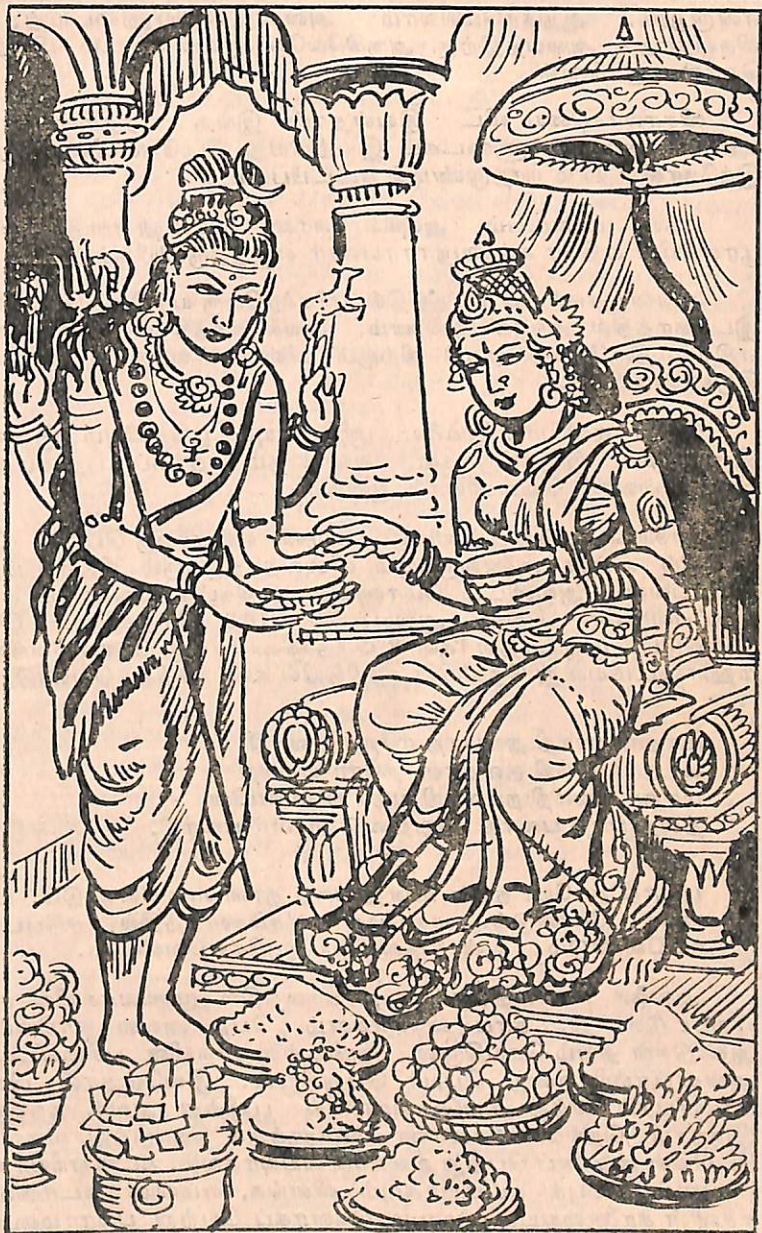
காசிக்கு வருபவர்கள் எந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்தாலும், செய்யாவிட்டாலும் மணிகர்ணிகா தீர்த்தத்தில் அவசியம் ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும். பரமசிவன் நடனமாடும்போது காது குண்டலம் (கர்ணிகா) கீழே வீழ, அதை காலால் எடுத்துக் காதில் பொருத்திக் கொண்டார் என்பது புராண வரலாறு. அந்தக் காது குண்டலம் விழுந்த இடம்தான் இத்தடாகம்.

காசியில் காமாக்ஷி

காசியில் அன்னபூரணியாய் விளங்கிய தேவியே காஞ்சி வந்து காமாக்ஷியாய் அமர்ந்தாள் என்பது வரலாறு. காஞ்சி காமாக்ஷி ஆலயத்தில் அன்னபூரணியை தரிசித்துவிட்டுதான் அம்பிகையைப் பார்க்கப் போகவேண்டும். இக்காமாக்ஷிக்குக் காசியிலேயே ஒரு தனி ஆலயமுள்ளது. அதை காமாச்சா ஆலயம் என்றே அழைக்கின்றனர்.

அனுமத் கட்டத்திலிருந்து இரண்டு மைலில் இந்த ஆலயம் இருக்கிறது. அம்பிகையின் முகம் மட்டுமே கர்ப்பக்கிரகத்தில் காணப்படுகிறது. எதிரில் தாமரை வடிவில் ஸ்ரீசக்ரம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அபிஷேகம் அர்ச்சனை எல்லாம் இந்த ஸ்ரீசக்ரத்திற்குத்தான்.

இக்கோவிலிலிருந்து அரை பர்லாங் தூரத்தில் படுக் பைரவருக்கு கோவிலுள்ளது. இதற்குப் பின்னால் ஆதி பைரவருக்கு ஆலயம் உள்ளது.

அன்ன பூர்ணே சதா பூர்ணே
 சங்கரப் பிராண வல்லபே
 ஞான வைராக்ய ஸித்தியர்த்தம்
 பிக்ஷாம் தேஹி ச பார்வதி ||

காசியில் விஸ்வேஸ்வரரின் பட்டமகிஷி விசாலாக்ஷிதான் என்றாலும், ஆதிக்கமெல்லாம் அன்னபூரணியினுடையதுதான். விசுவநாதர் ஆலயத்திற்கு அருகிலேயே இவள் இடம் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறாள்.

விசாலாக்ஷியை விட இவள்தான் இங்கு பிரதானம். ஆதிசங்கரர் அன்னபூர்ணாஷ்டகம் இயற்றியது இத்தேவியின்மீதுதான். இக்கோவில் 17ம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்டது.

மத்ய மண்டபம் அஷ்ட கோண வடிவிலுள்ளது. அன்னபூரணியின் எதிரே சத்தியநாராயணர் எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

அன்னபூரணியின் பாதத்தில் ஸ்ரீசுக்ரமேரு யந்திரம் இருக்கிறது. இடக்கரத்தில் தங்கக் கிண்ணம். வலக் கரத்தில் தங்கக் கரண்டி. எதிரில் திருவோடு ஏந்தி நிற்கும் விஸ்வேஸ்வரருக்கு அன்னமிடுகிறாள் அம்பிகை.

இவள் தனியாக இல்லை. ஸ்ரீதேவியும் பூதேவியும் இவளுக்கு இருபுறமும் இருக்கிறார்கள். அவர்களும் தங்கப் பதுமைகளே. விஸ்வேஸ்வரர் வெள்ளியால் ஆனவர்.

காசியில் அன்னபூர்ணிக்கு பவானி என்று ஒரு பெயர். இவர் காசியில் உள்ள அனைவருக்கும் விஸ்வநாதருக்கும் நித்யம் பிசுஷ யளிப்பவள். அவளிடம் மோக்ஷபிசுஷ கேட்க வேண்டும். சக்தியிருப்பவர்கள் அவள் ஆலயத்தில் 108 பிரதக்ஷிணம் செய்ய வேண்டும். முடியாதவர்கள் 8 பிரதக்ஷிணமாவது செய்யவேண்டும். மஹாஷ்டமியன்று தேவியின் சந்நிதியில் கண் விழிக்க வேண்டும்.

மாதர் பவாநி தவபாத ரஜோ பவாநி
மாதர் பவாநி தவதாஸ தரோ பவாநி
மாதர் பவாநி நபவாநி யதா பவேஸ்மின்
த்வத் பாத பவாநி அனுதினம் நபுனர் பவாநி.

பவாநி தாயே! நான் உனது பாத தூளியாக வேண்டும். உனது தாஸனாக வேண்டும். மறுபடியும் சம்ஸாரத்தில் ஈடுபடாமல் இருக்க வேண்டும். உன் திருவடியை பூஜிக்க வேண்டும்.

அன்னை பார்வதிக்கும் ஒரு காலத்தில் முனிவர்களின் சாபம் ஏற்பட்டுள்ளது. சாப விமோசனம் பெற அவள் காசியில் 12 ஆண்டுகள் தவம் செய்கிறாள். அங்குள்ளவர்களின் பசியை அகற்றி அன்னபூரணி என்று பெயர் பெறுகிறாள். இவளேதான் பின்னர் காஞ்சீபுரம் வந்து சிவபெருமானைப் பூஜித்து அவர் தந்தருளிய இருநாழி நெல்லை வேளாண் மக்களுக்குக் கொடுத்து உதவினாள். அவர்கள் அதனைப் பெற்று உலகமே வயலாகவும், கடல் ஏரியாகவும், வருணன் கம்புக் கட்டியாகவும் விளங்க, எமனின் கடாவையும், ஈசனின் காளையையும் உழவு மாடுகளாகப் பெற்று பலராமனுடைய கலப்பையைக் கொண்டு விவசாயம் செய்தனர். இருநாழி நெல் கொண்டு அறம் வளர்த்ததை அபிராமிபட்டர்.

“ஐயன் அளந்த இருநாழி செரண்டு அண்ட மெல்லரம் உய்ய அறஞ் செய்யும் உன்னைப் போற்றி” என்கிறார் டாக்டர் அலயம்

பராசக்தி கோலங்களில் அன்னபூரணி மூர்த்தம் முக்கியமான தொன்று. ஆன்மாக்கள் உய்யும் பொருட்டு பிஷாடண வடிவத்தில் வந்த சிவபெருமானுக்கு பிஷையிட்ட நிலை.

மக்களின் அன்பை பிஷை கேட்கும் பிஷாடனருக்கு அன்னை காசி கேஷத்திரத்தில் உணவு படைத்தது யாவரும் அறிந்த உண்மை. இவளிடம் ஹரியும், பவதி பிஷாம் தேஹி என்று கேட்ட விஷயம் மூர்த்த பாகவதத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பரமபதநாதன், காசியபருக்கும் அதிதிக்கும் மகனாகப் பிறந்து வாமனப் பிரம்மசாரியாக வருகிறான். உபநயனத்தின்போது பிரும்மா கமண்டலத்தையும், சப்தரிஷிகள் தர்ப்பையையும், சரஸ்வதி ஜபமாலைமையும், குபேரன் பிஷா பாத்திரத்தையும் ஒதிக் கொடுக்கிறார்கள். பிஷா பாத்திரத்தைக் கையிலேந்திய வாமனனுக்கு உமாதேவி பிஷையளிக்கிறாள்.

காஞ்சீபுரத்தில் காமகோட்டத்தில் வீற்றிருக்கும் காமாட்சி உலக முழுவதற்கும் அன்னமளித்து வருகிறாளே, அப்படியிருக்க நீர் போய் இரந்து பிச்சை எடுக்கவேண்டிய அவசியமென்ன? என்று சுந்தரர் சிவபெருமானைக் கேட்கிறார்.

சிவபெருமான் பிஷை எடுப்பானேன்? அதற்குப் பதிலளிக்கு முன் இறைவனுக்கு பசுபதி என்ற பெயர் எப்படி வந்தது? என்பதை தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். பசு என்றால் உயிர்கள். பசு கட்டப் படுவது, உயிர்களும் கட்டப்படுவது. அதனால்தான் உயிர்களுக்கு பசு என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. பசுவைக் கட்டாவிட்டால் அது பிறர் வீட்டுப் பயிரை மேய்ந்து, வழியில் வருபவர்களை முட்டி பிறருக்குத் திங்கு ஏற்படுத்தித் தானும் அடிவாங்கும். உயிர்களுக்கும் அப்படியே. பாசம் என்ற கட்டு மட்டும் இல்லை என்றால் உயிர்களும் தங்களுக்குத் “தொல்லை ஏற்படுத்திக் கொண்டு பிறருக்கும் திங்கிழைக்கும். இந்தப் பசுக்களைக் கண்காணிக்கும் இறைவனே பசுபதி. இதெல்லாம் சரி! இறைவன் எதற்காகப் பிச்சை எடுக்க வேண்டும்?

அவன் பிச்சை எடுக்க முன்வந்தது உயிர்களிடம் அவனுக்குள்ள கருணையையே காட்டுகிறது. தம்மை விட்டு விலகி ஓடும் மக்களைக் கூவியழைக்க இறைவன் தன் கையிலுள்ள துடியை முழக்கியிருக்கிறான். அவ்வொலி கேட்டு உயிர்கள் மேலும் மிரண்டு ஒடியுள்ளன. ஒலிமூலம் செய்ய முடியாததை இசை மூலம் கவரலாம் என்று வீணையை ஏந்தியிருக்கிறான். அப்போதும் உயிர்கள் அவனை நாடவில்லை. கடைசியில் தன் உருவத்தை மறைத்துக் கையில் கபாலம் ஏந்தி, உயிர்களைத் தொடர்ந்து சென்று அவர்கள் அன்பையும் ஆணவத்தையும் பிச்சை கேட்டுப் பெறுவதன் மூலமாகவாவது அவர்களை ஆட்சி கொள்ள முடியுமா என்று பார்க்கிறான். அதற்காகவே பிஷாடனர் கோலம் தாங்கியிருக்கிறான். கருணையே உருவான அம்பிகை பிஷையிட்டதின் பேரில் உயிர்கள் கவனத்தை இறைவன்பால் திருப்ப உறுதி அளிப்பதாக ஆகிறது.

காசி அன்னபூரணி நல்ல அழகுள்ளவள். நல்ல சலவைக் கல்லால் அமைக்கப்பட்ட பங்களா போன்ற கோவிலில், கால்மேல் போட்டு அன்ன பாத்திரத்துடன் கையில் கரண்டியுடனேயே காட்சி அளிக்கிறாள். ஆனால் அதையெல்லாம் நாம் காண முடியாது. முகத்தைத் தவிர மற்ற பாகங்களை எல்லாம் மூடி வைத்திருக்கிறார்கள். ராம நவமிக்கு முதல் நாள் அன்னபூர்ணாஷ்டமி என்ற விழாவைக் காசியில் சிறப்பாகக் கொண்டாடுகின்றனர். திருமணமாகாத பெண்கள் அன்னபூரணி ஆலயத்தில் நாள் முழுவதும் தங்கி ஸ்தோத்திரப் பாராயணம் செய்கிறார்கள்.

தீபாவளியன்று தங்க அன்னபூரணி அலங்காரம் செய்யப் பட்டு இடது புறம் லக்ஷ்மியுடன் காணப்படுகிறாள். ஒரு கையில் தங்கப் பாத்திரமும் மற்றொன்றில் தங்கக் கரண்டியும் ஏந்தி அமர்ந்த நிலையில் காணப்படுகிறாள். அன்றுதான் முழு அன்னபூரணி உருவைக் காணலாம். தன திரயோதசியன்று பூஜை செய்துவிட்டு உடலை மூடிவிடுகிறார்கள்.

சந்திதி கிழக்கு நோக்கி இருக்கிறது. தர்மத்துவாரம் பிட்சத் துவாரம் என இரு வாயில்கள்.

ஐப்பசியில் இச்சந்திதியில் அன்னாபிஷேகமும் அன்னப்படைப்பும் விசேஷமாக நடைபெறுகிறது.

காசியில் தீபாவளியன்று அன்னபூரணி அம்பிகை சந்திதியில் அன்ன கோபுரங்களும், அறுசுவ உண்டிக் கோபுரங்களும் விசேஷ வைபவத்துடன் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு அடியார்களுக்கெல்லாம் விநியோகம் செய்யப்படுகின்றன.

நரசிம்ம சந்திதி

காசி விசுவநாதர் ஆலயத்தைச் சுற்றி வந்தால் அச்சமுட்டும் படியான ஒரு நரசிம்ம சுவாமி உருவத்தைக் காணலாம். இந்த நரசிம்மருக்கும் காசிக்கும் என்ன தொடர்பு?

காசியை யொட்டிய காட்டில் ஆதிசங்கரர் தங்கித் தவமிருந்த போது ஒரு காபாலிகன் அவரிடம் வந்து, ஒரு சிறந்த மகானின் தலையை வெட்டி அம்பிகைக்குச் சமர்ப்பித்தால் தன் அபிலாஷைகள் ஈடேறும் என்றும், இதற்கு அவர் சம்மதிக்க வேண்டும் என்றும் கோரினான். எதற்கும் உபயோகமில்லாத இந்த உடம்பு இப்படியாவது பயன்படுததைக் கண்டுமகிழ்ந்து, தான் நிஷ்டையில் இருக்கும் சமயம் பார்த்து என் சிஷ்யர்கள் யாரும் இல்லாத சமயத்தில் என் தலையை வெட்டிக் கொண்டு போகலாம் என சங்கரர் அவனிடம் தெரிவித்து விட்டார்.

அவனும் சமயம் பார்த்திருந்து தலையை வெட்ட எத்தனிக் கையில், பத்மபாதர் அங்கு வரவே, அவரே நரசிம்மராக மாறி அக்காபாலிகனைக் கிழித்து எறிந்து விட்டார். நிஷ்டையிலிருந்து கலைந்த சங்கரர் தன் சிஷ்யன் வணங்கியபடி நிற்பதையும் காபாலிகன் சம்ஹரிக்கப்பட்டதையும் கண்டு “உனக்கு நரசிம்ம மூர்த்தி உபாசனை உண்டோ?” என்று பத்மபாதரைக் கேட்டார்.

பத்மபாதர் நரசிம்ம உபாசகர்தான். இவர் நரசிம்மத்தை நேரில் தரிசிக்க அவா கொண்டிருந்த போது, நரசிம்மர் கனவில் தோன்றி தான் இன்ன காட்டில் இருப்பதாகக் கூறினர். பத்மபாதர் அக்காடு முழுவதும் தேடி வருகையில் ஒரு வேடனைக் கண்டார். இவர் எதையோ தேடுவதைப் பார்த்து “என்ன தேடுகிறீர்கள்?” என்று கேட்டான்.

மனித உடலும், சிங்க முகமும் கொண்ட ஒருவரைத் தேடி அலைகிறேன் என்றார் பத்மபாதர்.

“சாமி இக்காட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு ஜந்துவையும் எனக்குத் தெரியும். அப்படி யாரும் இக்காட்டில் இல்லை” என்றான் வேடன்.

“இல்லை இக்காட்டில் இருக்கிறார் என்பது உண்மையே என்று பத்மபாதர் சொல்லவே, அப்படியாயின் பொழுது சாய்வதற்குள் அதைப் பிடித்துத் தருகிறேன் என்று வேடன் சொல்லிச் சென்றான். நாள் முழுவதும் தேடியும் காணப்படவில்லை. ஆகவே பத்மபாதரிடம் சென்று தன் தோல்வியை ஒப்புக்கொள்வதை விட இறப்பதே மேல் என்று உயிரைத் தியாகம் செய்ய முற்பட்டபோது சிம்ம கர்ஜனை கேட்டது.

“அட இங்கேதான் இருக்கிறாயா! என்று சொல்லிக்கொண்டே கயிற்றால் கட்டித் தரதரவென இழுத்து வந்தான். இந்தா சுவாமி உன் நரசிம்மம் என்று வேடன் சொன்னான். ஆனால் பத்மபாதருக்கு கண்ணில் படவில்லை. நடந்த விஷயங்களைக் கேட்டு வேடனுக்கு தரிசனம் அளித்த நீ எனக்கு அளிக்கக் கூடாதா என்று உள்ளம் உருகி வேண்ட, நரசிம்மம் அவருக்கு தரிசனமளித்து, தன்னை நினைத்த போதெல்லாம் வந்து அருள்வதாகக் கூறி மறைந்தார். இதை நினைவு படுத்தவே நரசிம்மம் அங்கு காட்சியளிக்கிறார்.

காமகோடஸ்வரர் பஞ்சாயதன ஆலயம்

காஞ்சி காமகோடி குருசரண்யாள் விருப்பத்திற்கிணங்க அனுமத் கட்டத்தில் ரூ, 10 லட்சம் செலவில் தமிழ் நாட்டு பாணியில் ஸ்ரீ காமகோடஸ்வரர் ஆலயம் அமைந்துள்ளது.

சிலப் சாஸ்திரத்தில் நிபுணர்களான ஸ்தபதிகள் இந்த ஆலயத்தை நிர்மானித்துள்ளனர். சிவபெருமான், அம்பிகை, திருமால், விநாயகர், சூரியன் இவர்கள் முக்கிய இடம் பெற்றுள்ள பஞ்சாயதன ஆலயம்.

பிரதான சிவலிங்கம் நர்மதைக் கரையிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டது. அம்பிகையும் பச்சைக் கல்லால் ஆனவள். சூரியனும் விநாயகரும் சிவப்பு கற்களால் உருவானவர்கள். காமகோடி தேவியின் சந்நிதியில் கருங்கல்லால் ஆன பூர்ணமேரு இருக்கிறது. சுருட்டப்பள்ளியிலுள்ளதுபோல பள்ளிகொண்டீசர் இங்கு சிவசயனமூர்த்தி என்ற பெயரில் காட்சி அளிக்கிறார். 1974 ஜனவரி 28ம் தேதி காமகோடி பீடாதிபதி ஸ்ரீ ஜயேந்திர சுவாமிகள் இக்கோயில் கும்பாபிஷேகத்தை நடத்தி வைத்தார்.

ஓம் ஐம் ஹரீம் ஸ்ரீம்

க்லீம் ஓம் மணிகர்ணிகே நம : ஓம்

—மணிகர்ணிகா மூலமந்திரம்

மணிகர்ணிகா மூலமந்திரம் கற்பக விருக்ஷம்போல பயன்தரக் கூடியது.

சக்ர புஷ்கரணி என்ற மணிகர்ணிகா தேவி ஒரு சமயம் ஜல ரூபத்தைவிட்டு திவ்ய கன்னிகை ரூபத்தை அடைந்தாள். பன்னிரண்டு வயதுள்ள பாலாவாக, மேற்கு முகமாக நின்று மாதுளம் பழம் கையில் வைத்திருப்பவளாக அவளைத் தியானிக்க வேண்டும். மோக்ஷ லக்ஷ்மி அவளே.

வடக்கு 'மகமாகச் செல்லும் காசி கங்கையில் ஒவ்வொரு இடமும் புண்ய தீர்த்தங்களே. இவைகளில் முக்கியமானது ஐந்து. 1. அணிஸம்பேதம், 2. தசாஸ்வமேதம், 3. பாதோதகம், 4. பஞ்ச நதம், 5. மணிகர்ணிகா.

நாம் ஆத்மகடன், தேவ கடன், பித்ருகடன் என்ற மூன்று கடன்களுடன் பிறக்கிறோம். அவைகளிலிருந்து விடுபட ப்ரியாகம், காசிக்யா என்ற மூன்று ஸ்தல யாத்திரையை மேற்கொள்ள வேண்டும். இந்த யாத்திரை செய்பவர் முதலில் ராமேஸ்வரம் சென்று விதிப்படி கர்மாக்களைச் செய்து சேது மணலை எடுத்துப் பூஜை செய்து சேது மாதவ, பிந்து மாதவ, வேணி மாதவ என்று அதை மூன்று பங்காகப் பிரித்து வேணி மாதவர் பங்கை எடுத்துக்கொண்டு முதலில் பிரயாகைக்குச் செல்ல வேண்டும். அங்கு விதிப்படி வபனம் செய்து வேணி மாதவர் மணலை அங்கு விடவேண்டும். (இப்படித்தான் செய்ய வேண்டும் என்பது இக்காலத்தில் இல்லை.)

ஸ்ரீகங்காதேவி தீர்த்த ராணியாதலால் அத்தேவியின் பேட்டியைக் காண கங்கைக்குப் பிரதிநியான ஷேத்திரவாசியிடம் தேங்காயையும் தக்ஷிணையும் தந்து கங்கையைக் காணவேண்டும். சேது மாதவர் மணலைப் பூஜித்து கங்கையில் சேர்ப்பிக்க வேண்டும்.

காசியில் தம்பதி பூஜை, விஸ்வேஸ்வரருக்கு அபிஷேகம், அன்ன பூர்ண விசாலாக்ஷிக்கு அர்ச்சனை, கங்கா பூஜை, காலபைரவ சமாராதனை; ஆசார்ய சம்பாவனை, இவை முக்கியம்.

மாத்த்யான்னிக ஸ்நானம், மணிகர்ணிகா கட்டத்தில் செய்வது விசேஷம். ஹரிச்சந்திரா கட்டத்தில் பிரேத தகன தரிசனம் விசேஷம். காசியிலிருந்து கங்கா ஜலம் கொண்டுவரக் கூடாது.

கர்ப்பவாசம் பத்துமாதம். அது போல காசிவாசமும் பத்து மாதங்கள் செய்ய வேண்டும். ஆனால் அவ்வளவு காலம் தங்க முடியாது என்பதை உத்தேசித்து 45 நாட்களாக சுருக்கி, பின்னர்

ஒன்பது நாட்களாகக் குறைத்து. குறைந்தது மூன்று நாட்களாவது இருக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கப் பட்டுள்ளது.

பத்துமாதம் தங்கியிருப்பவர்கள் 24 வித யாத்திரையை மேற்கொள்வது வழக்கம். இந்த 24ல் இரண்டையாவது ஏதோக்தமாகச் செய்தால் காசியாத்திரையின் பூரண பலன் கிடைக்கிறதென்று சூதமா முனிவர் காசி காண்டத்திலும், வாரணாசி மாகத்மியத்திலும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்

24 யாத்திரைகள்

இந்த 24 வகை யாத்திரைகளும் அதன் பலா பலன்களும்:

நித்திய யாத்திரை—தருமார்த்த காமியங்கள்.

பஞ்சக்குரோஸ யாத்திரை—சகல பாபநிவர்த்தி.

அஷ்ட பைரவ யாத்திரை—க்ஷேத்திரத்தில் செய்த பரப்பங்கள் நிவர்த்தி.

அறுபத்திநான்கு யோகினி யாத்திரை—உடனே புத்திரலாபம்.

ஸப்தாவரண விநாயகர் யாத்திரை—சர்வ விக்ஷ நிவர்த்தி.

ஸப்த பிராகாரத்திற்கு மத்தியிலுள்ள விநாயகர் யாத்திரை—சகல விக்ஷ நிவர்த்தி.

திதிவார யோகங்களில் செய்யும் யாத்திரை—பகிர்முக 96 வகை சித்திகள்.

ஏகாதச மகாருத்திர யாத்திரை: க்ஷேத்திரோச்சாடன பய நிவர்த்தி.

அந்தக் கிரக யாத்திரை—இம்மை மறுமை சௌக்கிய பலன்.

சப்தரிஷி யாத்திரை—சகல புண்ணிய பலன்.

ஸைலேஸ்வரர் முதல் பதினான்கு ஸ்தல யாத்திரை—சாயுஜ்ய முக்தி.

துவாதசாதித்ய யாத்திரை: சமஸ்தரோக நிவர்த்தி.

சப்தபுரி யாத்திரை—யம பய நிவர்த்தி.

ஐங்காரேஸ்வரர் முதல் பதினான்கு ஸ்தல யாத்திரை—சிவலோகப் ப்ராப்தி.

அஷ்ட மகாலிங்க யாத்திரை. ஆயிரத்தெட்டு குற்றங்கள் நிவர்த்தி.

அமுர்தேஸ்வரர் முதல் பதினான்கு ஸ்தல யாத்திரை—ஸாயுஜ்ய யப் பிராப்தி.

தக்ஷிண திக்கில் செய்யும் யாத்திரை—துரிய ஞானப் பிராப்தி.

நவ கௌரீ யாத்திரை. சர்வ சௌபாக்கியம்.

நவ துர்க்கை யாத்திரை. சர்வ காரியசித்தி.

வடதிக்கு யாத்திரை—சென்ற ஜன்மங்களின் பாபநிவர்த்தி.

பஞ்சதீர்த்த யாத்திரை—ஸாரூப பதவி பிராப்தபலன்.

மாதந்தோறும் திதிகளில் செய்யும் யாத்திரை-கைவல்ய முக்தி.

வார யாத்திரை—சர்வாரிஷ்ட நிவர்த்தி.

யோக யாத்திரை—அணிமாதி அஷ்டயோக பலப்பிராப்தி.

இவைகளில் ஐந்து முக்கியமானவைகள்.

நித்திய யாத்திரை

மிக அதிகாலையில் எழுந்து மணிகர்ணிகா கட்டத்தில் கங்கையில் எதோக்தமாக ஸ்நானம் செய்து காசி விஸ்வேஸ்வரர் ஆலயத்திற்கருகிலுள்ள ஞானவாபியில் சங்கல்ப ஸ்நானம் செய்து யாத்திரையை ஆரம்பிக்க வேண்டும். (ஞானவாபி சிவஸ்வரூபம்.)

விசுவேசுவரரை தரிசித்துக் கொண்டு ஊரிலுள்ள எல்லா முக்கிய கோவில்களுக்கும் போக மூன்று மைல்களாகும்.

இது செய்ய சக்தியற்றவர்கள் பின் கண்ட சந்நிதிகளுக்கு மட்டும் போய் வரவேண்டும். அரைமைலுக்கு மேல் ஆகாது.

1. காசி விஸ்வேஸ்வரர், அன்னபூரணி, விசாலாக்ஷி. 2, பிந்து மாதவர். 3. துண்டி கணபதி. 4, தண்டபாணி 5. காலபைரவர். 6. காசி 7. குகைகங்கா (பகிரத கங்கை வருவதற்கு முந்தியேயுள்ளது) 8. மணிகர்ணிகா, இதற்கான சுலோகம்.

விஸ்வேசம், மாதவம், துண்டிம் தண்டபாணிஞ் ச
பைரவம் வந்தே காசிம்

குஹாம் கங்காம் பவானீம் மணிகர்ணிகாம்

பஞ்சக்ரோஸ யாத்திரை

ஸ்ரீ காசிப் பட்டினத்தை பிரதக்ஷிணம் செய்வது இது. இப்பிரதக்ஷிணம் ஐந்து குரோஸ தூராமனதால் (மொத்தம் 41 மைல்) இப்பெயர் வந்தது. சாதாரணமாக இந்த யாத்திரையை முடித்த பின் காசியை விட்டு புறப்பட்டு விடுவார்கள்.

வாகனங்களில் இந்த லாத்திரை செய்யலாம். இந்த யாத்திரையை மேற்கொள்ள ஜப்பசி, கார்த்திகை மார்கழி, மாதங்களே உத்தமம். சாஸ்திரோக்தமாக இந்த யாத்திரையை மேற்கொள்பவர் முதல் நாள் துண்டி கணபதிக்கு 21 மோதகங்கள் செலுத்து நைவேத்யம் செய்து விட்டு, மறுநாள் காலை கங்காஸ்நானம், விஸ்வேஸ்வரர் தரிசனத்தன் ஆரம்பிக்க வேண்டும். தங்க வேண்டிய

இடங்கள்:- முதல் நாள் கர்த்த மகேஸ்வரம். 2ம் நாள் பீமசண்டி. 3ம் நாள் ராமேஸ்வரம் (காசியில் ஒரு ராமேஸ்வரம் உள்ளது) 4ம் நாள் கபிலதாரை,

காசியில் மூன்று லோகத் தீர்த்தங்களும், மூர்த்திகளும் அடங்கியிருப்பதால் இந்த யாத்திரை மூன்று லோகங்களையும் பிரதக்ஷணம் செய்த பலனைக் கொடுக்கிறது.

இந்த யாத்திரையை செய்ய முடியாதவர்கள் அன்ன பூரணியை 108 முறை பிரதக்ஷண செய்தால் போதும்.

அஷ்ட பரவ யாத்திரை

ஒவ்வொரு மாதமும் வரும் அஷ்டமி சதுர்த்தசியில் இதை மேற்கொள்வது சிலாக்கியம். காசியில் காலபைரவரைச் சேர்த்து எட்டு பைரவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது பலருக்குத் தெரியாது. ருரு பைரவர் (அனுமத்கட்டம்) 2. சண்ட பைரவர் (துர்க்கா குண்டம்) 3. அஸிதாங்க பைரவர் (வீருத்த காலம்) 4. கபால பைரவர் (லாட்டுபஜார்) 5. க்ரோதன பைரவர் (காமாக்ஷாமே) 6. உன் மத்த பைரவர் (பீமசண்டி) 7. சம்ஹார பைரவர் (திருலோசன சங்கமம்) 8. பீஷண பைரவர் (பூதபைரவம்).

காலபைரவர் தான் காசியின் காவல் தெய்வம்.

காசியில் செய்யும் புண்ணியம் போலவே, பாவங்களும் நூறு பங்கு பாப பலனைக் கொடுக்கும். அதனால் தான் 'காசிவாசமோ ஊசிவாசமோ' என்ற பழமொழி ஏற்பட்டது. காசியில் சம்பாதிக்கும் பொருள் சிவன் சொத்து. அதை காசிக்கு வெளியே கொண்டு செல்வது பாபம் என்று ஒரு காலத்தில் கருதப்பட்டது.

காசியில் இறக்க முக்தி என்ற வசனத்தைக் கேள்விப் பட்டிருக்கலாம். காசிகாண்டத்தில் ஒரு செய்யுள் இதை விளக்குகிறது.

இத்தலை யெய்தி இறக்குநர் யாரும் இளைப்பாற
உத்தரியங்கொடு மாதுமை வீசிட உமையோர் பால்
வைத்த அரும்பொருள் மேவருதாரக மறையோதி
முத்தியளிந்திடும் இப்பதி யார்விட முயல்வாரே

காசியில் இறக்கும் எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் மரணந்த காலத்தில் பார்வதி தேவியானனை தன்புடவை மேல் தலைப்பால் இளைப்பாறும்படி வீசவும், பரம கருணாநிதியான சிவபெருமான், அவர்களுக்கு தாரகப் பிரம்மோபதேசம் செய்து முத்தியளிக்கிறார். அத்தகைய நகரை விட்டு அகல யார்தான் முயல்வார்கள்?

காசியிலுள்ள சிவனிடத்தில் 1008 அண்டங்கள், 33 கோடி தேவர்கள், 48000 ரிஷிகள், சப்த சாகரங்கள். 14 லோகங்கள் எல்லாம் அடங்கியிருப்பதால் விஸ்வேஸ்வரர் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

சாஸ்திரப்படியும், நிர்ணயிக்கப் பட்ட சம்பிரதாயப்படியும் காசி யாத்திரையை இக்காலத்தில் மேற்கொள்வது சாத்தியமில்லை. ஆகவே நாங்கள் கடைபிடித்த வழியைச் சொல்கிறேன். காசிக்குச் செல்பவர்களுக்கு பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

காசியில் நாம் அவசியம் செய்தாக வேண்டியவை.

கங்கா ஸ்நானம்

விஸ்வநாதர், விசாலாட்சி அன்னபூரணி, காலபைரவர் தரிசனம்.

பித்ரு காரியங்கள்-பிண்டம் போடுதல்,

கங்கைக் கரையிலே

நீண்ட காலமாகவே காண விரும்பிய கங்காநதியின் தரிசனம் சடைசியில் கிடைத்தே விட்டது. மிக ஓய்ந்தவராக அமைதியும் அழகும் நிரம்பி கங்காதேவி வடக்கு நோக்கி செல்கிறாள். கங்கையின் இடது பக்கம் வாரணாசி நகரம் அமைந்துள்ளதால் ஸ்நான கட்டடங்கள் எல்லாம் அப்பக்கமே உள்ளன. ஒவ்வொரு ஸ்நான கட்டடமும் வானளாவிய மண்டபங்களையும், மாளிகையையும் கொண்டிருக்கின்றன. தரை மட்டத்திலிருந்து கங்கையைத் தொட சுமார் 100 படிசுளுக்கு மேல் உள்ளன. கோடை காலமான இச்சமத்தில் 50 அடி ஆழம் தண்ணீர் இருக்கிறதென்றால் மழைகாலத்தில் கங்கா தேவியின் தோற்றத்தை நினைத்துப் பார்க்கவே கலக்கிறது. பாவம்! அக்காலத்துப் பெண் மணிகள் குடங்களில் கங்கை நீரை சுமந்து இவ்வளவு படிசுட்டுகளில் எப்படி ஏறிச் சென்றனரோ!

கங்கைக்கரை பிறைச் சந்திரனைப் போல அழகாக வளைந்து காணப்படுகிறது, வாருணாதி சங்கமத்திலிருந்து, அஸிநதி சங்கமம் வரை உள்ள இதன் கரையில் வானளாவும் கட்டிடங்கள், மருதிகள் ஆலயங்கள் எல்லாம் அமைந்துள்ளன. கங்கை நதிக்கரை அழகைப் பார்க்க வேண்டும் என்றால் வாருணாவிலிருந்து அஸி சங்கமம் வரைப் படகில் சென்றால் தான் நன்கு ரசிக்க முடியும்.

படகுக்காரர்கள் தங்கள் பா.கையே தெய்வமென வழிபடுகிறார்கள். படகுக்கு இருபக்கங்களிலும் கண்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன. மாலை வேளையில் படகோட்டி விளக்கேற்றி படகுகளுக்கு ஆரத்தி எடுக்கிறான். படகோட்டுபவர்கள் பேசுவது 'பையா' பாஷைதான் என்றாலும். எல்லா பாஷைகளையும் நன்கு பேச தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒருவன் பாடிய பாட்டின் அர்த்தம்! சாம் ராஜ்யம் எழுவதையும், சரிவதையும் கங்கா மாதாவின் குழந்தைகளான நாங்கள் பார்த்திருக்கிறோம். சக்கிரவர்த்திகளுக்கெல்லாம் சக்கிரவர்த்தியான எங்கள் விசுவநாதரைவிட உயர்ந்தவர் யார்? காந்தி மகாத்மாவின் சாம்பலும் கங்கையில் கரைந்து விட்டன. தங்கச்சியே மெல்ல போ', என்று படகை பார்த்து படகோட்டி பாடுகிறான்.

ஸ்மம் லாஞ்ச் விடலாம். ஏனோ விடவில்லை. துடுப்புப் படகில் போனால்தான் கங்கைக்கரை அழகை நிதானமாக ரசிக்கலாம் என்றே துடுப்புப் படகுகள் விடுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

படகில் செல்லும் போது பெரிய பெரிய மூங்கில்கள் மிதக்க விடப்பட்டிருப்பது எதற்கு என்று தெரியவில்லை. அதில் வரிசையாக பசுளிகள் உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்ட பின் தான் அம்மூங்கில்கள் இம்பறவைகளை உத்தேசித்தே மிதக்கவிடப் பட்டிருக்கிறது என்பது தெரிய வந்தது.

ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் பெரிய தாழங்குடை நிழலில் பண்டாக்கள் உட்கார்ந்திருக்கின்றனர். நாங்கள் தனியாக சாஸ்திரிகளை அமர்த்தி விட்டபடியால் 'இப்பண்டாக்கள் உதவி தேவையில்லாது போய்விட்டது. இல்லையேல் ஸ்நானத்திற்கு முன் சங்கல்பம் செய்து கொள்ள இவர்கள் தயவுதான் வேண்டும். முன் காலத்தில் பண்டாக்கள் வேத அத்யயனம் செய்து நன்கு படித்த மேதைகளாக இருந்தார்கள், ஆனால் இன்று வழிகாட்டிகளாகவும், பணம் பிடுங்கு பவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்.

துறையில் நிறைய படகுகள் இருக்கின்றன. ஏழைப் படகு, பணக்காரப்படகு, கூரை யுள்ளவை, கிழிந்த கித்தான்களை கூரையாக உள்ளவை இத்யாதி.

படகுக்கு என்ன கொடுக்கவேண்டும்? படகுக்காரன் புரியாத பாஷையில் பேசப்போகிறானே என்ற கவலை நமக்கு.

அவன் மதராஸி தமிழில் “கஷ்டத்தைப் பார்த்துக் கொடுங்கோ” என்கிறான். நான்கு பேர்கள் அடங்கிய எங்கள் கோஷ்டிக்கு தலைக்கு ரூ 10 கேட்டவன் எல்லாருக்குமாக சேர்த்து ரூ 10க்கு லாடகைக்கு இசைகிறான்.

பஞ்சக் கட்டங்களில் ஸ்நானம் செய்து பிண்டம் போடுவது என்பது காசியாத்திரை மேற் கொள்பவர்கள் அவசியம் செய்ய வேண்டியதாகும். படகு அளிகட்டம் முதல் வருண கட்டம் வரை போய்வர ஏற்பாடு செய்யலாம். இதற்கு கட்டணம் ரூ. 10 அல்லது 12க்கு மேல் ஆகாது. கங்கைக்கரை அழகையும் ரசித்த மாதிரி இருக்கும். ஒவ்வொரு கட்டத்திற்கு போகுமுன் படகிலேயே அன்னம் தயாரித்து பிண்டங்கள் தயாரிக்க வசதி செய்து தருகிறார்கள்.

64 கட்டங்கள்

இந்த 64 கட்டங்களின் பெயர்களாவன :

அளி கட்டம், லாலா மிஸ்ரா, துளசி, ஜானகி, அக்ரூரர், பாச்ராஜ், பிரபு, செயித்திங், தண்டி, அனுமத், ஹரிச்சந்திரா, லாலி, கேதார், விஜயநகர, செளக்கி. நார்வா, சோமே ஸ்வர், மானஸரோவர், நாரதர், ராஜ், கோரி, சர்வேஸ்வா, பாண்டே, கட்கம், கௌஸாட்டி, ராணா, முன்ஷி, அகல்யாபாய், தசாஸ்வமேத, பிரயாகை, கோரா, மன்மந்திர், திரிபுரா, பைரவி,

மீரா, புதக், நேப்பாள, ஓம் யோகிர்பாலி, லலிதா, மணிகர்ணிகா மயானம், மணிகர்ணிகா ஸ்நான, சிந்தியா, சங்கதா, பான்ஸ்லே, நயா, ராம், சோர். பேரில்லை, மங்களகௌரி, பிந்து மாதவ, தூர்கா, பிரும்மா, சீலலா, கயா, மாதா, திரிலோசன, கோலா, நத்தி, ஸ்க்கா, திலியா, பிரகலாதா, ராஜ், கிஷ்கிகாட் வருண கட்டம்.

இந்த 64 கட்டங்களில் பித்ருக்களுக்கு பிண்டம் போடும் கட்டங்கள் ஐந்து.

கேதார கட்டத்தில் பாலாபாய் கட்டம், கங்கா ஸ்நானம். பிறகு ஹிரண்ய சிரார்த்தம், அதன்பின் மணிகர்ணிகா கட்டத் திற்கு அருகிலுள்ள தடாகத்தில் சங்கல்ப ஸ்நானம். பின்னர் கூபரம் செய்துகொண்டு, மணிகர்ணிகா கங்கைக் கட்டத்தில் ஸ்நானம். பின்னர் விஸ்வேஸ்வரர் ஆலயத்திற்குச் சென்று சுவாமி தரிசனம் செய்துகொண்டு வீடு திரும்பவேண்டும். பிராமணர் களுக்கு போஜனம் செய்விக்கும் சமாராதனை செய்யப்படும்.

மறுநாள் பஞ்சக் கட்டங்களில் ஸ்நானம் செய்து பிண்டம் போடுவது.

இதற்கு அஸிமுகத்துவாரம் முதல் வாருண முகத்துவாரம் வரை படகு பேசிக்கொள்ள வேண்டும். இதை எல்லாம் வாத்தியார் அவர்களே ஏற்பாடு செய்து விடுவார்.

அஸிகட்டம், தசாஸ்வமேத கட்டம், மணிகர்ணிகா கட்டம், பஞ்சகங்கா கட்டம், ஆதிகேசவ கட்டம் இவைதான், 64 கட்டங் களில் முக்கியமானதாக பிண்டப் பிரதானத்திற்கு பொறுக்கப் பட்டுள்ளன. படகிலேயே அடுப்பை மூட்டி அரிசியைக் களைந்து அனுமந்தக் கட்டத்தில் வைத்தால், அஸிசங்கமம் வருவதற்குள் சாதகமாகி பிண்டங்கள் தயார் செய்யப்படுகிறது. சமைத்து பிண்டம் பிடிப்பது இவை எல்லாம் சுகதர்மிணிதான் செய்ய வேண்டும். அஸிசங்கமத்தில் ஸ்நானம் செய்து பிண்டம் போட்டு தர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும்.

பிறகு அங்கிருந்து தசாஸ்வமேத கட்டத்திலும், பின்னர் பஞ்ச கங்கா கட்டத்திலும், பின்னர் ஆதிகேசவ கட்டத்திலும் முறையே 17 பிண்டங்கள் போட்டபின், மணிகர்ணிகா கட்டத்தில் பிண்டம் போட்டு தர்ப்பணம் செய்து, ஸ்நானம் முடித்து படகேற வேண்டும். அனுமத் கட்டத்திற்கு திரும்புகையில் கங்கைக்கு பூஜை படகிலிருந்த படியே அபிஷேக அலங்கார அர்ச்சனை தூபதிப நைவேத்ய ஷோட சோபசார மந்திரங்களுடன் எதோக்தமாக செய்ய வேண்டும்.

ஆத்ம கர்ம சங்கல்ப விதி

கங்கையில் பரிசுத்த ஸ்நானம், பிராயச் சித்த மகா சங்கல்பம், பாப விமோசன சங்கல்பம்; தானம், மணிகர்ணிகா தீர்த்த சங்கற்பம் ஸ்நானம்,

விஸ்வேஸ்வரர், அன்னபூரணி துண்டி விநாயகர், விசாலாக்ஷி தரிசனம்.

பித்ரு கர்ம சங்கல்ப விதி

திதி அனுஷ்டானம்

பார்வன சிரார்த்தம், அமான்ய சிரார்த்தம், சாரங்க சிரார்த்தம், ஹிரண்ய சிரார்த்தம். இவைகளில் ஒன்று செய்ய வேண்டும்.

தானங்கள், (மிக முக்கியமானவை.) கோதானம் தசதானங்கள், அன்னதானம்.

தம்பதி பூஜை.

தங்குமிடத்தில் வந்து தம்பதி பூஜை செய்யவேண்டும். இது காசியாத்திரையில் இது முக்கியமான அம்சம். காசி விஸ்வேஸ்வரர் விசாலாக்ஷியாக தம்பதிகளைப் பாவித்து இப்துஜை செய்யப்படுகிறது.

பஞ்ச கட்ட மான்மியம்

64 கட்டங்களில் பித்ரு காரியங்களுக்கு ஐந்து முக்கியமான தென்று குறிப்பிட்டோம். அவைகளில் மூன்று மிக மிக முக்கியம் வாய்ந்தது.

மணிகர்ணிகா கட்டம்

காசிக்கு, பகிரதனால் கங்கை கொண்டு வரப்படுகிற மகா விஷ்ணு தன் சக்கரத்தால் ஒரு மடுவை உண்டாக்கி, அதன் கரையிலிருந்து விஸ்வேஸ்வரரை தியானித்து தவம் செய்தார். பிரசன்னமான சிவபெருமான் தவத்தைக் குறித்து தலையை அசைத்து திருப்பதியை தெரிவித்தபோது, அவர் காதிலிருந்த குண்டலம் நழுவி மடுவில் விழுந்ததால் மணிகர்ணிகா என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. இம்மணிகர்ணிகா மடுவில் கங்கையும் கலந்த பின்பு, இதன் மகிமை அதிகரித்தது. மும்பத்தி முக்கோடி தேவர்களும் இங்கு ஸ்நானத்திற்கு வருவதாக ஐதீகம்.

பஞ்ச கங்கா கட்டம்

இது மணிகர்ணிகை கட்டத்திற்கு தெற்கிலுள்ளது. கங்கை யமுனை, சரஸ்வதி, சர்மநதி, தூதபதாகை என்ற ஐந்து நதிகள் இங்கு சேருகின்றன. அந்த இடத்திற்கு கிருதயுகத்தில் தர்மநதி என்றும், திரேதாயுகத்தில் தூதபதாகை என்றும், துவாபரயுகத்தில் பிந்து தீர்த்தம் என்றும், கலியுகத்தில் பஞ்சகங்கா என்றும் பெயர் பெற்று விளங்குகிறது.

காசிப் பிரயாகை

இது தசாஸ்வமேத கட்டத்திலுள்ளது. இக்கு கங்கை உத்திரவாகினியாகவும், யமுனை பூர்வ வாகினியாகவும், சரஸ்வதி அந்தர்வாகினியாகவும் விளங்குவதால் காசிப்பிரயாகை எனப் பெயர் பெற்றுள்ளது. இதற்கருகில்தான் விஸ்வேஸ்வரர் ஆலயம் உள்ளது.

கங்கை கட்டங்கள் கூறும் கதை

இந்த 64 கட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஏதாவது ஒரு விசேஷம் உள்ளது. அஸிநதி சங்கமத்திலிருந்து தான் இக்கட்டங்கள் ஆரம்பமாகின்றன. அஸி நதி பெரும்பாலும் மணல் தரையாகவே உள்ளது. இங்குள்ள கோவிலிலுள்ள லிங்கம் பெயர் லோலார்கா என்பது. அஸி என்றால் கத்தி என்று அர்த்தமாம். பாபங்களை வெட்டக்கூடியது என்பதால் இங்குள்ள ஸ்நானக் கட்டத்தில் ஸ்நானம் செய்வது முக்கியமாகக் கருதப்படுகிறது. இங்கு தர்ப்பணம் செய்யும் போது ஹரித்துவாரம் என்று குறிப்பிடுகின்றனர்.

அஸி நதிக்கரையிலுள்ள ஜகந்நாதர் கோவிலில் கார்த்திகை மாதம் ஒருநாள் குடும்பத்துடன் தங்கி அங்கேயே சமைத்து சாப்பிடுவது என்ற வழக்கம் இருக்கிறது. பூரியிலுள்ளதுபோலவே கிருஷ்ணன் பலராமர் சுபத்ரா காணப்படுகின்றனர். கருவறைக்குப்பின் பெரிய நரசிம்மர் காணப்படுகிறார்.

ராமசரித மானஸ் பிறந்த இடம்

அஸிக்கு அடுத்தது துளசிகட்டம். பிரபல தொழிலதிபர் பிர்லா அவர்கள் இதைக் கட்டியிருக்கிறார். துளசிதாஸர் கங்கை கரையிற அமர்ந்துக் கொண்டு தான் தனது 'ராம சரிதமானஸ்' என்கிற ஹிந்தி ராமாயணத்தை இயற்றினார். அவர் உபயோகித்ததாகக் கூறப்படும் ஒரு அறையும் இக்கட்டத்தில் உள்ளது. அதில் துளசி தாஸின் பாதுகைகள் உள்ளன.

துளசி கட்டத்தில் ஒரு சிறு அறையில் பாலரூப குகை ஆஞ்சநேயர் இருக்கிறார். இவர் துளசிதாசர் காசியில் பிரதிஷ்டை செய்துள்ள 12 ஆஞ்சநேய மூர்த்திகளில் ஒருவர். இரண்டடியுள்ளவர் ஒரு பாலன் போலவே காட்சி அளிக்கிறார். கையைக் கூப்பிக் கொண்டிருக்கிறார் துளசிதாசருக்கு அருள் செய்தவரே சங்கட விமோசன அனுமார்.

இந்த துளசி கட்டத்தை அடுத்ததுதான் காசி நகருக்கு குடிதண்ணீர் வழங்கும் வாட்டர் ஓர்க்ஸ் அமைந்துள்ளது. இது ஏற்படுமுன் கங்கையிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்துப்போய் ஜலம் உபயோகிக்க வேண்டியிருந்தது.

இதை அடுத்து இருப்பது ஜானகி கட்டம். துளசிதாஸர் சீதா பிராட்டியை நினைத்து இந்த இடத்தில்தான் ஒரு இடத்தில் அமர்ந்து வணங்கி விட்டு பின்பு ராமசரிதையை எழுத ஆரம்பிப்பாராம்.

அடுத்ததாக உள்ள பாசா ராஜா கட்டம். ஒரு ஜைனமுனியின் நினைவாக எழுந்தது என்று கூறப்படுகிறது. இதன் கரையில் சியத் வாதா வித்யாலயா என்ற ஜைன பள்ளிக் கூடம் உள்ளது.

சேத்சிங் வீர வரலாறு

அடுத்த கட்டத்திற்கு சிவாலா என்று பெயர். இதை சேத்சிங் கட்டம் என்றும் அழைக்கிறார்கள். இவர் காசி ராஜாவாக இருந்தவர். இவர் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்கு பணிய மறுத்தார்.

இவரை அடக்குவதற்காக கவர்னர் ஜெனரல் வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் நேராக காசிக்கே வந்தார். 50 லட்ச ரூபாயைக் காணிக்கையாகத் தர வேண்டும் என்று ஹேஸ்டிங்ஸ் வற்புறுத்தினார். சேத்சிங் மறுக்கவே அவரைக் கைது செய்து கங்கைக் கரையிலுள்ள சிவாலா கோட்டையில் சிறை வைத்து விட்டார்.

தங்கள் அரசர் சிறைப்பட்டார் என்ற தகவல் கிடைத்ததும் காசி மன்னனின் துருப்புகள் பிரிட்டிஷ் துருப்புகள் மீது பாய்ந்தன. இந்த எதிர்பாராத தாக்குதலைப் பிரிட்டிஷ்காரர்கள் சமாளிக்க முடியவில்லை. இதற்கிடையே சேத்சிங் சிவாலா கோட்டை ஜன்னல் வழியாகத் தலைப்பாகைத் துணியைக் கயிறாகக் கொண்டு தப்பிச் கங்கையை நீந்திக் கடந்து தப்பிவிட்டார். அப்போது வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் தக்க படைபலத்துடன் வந்து காசியைப் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி யின்கீழ் சேர்த்துக் கொண்டார். இதனால் சிவாலா கோட்டையிலுள்ள இந்த இடத்திற்குச் சேத்சிங் கட்டம் என்று பெயர் ஏற்பட்டது.

அடுத்த கட்டம் தண்டி கட்டம். சந்நியாசிகள் இங்கு நிறைந்து காணப்படுவது வழக்கமாதலால் இப்பெயர் ஏற்பட்டதாம். இதற்கு அடுத்தது தான் அனுமத் கட்டம்.

அனுமத் கட்டம்

அனுமான் கட்டத்தில் உள்ள கங்கைக் கரையோர ஆஞ்சனேய மூர்த்தியை சமர்த்த ராமதாசர் கங்கையிலிருந்து எடுத்து இங்கு பிரதிஷ்டை செய்திருக்கிறார். தென்னிந்தியர்கள் முக்கியமாகத் தமிழர்கள் இப்பகுதியில் தான் அதிகமாக வசிக்கிறார்கள்.

வைஷ்ணவ மத ஆசார்யரான வல்லபாசார்யர் தன் கடைசி காலத்தை கங்கைக்கரையில் அனுமத் கட்டத்தில் தான் கழித்தார். ஒரு நாள் ஸ்நானம் செய்து கொண்டிருக்கும்போது இவர் ஜலசமாதி அடைந்தார். இவர் மூழ்கிய இடத்திலிருந்து ஒரு ஜோதி வெளிப்பட்டு ஆகாயம் நோக்கிச் சென்று மறைந்ததாம்.

சங்கீத மும்மூர்த்திகளில் ஒருவரான முத்துஸ்வாமி தீக்ஷிதருக்கு கங்கா தேவி வீணையை அளித்து அனுகிரகித்தது இங்குதான். இந்த வீணை அவர் வம்சத்தை சேர்ந்தவர்களிடம் இன்னும் இருந்து வருகிறது. இதை யொட்டியுள்ளது ஹரிச்சந்திரா கட்டம். காசி மயானங்களில் சிறியது.

அரிச்சந்திரன் கட்டியது ஸ்மசானேஸ்வரர் கோவில். அரிச்சந்திரன் வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்களே இன்னும் காசி மயானங்களின் ஸ்மாசனத் தலைவர்களாக இருந்து வருகின்றனர். இவர்கள் 'தூம் ராஜா' என்றழைக்கப் படுகின்றனர்.

கேதாரேஸ்வரர்.

அடுத்தது கேதார கட்டம். காசிக் காண்டத்தில் குறிப்பிடப்படும் கேதாரேஸ்வரரின் ஆலயம் இங்கு உள்ளது. பிறக்கும் போது ஊமையாக இருந்து, பின்னர் முருகன் அருளால் வாக்குப் பெற்று

திருச்செந்தூர் முருகன் பிள்ளைத்தமிழ், மீனாட்சி அம்மை பிள்ளைத் தமிழ் முதலியவைகளை இயற்றிய ஸ்ரீகுமர குருபர சுவாமிகள் தங்கியிருந்தது இக்கேதாரக் கட்டத்தில் தான். இக்கட்டத்திற்கு அருகாமையில் இவர் ஸ்தாபித்த மடம் குமாரசுவாமி மடம் என்ற பெயரால் விளங்கி வருகிறது. இம்மடம்தான் கேதார் ஆலயத்தைப் பரிபாலித்து வருகிறது.

காசி குமாரசுவராமி மடத்தின் ஆறுவது பட்டமான ஸ்ரீலக்ஷ்மி காசிவாசி தில்லைநாயக சுவாமிகள் தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள திருப்பனந்தாளில் ஒரு மடத்தை நிறுவினார். குமாரசுவாமி மடத்தின் தலைவர்களுக்கிருந்த 'காசிவாசி' என்ற அடைமொழி திருப்பனந்தான் மடத்தின் ஆதினகர்த்தர்களுக்கும் இருந்து வருகிறது.

கேதார கட்டத்திலுள்ள ஆலயத்தில் சிவலிங்கம் கேதாரத்திலுள்ளது போலவேயுள்ளது. சுயம்பு மூர்த்தி. நடுவில் ரேகை ஓடுகிறது. சிவசக்தி மூர்த்தம். கௌரிதேவிக்கு தனி சன்னதி. அக்ஷமாலை தாமரை அபய வரத கரங்கள். அருகில் அர்த்தகோள வடிவில் ஸ்ரீ சக்ர மேரு.

தண்டபாணி

இங்கு காசியின் முக்கிய தெய்வமான தண்டபாணியையும் தரிசிக்கலாம். கால்களைக் குத்திட்டு ஒருதண்டத்தை வைத்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கிறார். தலையிலும் கழுத்திலும் ருத்ராட்சமாலைகள்.

சிவ கணங்களில் ஒருவர் இவர் காசி சேஷத்திரத்தின் தண்டநாயகராக விளங்குகிறார்.

சோமேஸ்வர் கட்டத்தில் சோமேஸ்வர் ஆலயமும், மானஸரோவர் கட்டத்தில் மானஸாதேவியின் ஆலயங்களும் உள்ளன. சிறு கோவில்கள். ராஜா மான்சிங் என்பவர்தான் மானஸரோவர் கட்டத்தைக் கட்டியவர். அடுத்தது அமிருதராவ் கட்டம். மஹாராஷ்டிர பேஷ்வா அமிருதராவ் இங்கு தங்கி இதை கட்டினார்.

நடுவிலுள்ள சில கட்டங்கள் முக்கியமானதல்ல. ராணா மஹால் கட்டத்தில் உதயப்பூர் ராணா கட்டிய அரண்மனையுள்ளது. இதை யடுத்து தர்பங்கா மகாராஜாவின் அரண்மனையுள்ளது. இதற்கு அடுத்தது அகல்யாபாய் கட்டம். ஹோல்கர் மஹாராணி அகல்யாபாய் இதைக் கட்டியவர்.

அடுத்தது தான் தசாஸ்வமேத கட்டம். இது மிகவும் கூட்டம் நிறைந்த கட்டம். ஏனெனில் இது நடு மத்தியில் இருக்கிறது. கரை ஏறி வண்டி வைத்துக் கொண்டு போக வசதிகள் உண்டு, ஐந்து முக்கியமான கட்டங்களில் இது இரண்டாவது. பிரம்மா இங்கு பத்து அஸ்வமேத யாகங்களைச் செய்தார் என்று புராண வரலாறு கூறுகிறது. இக்கட்டப் பகுதியில் வங்காளிகள் அதிகமாக வசிக்கிறார்கள்.

அடுத்தது மான்மந்திர கட்டம். ஆம்பர் மகாராஜா மான்சிங் கட்டிய இந்த அரண்மனையில் ராஜா ஜெய்சிங் என்பவர் வான ஆராய்ச்சி நிலையத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். இவர் ஏற்படுத்திய மற்றொரு வானஆராய்ச்சி நிலையம் டில்லியில் ஐந்தர்மந்திரிலுள்ளது.

எல்லா கட்டத்தையும் விட தசாஸ்வமேத கட்டம் தான் மிகப் பெரியது. காசியிலுள்ள சாலைகள் எல்லாம் இப்பகுதியில்தான் வந்து முடிகின்றன. இங்கு சங்கல்ப ஸ்நானமும் பிண்ட தானமும் மிகவும் முக்கியம்.

பாதாள வாராஹி,

திரிபுராபைரவி கட்டத்திலிருந்து வாராஹி கோயில் அதிகதூரம் இல்லை. பாதாள அறையில் அம்பிகை ஒரு ஆள் உயரத்திற்கு இருக்கிறாள். தரையிலுள்ள ஒரு முடியைத் திறந்து தான் தரிசனம். முகம் உக்கிர களையுடனேயே இருக்கிறது. பாதாள அறைக்குள் பூஜை செய்யும் பண்டாக்களைத்தவிர யாரும் செல்லக்கூடாது. பத்தடி தூரத்திலுள்ள ஒரு துவாரம் வழியே பார்த்தால் தேவியின் பாத தரிசனம் தெரிகிறது.

இந்த அம்பிக்கைக்கு பகல் வேளையில் பூஜை கிடையாது. நடுநிசியில் விடியற்காலை மூன்றுமணிக்குத் திறந்து அபிஷேக ஆராதனைகள் செய்து ஐந்து மணிக்கு மூடிவிடுகிறார்கள்.

மீரா கட்டத்தையும் திரிபுரா கட்டத்தையும் தாண்டினால் நேபாளி கோயிலைக் காணலாம். இதில் மரத்தினால் ஆன சில மைதுன சிற்பங்கள் உள்ளன. இதற்கு அருகில் நேப்பாளிகள் வசிக்கிறார்கள்.

அடுத்தது தான் காசியின் மயானமான மணிகர்ணிகை கட்டம் இதற்கு ஜலசாயி கட்டம் என்ற பெயரும் உண்டு, இதையொட்டி மணிகர்ணிகை ஸ்நான கட்டம் அமைந்துள்ளது. இதன் கரையில் மணிகர்ணிகை குளம் உள்ளது. அதில் சங்கற்பம் செய்து ஸ்நானம் செய்த பின்பே கங்கையில் ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும். இது ஐந்து முக்கியமான கட்டங்களில் மூன்றாவது.

வில்லாக வளையும் கரையின் மத்ய பாகம் இது. மணிகர்ணிகை மகிமையை ஆதிசங்கரர் மணிகர்ணிகாஷ்டகத்தில் போற்றிப்புகழ் கிறார். கங்கையில் ஸ்தானம் செய்துவிட்டு சக்ரதீர்த்தத்தில் குளித்து விட்டு மறுபடியும் கங்கையில் ஸ்தானம் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தது தத்தாத்ரேய கட்டம். கரையில் தத்தாத்ரேயருக்கு ஒரு கோவில் உள்ளது. அடுத்தவை சிந்தியா கட்டமும், பான்ஸ்லே கட்டமும் மஹாராஷ்டிர மன்னர்கள் கட்டியவை.

அடுத்தது மிக முக்கியமான பஞ்சகங்கா கட்டமாகும். இது முக்கியமான ஐந்து கட்டங்களில் நான்காவது. இங்கு ஐந்து நதிகள் கலப்பதாக ஐதீகம்.

பிந்து மாதவர்

காசியில் பிந்து மாதவர், கயையில் வேணி மாதவர், ராமேஸ் வரத்தில் சேது மாதவர். இவரை அந்தந்த தலங்களில் தரிசிக்க வில்லை என்றால் அத்தலயாத்திரை பூர்த்தியாகாது.

காசியில் கங்கையை பார்த்தபடி கிழக்கு நோக்கி யிருக்கிறார் பிந்து மாதவர். அழகிய சாளக்கிராம சிலை இரண்டடி உயரம். சங்கு சக்கிரம் கதை பத்மம் ஏந்தியிருக்கிறார். அவர் காலடியில் ஒரு பெரிய சாளக்கிராமம் இருக்கிறது. பஞ்சகங்கா கட்டத்திலிருந்து இக் கோவில் சமீபம்.

பிந்துமாதவ கட்டம், துர்க்கா கட்டம், பிரம்மா கட்டம் இம் முன்று கட்டங்களையும் அணைத்துக் கொண்டு ஒளரங்கசிப் மகுதி வானளாவியிருக்கிறது.

லால் கட்டம், கயா கட்டம், திரிலோசன கட்டம் பிரகலாத கட்டம் இவை எல்லாம் முக்கியம் வாய்ந்ததல்ல.

ராஜகட்டம். படகுகளில் சாமான்கள் ஏற்றவும் இறக்கவும் பயன்படுகிறது. ரயில்வே பாலம் கட்டுமுன் இக்கட்டம் இன்னும் மும்முரமான வியாபாரத்தைக் கண்டிருந்தது.

வாருண சங்கமத்திலுள்ளது ஆதி கேசவ கட்டம். இது ஐந்து முக்கியக் கட்டங்களில் ஐந்தாவது. இதை விஷ்ணு பாதம் என்கிறார்கள்.

இந்த இடத்திலுள்ள ரயில்வே பாலத்திற்கு முன்பு இருந்த பெயர் டப்ரின் பாலம், இப்போது மாளவியா பாலம் என்று பெயர் மாற்றப் பட்டிருக்கிறது. கீழே ரயிலும் மேலே மோட்டார் பஸ் லாரிகளும் செல்லும்படி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. நீளம் 3500 அடி. 1887 ஜனவரி 1-ம் தேதி வைஸ்ராய் லார்ட் டப்ரினால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. 1947-ல் விஸ்தரித்து அமைக்கப்பட்டது.

கங்கைக்கு அக்கரையில்

கங்கைக் கரையில் இருந்து அக்கரையைப் பார்த்தால் ஒரே மணல் வெளியாகத் தோன்றும், ஆனால் அங்கும் சில பார்க்கவேண்டிய இடங்கள் உள்ளன. வருணாநதி சங்கமத்திற்கருகிலுள்ள மாளவியா பாலத்தைக் கடந்துதான் அக்கரை போக வேண்டும். படகு மூலமும் கடந்து செல்லலாம்.

எதிர்க்கரையில் ராம்நகர் என்ற இடத்தில் காசி மகாராஜவின் அரண்மனை உள்ளது. இக்கட்டிடத்தில் இப்போது அருமையான நூலகம் உள்ளது. மிகப் பழங்கால வர்ண சித்திரங்கள் ஓவியங்கள் பல இங்கு சேகரித்து வைக்கப்பட்டுள்ளன.

அரண்மனையை ஒட்டியது போலவே வியாசகாசியுள்ளது. வியாசர், சுகர், விஸ்வேஸ்வரர் மூவரும் விங்க ரூபமாக இருக்கின்றனர்.

இதற்கு அரை பர்லாங்க் தூரத்தில் ராமேஸ்வர விங்கம் ஒரு மண்டபத்தில் இருக்கிறது. இதற்கு வடக்கில் ஒரு துர்க்கை ஆலயம் உள்ளது. அம்பிகைக்கு 'ஐகதாத்ரி சிம்மவாஹினி' என்று பெயர். முலஸ்தானத்தில் ஸ்ரீசகர்ம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

சின்னமஸ்தா ஆலயம்

இந்த துர்க்கை கோயிலுக்கு சிறிது தூரத்தில் சின்னமஸ்தா* ஆலயம் உள்ளது (பாரதநாட்டில் வேறு எங்கும் இவளுக்கு ஆலயம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பிகாரில் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள்.)

கீழே நிர்வாண கோலத்தில் ஒரு ஆணும் பெண்ணும் படுத்திருக்க அவர்கள் மீது தலையை வெட்டி கையில் வைத்துக்கொண்டுள்ள தேவி நிற்கிறாள். எல்லாம் சலவைக்கல். அம்பிகைக்கு இருபுறமும் காகினி டாகினி என இரு சேடிகள். அம்பிகைக்கு எதிரில் இரு பாதங்கள் இருக்கின்றன. காம ஐயத்தைக் காட்டுவது காலடியில் மிதிபடும் ஆண் பெண் உருவங்கள். அகங்காரத்தை வென்றது வெட்டுண்ட தலை.

காசி ராஜாக்கள்

காசி ராஜாக்களின் பரம்பரை ஹர்ய சிவன் என்பவனிடமிருந்து தொடங்குகிறது. இவன் மகன் திவோ தாஸன் மிகப்பராக்கிரமம் வாய்ந்தவன். காசிராஜன் ப்ரதானன் ரீக்வேதத்தில் ஒரு மந்திரத்தைக் கண்ட முனிவர். காசிராஜன் ஒருவன் அஸ்வமேதயாகம் செய்த விவரத்தை சதபத பிராஹ்மணத்தில் காணலாம். ஜைமினீய பிராஹ்மணம், பிருஹதாரண்யக உபநிஷத், கௌஷீதகி உபநிஷத் முதலியவற்றில் காசி ராஜாக்கள் பெயர்கள் வருகின்றன. மகாபாரதப்போரில் காசி அரசன் பாண்டவர்களுக்கு உதவியவன், “காசி ராஜஸ் வீர்யவாந்” என்று கீதையில் இவன் புகழப்பெற்றவன்.

இந்த ராமநகர் தான் காசி ராஜ்யத்திற்குத் தலைநகரமாக விளங்கியது. அக்கோட்டையும், அரண்மனையும். அன்றுள்ளது போலவே இன்றும் விளங்குகின்றன. இதற்குள்ளே போய்ப் பார்க்க மாலை வேளைகளில்தான் அனுமதிக்கிறார்கள். காசி ராஜாக்கள் எல்லோருடைய முழு உருவச்சிலைகள் மெயின் ஹாலில் உள்ளது. காளி தாஸன் உருவாக்கிய சகுந்தலை சரிதம் 63 காட்சிகளில் வர்ண ஒவியமாக தீட்டப்பட்டுள்ளது.

மகாராஜா ஈஸ்வரி நாராயணசிங் பல கலைகளில் பேரார்வம் காட்டியபோதிலும், வர்ணசித்திரக் கலையில் இவர் அதிக மக்கியத்துவம் கொடுத்தார் என்பதை இந்த அரண்மனையிலுள்ள சித்திரங்களே விளக்குகின்றன.

இதைக்கட்டியவர் ராஜா சேத் சிங். இவர் பெயரால் ஒரு கட்டடம் கங்கைக்கரையில் உள்ளது.

இதற்கு அருகில் வியாசர் ஆலயம் உள்ளது. ஹிந்துக்களின் ஜீவநாடியான வேதங்களை வகுத்த வியாசரைப் பற்றி காசியில் எதுவுமே

*சின்ன மஸ்தாவைப் பற்றி பிரதிபாவின் ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரி'யில் தசமகா வித்யைகள் அத்யாயத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

காணாமே என்று என் மனதில் ஏற்பட்டக் கேள்விக்குறிக்கு விடை கிடைத்து விட்டது. இங்குள்ள கோவிலில் வியாசர் பூஜித்த லிங்க மும், அதன் ஒரு பக்கத்தில் வியாசரும், மற்றொரு பக்கத்தில் வியாசரின் குமாரரான சுகப்பிரும்மமும் காணப்படுகின்றனர். ராம் நகருக்கு ஒரு மைல் வடக்கிலும், வாருணை சங்கமத்திற்கு எதிரில் இந்த வியாச காசி அமைந்துள்ளது. இந்த வியாச காசியிலுள்ள இறைவனை ஏகாதசியன்று தரிசனம் செய்வது விசேஷம் என்று கூறப்படுகிறது.

ஆனால் இவ்விடத்தில் இறப்போர் கழுதையாக பிறப்பர் என்று ஒரு சாபம் இருக்கிறதாம். எதனால் இந்த சாபம் என்பது தெரியவில்லை. தரிசனம் செய்து விட்டு ராத்திரி தங்காமல் காசிக்கோ, அல்லது ராம் நகருக்கோ திரும்பி வந்துவிட வேண்டுமாம்.

ராம்நகர் அரண்மனையில் ராமலீலா காசி மகாராஜாவின் ஆதரவில் மிகவும் விமரிசையாக நடைபெறுமாம். ராமாயணம் ஏதோ நடிக்கப்படுவதாக மக்கள் எண்ணுவதில்லை. ராமாயண சம்பவங்கள் நேரில் நடைபெறுவதாகவே பயபக்தியுடன் மக்கள் இதனை ரசிப்பதுண்டாம்.

கங்காதேவி பூஜை

எல்லா கட்டங்களிலும் ஸ்நானம் செய்தபின் கங்கையை விட்டுப் புறப்படு முன் படகிலிருந்தபடியே கங்கா பூஜை செய்ய வேண்டும். (இப்பூஜை இப்புத்தகத்தின் கடைசி அத்தியாயத்தில் பார்க்கவும்)

இப்பூஜை பிரார்த்தனையின் அர்த்தம். கங்காதேவி நீ எல்லாவித நோய்களையும் தீர்ப்பவள். சர்வ விஷங்களையும் நீக்குபவள். தாபத் திரயத்தை அகற்றுபவள். சாந்தி, சுத்தம். போகம் புத்திமுக்தி அளிப்பவள். அமிர்தருபினி, மூன்று அக்னியாக இருப்பவள். பிரும்ம ஞானம் தருபவள். நீயே பரமாத்மா உனக்கு நமஸ்காரம்.

கங்கா ஸ்நானம் செய்ய முடியாதவர்கள் கங்காதேவி சகஸ்ர நாம பாராயணம் செய்து கங்கா ஸ்நானப் பலனைப் பெறலாம்.

காசி யாத்திரையின் ஒரு அங்கம் தம்பதி பூஜை. சிவபெருமானும் பார்வதியும் இப்பூஜையால் மிகவும் சந்தோஷமடைகிறார்கள். இதற்குப்பின் சமாராதனை செய்வது மிகவும் விசேஷம்.

காசியிலிருந்து புரப்படுமுன் கங்கா ஸ்நானத்திற்கு வரி இருந்ததை நிச்சிய புண்ணியவாளைப்பற்றி அவசியம் தெரிந்துக்கொள்ள வேண்டும்,

ஸ்நான வரியை ஒழித்த புண்ணியவான்

கங்கையில் ஸ்நானம் செய்ய வரிசெலுத்த வேண்டும் என்ற ஏற்பாடு மொகலாயர் ஆட்சியில் இருந்தது. “ஜஸ்ஸியா” என்ற இந்த வரியைக் கொடுத்து விட்டு ஹிந்துக்கள் கங்கையில் ஸ்நானம் செய்து வந்தனர். காசியிலும் பிரயாகையிலும் இவ்வரி வசூலிக்கப்பட்டு வந்தது.

கவீந்திராச் சார்யா என்ற மகானுக்கு இது பொறுக்கவில்லை. அவர் டில்லிக்குச் சென்று பலநாள் காத்திருந்து ஷாஜகானைச் சந்தித்து இத்தீர்வை நியாய மற்றதென்று விளக்கினார். தாராஷிகோ என்பவர் மூலம் கவீந்திரர் கூறியது உண்மை என்றறிந்ததும் ஷாஜகான் அவருக்கு நிறைய சன்மானம் அளித்து அனுப்பிவிட முயன்றார்.

“எனக்கு சன்மானம் ஒன்றும் வேண்டாம். புண்ணிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்ய விதிக்கும் வரியை எடுத்து விடுங்கள். இவ்வரி மூலம் ஹிந்துக்களின் மனக்கசப்பையே நீங்கள் பெறுகிறீர்கள்” என்று கவீந்திரர் விளக்கினார்.

ஷாஜஹான் அவர் கோரிக்கைக்கு இணங்கி வரியை நீக்கினான். இந்த தகவல் மகர சங்கராந்தியன்று காசிக்கு எட்டியது. ‘கவீந்திரருக்கு ஜே’ என்ற சோஷம் வாண்ப் பிளந்தது.

இக்கவீந்திரர் காசியில் வாழ்ந்த இடம் எங்கிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. டேவானியர் என்ற வெள்ளைக்காரர் 1662ல் இவரை சந்தித்தது பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் கவீந்திராய சரஸ்வதி ஏராளமான நூல்களை எழுதியிருக்கிறார்.

காவல் தெய்வங்கள்

காசியில் விடை பெற வேண்டிய பைரவர்

விஸ்வேஸ்வரர் ஆலயத்திற்கு ஒரு மைல் வடக்கே விஸ்வேஸாகஞ்ச் பகுதியில் காசியின் காவல் தெய்வமான கால பைரவர் ஆலயம் உள்ளது. காசி யாத்திரை செய்பவர் இவர் அனுமதி பெற்றே ஊர் திரும்ப வேண்டும்.

இவரையும் முகம் மட்டும் தெரியும்படியே வைத்திருக்கிறார்கள். துணியை எடுத்துவிட்டு விசுவரூப தரிசனம் காண கட்டணம் உண்டு. இவர் உருவம் ரேகையாக அமைந்திருக்கிறது. இங்கு கால பைர வாஷ்டகத்தைச் சொல்லி காசிக் கயிறு கட்டுகிறார்கள். (இந்த அஷ்டகம் கடைசியில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.)

இவரும் தண்டபாணியும் காசியின் காவல் தெய்வங்கள். இது பற்றிய வரலாறு :

மேரு மலையில் தேவர்கள் ஒன்று கூடி மும்மூர்த்திகளில் யார் உயர்ந்தவர் என்று விவாதித்துக் கொண்டிருந்தனர். முடிவில் வேதங்களே தீர்ப்பு கூறட்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. ரிக் வேதம் ருத்ரனையும், யஜுர்வேதம் சிவனையும், சாம வேதம் திரியம் பசுனையும் அதர்வணம் சங்கரனையும் உயர்ந்தவர் என்றது. பிரணவம் இதை ஆமோதித்து சிவனே உயர்ந்தவர் என்றது. பிறும்மா இதை ஆட்சேபித்தார். உடனே ஜோதிர் மத்தியிலிருந்து மிக பயங்கரமான உருவம் தோன்றி பிறும்மாவின் ஐந்தாவது தலையைக் கிள்ளி எறிந்துவிட்டது.

இந்த உருவிற்கு சிவபெருமான் பைரவர் என்று பெயரிட்டுக் காசி நகரத்தின் காவல் தெய்வமாக நியமித்தார். காசியில் இவர் பாவத்தைப் போக்குவதால் ஆமர்தகர் என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

தண்டபாணி வரலாறு

இனி தண்டபாணி வரலாறு பார்ப்போம். பூர்ணபத்ரன், ரத்னகுண்டலா என்ற தம்பதிகள் புத்திரப் பேறுக்காக சிலனை வழி பட்டனர். சிவபெருமான் அருளால் இவர்களுக்குக் குழந்தை பிறந்தது. ஹரிகேசன் என அதற்குப் பெயரிட்டனர். சிறு வயது முதற்கொண்டே சிவத் தியானம், சிவபூஜை, சிவ கைங்கர்யம் இவையே இவனுடைய விளையாட்டுக்களாக இருந்தன.

கல்வி கற்காமலும் பொருள் தேடாமலும் சதா சிவபூஜை செய்யும் புத்திரனை திருத்த முயன்றார் தந்தை. வீட்டை விட்டும் விரட்டினார். ஹரிகேசன் காசிக்கு வந்தான். உணவு, உடை, உடல் எல்லாவற்றையும் மறந்து சிவபூஜையில் ஈடுபட்டான். சிவபெருமான் மகிழ்ந்து அவன் பஞ்சபூத உடலை அகற்றி திவ்ய தேகம் தந்து தண்டபாணி என்ற பெயர் வைத்துக் காசி மாநகரின் காவலாளியாக நியமித்தார். அதிகார தண்டத்தைக் கையில் ஏந்தியதால் தண்டபாணி என்று பெயர். இவரை கேதார கட்ட ஆலயத்தில் தரிசிக்கலாம்.

பிர்லா உமா மகேஸ்வரர் கோவில்

டில்லியில் பிர்லா கட்டியுள்ள லக்ஷ்மி நாராயணர் மந்திர மாடலிலேயே காசியில் பல்கலைக் கழகத்திற்கு அருகில் உமா மகேஸ்வரர் கோயில் கட்டியிருக்கிறார்.

பிரம்மாண்டமான அரண்மனை போன்ற இந்த ஆயத்தின் மத்தியில், கைலாசபதி யோகத்தில் அமர்ந்திருக்கிறார். அவர் முன் புள்ள டோம் மண்டபத்தில் “சிவ சிவ” என்றால் எதிரொலி எழும்புகிறது. ஒரு பக்கத்தில் துர்க்கா தேவியும், மற்றொரு புறத்தில் லக்ஷ்மி நாராயணரும் தனித்தனி அறைகளில் கோயில் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பிரகாரம் முழுவதும் பல மகான்கள் வெளியிட்ட கருத்துகள் அழகான சலவைக் கல்லில் ஹிந்தியிலும், ஆங்கிலத்திலும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. சாந்தி அளிக்கும் அமைதியான சூழ்நிலையில் இந்த ஆலயம் தனித்திலங்குகிறது.

வீயாசர் பற்றிய வரலாறு

தற்காலத்திலுள்ளது போலவே முன் காலத்திலும் வாதப் பிரதிவாதங்களும் ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அவரவர்கள் கட்சிபற்றி கோஷிப்பதும் இருந்து வந்தன. விஷ்ணு பக்தர்கள் விஷ்ணு

மேலான தெய்வம் என்று கோஷித்து வந்தனர். இக்கோஷ்டியில் வியாசரும் சேர்ந்திருந்தார் என்பதுதான் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

அவர் தன் கைகளை மேலே தூக்கி வேதத்திற்கு மேலான சாஸ்திரம் இல்லை; விஷ்ணுவுக்கு மேலான தெய்வம் இல்லை என்று பிரகடனம் செய்தார். இதை அவர் காசி விஸ்வநாதர் கோவிலுக்கு எதிரில் செய்தார். நந்திதேவருக்கு இதைக் கண்டு கோபம் வந்து, நீங்கள் உயர்த்திய கைகள் அப்படியே இருக்கட்டும். காசியில் நீர் மரணமடைந்தால் கழுதையாக பிறப்பீர் என்று சாபமிட்டு விட்டாராம்.

வியாசர் சிவபெருமானைக் குறித்துத் தபஸ் செய்தார். சிவன் பிரத்யக்ஷமாகி, நந்திகேஸ்வரர் கொடுத்த சாபத்தைத் தான் மாற்றுவதற்கில்லை என்றும், காசிக்கு அக்கறையில் தங்கி தவமிருக்கும்படியும் கூறினாராம். இது ஒரு வரலாறு.

மற்றொரு வரலாறு; வியாசர் பன்னிரெண்டு ஆண்டு கடுமையான தவத்தில் அமர்ந்தார். பதிமூன்றாவது வருஷம் நிஷ்டை கலைந்தது. அகோரமான பசி. தெருத் தெருவாக, வீடு வீடாகச் சென்று பிச்சை கேட்டார். சோதனையாக யாரும் அளிக்கவில்லை. காசி நகரத்தையே சபிக்க ஆரம்பித்தார். பார்வதியும் பரமேஸ்வரரும் சாதாரண தம்பதிகள் போலத் தோன்றி அவருக்கு அன்ன மளித்தனர். அதை அருந்தி களை நீங்கிய பின்தான் அத்தம்பதிகள் யார் என்பதை அவர் அறிந்தார்.

பரமசிவன் வியாசரைப் பார்த்து, கோபமுள்ளவர்களுக்கு இது இடமில்லை. ஆகவே இந்த இடத்தை விட்டுப் போய்விடவும் என்றார். வியாசர் தன் தவறை உணர்ந்து அங்ஙனமே செய்கிறேன். அஷ்டமியிலும் தசமியிலும் இங்கு வந்து தரிசிக்க அருள் புரியவும் என பிரார்த்தித்தார். அவ்விதமே வியாச காசியிலிருந்து அவர் விஸ்வேஸ்வரரைத் தரிசிக்க வருகிறார். வியாச காசியில் அவர் பூஜித்த லிங்கமும் அவர் உருவச் சிலையும் இருக்கிறது.

புத்த காசி

பௌத்தர்களுக்கு மிகப் புனிதமான இடம் காசிக்கு வடக்கில் நான்கு மைலிலுள்ள சாரநாத், இங்குதான் புத்தபகவான் ஞான மடைந்த பின் முதன் முதலாக தன் கருணை மதத்தைப் பரப்ப ஆரம்பித்தது.

அப்போது ஆட்சி செய்த காசி ராஜா, தினம் ஒரு மான் உணவுக்குக் கொல்லப்பட அனுப்புவதாக இருந்தால் இதர மான்களைக் கொல்வதில்லை என்று உறுதியளித்தான். இந்த ஏற்பாடு நடந்து வந்தது. ஒரு நாள் கருவுற்றிருந்த மானின் வரிசைக் கிரமம் வந்தது. அது தான் இறக்கத் தயாராக இருப்பதாகவும் ஆனால் தன் வயிற்றில் இருக்கும் சிசுவைக் கொல்வது என்ன நியாயம் என்று கேட்டது. இது நியாயமான கேள்வி என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொண்ட போதிலும், யாரும் அந்த மானுக்குப் பதிலாகப் போக முன் வரவில்லை. புத்தபிரான் தான் செல்வதாக முன் வந்தார். மன்னர் தன் தவறை உணர்ந்து புலால் உணவையே கைவிட்டார்.

இதனால் மானிற்கு அருளியவன் என்கிற சாரங்கநாதன் என்ற பெயர் புத்தருக்கு ஏற்பட்டது. அதுவே நாளடைவில் சாரநாத் என்று மருவிவிட்டது.

வாருண நதிக்கு அக்கரையிலுள்ள சாரநாதத்தை புத்தர் தன் இருப்பிடமாகக் கொண்டிருந்தார்.

ஐந்தாவது நூற்றாண்டில் காசி, மகத ராஜ்யத்தின் ஒரு பாகமாக விளங்கியது. மன்னர் அஜாத சத்ரு காலமான பின் சிசுநாகா பட்டத்திற்கு வந்து தன் மகனை காசி ராஜாவாக்கினான். அப்போது புத்த மதம் லேசாகத் தலைகாட்டினாலும், அசோகர் ஆட்சியின் போதுதான் புத்த மதம் காசியில் வேருன்ற ஆரம்பித்தது.

அசோகர் இங்கு பெரிய ஸ்தூபியையும், நான்கு சிங்கங்களும், தர்ம சக்கரமும் கொண்ட ஒரு தூணையும் நிறுவினார். சாரநாத் புத்தமதக் கோட்டையாக விளங்கியபோதும், காசியில் சைவ மதமே தலைதூக்கி இருந்தது. குஷான் மன்னர்கள் ஆட்சிக்கு அப்போது காசி உட்பட்டிருந்தது. இவர்கள் சிவனை வழிபடு பவர்கள். ஆகவே சைவ மதமே தலைதூக்கி நின்றது. குப்தர் காலத்தில் சைவம் காசியில் நன்கு வேருன்றியது.

பன்னிரண்டாவது நூற்றாண்டில் கன்னோசி மன்னன் கோவிந்த சந்திரனின் மனைவி குமாரதேவி புத்த மதத்தைத் தழுவி சாரநாத் தில் புத்தருக்குப் பெரிய ஆலயம் ஒன்றைக் கட்டுவித்தாள். ஆனால் முஸ்லிம் படையெடுப்பில் இவை தவிடுபொடியாகி விட்டன.

தாமேக ஸ்தூபம் 143 அடி உயரம் 96 அடி குறுக்களவு கொண்டது. இங்கிருந்து ஒரு பர்லாங்கு தூரத்தில் மூலகந்தகுடி விஹாரா இருக்கிறது. இந்த ஆலயப் பிரகாரத்திலும் ஒரு யோதி மரம் உள்ளது.

தாமேக ஸ்தூபத்திற்கு மேற்கில் சிறிது தூரத்தில் ஜைனர் ஆலயம் ஒன்று உள்ளது. பதினேராவது சீர்த்தங்கரரான சியேய மசனாதாவின் உருவம் இக்கோவிலில் வழிபடப்படுகிறது. இவர் காசியில் பிறந்தவர்.

சாரநாத்திலுள்ள மியூசியம்! அனசியம் காண வேண்டியதாகும்.

புத்தர் இங்கு வசித்த இடமே மூலகந்தகுடி விஹாரம். பஞ்ச வர்க்கீய பிசுபுக்களை அவர் சந்தித்த இடம். குப்த மன்னர்கள் காலத்தில் 2000 பெளத்த பிசுபுக்கள் ஒரே குரலில் இங்கு திரிபதத்தைக் கம்பீரமாக ஒதி வந்தார்கள்.

சாரநாத் என்ற பெயர் பிற்காலத்தில் ஏற்பட்டவையே. இஸிபதனம் ரிஷிபதனம் ஹிருகதாயம் என்ற பெயர்கள் இருந்து வந்திருக்கின்றன. சீன யாத்ரிகர்களான பாஹியானும் ஹுவான் ஸுவாங்கும் தன் குறிப்புகளில் இப்பெயரைத்தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

நான்கு புறமும் சிங்க உருவம் உள்ள அசோக ஸ்தூபம் இன்றும் உள்ளது. கன்னோசி அரசி அமைத்த தர்ம சக்ர விஹாரம் அவசியம் பார்க்க வேண்டியது.

கலாதேவியின் வாசஸ்தலம்

7

கங்கா தீரத்தைத் தங்கள் ஆன்ம விருத்திக்கும் அறிவு விருத்திக்கும் பல மகான்கள் நாடியிருக்கின்றனர். கலாதேவியின் வாசஸ்தலமாகவும் சம்ஸ்கிருத மொழியின் லளர்ப்புப் பண்ணையாகவும் காசி விளங்கி வந்துள்ளது.

உபநிஷத காலத்திலேயே கல்வி போதனையில் சிறந்த இடமாக இது விளங்கி வந்துள்ளது. முஸ்லிம் ஆட்சி ஏற்பட்ட காலத்திலும் இத்துறையில் காசி தன் உன்னத ஸ்தானத்தை இழக்கவில்லை. 1500 முதல் 1800 வரை பல காவியங்கள், இலக்கியங்கள் சம்ஸ்கிருத மொழியில் எழுதப்பட்டன.

தர்ம சாஸ்திரங்களில் முக்கியமானவை என்று கருதப்பட்ட நீலகண்டரின் மயூகங்கள், கங்கப்பட்டரின் உத்யோதாக்கள், கமல கார பட்டரின் தர்ம சிந்து, இவை இக்காலத்திலே எழுதப்பட்டவையாகும். மிதாஷுராவின் பாஷ்யத்தை, லக்ஷ்மிபாய் என்பவர் தன் கணவர் வைத்தியநாதரின் ஒத்துழைப்புடன் இயற்றியிருக்கிறார். ரஸகங்காதரா, கங்காலஹரி என்ற காவியங்களும் இக்காலத்தில் எழுந்தவையே. அன்னமாம் பட்டர் தாரசங்கிரகத்தையும், பட்டோஜி தீக்ஷித் சித்தாந்த கௌமுதியையும் இயற்றினர். இவ் விரண்டு நூல்களும் சம்ஸ்கிருத பள்ளிகளில் இன்றும் பாட புத்தகங்களாக இருந்து வருகின்றன. துளசிதாஸின் ராமசரித மானஸம் வல்லபாச்சாரியாரின் சுத்த அத்வைதம், மதுசூதன சரஸ்வதியின் அத்வைத வேதாந்தம், ஆதிசங்கரரின் அதியபுதற்மான மனிஷா பஞ்சகம் போன்ற சுலோகங்கள் இவை எல்லாம் காசி மண்ணில் பிறந்தவையே.

இந்த இலக்கிய வளர்ச்சி அரசாங்க உதவி இன்றி பெரும்பாலும் நடைபெற்றுள்ளது. சில முஸ்லிம் மன்னர்களும், காசி ராஜாக்களும் சொந்தப் பொறுப்பில் இவ்வளர்ச்சிக்குப் பெரும் உதவியைச் செய்திருக்கிறார்கள்.

வேத பகவானுக்கு ஓர் ஆலயம்

அநாதியானதும் சனாதன தர்மத்துக்கு ஆதாரமுமான வேதங்களுக்கு பரந்த இப்பரத கண்டத்தில் தனியாக ஆலயம் இல்லாத குறை நிவர்த்தியாகியுள்ளது.

ஆனால் இது புதுமையான ஆலயம். ஆகம சாஸ்திர விதிப்படி சிற்பிகளைக் கொண்டு, கருங்கல்களைக் கொண்டு, உளியையும் துணை கொண்டு எழுப்பப்பட்ட ஆலயம் அல்ல. அச்சு யந்திரத்தின் மூலம், பிரத்தியேகமாகத் தயாரிக்கப்பட்ட உயர்ந்த 'நாகர' லிபியில் அச்சடிக்கப்பட்டு, நான்கு வேதங்களையும் ஓர் அரிய பெரிய

புனித பத்தக வடிவத்தில் அமைத்து, இதுதான் வேத ஆலயம்; வேத பகவான் பிரதிஷ்டிதமாக உள்ள புனித மூலஸ்தானம்'' என்று ஆஸ்திக உலகத்துக்கு அளித்திருக்கிறார் வேத தர்சனசார்ய ஸ்ரீ கங்கேஸ்வராநந்தா ஸ்வாமிகள்.

உதாசீன் சம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்த ஸ்ரீகங்கேஸ்வராநந்த ஸ்வாமியின் சரித்திரம் ஆச்சரியமானது. 1881ம் ஆண்டில் பஞ்சாப் பகுதியில் அவதரித்து, சந்திரேச்வர் என்ற பெயருடன் பாலகனாக இருந்தபோதே தமது பார்வையை இழந்துவிட்டார். விஷ்ணு சகஸ்ரநாமத்தையும் பகவத் கீதையையும் மனப்பாடம் செய்து ஜபித்து வர அவருடைய குரு கட்டளை யிட்டாராம். அதன்படி தினம் தவறாது 22 மணி நேரம் ஜபித்து, அசாதாரண ஞாபக சக்தியைப் பெற்றார். வேத சாஸ்திரங்களைக் கேள்வி மூலமே பூரணமாகக் கற்று சந்நியாஸ ஆசிரமம் பெற்று, உதாசீன் சம்பிரதாயக் கோட்பாடுகளையும் ஸனாதன தர்மங்களையும் பிரசாரம் செய்யும் பணியில் ஈடுபட்டார். இதற்காக வட இந்தியாவில் பல வித்யாபீடங்களை ஸ்தாபனம் செய்திருக்கிறார்.

கும்பமேளா போன்ற விழாக்களில் யாத்திரிகர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுப்பதைத் தமது தர்மப் பிரசாரப் பணியில் ஒன்றெனக் கருதுபவர் ஸ்ரீ கங்கேஸ்வராநந்தா. ஆயிரக்கணக்கான சிஷ்யர்களை உடைய ஆசார்ய ஸ்தானத்தில் இருக்கிறார். தமது 93வது வயதிலும் இளமைத் துடிப்புடன் விளங்குகிறார்.

சுமார் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன் நான்கு வேதங்களையும் ஒரே புத்தக வடிவில் அச்சடித்து, சீக்கியர்கள் எவ்வாறு அவர்களுடைய ஆதி கிரந்தத்தைத் தெய்வமாக பூஜித்து வழிபடுகிறார்களோ அதே போல் இந்துக்களும் ஆதி வேதங்களைப் பூஜித்து பாராயணம் செய்து வழிபடுவதற்கு வகை செய்ய வேண்டுமென்று ஸ்ரீ கங்கேஸ்வராநந்தா திருவுளம் கொண்டார்.

அதற்காக நாட்டிலுள்ள வேத நூல்களையெல்லாம் திரட்டினார். அச்சேராத பல சுவடிகளையும் எங்கெங்கிருந்தெல்லாமோ சேகரித்தார். சுமார் எழுபதுக்கு மேல் இம்மாதிரி பிரதிகளைச் சேகரித்து இந்தியாவில் பல்வேறு பகுதிகளைச் சேர்ந்த வேத விற்பன்னர்கள் இருபத்தைந்து பேர்களைக் கொண்ட குழுவை அமைத்து அவற்றை ஒத்திட்டுப் பரிசீலனை செய்யும்படி ஏற்பாடு செய்தார். இப்படி ஒத்திட்ட வேதங்களின் ஸம்ஹிதை பகுதிகளையும் நான்கு மகா வாக்சியங்கள் பொதிந்துள்ள உபநிஷத் பகுதிகளையும் தாம் உத்தேசித்துள்ள புத்தகத்தில் சேர்ப்பது என்று முடிவு செய்தார் ஸ்வாமிகள்.

இதை அச்சேற்ற அவர் தனிமுறையில் ஏற்பாடுகள் செய்துள்ளார். காசியில் இதற்காக ஒரு தனி அச்சகம், அதில் தனியாக வார்க்கப்பட்ட நாகர லிபி எழுத்துக்கள். இதை உபயோகித்து வேறு எந்தப் புத்தகமும் அச்சாகக் கூடாது என்று திட்டம். இதற்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட தனிக் காசிதம். புத்தகத்தின் வடிவமும் தனி. இருபதுக்குப் பதினைந்து அங்குலம் நீள அகலமுள்ள வடிவம். சுமார் ஆயிரம் பக்கங்கள் உள்ளது. சுமார் இருபது கிலோ எடையுள்ளது.

ஆயிரம் பிரதிகள் மட்டுமே இந்த வேத நூல் அச்சாகியுள்ளது இவற்றை விலைக்கு விற்பனை செய்யக் கூடாது என்பது ஸ்வாமிகளின் கண்டிப்பான உத்தரவு. மடங்களிலும், ஸம்ஸ்கிருத வித்யாசாலைகளிலும், தர்ம சேவா நிலையங்களிலும் வேதநூலை ஸ்ரீ கங்கேசுவரா நந்தா தாமே முன்னின்று தூப தீப நிவேதனங்களுடன் ஸ்தாபனம் செய்து வருகிறார்.

இம்மாதிரி இதுவரையில் 59 இடங்களில் இந்தியாவில் இவ்வேத நூல் 'வேத பகவானுக்கு ஜே' என்ற கோஷத்துடன் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. தென் தேசத்தில் பெங்களூர், ஹைதராபாத், திருப்பதி, சென்னை, மதுரை, திருவனந்தபுரம், காஞ்சி, கோவை முதலிய இடங்களிலும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நம் பாரத நாடு மறுபடியும் பழைய பெருமையை அடைய வேண்டும் என்ற உன்னத நோக்கம்தான் காசி விஸ்வ வித்யாலயம் ஏற்பட்டதற்குக் காரணமாகும், கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு 70 ஆண்டுகள் முன்பே தக்ஷிணத்தில் ஒரு பெரும் பல்கலைக்கழகம் இருந்தது. ராஜகுமாரர்கள், பிராம்மணர்கள், அயல்நாட்டு மாணவர்கள் எல்லாரும் இங்கு வித்தை கற்றனர். கிறிஸ்து பிறந்தபின் ஏழாவது நூற்றாண்டில் மறுபடியும் ஒரு பிரசித்தி பெற்ற வித்யாலயம் தோன்றியது. அதுதான் நலந்தா பல்கலைக்கழகம்.

புண்ணிய கேஷத்திரமான காசியில் இம்மாதிரி புகழ் பெற்ற ஸ்தாபனம் ஏற்பட வேண்டும் என்பது பண்டித மதன் மோகன் மாளவியாவின் ஆசை.

காசியில் ஹிந்து சர்வகலாசாலைக்கு மாளவியா ஆதரவு தேடிக்கொண்டு வரும்போது, காசி சென்டிர்ஸ் ஹிந்து கல்லூரிகள் டிரஸ்டிகள் போர்டின் தலைவரான டாக்டர் அன்னிபெஸண்ட் இம்மாதிரி முயற்சியில் ஏற்கனவே ஈடுபட்டிருந்தார். பெஸண்ட் இடையில் ஐரோப்பா போய்விட்டதால் பொறுப்பு முழுதும் மாளவியாவின் பேரிலேயே விழுந்தது.

சமஸ்தான மன்னர்கள் முக்கியமாக தர்பங்கா மகாராஜா, பீக்கானீர் மகாராஜா இவர்கள் பெரும் அளவுக்கு நிதி உதவி அளித்தனர். டாக்டர் பெஸண்டும், சென்டிர்ஸ் ஹிந்து காலேஜின் டிரஸ்டிகளும் கல்லூரி ஏற்படுவதை மாளவியா பொறுப்பிலேயே விட்டு விட்டனர். முதலில் ஹிந்து சர்வகலாசாலை காரியதரிசியாகவும், பின் சர்வகலாசாலை முதல் உபஅத்யக்ஷகராகவும் சுந்தர்லால் பொறுப்பேற்று நிர்வகித்தார்.

1916ம் ஆண்டு பிப்ரவரி 4ம் தேதி காசி ஹிந்து சர்வகலாசாலையின் அஸ்திவாரக் கல்லை, வைஸ்ராய் லார்ட் ஹார்டிடிஞ்ச் நாட்டினார். இந்த சர்வகலாசாலை உருவானபோது மைசூர் மகாராஜா முதல் அத்யக்ஷராக இருந்தார். இதன்பின் மயிலே லேடி சிவஸ்வாமி பள்ளியின் ஸ்தாபகரான சர். பி. எஸ். சிவஸ்வாமி அய்யர் இப்பதவியை ஏற்றார். முதல் பட்டமளிப்பு விழா இவர் காலத்தில்தான் நடந்தது.

இதை அடுத்து, பண்டித மாளவியாவே இப்பொறுப்பை ஏற்றார். அவருக்குப்பின் டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணனும், அதன்பின்

டாக்டர் சி. பி. ராமஸ்வாமி அய்யரும் இப்பதவியை வகித்திருக்கிறார்கள்.

இங்கு பெண்களுக்கென்றே தனி சர்வகலாசாலை உள்ளது. இந்த சர்வ கலாசாலையின் கட்டிடங்களும், பார்க்குகளும் பாதி காகியை அடைத்துக் கொண்டுள்ளன என்று கூட சொல்லலாம். இங்கு மாளவியாவுக்கும், டாக்டர் அன்னிபெஸண்டுக்கும் சிலைகள் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

காசி வித்யா பீடம் பற்றியும் இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியம். இதன் முதல் சான்ஸ்லர் ஸ்ரீபிரகாசா. அவர்களின் தந்தையான டாக்டர் பகவந்தாஸ். அரசியல் போராட்ட காலத்தில் இந்த நிறுவனத்தின்மீது அயல்நாட்டு (பிரிட்டிஷ் அரசின்) கண் எப்போதும் இருந்துகொண்டே இருந்தது. இங்கு ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றியவர்கள், ஆசாரிய நரேந்திரதேவ், டாக்டர் சம்பூர்ணநத் ஆகியோர் லால்பகதூர் சாஸ்திரி, டாக்டர் பி. ஜி. கேர்பகர், டாக்டர் ராம்கபாக்கிங், பண்டிட் கமலபதி திருப் தி, அழகுராய் சாஸ்திரி ஆகியோர்கள் இங்கு படித்தவர்கள்.

பெஸண்டினால் பிரபலப் படுத்தப்பட்ட பிரம்ம ஞானசங்கமம் (தியாஸாபிகல் சொஸைட்டி) ஹிந்து கலாசாரத்தைப் பரப்புவதில் உரிய பங்கைப் பெற்றுள்ளது.

சென்டிர்ல ஹிந்து பள்ளிக்கூடத்தை ஆரம்பித்தவர் டாக்டர் பெஸண்ட் அம்மையார்தான். அரசாங்க நிதி உதவி எதையும் பெற இந்நிறுவனம் மறுத்தது. டாக்டர் ரிச்சர்ட்ஸன், ஜி. எஸ். அருண்டேல், புரபஸர் தெலாங், இக்பால் நாராயண் ஆகியோர் கௌரவ ஆசிரியர்களாகப் பணி புரிந்தனர்.

கௌடி மாதா

(கிராம தேவதை)

இங்குதான் காசியிலிருந்து விடைபெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் ஒரு அகலில் ஒரு சோழி வைத்துத் தருகிறார்கள். அதை அங்குள்ள பூசாரிணி வாங்கி.

காசி பலம் ஹம்கோ

கௌடி பலம் தும்கோ

என்று தேவியின் பாதத்தில் போடுகிறாள் காசிக்கு வருபவர்களின் புண்ணியத்தை இக் கௌடி மாதா பறித்துக் கொண்டிருந்தாளாம். காசி விஸ்வநாதர் இவளை ஊர் எல்லைக்கு அனுப்பி, காசிக்கு வரும் பக்தர்களை உண்ணைத் தரிசிக்கும்படிச் செய்கிறேன் என்றாராம். அவளைத் தரிசிக்காவிட்டால் காசியில் கிடைத்த புண்ணியத்தின் பாதி அவளுக்குப் போய்விடும். கௌடி என்றால் சோழியாம்.

கயை-சிரார்த்த ஸ்தலம்

8

“சிரார்த்த காலே கயாம் த்யாத்வா
த்யாத்வா தேவம் ஜனூர்த்தனம்”

(சிரார்த்த காலத்தில் கயையையும் ஜனூர்த்தனையும் தியானம் செய்து சிரார்த்தத்தைச் செய்கிறேன் என்று அர்த்தம்.)

சிவபெருமானின் மூன்று கண்கள் போல விளங்குவது காசி, கயை, பிரயாகை. பித்ரு கர்மாவுக்கு மூன்றும் ஏற்ற இடங்கள்.

“காசியில் தண்டம், பிரயாகையில் முண்டம், கயையில் பிண்டம்” என்ற வழக்கு மொழி உண்டு. காசியில் பைரவரின் கருப்புக் கயிறு கட்டப்பட்டு தண்டனை நிறைவேற்றப்படுகிறது. புருஷர்கள் வபநம் (சூவரம்) செய்துகொள்வதும் பெண்கள் ‘வேணி’ தருவதும் (பிரயாகை அத்யாயத்தில் வினக்கம் காணவும்) கயையில் விஷ்ணு பாதத்திலும், வட வீருஷத்தின் அடியிலும் பிண்டம் போடுவதையும் இந்தப் பழமொழி குறிக்கிறது. பல்சுனி நதி கயையில் ஓடுகிறது துலா காவேரி, வைசாக சேது, மாகப் (மாசி) பிரயாகா, பால்குன பல்சுனி ஸ்நானங்கள் மிகச் சிறந்தவை.

பங்குனி மாதத்தில் பிண்டம் அளிப்பது இன்னும் விசேஷம். “ஒருவனாவது கயை செல்லமாட்டானா ஆகவே பல புத்திரர்களைப் பெற விரும்பு” என்கிறது பித்ரு கதை. பெரும்பாலும் வடநாட்டார் பால்குனத்திலும், மாளய பக்ஷத்திலும் பல்சுனி ஸ்நானமும் பிண்ட தானமும் செய்யத் தவறுவதில்லை.

கயையில் அவசியம் சிரார்த்தம் செய்தாக வேண்டும்.

காசிக்கும் கல்கத்தாவிற்கும் இடையே யுள்ளது கயா. இங்கு பல்சுனி தீர்த்தம், விஷ்ணு பாதம். அக்ஷய வடம் இம் மூன்றும் மிக முக்கியமானது. இம்மூன்றும் சேர்ந்ததே கயா தீர்த்தம்.

பெற்றோர்கள் சொல்படி கேட்பது, அவர்கள் இறந்த திதியில் சிரார்த்தம் செய்வது, கயையில் பிண்டமளிப்பது இம் மூன்றும் புத்திரனின் கடமை என்று தர்ம நூல்கள் கூறுகின்றன.

ஜீவதோர் வாக்ய கரணாத்
மருதான் ஹே பூரி போஜநாத்
கயாயாம் பிண்ட தா நாஸ்ச
திரிபி: புத்ரஸ்ய புத்ரதா ||

ஆதலால் கயையில் சிரார்த்தம் செய்வது புத்திரனின் கடமை.

கயா சிரார்த்தம்; ஏகோதிஷ்டம், பஞ்ச கயா, அஷ்ட கயா என்று மூன்று வித சிரார்த்தங்கள். இதைத் தவிர பல்சுனி சிரார்த்தம் என்றும் சிலர் செய்கிறார்கள்.

ஏகோதிஷ்டம் : விஷ்ணு பாதம் இருக்கும் ஆலயத்தில் அந்த பாதங்களின் பேரில் பிண்டம் போடுவது.

பஞ்ச கயா : இதற்கு முன்று நாள் வேண்டும். முதல் நாள் பல் குனி நதியில் பிண்டம் போடுவது. இரண்டாம் நாள் விஷ்ணு பாதத்தில் பிண்டம் போடுவது. முன்றாம் நாள் வட விருக்ஷத்தடியில் பிண்டம் போடுவது, (இம் முன்றையும் இப்போது ஒரே நாளில் செய்கிறார்கள்)

அஷ்ட கயா : இது எட்டு தினங்களில் செய்து முடிக்கப்படுகிறது. கூபகயா, மதுகயா, பீமகயா, வைதரணி, கோஷ்பதம் என்கிற தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் பிண்டபலி நாளுக்கு ஒரு இடமாகப் போடுவதுண்டு.

பிராம்மணர்களுக்கு தத்தம் செய்து தீர்த்தம் போடுவதற்கு முன் வடக்கு முகமாக நின்று கயா சிரார்த்தம், அக்ஷய வடம் என்று முன்று முறை சொல்கிறோம். சிலர் “கயா இயம்பூகதா தரோ போக்தா அக்ஷய வடச் சாயயாம்” என்று இந்த இடம் கயா கேஷத்திரத்திற்கு சமமாகவும், பூஜிப்பவர்கள் கதாதரகைவும் காலம் முக்ய காலமாகவும் அக்ஷய வட நீழலாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்திப்பர். இதிலிருந்து கயா சிரார்த்தம் எவ்வளவு முக்கியமானது என்று தெரிய வருகிறது.

விஷ்ணு பாதம்

இந்த சம்சார சாகரத்தைத் தாண்ட தோணியாக விளங்குவது விஷ்ணு பாதம். உலகில் மனிதராகப் பிறந்தவர்கள் அடைய எத்தனிக்க வேண்டியது விஷ்ணு பாதங்கள்தான் என்றும் அவை களைத் தவிர வேறு மார்க்கமில்லை என்றும் வேத புராண இதிகாசங்கள் கூறுகின்றன. இதை கம்பர்,

தேடுவார் தேட நின்ற
சேவடி தானும் தேடி
நாடுவானன்று கண்ட
நான்முகன் கழீஇய நன்னீர்
ஆடுவார் பாவமஞ்ச
நீங்கி மேலமரர் ஆவார்
குடுவாரெய்தும் தன்மை
சொல்லுவார் யாவர் சொல்லீர்.

என்று குறிப்பிடுகிறார்.

யதாஹி புருஷஸ்யேஹ
விஷ்ணோபாதோப சர்ப்பணம்
யதேஷ ஸர்வபூதாநாம்
ப்ரிய ஆத்மேஸ்வர ஸுக்ருத்

என்று விஷ்ணு பாத மகிமை வருணிக்கப்பட்டுள்ளது.

பின் கண்ட திருவரங்கக் கலம்பகம் செய்யுளில் விஷ்ணு பாத மகிமை வருணிக்கப் பட்டுள்ளது.

மருவு தந்தையும் குருவு மெந்தையும்
 மருள் கெடுப்பதும் அருள் கொடுப்பதும்
 உருகு நெஞ்சமும் பெருகு தஞ்சமும்
 உரிய ஞானமும் பெரிய வானமும்
 திருவரங்கனார் இருவர் அங்கனார்
 செங்கண் மாயனார் எங்கள் ஆயனார்
 அருளமுகுந்தனார் திருவைகுந்தனார்
 அமலநாதனார் கமலபாதமே.

திருமழிசை ஆழ்வார் அருளிச் செய்த திருச்சந்த விருத்தத்தின்
 100 செய்யுளில் பகவானுடைய அனுக்கிரகம் தனக்குக் கிடைக்க
 வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கும் செய்யுள்.

பிறப்பினோடு பேரிடர்ச் சுழிக்கணின்று நீங்குமஃது
 இறப்ப வைத்த ஞான நீசரைக் கரைக் கோடேற்றுமோ
 பெறற்கரிய நின்றபாத பக்தியானபாசனம்
 பெறற்கரிய மாயனை யெனக்கு நல்க வேண்டுமே.

இதைக் கவனித்தால் சம்சார சாகரத்தில் உழலும் ஞானநீசர்
 களுக்கு ஸ்ரீ விஷ்ணு பாதமே ஓடமாக உதவி கரை ஏற்ற வல்லது
 என்பது தெரிகிறது.

காசி, கயை, பிரயாகை இம் முன்று ஸ்தலங்களில் எதற்கு முத
 லில் போவது என்ற குழப்பம் சிலருக்கு ஏற்படுவதுண்டு.

ஒரு காலத்தில் காசியில் பிராணனை விட வேண்டும் என்ற சங்
 கற்பத்துடனேயே சிலர் காசி யாத்திரை மேற்கொண்டதுண்டு.
 அவர்கள் முதலில் கயைக்கும் பிரயாகைக்கும் போய்விட்டு காசி
 யிலேயே தங்கி விடுவார்கள்.

பிரயாகை, திருவேணி சங்கமத்தில் ஸ்நானம் செய்துவிட்டு
 தான் கங்கை தீர்த்தம் எடுத்துக் கொண்டு ஊகுக்குத் திரும்ப
 வேண்டும். ஆகவே பிரயாகை தான் கடைசி. மற்ற இரண்டு
 தலங்களுக்கும் எப்படி வேண்டுமானாலும் போகலாம். ஆனால் காசிக்குப்
 போய்விட்டுக் கயை போவதுதான் இப்போதுள்ள முறை.

காசியில் எங்களுக்கு வசதி செய்து கொடுத்த ஸ்ரீ ராதாகிருஷ்ண
 சாஸ்திரிகளே, கயைக்கு ஒருவருடைய விலாசம் கொடுத்து அங்கு
 சென்றால் எல்லா வித செளகரியங்களும் செய்து தருவார்கள் என்று
 சொல்லி அனுப்பினார். காசியில் மாலை புறப்பட்டு விடியற்காலை
 கயைக்கு வந்து சேர்த்தோம்.

கயை பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக ஹிந்துக்களின் புண்ணிய
 கேஷத்திரமாக இருந்து வருகிறது. கங்கையின் தென் கிளை நதிகளில்
 ஒன்றான பங்குனி நதியின் கரையில்தான் கயையுள்ளது. ஆற்றில்
 பொட்டுத் தண்ணீர் கூட இல்லை. ஊற்று எடுத்துத் தண்ணீர் எடுக்க
 வேண்டியிருக்கிறது. பங்குனி நதியில் உத்திரவாகினி (தெற்கே
 இருந்து வடக்கு நோக்கி வருவது.) ஆகவே மகா விசேஷம் பொருந்
 தியது.

கையயில் பித்ரு கர்மங்கள் செய்வது மிக முக்கியம். இங்கே போடும் பிண்டம் பித்ருக்களின் ஆத்மாவுக்கு சாந்தி தருவதாக நம்பப்படுகிறது.

ஸ்நானம் செய்துவிட்டு தனியாக சமைத்த அன்னத்தில் 64 பிண்டங்கள் செய்து எடுத்துக் கொண்டு விஷ்ணு பாதம் உள்ள கோயிலுக்குச் செல்பீரோம். மந்திரங்களைச் சொல்லி சிரார்த்தம் செய்து வைப்பவர் மட்டுமே குடுமி பஞ்ச கச்சத்துடன் இங்குள்ள பிராம்மண ரூபத்தில் இருக்கிறார்.

தக்ஷண வாங்கிக் கொள்ளும் பிராம்மணர்கள் சிரார்த்தத்திற்கு வரிக் கப்படும் பிராம்மணர்கள் எல்லோரும் கிரஹப் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த 64 பிண்டங்களில் ஒரு செட் அங்கு கோயில் முன் மண்டபத்தில் மந்திரத்துடன் வைத்து அதை மாட்டுக்குக் கொடுத்த பின்பு, மற்றொரு 64 கொண்ட செட் பிண்டங்களை விஷ்ணு பாதத்தில் மந்திரம் சொல்லி ஒவ்வொன்றாக போடவேண்டும். இப்பாதத்தைச் சுற்றி தொட்டி போலக் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இறந்து போன தாய், தகப்பன், சகோதர சகோதரிகள், மற்றும் உறவினர் நண்பர்களுக்குக் கூட கோத்திரம் பெயரைச் சொல்லி இங்கு பிண்டம் போடலாம். இதில் பிண்டம் போட்டால் பித்ருக்களுக்கு மிகவும் திருப்தி என்று சொல்லப்படுகிறது.

இதன் பின் தங்குமிடத்திற்கு வந்தபின் சிரார்த்தம் செய்ய வேண்டும். இந்த சிரார்த்தம் விஷ்ணு ஸ்வரூபமான தலத்திலேயே நடப்பதால் விஷ்ணு இலை கிடையாது, பிராம்மணர்களை திருப்தி செய்த பிறகு, 64 கொண்ட செட் பிண்டத்தை எடுத்துக் கொண்டு அரைமைல் தூரத்திலுள்ள அக்ஷய வடத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். அங்கும் மந்திரத்துடன் பிண்டம் பிரதானம் செய்தபின், பிடித்த மாள காய்களில் ஒன்று, பழங்களில் ஒன்று இனி உட்கொள்வதில்லை என்ற விரதம் ஏற்க வேண்டும்.

எதை விட்டோமோ அதை கார்த்திகை மாதம் தானம் செய் என்கிறது சாஸ்திரம்—காசி—கயை சென்றோர். ஒரு பழம், ஒரு காய் ஒரு இலை, இவற்றை விடுவதைக் காண்கிறோம் தனக்கு லீடிக்காததை விடுவது நியமமல்ல. பிடிக்கும் பொருள் ஒன்றை விட்டுவிட பழக்கம் செய்து கொண்டால் அப்பியாச பலத்தில் ஸர்வ ஸங்க பரித்யாகத்துக்கு தயாராகலாம்.

ஒரு குடும்பத்தில் பல புத்திரர்களில் யாராவது ஒருவன் கயைக்குப் போய் பிண்டம் போட்டால் அவன் குலத்தைச் சேர்ந்த அவ்ளவு பித்ருக்களும் திருப்தி யடைந்து விடுகிறார்களாம்.

அக்ஷய வடத்தின் கீழ் சிரார்த்தம் செய்தவருக்கு பூமாவை போட்டு பிரயாகை முண்டம், காசி தண்டம், கயை பிண்டம் என்று சொல்லி உன் பித்ருக்கள் எல்லோரும் சுவர்க்கம் சேர்ந்தனர் என்று கயா பிராம்மணர்கள் கூறுகின்றனர்.

விஷ்ணு பக்தனாகிய கயாகரன் திருமாவைக் குறித்துத் தவம் செய்து எவராலும் கொல்லப்படாத வரத்தைப் பெற்று, மகா

பரிசுத்தனாகி அவனைப் பார்த்த எல்லோரும் புண்ணிய சீலர்களாயினர்: இதனால் யமனுலகம் பாழடைந்தது: பிறும்மா கயை அசுரனிடம் சென்று உன் சரீரம் மகா பரிசுத்தமாக இருக்கிற படியால், அதில் யாகம் செய்ய அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டார். அவனும் சம்மதித்தான். நிருதி திக்கில் தலைவைத்து, தென் கிழக்கில் காலை நீட்டி அவன் பூமியில் படுத்தான். யாகம் நடக்கும்போது அவன் அசைந்துக் கொடுத்தான். பிறும்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன் ஆகியவர்கள் உட்கார்ந்தும் அவன் அசைந்துக் கொண்டே இருந்தான். தான் கேட்கும் வரத்தைக் கோடுத்தால் அசையாமலிருக்கிறேன் என்று சொல்லவும் மும்மூர்த்திகளும் அதற்கு உட்பட்டனர்.

நக்சுத்திரங்களும், பூமியும் இருக்கும் அளவும், பிறும்மா, விஷ்ணு ருத்திரர்கள் இந்த இடத்திலேயே இருக்க வேண்டும் என்றும், இதில் பிண்டமிட்டவரது பித்ருக்கள் சுவர்க்கமடைய வேண்டும் என்றும் அவன் வரம் கேட்டான். இது தரப்பட்டது. இங்குள்ள பிராம் மணர்கள் சிரார்த்த காரியத்திற்கு வரிக்க பிறும்ம தேவனாலேயே அனுமதிக்கப்பட்டவர்கள். இங்குள்ள விஷ்ணுவின் பெயர் ஜனார்தனார்.

புத்த கயை

கயை ரயில் நிலையத்திலிருந்து ஏழு மைல் தூரத்தில் புத்த கயை இருக்கிறது. இது பெளத்தர்களுக்கு மிகவும் புனிதமான தலம். இங்கே புத்த பகவான் ஒரு வைகாசிப் பெளர்ணமியன்று ஞானம் பெற்றார். கடைசியில் அவர் ஒரு வைகாசிப் பெளர்ணமியன்று தான் முக்தியும் பெற்றார்.

இங்கு முதன் முதலில் கோவில் கட்டுவித்தவர் அசோக சக்கிர வர்த்தியே. இதற்கு மகாபோதி கோயில் என்று பெயர். பின்னர் இது விரிவாக்கப்பட்டது. கோபுரம் 170 அடி உயரம். உட்கார்ந்த நிலையிலுள்ள புத்த விக்किரகம் அமைதியே உருவாகக் காணப்படுகிறது. எதிரில் ஒரு மேடையில் புஷ்பங்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. யார் வேண்டுமானாலும் உள்ளே சென்று அங்குள்ள புஷ்பத்தை எடுத்து புத்தர் மீது சமர்ப்பித்துவிட்டு வரலாம்.

கோயிலின் மேல் புறத்தில் புத்த பகவான் உட்கார்ந்திருந்த போதி மரம் இருக்கிறது. நான்கு புறமும் விரிந்து பரவியிருக்கிறது. புத்தர் அமர்ந்திருந்ததாகக் கூறப்படும் இடத்தில் மேடை கட்டப்பட்டுள்ளது. அதன் மீது புஷ்பங்கள் போடப்படுன்றன, இரு பெரிய அடிச்சுவடுகள் இங்கு காணப்படுகின்றன.

இங்குள்ள புத்த விக்किரகம் வலக் கையைக் கீழே காட்டுவதாகவும், ஒரு கை பக்கத்தில் வைத்திருப்பதாகவும் இருக்கின்றன. ஏன் இப்படி இருக்கிறது என்பதற்கு காரணமும் கூறுகிறார்கள்.

அவளுடைய மனச்சாட்சி, 'நீ எதற்காகத் தியானம் செய்கிறாய்? நீ யாரை தியானிக்கிறாய்!' என்று கேட்டதாம். அப்போது புத்தர் வலக் கையைக் கீழே காட்டி அன்னை பூமியைத் தியானிக்கிறேன் என்றாராம். பின் ஒரு கையை மேல் நோக்கி உயர்த்தினாராம்.

அதன் பொருள் 'சாந்தி' என்பதாகும், அருகிலுள்ள ஏரிக்கருகில் அசோக ஸ்தம்பம் ஒன்று இருக்கிறது.

இதற்கு அருகில் மற்றொரு கோவில் உள்ளது. அங்கு கர்ப்பக் கிரகத்தில் பொன் விக்கிரக புத்தர் இருக்கிறது. ஊசி விழுந்தாலும் ஓசை கேட்கும். கோயில் மிகத் தூய்மையாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. எப்போதும் நெய்த் தீபாராதனைதான்.

புத்தர் வாழ்க்கைச் சித்திரங்கள் இக்கோவிலில் உள்ளன.

மகாபோதி ஆலயத்திற்கு மேற்கே திபேத்தியர்கள் தங்கள் கோயிலை நிறுவியுள்ளார்கள். இவர்கள் வழிபாடு தாந்த்ரீக முறையில் உள்ளது. சொல்லின் ஒலியில் அதன் விளைவில் நம்பிக்கையடைபவர்கள் திபேத்தியர். மந்திரங்கள் அடங்கிய தகடுகளை சக்கிரமாக செய்து கொடுத்து, அதைக் கையால் சுழற்றி மனதை ஒரு மிக்கச் செய்யும் வலிமையுடையவர்கள். இவர்கள் வீடுகளில் ஒரு பிரார்த்தனைச் சக்கரம் நிச்சயமாக இருக்கும். இங்கேயுள்ள கோயிலின் கீழ்த்தளத்தில் அந்த சக்கிரத்தை அமைத்திருக்கிறார்கள். அந்நூலின் புனித வாசகங்கள் பொறிக்கப்பட்ட அந்த சக்கிர உருளையை உடல் வலுவைப் பயன்படுத்தி இரண்டு அல்லது மூன்று முறை சுற்றினால் பாவங்கள் தீரும் என்பது இவர்கள் நம்பிக்கை.

மாடியில் புத்தர் தன் சீடர்களான மொகல்லனா, சாரிபுத்தா இவர்களுடன் வீற்றிருக்கும் சிலாவடிஷம்.

ஆலயத்திற்கு வடக்கே பர்மிய விஹாரம். ஜப்பானியர்களும் தங்கள் ஆலயம் ஏன்னை நிறுவியிருக்கிறார்கள். தாய்லாந்து ஆலயமும் இங்கு உள்ளது இதை ஒரு சர்வதேச கேம்பஸ் என்று கூறலாம். மண்டபத்தின் விளிம்புகளில் சிறுசிறு வெண்கல மணிகள் தொங்குகின்றன.

காற்று வீசும் போதெல்லாம் ஜலதரங்கத்தைப் போன்ற மணி ஓசை அங்கு பரவசமிக்க சூழ் நிலையை உண்டாக்குகிறது. சற்று உள்ளத்தை ஒரு நிலைப்படுத்தி நின்றால், நம் இதயத்தின் துடிப்பும் மணியோலையும் ஒரே தாளகதியில் இயங்குவது புலனாகும். அமைதியை நாடி தெய்வீகச் சூழ்நிலையை விரும்புபவர்களுக்கு புத்த கயை ஒரு வரப்பிரசாதம்.

பிண்டக் கணக்கு

கங்கை கரை கட்டங்களில் போடும் பிண்டங்கள் 17. தாய்வழி, தகப்பன் வழி மூன்று தலைமுறை $6+8=12$. காருண்ய பித்ருக்கள் 1, ஸ்தலப் பிண்டம் 4. (தர்மம் அர்த்தம், காமம். மோக்ஷம்) ஆக 17.

கயை, பிரயாகையில்தான் பித்ருக்களுக்கு பிண்டம் போடுவதுடன் இதரர்களும் பிண்டம் போடலாம். 48 அல்லது 64 கணக்கில் பிண்டங்கள் போடுவது வழக்கமாக இருந்து வருகிறது.

பிரயாகை

(திரிவேணி சங்கமம்)

9

திரிவேணீம் மாதவம் சோமம்
பரத்வாஜஞ்ச வாசகீம்
வந்தே அக்ஷய வடம் சேஷம்
பிரயாகம் தீர்த்த நாயகம்.

பிரயாகை என்றால் சிறந்த யாகம் நடைபெற்ற பூமி என்று பொருள். (ப்ர—சிறந்த, யாகம்—வேள்வி) பூலோகமே கர்ம பூமி ஆதலால் பிரம்மா இங்கு வந்து யாகம் செய்தார். பதினான்கு லோகத்திற்கும் அதிபதி பிரம்மா. ஆகவே சகல தேவர்களும் ரிஷிகளும் இங்கு வந்து அவரை உபாசிக்கிறார்கள். இங்கு பிரம்மா 100 யாகங்கள் செய்தார். புண்யம் செய்வதற்கு இது ஏற்ற இடம் என்கிறது வராஹ புராணம்.

தேவேந்திரன் பிரயாகை தீர்த்தத்தைப் பாதுகாத்து வருகிறான். அங்குள்ள ஆலமரம் சாக்ஷாத் சிவனே. ப்ரளயத்தில் உலகமெல்லாம் அழியும்போது இந்த ஆலமரம் மட்டும் அழிவதில்லை.

இந்த தலம் சர்வ யாகங்களையும் விடச் சிறந்தது ஆனதினால் பிரயாகம் எனப் பெயர் பெற்றது. கங்கைக்கும் யமுனைக்குமிடையில் சரஸ்வதி நதி மறைந்திருப்பதால் 'திரிவேணி!' என்றும் தீர்த்த ராஜம் என்றும் பிரசித்தமானது. இடை பிங்கலை என்ற நாடிகள் சுஷுமனா நாடியுடன் சேரும் அகத் தத்துவம் பஹிர்த்தத்துவமாக விளங்குகிறது திரிவேணி. என்று திரிஸ்தலீ ஸேதுவில் ஸ்ரீநாராயண பட்டர் வருணிக்கிறார்.

வேணி என்றால் நதி. மூன்று நதிகள் கூடுவதால் திரிவேணி. வேணி என்றால் தலைப் பின்னல் என்று அர்த்தமும் உண்டு. தலைப் பின்னலில் இரு கால்கள் வெளியில் தெரியும். ஒரு கால் உள்ளே மறைந்திருக்கும். இதைப் போல் கங்கையும் யமுனையும் வெளியே தெரிய சரஸ்வதி மறைந்திருக்கிறது.

திரிவேணியில் மூங்கில் (வேணு) தானம் விசேஷம். ஆகவே மூங்கிலாலான முறத்தில் மங்கலப் பொருள்களை வைத்து அதை மற்றொரு முறத்தால் மூடி தானம் செய்வது சிறப்பானது.

பிரயாகம் பாபங்களை எரிக்கும் ஸ்மசானம். தேவர்களும் யக்ஞங்களும் அங்கு உருவத்துடன் வசிக்கின்றனர். கங்கை அங்கு மேற்கு மூகமாகப் போகிறது. சரஸ்வதி இங்கு அந்தர்வாகினியாகப் பாய கங்கை யமுனையுடன் கலக்கிறது. அ. உ. ம. என்ற மூன்று எழுத்துக்களின் சேர்க்கையான ஒங்கார வடிவினது இத் திருவேணி. 'அ' எழுத்தாகவும் ப்ரத்யும்னாகவும் இருக்கிறது சரஸ்வதி. யமுனா 'உ' எழுத்தாகவும் அதிருத்தாகவும் இருக்கிறது. கங்கை 'ம' எழுத்

தாகவும் சங்கர்ஷணனாகவும் இருக்கிறான், வேதத்திற்கு வித்தாக இருப்பது இந்தக் கேடத்திரம்.

பிரயாகை மகிமை மதஸ்ய புராணத்தில் 12 அத்தியாயங்களில் வருணிக்கப்படுகிறது. இங்கு ஐந்து புண்ய குண்டங்களுக்கிடையே கங்கை பாய்கிறது, வேணி மாதவன் என்ற பெயரில் விஷ்ணுவும் சூல புங்கேசர் என்ற பெயரில் சிவனும், பிரும்மாவும் அங்கு வசிக்கிறார்கள்.

பிரும்மா பிரயாகையில் யாகம் செய்து சிருஷ்டிக்கும் சக்தியைப் பெற்றார். மகாவிஷ்ணு இங்கு ஸ்நானம் செய்தபலன் தான் அவருக்கு லக்ஷ்மி மனைவியாகக் கிடைத்தாள்.

சத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்ற மூன்று குணங்களை யுடைய ப்ரக்ருதி போன்றது பிரயாகை; இதையே இடை பிங்கலை சுஷும்னா நாடி என்றும் சொல்வதுண்டு. பிரயாகம் ஐந்து யோஜனை தூர விசாலமான தீர்த்தம். கிழக்கே பிரதிஷ்டானம் என்ற கிணறு முதல் வடக்கே வாசுகி மடுவு வரை வியாபித்துள்ளது.

பிரயாகையை இன்று அலகாபாத் என்கிறார்கள். அக்பர் நிர்மாணம் செய்த இத்தலத்திற்கு இல்லாஹாபாத் என்று பெயர். சங்கமம் தாரா கஞ்சிலிருந்து ஒருமைல். படகில்தான் செல்ல வேண்டும். நடந்து செல்லவும் ஒரு பாதை இருக்கிறது.

முதலில் அந்த கங்கையில் ஸ்நானம் செய்துவிட்டுப் பிறகே சங்கமத்தில் ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும். சங்கமத்தில் இடுப்பளவு ஆழமே இருக்கிறது.

இங்கு யமுனை மேற்கிலிருந்து கிழக்கே பாய்கிறது கங்கை வட மேற்கிலிருந்து தென்கிழக்கில் யமுனையுடன் கலக்கிறது.

கங்கைக்கு மேற்கு, யமுனைக்கு வடக்கு, அக்ஷய வட ஆல மரத்திற்கு கிழக்கு இதுவே திரிவேணி சங்கமம். இங்கிருந்துதான் எல்லா தீர்த்தங்களும் உண்டாயின. ஆகவே 'தீர்த்தராஜா' என்று பெயர்... இந்த தீர்த்தராஜாவின் மனைவி கங்கைதான்.

பிரயாகை அக்ஷயவடத்தின் வேர். மத்யபாகம் காகியிலும், துனிகயானிலும் இருக்கிறதாம்.

இந்த பிரயாகை மரம்கிட்ட நெருங்கமுடியாதபடி கோட்டைக்குள் இருக்கிறது.

தாரா கஞ்ச் என்ற இடத்தில் வேணி மாதவர் ஆலயம் உள்ளது. அங்கு திருவேணிக்கு சந்திதி யுள்ளது. மகர வாகனத்தில் கதை, சக்கரம், தாமரை, அமிர்த கலசத்துடன் திரிவேணி அமர்ந்திருக்கிறான்.

நாகபாசு என்ற பகுதியில் வாசுகி கோவில் உள்ளது. வாசுகி தான் இங்கு கேடத்ர பாலகர். அக்கரையிலுள்ள சிறு கோவிலிலுள்ளவர் சோமேசர். வாசுகி ஆலயத்தில் அம்பு படுக்கையில் படுத்திருள்ள பீஷ்மர் சிலை (25 அடி நீளம்) உள்ளது.

ஆனந்த பவனம் அருகில் பாரத்வாஜர் யிரதிஷ்டை செய்த விங்கம் இருக்கிறது. இதற்குப் போகும் வழியில் அலோபி மாதா

ஆலயம் உள்ளது. அலோப மாதா (கோபயில்லாதவள்) வின் உக்கிரத்தை தணித்தவர் ஆதி சங்கரரே. ஒரு சதுரத்தில் ஒரு குண்டம். அதனடியில் ஸ்ரீ சக்ரம். தேவி விக்ரகம் எதுவும் இல்லை. பரத்வாஜர் பூஜித்த லிங்கம் ஆனந்த பவன் அருகில் இருக்கிறது.

திரிவேணி சங்கமம் அருகில் சங்கர மண்டபம் ராமேஸ்வரத்திலுள்ளது போல கட்டப்பட்டுள்ளது.

யமுனை தியானம்

கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி என்ற மூன்று நதிகளின் பெருமையைச் சேர்த்தும் தனித் தனியாகவும் புராணம் வருணிக்கிறது,

யமுனையின் தென் கரையை விட வடகரை அதிக சிறப்புற்றதாகும்.

த்ரயீமயீ ஸௌரீ
பிரும்ம வித்யா க்ருபாவதீ
பாவநீ புண்ய தோயாட்யா
சப்த சாகரா வேககா
தாபநீ, யமுனா, யாமீ,
ஸ்வர்க்க லோபான பத்ததி:
காலிந்தி காலஸனிலா
ஸர்வ தீர்த்தமயீ நீலோத்பல
தலச்யாமா மகாபாதக
பேஷஜம் குமாரீ
விஷ்ணுதயிதா அவாரிதகதி,

இந்த நாமாக்களைக் கூறி யமுனையை ஸ்தோத்திரம் செய்தால் யமுனையில் ஸ்நானம் செய்யாதவர்களின் பாபமும் இந்த நாமங்களைக் கேட்ட மாத்திரம் அகலும். இந்த ஸ்லோகத்தின் அர்த்தம்:

வேத ஸ்வரூபமானவள், சூர்ய புத்ரி, பிரும்ம வித்யா ரூபினி, அமிருதத்தை பெருக்குபவள்; ஏழு கடல் வேகத்தைப் பெற்றுள்ளவள்.

பிரயாகையில் வபநம்

ஏழு தாதுக்களிலிருந்து பாபம் கேசத்தில் வந்து தங்குவதால் க்ஷுவரம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. புண்ய சேஷத்ரங்களில் பித்ரு காரியங்களைச் செய்யுமுன் பாபத்தைப் போக்கிக் கொள்ள வபநம் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

இது புருஷர்களுக்கு ஏற்பட்ட விதி, ஸ்திரீகளுக்கும் பாபம் அப்படி கேசத்தை அண்டியிருந்தாலும் கணவன் செய்து கொள்ளும் வபநத்தால் அவர்கள் பாபமும் அகலும். புருஷனில்லாத பெண்களின் பாபத்தை அகற்ற சந்நியாசிகளைப் போல விதவைகளுக்கு வபநம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வேணி தானம்

பிரயாகையில் மட்டும் தனி விதி. இங்கு மட்டும் பெண்கள் தங்கள் தலை மயிரின் நுனியைக் கத்தரித்துவிட வேண்டும்.

மனைவியிடம் கணவன் தன்னை அவளுடைய குழந்தையாக ஏற்றுக்கொள்ளும்படி கோருகிறான் என்பது இந்த வேணி மந்திரத்தின் அர்த்தம்.

மூன்று நதிகள் சங்கமமாவது மோக்ஷ லக்ஷ்மியின் பின்னலின் மூன்று பகுதி என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உலகத்தினரின் பாபங்களைக் கத்தரிக்க கத்தரிக்கோலின் இரு பகுதிகளாக கங்கையும் யமுனையும் விளங்குகின்றன. இவ்விரு பகுதிகளையும் இணைக்கும் நடு ஆணியாக சரஸ்வதி விளங்குகிறாள்.

திரிவேணி சடங்கில் ஸ்திரியின் கூந்தலை மூன்று பிரிவாக்கி புருஷன் பின்ன வேண்டும். பின் திரிவேணியையும் கத்தரிக்கோலையும் பூஜித்து பிரார்த்தனை செய்துகொண்டு பின்னலின் அடியில் 3 அங்குலம் கத்தரித்து தட்டில் வைத்து தானம் செய்ய வேண்டும். இந்த சடங்கால் ஸ்திரீகளுக்கு விதவா ஜென்மமில்லை என்பது ஐதீகம்.

பிரயாகையில் சங்கமத்திற்கு முன்னால் இருப்பது யமுனை. இதில் ஸ்நானம் செய்து யம தர்ப்பணமும் செய்ய வேண்டும்.

(யமுனையும் யமதர்மனும் சூரியன் பெண், பிள்ளை)

யமுனை பிரார்த்தனை சுலோகம் :

ஆதித்ய துஹிதர் தேவி யம ஜ்யேஷ்டே
யஸஸ்விநி
த்ரைலோக்ய வந்திதே புண்யே
பாபம் மே யமுநே ஹர ||

(ஆதித்யன் பெண்ணே! யமனுக்கு முன் பிறந்தவளே, நற்கீர்த்தி உள்ளவளே, மூவுலகத்தாராலும் நமஸ்கரிக்கப்பட்டவளே, புண்யமான யமுனே. என் பாபத்தை அகற்று)

யம தர்ப்பணம் : யமம் தர்ப்பயாமி தர்மராஜம் தர்ப்பயாமி ம்ருத்யும் தர்ப்பயாமி அந்தகம் தர்ப்பயாமி வைவஸ்வதம் த-மி காலம் த-மி ஸர்வ பூதக்ஷயம் த-மி ஔதும்பரம் த-மி தத்நம் த-மி நீலம் த-மி பரமேஷ்டிம் த-மி வ்ருகோதரம் த-மி சித்ரம் த-மி சித்ரகுப்தம் த-மி. (இந்த 14 தர்ப்பணங்களை தெற்கு முகமாக நின்று செய்ய வேண்டும். யம தேவன் பித்ரு தேவனுமாவார். ஆகவே எள்ளுடன் பிராசீன லீதியாக இருந்து தர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும்.

பிரயாகையில் விதிப்படி சங்கமத்திற்குப் படகில் போய் அங்கு தான் ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும்: படகிலே பிண்டம் போட்டு தர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும். மீண்டும் ஸ்நானம் செய்து சங்கா பூஜை செய்து கங்கா தீர்த்தம் எடுக்க வேண்டும்.

தீர்த்தக் கரையில் செய்யும் தானமெல்லாம் அழிவில்லாச் சிறந்த பலனைத் தரும். ஒரு சிலருக்காவது தீர்த்தக் கரையில் அன்ன தானம் செய்ய வேண்டும்.

சேது யாத்திரை.

நெற்றியில் அழலும் செங்கண்
நீற்றணி கடவுள் நீடு
கற்றை அம் சடையில் மேவு
கங்கையும் சேது ஆகப்
பெற்றிலம் என்று கொண்டே
பெரும் தவம் புரிகின்றாளால்
மற்று இதன் தூய்மை எவ்வாறு
உரைப்பது மலர் கண் வந்தாய்

—கம்பராமாயணம் (மீட்சிப் படலம்)

சேதுவாக பிறக்க வில்லையே என்று கங்கையே குறைபடுகிறு
ளாம். இதை ராமரே சீதையிடம் கூறுகிறார். அவ்வளவு மகிமை
வாய்ந்தது சேது தீர்த்தம்.

சேது எனப்படும் இப்புனித தீர்த்தம் மூவுலகினராலும் பூஜிக்கத்
தக்கது, எல்லா கொடிய பாவங்களையும் போக்கவல்லது என்று
சிவ பெருமானே கூறியிருக்கிறார்.

ஏதத்து த்யஸ்யதே தீர்த்தம்
ஸாகரஸ்ய மகாத்மனம்
சேது பந்த இதித்யாதம் திரைலோக்
யேனாபி பூஜிதம்
சுபம் பவித்திரம் பரமம் மஹா
பாதஹ நாசனம்
அக்ன பூர்வம் மஹா தேவ: ப்ரஸாத்
மஹ ரோத் பிரபு: ||

இவ்வாறு வால்மீகி ராமாயணத்தில் சீதைக்கு கூறுபவரும்
ராமர்தான்.

பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் ராமேஸ்வரம் இந்திய உபகண்டத்
துடனேயே இணைந்திருந்ததாக பழைய ஏட்டுச் சுவடிகளிலிருந்து
தெரிய வருகிறது. 1573ல் அடித்த பெரும் புயல் காரணமாக மண்ட
பம், பாம்பன் இரண்டுக்கு மிடையே இடைவெளி ஏற்பட்டு பாக்
ஜலசந்தி உருவாயிற்றென்று கூறப்படுகிறது. அக்காலத்தில் படகு
போக்குவரத்தே இருந்தது. அக்கால சிருங்கேரீ பீடாதிபதிகள்
ராமேஸ்வரம் வருவதாக இருந்தால் அவரை படகில் அக்கரை
சேர்க்கும் உரிமையை ஒரு முஸ்லிம் குடும்பத்தினரே பெற்றிருந்த
தாகவும் தெரிகிறது.

பாம்பன்பாலம்

மண்டபத்துடன் ராமேசுவரத்தை இணைக்க உள்ள ரயில் பாலம்
1914 ல் கட்டப்பட்டது.

இதற்கு “ஒஷான்சே பிரிட்ஜ்” என்ற பெயரும் உண்டு. இதன் நடுவில் தூக்கும் வசதியை (Rolling lift) இணைத்த பெருமை அயர்லாந்து தேசத்தைச் சேர்ந்த ஒஷான்சே என்ற எஞ்ஜினியருக்கே உரியது. 6700 அடி நீளம் 146 வளைவுகள் கொண்ட இப்பாலத்தில் 2600 டன் உருக்கு அடங்கி யிருக்கிறது.

மனிதன் கடக்க வேண்டிய அணைகள்

சேது அணையைப்பற்றியும் சேது பற்றியும் தெரிந்துக் கொள்ளுமுன் மனிதன் உய்ய, கடக்கவேண்டிய அணைகள் பற்றி தெரிந்துக் கொள்வோம்.

தானம் ப்ருஹ்மார்ப்பணம் யதிக்கரபத
இஹந்ருமி.
ஸ்யாத் ஸ்மாக்கரோதி ஸம்ய
ஸ்ரத்தாஸிதிக்யம் ச
ஸத்யம் ஸ்திதி பரமத: சேது
ஸம்ஞம் சதுஷ்கம்
ததத் ஸ்யாத் பாந்தாய ஜந் தோரிதி சதுர
இமாம் த்யான பூர்வை சதுர்பி:
தீர்வாச் ரேயாம்ருதம் ச
ஸ்ரயத இஹநர: ஸவர்க்கா திம்
ஜியோதிராப்திம் II.

பந்தத்தை அடையக் கூடிய நான்கு அணைகளைக் கடந்தால்தான் நல்லகதி கிடைக்கும். அவை குரோதம், அதானம், அசிரத்தை அஸத்தியம். இவற்றை, எதிரிடையாக உள்ள நான்கு குணங்களால் மனிதன் தாண்ட வேண்டும்.

கோபமில்லாமையினால் கோபத்தையும், ஈகையினால் கொடையின்மையையும் நம்பிக்கையினால் அவநம்பிக்கையையும் உண்மையினால் பொய்யையும் தாண்டவேண்டும் என்கிறார் ஆதிசங்கரர் தன் சதஸ்ஸோகியில்.

இந்த நான்கு அணை—ஸேதுகளையும் அவற்றை மனிதன் கடக்க வேண்டிய கடைமையை “ஸேது ஸாம்” என்ற சாம் வேத மந்திரம் குறிப்பிடுகிறது. அதை ஆதாரமாகக் கொண்டே ஆசார்யர் இதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

எதற்காகத் தாண்ட வேண்டும் என்பதையும் உணர்த்துகிறார். அணையாகிற இந்த நான்கும் மனிதனுக்கு பந்தத்தை உண்டு பண்ணுவதால் பந்தத்தை உதறி மோக்ஷத்தை அடைய வேண்டிய இந்த நான்கையும் தாண்ட வேண்டும் என்கிறார்.

இப்படி ஒன்றைக் கொண்டு ஒன்றைக்கடப்பதில் இரண்டு வித தத்துவங்கள் அடங்கியுள்ளன. ஒன்று தன்னிடமுள்ள கோபம் லோபம் முதலியவைகளை நெயிக்க வேண்டும். மற்றொன்று உலக நடவடிக்கையில் மற்றவர்களிடம் ஏற்படுகிற இம் மனோநிலையை நெயிக்க வேண்டும்.

ஸேது மாரப மாணஸ் து
தத்ர ராமேஸ்வரம் சிவம்
ஸம்ஸ்தாப்ய பூஜயித் வாஹு
ராமோ லோக ஹிதாயவை ||

காசி, ராமேஸ்வரம் இரண்டு தலங்களும் பாரதத்தின் இரு கண்களாகப் போற்றப்படுகின்றன. இரு இடங்களிலும் சிவபெருமானின் ஜோதிர் லிங்கங்கள் உண்டு.

காசியில் விஸ்வேஸ்வரர் சதா ராம நாமத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு அங்கு இறப்பவர்களுக்கு முக்தி அளிக்கிறார். தாரக நாமாவையுடைய ராமன் பிறும்மஹத்தி பாவம் தன்னை தீண்டிய தாகப் பாவித்து அது நீங்க பரமேஸ்வரனை வழிபட்டிருக்கிறார்.

‘ராமேஸ்வர’ என்ற சம்ஸ்கிருத சொல்லுக்கு மூன்று வகையான அர்த்தம் உண்டு 1. ராமனுக்கு ஈசானை சிவன். 2. ராமனை இறைவனாகக் கொண்ட சிவன். 3. ராமனாகிய சிவன்.

மணலைக் கொண்டு ராமரால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட லிங்கத்தைக் கொண்டது ராமேஸ்வரம். இத்தீவு மண் எல்லாமே புனிதமானது. இதனால் இத்தீவில் ஏர்கட்டி உழுவது கிடையாது. சிவலிங்க உருவம் செக்குபோல இருப்பதால் இங்கே செக்கு ஆட்டுவதும் இல்லை. இந்த ஆலயத்திற்கு ஸ்தல விருகும் கிடையாது மண்ணின் புனிதத்தன்மையைக்கருதி சூளை போடுவது சட்டிபாளை செய்வது இத்தீவில் இல்லை.

தேவி பாகவதத்தில் இது ஒரு சக்கி பீடமாகவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. (64 சக்தி பிடங்களில் ஒன்று.)

பாபங்களி லெல்லாம் மிகப் கொடியது பிறும்மஹத்தி தோஷம் மனிதரைக் கொன்ற கொலைப்பாவம் இது. இதை நீக்க வேண்டுமானால் தனியாக எந்த மூர்த்தியையும் வழிபட்டு நீக்கிக் கொள்ள முடியாது என்பது வேதாகம விதி, இதை நீக்க சிவலிங்க பூஜையே செய்தாகவேண்டும், இதனால் திருவிளையாடற் புராணத்திலே பஞ்சமா பாதகம் செய்தவனுக்கும் அவன் சிவலிங்க பூஜை செய்ததால் சுந்தரேஸ்வரர் அவன் பாபங்களை மன்னித்து நற்கதி கொடுத்ததாகக் காண்கிறோம். அதனால்தான் ராமரும் சிவலிங்க பூஜை செய்தார்:

ஸ்ரீராமர் வசிஷ்டரிடம் சிவ தீசைப் பெற்று திருநீறு, ருத்திராக்ஷம், அணிந்து கந்த மாதன சிகரத்தில் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்து பூஜித்து அருள் பெற்றதாக கூர்ம புராணம் கூறுகிறது. ராவணவதம் ஆனபின் சீதா தேவியுடன் புஷ்பக விமானத்தில் ராமர் திரும்பும் போது ஸேது மைனாகம் போன்றவைகளை ராமர் சீதைக்குச் சுட்டிக்காட்டிக் கொண்டே வந்தார். ராமேஸ்வரம் வந்தபோது “இங்கேதான், முன்னே பரமசிவனைப் பூஜித்து அனுக்ரகம் பெற்றேன்” என்கிறார்.

அத்ர பூர்வம் மஹா தேவ:

ப்ரஸாத மகரோத் ப்ரபு

இந்த ஸ்தலத்தில் முக்கியமாக உள்ளது அக்னி தீர்த்தம். ஸ்ரீராமரின் ஆக்ஷேபப்படி சீதா தேவி அக்னிப் பிரவேசம் செய்தபோது சீதையின் பாதிவ்ரத்ய கணலை தாங்க மாட்டாத அக்னி பகவான் உருவோடு தோன்றி வணங்கிய இடமே அக்னிதீர்த்தம்.

சேதுக் கரை

ஆதி சேது என்றும் சேதுக் கரை என்றும் வழங்கப்படும் கடற்கரைத் தலத்திற்கு ரத்னாகரம் என்ற பெயர். சேது என்றால் அணை, ஆகவே இதை திருவணை என்றும் அழைக்கின்றனர்.

இந்த சேதுக் கரை பக்கத்தில் நீண்டதொரு கல் அணை சீராக இல்லாமல் விட்டு விட்டு திட்டு திட்டாகக் காணப்படுகிறது. ராமர் வங்கையிலிருந்து திரும்பியதும் அந்த அணையைப் பிறர் உபயோகிக்காத வண்ணம் உடைத்துவிட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது.

இந்த அணையைக் கட்டியவன் நளன் என்ற வானரசிரேஷ்டன். ஆகவே நள சேது என்றும் இதற்குப் பெயர். இது 100 யோஜனை தூரமும் 10 யோஜனை அகலமும் உடையதாக இருந்ததாம்.

இலங்கையிலிருந்து சீதா தேவியுடன் திரும்பும்போது இந்த அணையைக் காட்டி இந்த சேதுவை தரிசித்துவிட்டு சேது ஸ்தானம் செய்து திருப்பல்லாணித் தலத்தில் ஒருவருக்கு அன்னதானம் செய்தால் பெரும் புண்ணியம் என்று ராமர் எடுத்துரைத்தாராம்.

சரணாகதி தத்துவத்தின் நிலைக்களனாக அமைந்துள்ளது. இக் கடற்கரையில் விபீஷணன் மட்டுமின்றி வருணனும் ராமனைச் சரணடைந்தான்;

இக் கடற்கரையில்தான் புல்லைப் பரப்பி ராமன் சயனித்திருந்தார்.

சேது கட்டப்பட்டது குறித்து சதச்லோகி ராமாயணத்தில் (அக்னிவேசய முனிவர் இயற்றியது) பின் கண்ட தகவல் சிடைக்கிறது.

நளன் என்ற வானரத் தலைவன் தலைமையில் தசமியன்று சேது கட்ட ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அது திரயோதசியன்று முடிவடைந்தது. சதுர்த்தசி யன்று வானரப் படை இதைத் தாண்டின.

சீதையும் லோபாமுத்ரையும் பேசிக் கொள்கின்றனர்.

லோபா : “என் கணவர் (அகஸ்தியர்) கடலையே குடித்தவராயிற்றே. உன் பிரபு (ராமர்) அவரிடம் ஒரு வார்த்தை சொல்லியிருந்தால் கடலின் குறுக்கே சேது கட்ட வேண்டிய அவசியமிராதே.”

சீதை : “என் பதிக்கு அந்த சாமர்த்தியம் இல்லாவிட்டால் தானே உன் கணவர் உதவியை நாட வேண்டும்?”

லோபா : பின் அவர் கடலைக் குடித்து இலங்கைக்கு சென்றிருக்கலாமல்லவா?”

சீதை : “மனுஷ்யனுனல்லவா ராவணனுக்கு மரணம். அவர் கடலைக் குடித்திருந்தால் தெய்வீக சக்தியுடையவர் என்றாகிவிடு மல்வவா?”

இந்தக் கடற்கரையைப் பார்க்கும்போது ராமாயண கால கடற்கரையைப் பற்றி நம் சிந்தனை தாவிப் பாய்கிறது.

ராமன் மகேந்திர மலைச் சிகரத்திலிருந்து சமுத்திரத்தைக் கண்ணுற்றதாக வால்மீகி கூறுகிறார். இந்த மகேந்திர மலை என்ன வென்று தெரியவில்லை.

யுத்தக் களத்தில் பெரும் பேரீகைகள் பல இடங்களில் இடி முழக்கம் செய்வதுபோல கடலில் கிளம்பிய பேரலைகள் ஒன்றோடொன்று மோதி பயங்கரமாக ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது என்று வால்மீகி வருணிப்பது, யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டு வந்திருப்பவர்களின் மனப்பான்மைக்கு எவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்கிறது.

அப்படிப்பட்ட புனித சேதுவில் முழுகிவிட்டு ராமேஸ்வரம் செல்வதுதான் முறை.

வட வேங்கடம் தென் குமரி என்று தமிழ்நாட்டின் எல்லைகள் வழங்கி வந்தது போல “ஆஸேது ஹிமாசலம்” என்று பாரத தேசப் பரப்பைத் தொன்றுதொட்டு சொல்வது வழக்கம்.

சேது என்ற வட மொழிச் சொல்லுக்கு கரை அல்லது அணை என்று பொருள். வானர சேனைகளால் சமுத்திரத்தில் கட்டப்பட்ட அணைதான் சேது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஸ்நானம் செய்யும் இடம் இந்த அணையில் அடங்கிய தீர்த்தம் தான்; சேது என்பது அணைக்கு அடுத்து ஏற்பட்ட ஸ்நானக் கட்டத்திற்குச் சொல்லப் படுகிறது.

தவிர தென் சமுத்திரத்திற்கருகில் ராம பிரான் பல இடங்களில் சஞ்சரித்து ஓர் இடத்தில் தர்ப்பத்தில் சயனித்திருந்து பிறகு சேது வைக் கட்ட ஆரம்பித்தார். இப்பிரதேசம் முழுவதும் சேது எனப் படுகிறது இதை ஆண்டு வந்த அரசர்களும் சேதுபதி என்று பட்டம் வகித்து வந்தார்கள்.

ராமேஸ்வரம், சேது இவ்விரண்டைப் பற்றியும் வடமொழி தமிழ் மொழி நூல்கள் பலவற்றில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ருக் வேதம், தைத்ரிய சம்ஹிதை, வால்மீகி ராமாயணம், அத்யாத்ம ராமாயணம், ஆனந்த ராமாயணம், ஆக்னேய புராணம், பாகவத புராணம், பத்ம புராணம், சிவ புராணம், கூர்ம புராணம், ஸ்கந்த புராணம், மனு ஸ்மிருதி: காலவ ஸ்மிருதி: கௌதம ஸ்மிருதி, பராசர ஸ்மிருதி இவைகளில் காணப்படுகின்றன.

தேவாரத்தில் திருஞானசம்பந்தர் இரண்டு பதிகங்களும் திருநாவுக்கரசர் ஒரு பதிகமும் பாடியுள்ளார். அருணகிரிநாதர் திருப்புகழில் இரு பாடல்கள் இத் தவத்தைப் பற்றியவை.

தாயுமானவர், பர்வதவர்த்தினி யம்மைப் பதிகம் பாடியிருக்கிறார். நிரம்ப அழகிய தேசிகர் சேதுப் புராணம் இயற்றியிருக்கிறார்.

திருவிளையாடற் புராணம் முதலிய நூல்களிலும் தனிப் பாடல்களிலும் இப்பகுதியைப்பற்றி உரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ‘சிலையண்ணல் செய்த கோவில்’ என்று சம்பந்தரும் ‘மாலை செய்த கோவில்’ என்று அப்பரும் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

மறவாளி லங்கையிறை
மகனையுதைத்த பழியால்
மருண்டு அரிஅன்று
அறவாள் நேமி யளித்தவனை
அருச்சித்தகன்ற அணிநகர்”

என்று திருவிளையாடற் புராணம் கூறுகிறது.

“திண்ணிய பொற்சிலைத்
தடக்கை ராமன் செய்த
திருராமேஸ்வரம்”

என்றும்,

“சேதுவின்கட் செங்கண்
மால்பூசை செய்த சிவபெருமான்”

என்றும் சேக்கிழார் சம்பந்த புராணத்தில் கூறியிருக்கிறார்.

ருக் வேத மந்திரம் 10ம் மண்டலத்தின் நிருகத்தத்திலும் தைத்திரிய ஸம்ஹிதை ஸேதுனாதி யந்த்யன்யம் என்ற மந்திரப் பகுதியிலும் மற்றும் வான்மீகம் பாகவதம் பத்தாவது ஸ்கந்தம், ஆக்னேய புராணம், ஸ்மிருதிகள் முதலிய பழங்கால நூல்களிலும் இச்சேதுக் கரை புல்லை புகழ்ந்து போற்றப்படுவது காணப்படுகிறது.

‘அம்ருதஸ்யைஷு சேது’ என்ற வேத மந்திரத்தின் விளக்கம் போல அமைந்து விளங்கும் புனித ஸ்தலம்,

கம்பன் இங்குள்ள அணையை வருணிக்கும்போது, ஒடும் தன்முது விட்டு என ஒதுங்கிய சேடன் எனப் பொலிந்தது சேதுவே” என்றார்.

சேது புராணம் “தயங்கொள் தர்ப்பாசனம்” என்கிறது. சுவாமி தேசிகன் இங்குள்ள அணையையும் ராமனையும் ஒரு முறை கண்டால் பாபம் அனைத்தும் பறந்துபோம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

இத் தலம் முந்நீர் தலம், மும்மூர்த்தித் தலம், முக்காலம் கண்ட தலம்: மூவரும் போற்றிய தலம், முத்தாபம் போக்கும் தலம், முப்பலம் தரும் தலம்.

சரணாகதி தத்துவத்தை ராமனே வெளியிட்ட தலம்.

ஸேது, ராமஸேது ராமேஸ்வரம் எல்லாம் ஒன்றே. ராமேஸ்வரத்திற்கு முதலில் சென்று மணல் எடுத்துச் சென்று பிரயாகையில் போட்டு விட்டு கங்கா ஸ்நானம் செய்து கங்கை நீர் எடுத்து வரவேண்டும். அதைக் கொண்டு ராமலிங்கத்திற்கு அபிஷேகம் செல்தால் யாத்திரை பூர்த்தியாகும்.

பதினெட்டுப் புராணங்களில் அநேக புண்ணிய தீர்த்தங்கள் கூறப்படுகின்றன. விசேஷமாக ராம சேது, பிரயாகை, கங்கை இம் மூன்றும் வருணிக்கப்படுகின்றன. ஸ்காந்த புராணத்தில் ஸதத் குமார ஸம்ஹிதையில் சேது மகாத்மிய காண்டம் என 50 அத்தியாயங்கள் உள்ளன. வேதத்தில் சேது கூறப்பட்டுள்ளது. “த்வௌ ஸமுத்ரௌ” என்ற ச்ருதிமகோத்திரத்தோசரம் என்ற இரு சமுத்திரங்களின் சேர்க்கையான தனுஷ்கோடியைக் குறிப்பிடுகிறது.

பர்வ காலம் தவிர மற்ற சமயத்தில் சமுத்திரத்தைத் தொடக் கூடாது என்ற விதி ராமேஸ்வரத்திற்கு இல்லை.

சேது, அனந்த சயனம், கோகர்ணம், புருஷோத்தமம் இந்த நான்கு தலங்களிலும் எப்போதும் ஸ்நானம் செய்யலாம்.

பிள்ளைப்பேறு விரும்புபவர் வெள்ளி, செவ்வாய் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் மற்ற இடங்களில் ஸ்நானம் செய்யக்கூடாது. ஆனால் சேதுவில் செய்யலாம். கர்ப்பிணியான மனைவியுள்ளவர்கள் சேதுவைத் தவிர எங்கும் கடலில் ஸ்நானம் செய்யக்கூடாது.

சேதுவில் ஸ்நானம் செய்ய எந்த விதமான நியமமும் தேவையில்லை.

சேது ஸ்நான மகா சங்கல்பத்தில்
உபய சாகரயோர் மத்யே
கந்த மாதன பர்வதே

என்பதைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்

யாத்திரை ஆரம்பம்

விக்னேஸ்வர பூஜை, கிரகப்ரீதி, யாத்ராதானம் செய்த பின் கிழக்கு அல்லது வடக்கு நோக்கி கொஞ்ச தூரமாவது நடந்து செல்ல வேண்டும். சிலர் ராமநாதபுரம் வரை ரயிலில் சென்று அங்கிருந்து நடந்து செல்வார்கள்.

உப்பூரில் விநாயக தரிசனத்துடன் ராமேஸ்வர யாத்திரை ஆரம்பமாகிறது. ராமநாதபுரத்திலிருந்து 9 மைலில் கடற்கரையோரமாக உள்ளது உப்பூர்.

ராமர் சேது கட்ட பல இடங்களைப் பார்வையிட்டிருக்கிறார். வேதாரண்யம் அருகே ஒரு சிறு குன்றின் மீதும் ஏறிப்பார்த்திருக்கிறார். அங்கு ராமர் யாதங்கள் இருக்கின்றன. ராமர் சேது கட்டு முன் பூஜித்த விநாயகர் உப்பூர் விநாயகர். இவருக்கு வெயிலுக்கந்த விநாயகர் என்றும் பெயர்.

தேவிபட்டணம்: இது சேது மூலம். சேதுவுக்கு ஆரம்ப இடம். இதற்கருகில் மகோத்தி என்ற கடல் இருக்கிறது. இங்கு கடலிலுள்ள ஒன்பது குத்துக் கல்கள் ஒன்பது நவக்கிரகங்களைக் குறிக்கிறது.

தேவி பட்டினம் மகிஷாசுர மர்த்தினியை பூஜித்து விட்டு ராமர் சக்கிர தீர்த்தத்தில் நீராடி நவக்கிரகப் பிரதிஷ்டை செய்தார். கடல் அலை, பிரதிஷ்டையைக் கலைக்கவே அங்குள்ள ஜகந்நாதப் பெரு

மானைப் பூஜித்து அவர் அருளால் கடல் அலையே இல்லாத ஒரு எரி போலச் செய்யச் செய்தார். இப்பெருமானுக்கு கடலடைத்தப் பெருமாள் என்ற பெயர் இதனால் ஏற்பட்டது, இன்றும் இங்கு கடல் அலை இல்லாமல் ஒரு ஏரிபோல காணப்படுகிறது. கடலில் குத்துக் கற்கள் இன்றும் காணப்படுகின்றன.

இங்கேயே ராமனால் எள்ளைக் கொண்டு பூஜிக்கப்பட்ட திலகேஸ் வரர் ஆலயம் உள்ளது. இங்கு மாணிக்கவாசகர் ருத்ராஷி கிரீடத் துடன் அமைச்சர் கோலத்தில் காட்சி அளிக்கிறார்.

நவபாஷாணக் கடலில் முழங்கால் அளவு ஜலம் தான் இருக்கும். அங்கு சங்கல்பம் செய்துகொண்டு ஸ்நானம் நவக்ரக பூஜை செய்ய வேண்டும். சமுத்ர ஸ்நானம் செய்யும்போது ஏழு சிறு கற்களை அல்லது மணலை பின்கண்ட சுலோகத்தைச் சொல்லி சமுத்திரத்தில் போட வேண்டும்.

பிப்பலாத ஸமுத் பன்னே
க்ருத்யே லோக பயங்கரி!
பாஷாணம்தே மயாதத்தம்
ஆஹாரார்த்தம் ப்ரகல்பிதம் ||

(பிப்பலாதரிடமிருந்து உண்டான ஒக்ருத்யயே (ஒரு பூதம்) உனக்கு உணவாக இக்கற்களை அளிக்கிறேன்)

எந்த புண்ய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்வதானாலும் முதலில் ஒரு சாமானிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து நெற்றி இட்டுக் கொண்டு பிறகு சங்கற்பம் செய்துக் கொண்டு ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும்.

ஒவ்வொரு புண்ணிய தீர்த்தத்திலும் ஸ்நானம் செய்வது போல் பித்ருக்களுக்கும் சிராத்தம் அல்லது தர்ப்பணம் அல்லது பிண்டம் அளிக்க வேண்டும்.

பின் கண்ட தீர்த்தங்களில் எல்லாம் இக்காலத்தில் தீர்த்த மாட அவகாசமிராது. ஆனால் அவைகளைப்பற்றித் தெரிந்து மானஸிகமாக ஸ்நானம் செய்யலாம் அல்லவா?

தேவி பட்டினத்தில் ஸ்ரீசக்ர தீர்த்தம். மகாவிஷ்ணுவின் சக்ர தேவதையான சுதர்சனார் தன் பாபத்தைப் போக்கிக் கொண்ட இடம்.

வேதாள வரத தீர்த்தம். மண்டபம் ஸ்டேஷனுக்கருகில் வெற்றிலை மண்டபத்தில் உள்ளது. இங்கே அருகில் பாபநாசன தீர்த்தம் உள்ளது. பாம்பன் ஸ்டேஷன் அருகில் பைரவதீர்த்தம். பாம்பனிலேயே உள்ளது. மற்றொன்று கபி தீர்த்தம்..

திருப்புல்லாணி

சேதுக் கரையிலிருந்து வடக்கே மூன்று மைலிலுள்ளது திருப்புல்லாணி. இதுவே ஆதி சேது. இங்குள்ள பெருமாள் ஆதிஜகன்னாதர் இதுவே சரணாகதி சேஷத்திரம் என்று புகழ் பெற்றுள்ளது. திருமங்கை ஆழ்வார் மங்களா சாஸனம் செய்திருக்கிறார்.

இங்குள்ள அரசமரத்தை பிரதக்ஷிணம் செய்வது மிகவும் முக்கியம். கடலாடி இப்பிரதக்ஷிணம் செய்து பாயஸத்தை பக்தியுடன் சமர்ப்பிப்பது முக்கியமாகச் செய்ய வேண்டியதாகும். இக்கோவில் விமானத்தை கலியாண விமானம் என்றும் ஸ்வஸ்திக் விமானம் என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

இத்த அரசமரம் பிரதக்ஷிண பலனை உணர்த்தும் பாடல்

பெரு வயிறு கண்டமாலே
உதரவலி
பிரமிய கிரத்தி சூலை
தலை நோவும்
இருமலோடு தந்த வாயு
குருடு செவிடு சொலுமை
இவைகள் முதல் எந்த
ரோகவினையாவும்
ஒரு நொடியில் அஞ்சி ஓடும்.

சர்க்கரை முத்துப்புலவர் என்பவர் தான் இயற்றிய அரிச்சந்திர புராணத்தை இங்கு தான் அரங்கேற்றினார்.

ராஜகோபுரம் கிழக்கு நோக்கி இருக்கிறது. அதன் எதிரில் தான் சக்கர தீர்த்தம் உள்ளது. பகவான் இதில் அன்னமாய்த் தோன்றி பிரமனுக்கு உபதேசம் செய்ததால் இதற்கு ஹம்ஸ தீர்த்தம் என்றும் பெயர்.

நாட்டில் வரப்போகும் நன்மை தீமைகளை இங்குள்ள நீரில் எறியும் மாறுதல்களால் அறியலாம் என்று கூறப்படுகிறது. நீர் தெளிவாக இருந்தால் நன்மை எற்படும். பொன்னிறமாக மாறினால் நாட்டில் விளைச்சல் குறையும். பாசி படிந்தால் கால்நடைகள் நாசமடையும்.

இக்கோவிலில் அனத்தசயனருக்கு ஒரு சந்நிதி யுள்ளது. இதையே ராமச்சந்திரனின் தர்ப்பசயனம் என்கிறார்கள்.

ராமனே துஜித்ததால் ஜகந்நாதர் ஏற்றம் பெற்றவர். ஆறு, கடல், குளம்—முந்நீர்தலம். திருமங்கையாழ்வார் தன்னை நாயகியாகக்கருதி இத்தலப் பெருமானைப் பாடியிருக்கிறார். ஒவ்வொரு பாடலிலும் 'புல்லாணி' என்ற வார்த்தையை இவர் உபயோகித்திருக்கிறார்.

இப்போது ராமேஸ்வரம் செல்ல மண்டபம் என்ற ரயில் நிலையத்தில் ரயில் ஏற வேண்டும். தரை மார்க்கமான பாலமும் இப்போது உருவாகி வருகிறது.

பாம்பனிலிருந்து ராமேஸ்வரம் வரும் பாதையில் ராமேஸ்வரத்திலிருந்து ஐந்தாவது மைலில் இருக்கிறது தங்கச்சி மடம். இதற்கருகிலுள்ளது எகாந்தராமர் கோவில். இங்கு கடல் அலைகள் இல்லாமல் நிசப்தமாக இருக்கிறது.

தங்கச்சி மடம் என்று பெயர் ஏன்? முற்காலத்தில் சேதுபதிகள் இங்கு ராமேஸ்வர யாத்ரீகர்களுக்காக ஒரு சத்திரம் கட்டி வைத்தனர். சேதுபதியின் உறவினர் இருவர் இதை மேற்பார்வை செய்து வந்தனர். இவர்கள் யாத்ரீகர்களிடமிருந்து சேதுபதி உத்திரவை மீறி கட்டணம் வசூலித்தனர். இச்செய்தி சேதுபதியின் காதில் விழுந்ததும் தன் இகு பெண்களையும் அழைத்து தவறு செய்தது யார் என்று கூறாமல் இவர்களுக்கு என்ன தண்டனை விதிக்கலாம் என்று கேட்டார். கட்டணம் வாங்கிய கையை வெட்டிவிட வேண்டும் என்றனர் அவர்கள். தவறிழைத்தவர்கள் கணவன்மார்களே என்று தெரிந்தும் நியாயத்தின்பக்கம் நின்று அத்தண்டனையை நிறைவேற்றவே வேண்டும் என்றனர். அந்த உத்தமிகளின் பெயரில் ஒன்று அக்காமடம் என்றும் ஒன்று தங்கச்சி மடம் என்றும் ஏற்பட்டதாம். தங்கச்சி மடம் ஸ்டேஷன் அருகே சீதா மூண்டம். இதற்கு கிழக்கே மங்கள தீர்த்தம். ஏகாந்த ராமர் கோவிலிலுள்ள கிணற்றுக்கு அமிருத வாபி என்று பெயர். சேது புராணத்தில் இந்த அமிர்த வாபி பற்றி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இங்குள்ள ராமரைத் தான் “எடிஸ்புரோது நீ ஏகாந்த ராமையா” என்று தியாகப்பிரம்மம் ஒரு கீர்த்தனை பாடியிருக்கிறார்.

இந்தப்பகுதியிலேயே ருண விமோசன தீர்த்தம் வில்லூராணி தீர்த்தம் இருக்கிறது. இது ராமர் கோதண்டத்தால் பூமியைக் கீறி தீர்த்தம் வரவழைத்த இடமாம். சுற்றிலும் உப்புஜலம். ஆனால் இது மட்டும் சுற்கண்டாக இனிக்கிறது.

முன்பெல்லாம் ஏகாந்தராமர் தரிசனத்தை முடித்துக்கொண்டு தனுஷ்கோடி சென்று அங்கு ஸ்டேஷனிலிருந்து மூன்று மைலிலுள்ள ரத்னாகர மஹோத்தி சாகர சங்கம ஸ்நானம் செய்து பின் ராமேஸ்வரம் வருவது வழக்கம். இப்போது அந்த இடம் கடல்கொண்டு விட்டது.

தனுஷ்கோடியிலிருந்து ராமேஸ்வரம் வரும் வழியில் கோதண்ட ராமர் கோயில் உள்ளது. இங்கு வருஷம் ஒருமுறை விபிஷணப்பட்டாபிஷேகம் நடைபெறுகிறது.

விபிஷணனுக்கு இங்குதான் முதன்முதலில் பட்டாபிஷேகம் செய்து வைக்கப்பட்டதாம்.

இக் கோவிலுக்கு செல்ல வேண்டும் என்றால் நடந்தோ அல்லது வண்டியிலோ தான் போகவேண்டும். முழங்கால் அளவுள்ள நீரில் நடந்தே கோவிலை யடைய வேண்டும். ராமாயணத்தில் மிக முக்கிய நிகழ்ச்சியான சரணாகதி தத்துவம் விளக்கப்பட்டுள்ள புனித இடம் இது. இஃகு தான் விபிஷணன் ராமரிடம் சரணடைந்து அவரது தம்பியாகும் பேறு பெற்றான்.

ராமேஸ்வரத்திற்கு தெற்கே இரண்டுமைலில் ஜடாமகுட் தீர்த்தம் என்ற தடாகம் இருக்கிறது. இதில் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை குரு சிம்ம ராசிக்கு வரும் மாசி மாதத்தில் மகநகைத்திரமும் பெளர்ணமியும் கூடும்போது தீர்த்த மாடுதல் விசேஷம்.

ராமேஸ்வரத்திற்கு தெற்கே இரண்டு மைலில் சர்வ ரோகஹர தீர்த்தத்தடாகக் கரையில் நம்பு நாயகி எனப்படும் தக்ஷிண காளி கோவில் கொண்டிருக்கிறாள்.

இந்த நம்பு நாயகி மிகச் சக்தி வாய்ந்தவள். இவள் ராமேஸ்வரத் தின் தென்புறக்காவல் தெய்வம். வடக்கே பத்ரகாளி கிழக்கே உஜ்ஜயினி காளி. மேற்கே துர்க்கை யம்மன் காவல் தெய்வங்கள்.

ராமேஸ்வர எல்லைக்குள் உள்ள தீர்த்தங்கள்.

லக்ஷ்மண தீர்த்தம் : இதுவரை கூறப்பட்ட தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்யாதவர்கள் இதில் அவசியம் ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும்.

ராமதீர்த்தம். லக்ஷ்மண தீர்த்தத்திற்கு கிழக்கிலுள்ளது தர்மராஜர் துரோணரிடம் “அஸ்வத்தாமா ஹத; குஞ்சர.” என்று கூறிய பாவம் இந்த ஸ்நானம் செய்ததால் அகன்றதாம், இதன் கரையில் ராமர் ஆலயம் உள்ளது,

அக்னி தீர்த்தக்கரைக்கருகிலுள்ளது உஜ்ஜெயினி காளி ஆலயம். அநேக ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒரு மண்பானை சமுத் திரத்தில் மிதந்து வந்தது. அந்த பானையில் மூன்று யந்திரங்கள் இருந்தன. அதை உஜ்ஜயினி காளி கோவிலில் வைத்தனர். ஸ்ரீ ராஜாகுருக்கள் என்றவர் இக்கலசத்தை ராமநாதசுவாமி ஆலயத்திலுள்ள ஆஞ்சநேயர் சந்நிதியில் ஸ்தாபனம் செய்தார் அதுமுதல் அது அங்கேயே வைக்கப்பட்டுள்ளது. நவராத்திரியின் போது அக்கலசத்தை மேளதாளங்களுடன் உஜ்ஜயினி காளிகோவிலுக்குக் கொண்டுவந்து காளிக்கு முன்பாக பத்து நாட்கள் வைத்து தினமும் சகஸ்ரநாம அர்ச்சனைகள் செய்கிறார்கள். பின் சண்டி ஹோமம் நடத்தி மீண்டும் ஆஞ்சநேயர் சந்நிதிக்கே கொண்டு வந்து சேர்க்கிறார்கள்.

ஸ்ரீ ராமலிங்க தரிசனம்

ஏறுடை வெல்கொடி எந்தைமேய ராமேச்சுவரம்

பேருடையான் பெயரேத்து மாந்தர் பிணிபேருமே-சம்பந்தர்

புயல் ஏற்படும்போதெல்லாம் முதலில் பாதிக்கப்படுவது ராமேஸ்வரம் தீவுதான். ஆனால் நிமிஷத்திற்கு நிமிஷம் பாரததேச மக்களின் பக்திப் புயலுக்கு உட்பட்டு நிற்பவர் அந்த தீவில் கோவில் கொண்டுள்ள ராமநாத ஸ்வாமியே. இந்த தீவில் நிறைந்து வீசும் பக்திப் புயலைத் தடுத்து நிறுத்த முடிவதில்லை.

அவகாசம் ஒறைந்த இக்காலத்தில் ராமேஸ்வர யாத்திரைக்கு வருபவர்கள் ரயிலில் வந்து ராமேஸ்வரம் ரயில் நிலையத்தில் இறங்க லாம். ஸ்டேஷனிலேயே சாஸ்திரிகள் யாத்திரிகர்களை வரவேற்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஜட்கா வண்டி தவிர வேறு கார் பஸ்கள் எதுவும் கிடையாது தேவஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த வான், ஜீப் இவை உண்டு.

அக்னி தீர்த்தம்

ராமேஸ்வரத்திலும் அதைச் சுற்றியும் 64 தீர்த்தங்கள் இருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். சில நூல்கள் அவை 56 என்கிறது. சில தீர்த்தங்கள் பெயர் தெரிந்திருந்தாலும் அவை இப்போது இல்லை. சேது தல புராணமும் தேவயுலா என்ற நூலும் இங்குள்ள தீர்த்தங்களில் சிறந்தவை 24 என்கிறது. இவைகளில் மிகவும் முக்கியமானது அக்னி தீர்த்தம். கோவிளின் கிழக்கு சந்திதிக்கெதிரில் அமைந்திருக்கும் கடல்தான் இது.

சீதையின் சுற்பை சோதிக்க ராமர் அவளை அக்னிப்பிரவேசம் செய்யச் சொன்னார். அவளுடைய பாதிவர்தய அனலைத் தாங்க முடியாத அக்னி உருவோடு தோன்றி வணங்கிய இடம் இது. இதில் ஸ்நானம் செய்தால் பிறும்மஹத்தி முதலான பாபங்கள் நீங்கும் என்று ஸ்காந்தம், ஸுதஸம்ஹிதை, பராசர ஸ்மிருதி ஆகியவை கூறுகின்றன.

அனுமனுக்கு உதவியாக இலங்கையை அழித்த அக்னி சீதையின் பரிசுத்த தன்மையை நிரூபிக்கவும் உதவினான். சீதையின் விருப்பப் படியே அக்னி இத்தீர்த்தத்தில் தங்கி இருக்கிறான் என்பது புராண வரலாறு

இத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்த பின்பே ராமேஸ்வரம் ஆலயத்தில் நுழையவேண்டும்.

இத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்யுமுன் இங்கு ஸாந்தித்யம் உண்டாக ஆவாஹனம், நமஸ்காரம், அர்க்கியம் பிரார்த்தனை, அனுக்ஷை இவைகளை செய்துவிட்டு ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும், பிறகு தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்.

ஆவாஹன சுலோகம்

விச்வாசித்வம் க்ருதாசித்வம்
விஸ்வயோனே விசாம்பதே
ஸான்னித்யம் குருமே தேவ
ஸாகரே லவணம்பஸி

(சகல உலகங்களைக் காப்பவனும், படைப்பவனும், தலைவனுமான பகவான் இக்கடலில் வந்து ஸாந்தித்யத்தைத் தரட்டும்.)

நமஸ்தே விஸ்வ குப்தாய
நமோ விஷ்ணோ அபாம்பதே
நமோ ஹிரண்ய ஸ்ருங்காய
நதீனாம் பதயே நம :

(உலகைக் காப்பவரும் நதிகளுக்குத் தலைவனாக இருப்பவரும் ஸ்வர்ண மயமான சிகரம் உள்ளவருமான விஷ்ணுவுக்கு நமஸ்காரம்)

அர்க்ய மந்திரம்

ஸர்வ ரத்மைய ஸ்ரீமன்
ஸர்வ ரத்னாகர ஆகர
ஸர்வரத்ன ப்ரதானத்வம்
க்ருஹாண அர்க்யம் மஹோததே

அனுக்ரூ மந்திரம்

அஸேஷ ஜகதாதார சங்க சக்ர கதாதர
தேஹிதேவ மமானுக்ரூனம்
யுஷ்மத் தீர்த்த நிஷேவணே

(தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்ய உத்திரவு கேட்கப்படுகிறது)

பிரார்த்தனை

ப்ராச்யாம் திஸிச ஸுக்ரீவம்
தக்ஷிணஸ்யாம் நளம் ஸ்மரேத்
ப்ரதீச்யாம் மைந்தநாமானம்
உதீச்யாம் த்விவிதம் ததா
ராமஞ்ச லக்ஷ்மணஞ் சைவ ஸீதாமபி
யஸஸ்வீனீம்
அங்கயம், வாயுதனயம், ஸ்மரேன்
மத்யே விபீஷணம்
பிருத்வியார் யானி தீர்த்தானி
ப்ரானிஸஸ்த்வாம் மகோததே
ஸ்னாஸ்யமே பலந்தேஹி ஸர்வஸ்மாத்
திராஹிமா அம்ஹஸ :
ஹிரண்ய ஸ்ருங்க மித்யாப்யாம்
த்வாப்யாம் நாராயணம் ஸ்மரேத்
த்யாயேத் நாராயணம் தேவம்
ஸ்நானாதிஷு கர்மஸு
பிரும்மலோகம் அவாப்னோதி
ஜாயதே நேஹவை புன :
ஸர்வேஷாமபி பாபனாம் பிராயச்சித்தம்
பவேத் ததா
பிரஹ்லாதம் நாரதம் வியாசம்
அம்பரீஷம் சுகந்ததா
அன்யாம்ஸ் ச பகவத் பக்தான்
சிந்தயேத் ஏகமானஸ :

ஸ்நான மந்திரம்

அக்னி தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்யுமுன் சொல்லவேண்டிய மந்திரம்.

வேதாதயோ வேதவசிஷ்ட யோனி: ஸரித்பதி: ஸாகர ரத்ன
யோனி: அக்னிஸ்ச தேஜஸ்ச இளாச தேஜ: ரே தே தோ விஷ்ணு

ரம்ருதஸ்ய யோநி: இதந்தே அன்யாமி: அஸமான மத்மி: யா: காஸ்சஸிந்தும் ப்ரவிஸந்த்யாப: ஸர்போ ஜீர்ணமிவ த்வசம் ஜஹாமி பாபம் சரீராத் ஸசரீரஸ் கோப்யுபேத்ய ஸமுத்ராயவயுனயேநி நமஸ்குர்யாத் புனர்த்விஜ: ஸர்வதீர்த்த மயம் ஸுத்தம் நதீனம் பதிம் அம்புதிம் !!

வேதம் முதலியவற்றுக்கு இருப்பிடம் வியாச வசிஷ்டாதிகள். ரத்னங்களுக்கு சமுத்திரம் இருப்பிடம். அக்னி முதலிய தேஜஸ்களுக்கு களுக்கு குரியன் ! இருப்பிடம் விஷ்ணு மோக்ஷத்திற்கு இருப்பிடம் இந்த சமுத்திரத்தில் வந்து விழும் தீர்த்தங்கள் மற்ற தீர்த்தங்களை விட சிறந்தவை. ஆகவே இதில் ஸ்நானம் செய்து பாம்பு தன் தோலை உரித்துத் தள்ளுவதுபோல என் பாபத்தை நான் விலக்கிக்கொள் கிறேன். சர்வ நதிகளுக்கும் இருப்பிடமான சமுத்ரராஜனை மறுபடியும் வேத மந்திரங்களால் நமஸ்கரிக்கிறேன்.

தர்ப்பணம்

பிப்பலாதம் தர்ப்பயாமி. கபிம் த-மி. கண்வம் த-மி. க்ருதாந் தம் த-மி. ஜீவிதேஸ்வரம் த-மி. மன்யும் த-மி. காளராத்ரிம் த-மி. வித்யாம் த-மி. அஹர்கணேஸ்வரந் த-மி. வஸிஷ்டம் த-மி. வாம தேவம் த-மி. பராசரம் த-மி, உமாபதிம் த-மி, வால்மீகிம் த-மி. நாரதம் த-மி. யக்ருவல்க்யம் த-மி. நளம் த-மி. நீலம் த-மி. கவாக்ஷம் த-மி. கவயம் த-மி. கந்த மாதனம் த-மி. மைந்தம் த-மி. த்விவிதம் த-மி. ஸரபந் த-மி. வ்ருஷபந் த-மி. ஸுக்ரீவம் த-மி. ஹனுமந்தம் த-மி, வேக தர்ஸினம் த-மி. ராமம் த-மி த-மி. லக்ஷ் மணம் த-மி. ஸீதாம் த-மி. மூன்று மூன்று முறை இரண்டு கைகளின் நுனி விரல்களால் தர்ப்பணம் செய்து சுத்த ஜலத்தால் ஆச மனம் செய்யவேண்டும். இங்ஙனம் ஸேதுவிலுள்ள ஸமுத்ரங்களில் ஆவாஹனம் முதல் தர்ப்பணம் வரை செய்ய வேண்டும்,

சங்கர மண்டபம்

இந்த அக்னி தீர்த்தக்கரையில் தான் சங்கரமண்டபம் நிர்மானமாகி இருக்கிறது. யாத்ரீக்கள் அக்னி தீர்த்தத்தில் தலை முழுகி நிமிர்ந்ததும் ஸ்ரீ ஆதிசங்கரரையும் அவருடைய நான்கு சிஷ்யர்களையும் தரிசிக்கும்படி அமைக்கப் பட்டுள்ளது. (இந்த சிலைகள் சலவைக் கற்களினால் ஆனவை).

மண்டபத்தைச் சுற்றிலும் மேலும், கீழும் 14 வீதம் 128 சிற்பங்கள் அலங்கரிக்கின்றன. முக்கிய ரிஷிகள் அடியார்கள் பதிவ்ரதைகள் இவர்கள் காணப்படுகிறார்கள்.

12 ஜோதிர் லிங்கங்களையும் இங்கு எககாலத்தில் தரிசிக்கலாம். அங்கங்குள்ள ஆலயங்கள் போலவே இவை அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சந்திதியில் சங்கரர் பாதுகைகள் இருக்கின்றன. இதற்கு ஒரு புறம் ஷோடச விறாயகர் ஆலயம், மறுபுறம் ஷோடச முருகன் ஆலயமும் அமைந்துள்ளன. மனுநீதிகண்ட சோழன் கட்டியிருந்த ஆராய்ச்சி மணியும் அதை இழுக்கும் பசு உருவமும் இங்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது, பல தேசத்தவர்கள் தமிழனின் நீதிபரிபாலனப் பெருமையை அறியவேண்டும் என்பதற்காகவே இது அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

கோவிலில் துழைந்த உடனேயே ஆஞ்சனேயர் பெரிய ஆகிருதியில் காணப்படுகிறார். அவர் மீது காவி வர்ணம் பூசப்பட்டுள்ளது.

தீர்த்தங்களின் மகிமை காவேரி புராணம், சேது மகாத்மியம், ஸ்ரீவேதாந்த தேசிகன் இயற்றிய சங்கல்ப சூரியோதயம் முதலியவை விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஒவ்வொரு யுக முடிவிலும் பகவானால் உலகம் பிரளயத்தில் அழிக்கப்படும்போது சிருஷ்டி கர்த்தாவாகிய பிரம்மா பூலோகத்திலுள்ள திவ்ய தீர்த்தங்கள் எல்லாவற்றையும் கும்பங்களில் சேர்த்து வைப்பதாயும் பின் சிருஷ்டியின் போது அது உலகினருக்குக் கிடைக்கும்படிச் செய்வதாகவும் கூறப்படுகிறது. இதை யொட்டியே சுபகாரியங்களில் குடத்தில் சுத்த ஜலத்தை நிரப்பி உதக சாந்தி என்ற பெயரில் மந்திரமூலமாய் சகல புண்ணிய தீர்த்தங்களையும் அதில் ஆஹானம் செய்து அதைக்கொண்டு புண்ணிய ஸ்நானம் செய்விக் கிதேரம்.

ஆலயத்திலுள்ள தீர்த்தங்கள்.

ஆலயத்தினுள் 22 தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். இதற்கு தேவஸ்தானத்தில் 30பைஸா கட்டணம் செலுத்தவேண்டும் அவர்களிடம் ரூ 10 முன்பணம் செலுத்தினால் ஒரு வாளியும் கயிறும் கொடுப்பார்கள். இவைகளை அவர்களிடம் சேர்ப்பிக்கும் போது இதற்கான வாடகை ரூ ஒன்று பிடித்துக்கொண்டு மீதி ஒன்பது ரூபாய் தருவார்கள். இந்த தீர்த்தங்களுக்கு அழைத்துச் சென்று ஸ்நானம் செய்விக்க ஆட்கள் இருக்கிறார்கள்.

மகாலக்ஷ்மி தீர்த்தம் குளம். சேதுமாதவ தீர்த்தம் குளம். பாக்கி எல்லாம் கிணறுகள் ஒவ்வொரு தீர்த்தத்திற்கும் ஒரு புராண வரலாறு உண்டு. ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு பலன் உண்டு.

மகாலக்ஷ்மி தீர்த்தம்

அனுமார் சந்நிதிக் கெதிரில் உள்ள குளம், குளக்கரையில் மகாலக்ஷ்மி சந்நிதியுள்ளது.

காயத்ரி, சாவித்ரி, சரஸ்வதி தீர்த்தங்கள்

பகவான் விருப்பத்திற்கிணங்க இவர்கள் இங்கு தீர்த்த ரூபத்தில் இருக்கின்றனர். காயத்ரி தீர்த்தம் சுவாமி சந்நிதி மெயின் கேட்வடக்கே கிழக்கு கோட்டை ஓரமாக இருக்கிறது இதையடுத்து சாவித்ரி தீர்த்தமும் அதையடுத்து சரஸ்வதி தீர்த்தமும் உள்ளன. இம்முன்றும் ஒரே கிணறு. ஆனால் மூன்று தடுப்புகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

சங்கு சக்கர தீர்த்தம்

இரண்டும் கிழக்கில் இரண்டாம் பிராகாரத்தில் உள்ளன.

சிவதீர்த்தம்

சுவாமி சந்நிதிக்கு தென் பக்கமுள்ள தீர்த்தம்.

கயா, கங்கை, யமுனை தீர்த்தம்

வடக்கே இரண்டாவது பிராகாரத்தில் கையையும், கையக்கு மேற்கில் கங்கையும் கங்கைக்குத் தென் கிழக்கில் யமுனையும் உள்ளன.

சூரிய சந்திர தீர்த்தம்

கங்கா தீர்த்தத்திற்கு வடமேற்கில் சூரியனும், சூர்ய தீர்த்தத்திற்கு மேற்கில் சந்திரனும் உள்ளன.

பிரம்மஹத்தி விமோசன தீர்த்தம்

சந்திர தீர்த்தத்திற்கு மேற்கில் உள்ளது.

சர்வ தீர்த்தம்

சுவாமி கோவிலுக்கு முன் உள்ளது. சசுரிதர் என்ற வயதான ரிஷியின் செளகரியத்திற்காக சிவபெருமான் சர்வ தீர்த்தங்களையும் ஒரே இடத்தில் வரவழைத்தார். இதில் ஸ்நானம் செய்து ரிஷி இளமையை திரும்பப் பெற்றார்.

சத்யாம்ருத தீர்த்தம்

அம்மன் சந்நிதியில் கொடிமரத்திற்கருகில் உள்ளது. இதில் பலனை விரும்பி ஸ்நானம் செய்பவர்களுக்கு விருப்பம் பூர்த்தியாகும் பலனை விரும்பாமல் ஸ்நானம் செய்பவர்களுக்கு மோகும் கிடைக்கும். அமிர்தமாகிய மோகும் கிடைப்பதால் சத்யாம்ருத தீர்த்தம் என்று பெயர். இதில் ஸ்நானம் செய்த புருவஸ் என்ற மன்னன் சாபம் நீங்கி ஊர்வசியுடன் இணைந்து வாழ்ந்தான்.

சேதுமாதவ தீர்த்தம்

படித்துறைகள் உள்ள குளம் மேற்கு மூன்றாம் பிராகாரத்தில் உள்ளது.

நள, நீல, கவய, கவாக்ஷ தீர்த்தம்

சேது மாதவர் கோவிலுக்குள் சந்நிதியில் நள தீர்த்தமும் இதற்கு மேற்கில் நீல தீர்த்தமும், இதற்கு மேற்கில் கவய தீர்த்தமும் இதற்குத் தென்கிழக்கில் கவாக்ஷ தீர்த்தமும் இருக்கின்றன. நளன் முதலியவர்கள் வானரப்படை சேனாதிபதிகள். சேது அணையைக் கட்டியவர்கள்.

கந்தமாதன தீர்த்தம்

கவாட்ச தீர்த்தத்திற்கு வடகிழக்கிலுள்ளது.

கோடி தீர்த்தம்

இது சிவாலயத்தின் உள்பிராகாரத்திலுள்ள கிணறு. இதிலிருந்தே ஆலய அபிஷேகாதி காரியங்களுக்கு தீர்த்தம் எடுக்கப்

படுவதால் இதில் யாரும் அவர்களாக ஸ்நானம் செய்ய விடுவதில்லை. ஒரு குடத்திற்கு 10 பைஸா வாங்கிக்கொண்டு உள்பக்கத்திலிருந்து கொட்டுவார்கள். அது ஸ்வாமி அபிஷேகம் செய்யும் கோமுகி வழியாக விழும். இதில் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். கங்கையிலிருந்து தீர்த்தம் எடுத்துச் செல்வதுபோல ராமேஸ்வரத்திலிருந்து இந்த கோடி ஜலத்தை எடுத்துச்செல்கிறார்கள். ராமேஸ்வரத்தில் ஸ்நானம் செய்யவேண்டிய சுடைசி தீர்த்தம் இதுதான்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் தன் மாமனான கம்ஸனைக் கொன்ற பாவத்தை இத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்துதான் போக்கிக் கொண்டாராம்.

மீண்டும் வாசல்வரை போய் அனுமனை தரிசித்துக்கொண்டு கொடிமரம் வந்தால் பெரிய சுதையினாலான நந்தியைக் காணலாம் நீளம் 22 அடி அகலம் 12 அடி உயரம் 17 அடி. இதன் இருபுறமும் மதுரை அரசர்களான விசுவநாத நாயக்கர், கிருஷ்ண நாயக்கர் இவர்களின் முழு உருவச்சிலை இருக்கின்றன.

மூலவர் ராமநாதர். நல்ல அபிஷேகப் பிரியர். அநேகமாக எப்போதும் கங்கா ஸ்நானம் நடந்துக் கொண்டே இருக்கும்.

இவரது இடப்பக்கத்தில் தனி சந்நிதியில் இருக்கும் விசுவநாதர் தான் காகியிலிருந்து அனுமனால் கொண்டுவரப்பட்டவர். இவருக்கு தான் முதல் பூஜை பின்னர்தான் ராமலிங்கருக்கு. இச்சந்நிதியில் அனுமனும் காணப்படுகிறார்.

ராமலிங்கம் மணலால் ஆனது. ராவணனைக் கொன்றபின் ராமர் சீதையுடன் இங்கு வந்தார். அக்காலத்தில் தர்ப்பசயனம் முதல் ராமேஸ்வர பிரதேசம் முழுவதுமே கந்தமாதன பர்வதம் என்றே அழைக்கப்பட்டு வந்தது.

ராவணன் பலருக்கு தீங்கிழைத்தவன், அரசனால் கொல்லத்தக்க வனே யாவன். அவன் புலஸ்த்திய ரிஷி வம்சத்தில் பிறந்ததால் பிறும்மஹத்தி தோஷம் வருமோ என்று அஞ்சிராமர் சேது ஸ்நானம் செய்ததோடு அங்கு ஒரு விங்கத்தையும் பிடித்து வைத்து பூஜை செய்தார்.

முதலில் அனுமனைக் காசிக்குச்சென்று நர்மதா லிங்கம் ஒன்றைக் கொண்டுவர அனுப்பினார். அவர் குறித்த காலத்தில் வரவில்லை அதற்குள் பதியின் பூஜைக்குப் பணிவிடை செய்யும் சீதாதேவி மணவினால் ஒரு லிங்கம் பிடித்து இதை பூஜிக்கலாமே என்றாள். அவரும் அப்படியே பூஜிக்க ஆரம்பித்தார்.

அதற்குள் ஆஞ்சநேயர் சிவலிங்கத்துடன் வந்து சேர்ந்தார். தன் முயற்சியும்தான் கொண்டு வந்த லிங்கமும் வினாயிற்றே என்று வருந்தினார். சீதையால் அமைக்கப்பட்ட மணல் லிங்கத்தை தன் வாலினால் சுற்றிப்பிடுங்கி தூரே எறிய முயற்சித்தார். ஆனால் வால் அறுபட்டு அவர் விழுந்தாரே யொழிய லிங்கத்தை அசைக்க முடிய வில்லை.

ராமர் அனுமனை ஆஸ்வாஸப்படுத்தி அவர் கொண்டு வந்த விங்கத்தை முன் பிரதிஷ்டை செய்த விங்கத்திற்கருகிலேயே ரீரதிஷ்டை செய்தார். மணல் விங்கத்தில் அனுமார் வால் கட்டிய தழும்பு தெரிகிறது. வில்லின் நுனியில் பூமியைக் குத்தி தீர்த்தம் எடுத்து ராமர் அபிஷேகம் செய்தார். இதுவே கோடிதீர்த்தம்.

இந்த ராமலிங்க பிரதிஷ்டை நடை பெற்றது ஆனி மாதம், சுக்லபட்சம் தசமி திதி புதன்கிழமை ஹஸ்த நக்ஷத்திரம் கூடிய சுபதினம்.

இக் கோவில் ராமலிங்கப் பிரதிஷ்டை உத்ஸவம் ஆனிமாதம் மூன்றுநாள் விழாவாகக் கொண்டாடப்படுகிறது.

முதல்நாள் (சுக்லபட்ச அஷ்டமியன்று) ராவண சம்ஹாரம் இரண்டாம்நாள் (நவமி) விபீஷண பட்டாபிஷேகம். மூன்றாவது நாள் (தசமி) ராமலிங்கப் பிரதிஷ்டை விழா அன்று ராமநாத ஸ்வாமியும் ராமரும் சேர்ந்து வீதி உலா வருகின்றனர்.

கருவறைக்கு பக்கத்திலுள்ள சந்நிதியில் காணப்படும் உற்சவ நந்திகேஸ்வரர் விசேஷமானவர். நந்தி உருவம்ட்டுமின்றி அனுமனைப் போலவும் இவர் காணப்படுவது கவனிக்கவேண்டியதாகும்.

கோடி மாதவங்கள்
செய்து குன்றினார்
தம்மை எல்லாம்
வீடவே சக்கரத்தால்
எறிந்துபின் அன்புகொண்டு
தேடிமால் செய்த கோவில்
திருவிராமேசுவரத்தை
நாடிவாழ் நெஞ்சமே
நீ நன்னெறியாகுமன்றே

என்று திருநாவுக்கரசர் அருளியதுபோல நன்னெறி காண்பதற்கு நம் நெஞ்சத்தை வேண்டிக்கொண்டு ராமலிங்க தரிசனம் செய்கிறோம்.

மலைவளர் காதலி

தென் பிராகார வாயில் வழியே நுழைந்தால் அம்பிகையின் சந்நிதி. அம்மனுக்கு பர்வத வர்த்தினி என்றும், மலைவளர் காதலி என்றும் அழகான திருநாமங்கள்.

நெடிதுயர்ந்து அம்மன் நின்றுக்கொண்டிருக்கிறாள் முகத்தில் புன்னகையும் அருளும் வீசுகின்றன. மூக்கில் நத்து சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கிறது. நாணு கைகள் பாசம், அங்கும் அபயவரதம். பீடத்தின் கீழே ஸ்ரீசக்ரம்.

அம்பிகையைப் பார்த்தவுடன் தாயுமானவர் பாடிய பாடல் நினைவுக்கு வருகிறது.

பதியுண்டு நிதியுண்டு
புத்திர மீத்திரர்கள்

பக்கமுண்டு எக்காலமும்

பவிசுண்டு தவிசுண்டு திட்டாந்தமாக யம
படரேனுந் திமிரமணுகாக்
சதியுண்டு ஞானமாங் சதிருண்டு சதிருண்டு
காய சித்திகளுமுண்டு
கறையுண்டகண்டர் பாலம்மை நின் தாளில்
கருத்தொன்றும் உண்டாகுமேல்
நதியுண்ட கடலெனச் சமயத்தையுண்ட
பரஞானவானந்த வெளியே
நாதாந்த ரூபமே, வேதாந்த மோனமே
நானெனுமகந்தை தீர்ந்தென்
மதியுண்ட மதியான மதிவதனவல்லியே
மதுகுதனன் தங்கையே
வரைராஜனுக்கிரு கண்மணியா யுதித்த மலை
வளர் காதலிப்பெண் உமையே.

அம்பிகை சந்நிதிக்கு முன் சுக்ரவார மண்டபத்தில் அஷ்டலக்ஷ்மி
விக்கிரகங்கள் இருக்கின்றன. இந்த மண்டபத்தின் வடபுறத்தில்
உள்ள எட்டு தூண்களில் மனோன்மணி மாஹேந்திரி, கௌமாரி,
ராஜ ராஜேஸ்வரி, லக்ஷ்மி, காளி, சாமுண்டி, துவாரபாலிகைகள்
ஆகியோரும் தென்புறம் உள்ள எட்டு தூண்களில் துவாரபாலிகைகள்
சிவதுர்க்கா, வாசீஸ்வரி ஸ்கந்தமாதா, சேதுபதி கடம்பத்தேவர்
பிரதானி, புவனேஸ்வரி, அன்னபூர்ண இவர்களும் காணப்படு
கின்றனர். சந்நிதிவாயிலிலுள்ள இருபுறத் தூண்களில் விஜய
ரகுநாத சேதுபதி முத்திருளப்ப பிள்ளை. வருகநாதர் சின்னண்ணத்
தேவர், ரகுநாத சேர்வை இவர்களது உருவங்கள் காணப்படு
கின்றன.

சேது மாதவர்

ராமநாதர் சந்நிதிக்குப் பின்னால் சேதுமாதவப் பெருமான்
சந்நிதி இருக்கிறது. சலவைக் கல்லாலான வெள்ளை சிலை.

காசியில் பிந்து மாதவனையும் பிரயாகையில் வேணி மாதவனை
யும் ராமேஸ்வரத்தில் சேதுமாதவனையும் அவசியம் தரிசித்தாக
வேண்டும்.

சேதுமாதவர் கால்களில் சங்கிலியோடு காணப்படுகிறார். இது
ஏன்?

புண்ணியநிதி என்ற பாண்டிய மன்னன் தன் மனைவியுடன்
ராமேஸ்வரம் வந்து தங்கி ஒரு யாகத்தை நடத்துகிறான். அதன்
முடிவில் தனுஷ்கோடி சென்று ஸ்நானம் செய்துவிட்டுத் திரும்பும்
போது எட்டு வயது பெண் ஒருத்தியை சந்திக்கிறான். அவள் அனாதை
என்பதை அறிந்து அவளை தன்னுடனேயே வந்து தங்கும்படி அழைக்
கிறான். அப்பெண் ஒரு நிபந்தனை போடுகிறாள். யார் என் விருப்பத்
திற்கு மாறாக என்னைத் தொட்டாலும் அவளை தண்டிக்க வேண்டும்
என்பதே அந்த நிபந்தனை, மன்னன் அதற்கு உட்படுகிறான்.

ஒருநாள் நந்தவனத்தில் இப் பெண் பூப்பறிக்கும்போது ஒரு அடியார் அவள் கையைப் பிடித்து இழுத்தார். அப் பெண் கூச்ச விடவே மன்னன் அங்கு வந்து அவ்வடியாரை சங்கிலியால் பிணைத்து தூணில் கட்டி வைத்தான். அன்றிரவு கனவில் அப்பெண்ணைத் தட்டி இழுத்தவர் மகா விஷ்ணுவே என்று அறிந்தான். உடனே கட்டிவைத்த இடத்திற்கு ஓடினான். அங்கு அடியாரைக் காணவில்லை. ஒரு அசரீரி, உன் பக்தியை சோதிக்கவே திருமகள் பெண்ணாக வந்தாள். உன் பக்தியை உலகம் உணர நீ கட்டிய சங்கிலியோடு இம்மண்டபத்திலேயே இருப்பேன் என்று கேட்டது.

மறைகளுக்கும் கட்டுப்படாத மாதவனை தான் சங்கிலியால் கட்டியதை நினைத்து உருகி சேது மாதவ லக்ஷ்மி ஸ்துதி என்பதை இயற்றிப் பாடினான். இவ்விவரம் சேதுத்தல மகாத்மியத்தில் காணப்படுகிறது.

இந்தக் கோயிலின் மிகச் சிறந்த அமைப்பு அதன் நீளமான பிராகாரங்களே. இருபுறங்களிலும் ஐந்தடி உயரமுள்ள மேடைமேல் தூண்கள் வரிசையின் நடுவே இப் பிராகாரங்கள் மேல் தளத்தோடு அமைந்துள்ளன. முன்னுவது வெளிப் பிராகாரம் உகைத்திலேயே மிக நீளமானது என்று புகழ் பெற்றதாகும். தெற்கு வடக்குப் பிராகாரங்கள் ஒவ்வொன்றும் 640 அடி நீளமும், கிழக்கு மேற்குப் பிராகாரங்கள் ஒவ்வொன்றும் 400 அடி நீளமும் உள்ளன. உட்பிராகாரங்கள் கிழக்கு மேற்காக 244 அடி நீளமும், தெற்கு வடக்காக 352 அடி நீளமும் இருக்கின்றன. அவற்றின் அகலம் 15½ அடி முதல் 17 அடிவரையிலுள்ளது.

உலகிலேயே மிக நீளமான 'நடை' இது. மொத்த நீளம் 3850 அடி. அதாவது முக்கால் மைல். வெளிப் பிராகாரத்தில் மொத்தம் 1200 கற்றூண்கள் இருக்கின்றன, உயரம் 30 அடி.

ராமபாத தரிசனம்

ராமபிரானின் கரம் பட்டு பூஜிக்கப்பட்ட லிங்கத்தையும், பர்வத வர்த்தினியையும் சேது மாதவனையும் தரிசித்த பின் ராமர் பாதங்களைக் காண கந்தமாதனப் பர்வதம் செல்கிறோம். ராமேஸ்வரம் கோவிலிலிருந்து மூன்று மைலிலுள்ளது.

இது சப்த சக்தி பீடங்களில் ஒன்று என்று கருதப்படுகிறது பர்வதவர்த்தினியின் பிறந்த வீடாம். ஆடிமாதத் திருக்கல்யாண உற்சவத்தின்போது இங்கு ராமராதர் மறுவீடு வருகிறார்.

அன்னை சீதாபிராட்டியைத் தேடிவந்த ராமபிரான் ஏறி நின்று இலங்கை இருக்கும் திக்கை நோக்கிப் பார்த்த இடம். ராமரின் திருவடிகள் இங்கு உள்ளன. இந்த பர்வதம் ஒரு மணல்மலை. இங்கிருந்து தான் அனுமார் இலங்கைக்குத் தாவினார் என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

இலங்கை செல்லும் கப்பல்கள் ராமேஸ்வரத்திலிருந்து தான் கிளம்புகின்றன.

தனுஷ்கோடியிலே தான் ராமபிரான் இலங்கைக்குப் பாலம் அமைத்தார். இன்று அப்பகுதி புயலால் அழிந்துவிட்டது. இப்பகுதி இப்போது வெட்ட வெளியாகக் காட்சி அளிக்கிறது.

தனுஷ்கோடியிலுள்ளக் கட்டிடங்கள் புயலால் அழியலாம். மரங்கள் சாயலாம், ஆனால் இப்புண்ணிய மண்மீது எண்ணற்ற மக்கள் கொண்டிருக்கும் பக்தி என்றும் அழியாது.

சேது யாத்திரையை முடிந்த பின்பு ராமநாத புரத்திலுள்ள ராமலிங்க அரண்மனையில் சேது பீடதரிசனம் செய்யவேண்டும், இதனால் சேது யாத்திரையின் பூரண பலன் சித்தியாகிறது. இந்த பீடம் ஸ்ரீராமனாலேயே ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாகும்.

ராமேஸ்வரம் ஊர் எல்லையில் ஒரு விநாயகர் இருக்கிறார் முன் காலத்தில் களைப்புடன் வரும் யாத்ரீகர்கள் 'ராமநாதர்' அதோ இருக்கிறார் என்று வழிகாட்டுபவராதலால் இவருக்கு வழி காட்டும் பிள்ளையார் என்று பெயர். அது காட்டுப்பிள்ளையாராக மாறி விட்டது. இவர் வலம்புரி விநாயகர்.

உப்பூர் விநாயகர் தரிசனத்துடன் ஆரம்பமாகிய சேதுயாத்திரை காட்டுப் பிள்ளையார் தரிசனத்துடன் முடிவடைகிறது.

காசி கங்கா சேதுயாத்திரை இத்துடன் சம்பூர்ணம்.

சேதுபதிகள்

ஸ்ரீராமர் தான் கட்டிய சேதுவையும் தான் பூஜித்த சிவலிங்க ஆலயத்தையும் அப்பகுதி மறவர் தலைவருக்கு அளித்துச் சென்றாராம் அத்தலைவர் முதல் சேதுபதியானார் என்றும் அப்பரம்பரைதான் இன்றுவரைத் தொடர்கிறதென்றும் கூறப்படுகிறது.

ராமன் நண்பனாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட குகனின் வம்சத்தார் களே சேதுபதிகள் என்று கூறப்படுகிறது. ராமபிரானே நேரில் தரிசித்து அவருக்கு அளவற்ற உதவிகள் புரிந்து அவராலேயே சேது காவலர் என்ற பட்டப்பெயர் பூண்டவர் இவ்வம்சத்தினர் என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த விஜய ரகுநாத சேதுபதி என்ற அரசர் தினமும் கடலைப் படகு மூலம் கடந்து பாம்பனில் குதிரை ஏறி ஸ்ரீராம நாத சுவாமி ஆலயத்திற்கு வந்து அர்த்த ஜாம பூஜை தரிசித்த பின் பள்ளி அறை உதல்ஸத்தில் தங்க நீவட்டி பிடித்து அதன்பின்பே இரவு உணவு கொள்வதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தாராம்.

சில நாட்களில் மழை. காற்று இவை காரணமாக அர்த்த ஜாம பூஜையில் மன்னர் கலந்துக் கொள்ள முடியாமல் போய்விடுமாம் மூல சந்திதி மூடப்பட்டபிறகு தாம் வழி படுவதற்காக சுவாமி சே-வில் முன் உள்ள மண்டபத்தில் இறைவனையும் தேவியையும் பிரதிஷ்டை செய்து வைத்தார். இந்த மூர்த்திகளுக்கு சேதுபதி ஈஸ்வரர், சேதுபதி ஈஸ்வரி என்றே பெயர்.

விஜய ரகுநாத சேதுபதி குதிரை மீது அமர்ந்துள்ளது போன்ற சிலை அனுப்பு மாணியத்திலும் கரங்குவித்து நிற்கும் சிலை யொன்று அம்மன் திருக்கலியாண மண்டபத்திலும் காணலாம். ஆடித்திருக்கலியான உற்சவத்தின் போது இவரது சிலைக்கு முதல் மரியாதை செய்யப்படுகிறது.

மதுரையை ஆண்ட திருமலை நாயக்கர், சேதுபதி செய்த படை உதவிக்காக அவரை மதுரை அரசசபையில் கௌரவித்தார். “தாலிகாத்தான்” என்ற பட்டத்தை சேதுபதிக்கு வழங்கினார். பாண்டிய நாட்டுக்கு சேது நாடு கப்பம் கட்டவேண்டியதில்லை என்றும் கூறினார்.

திருமலை மன்னனுடன் உள்ள உறவின் விளைவாக சேதுபதிகள் தங்கள் பெயரின் முன்பு ‘திருமலை’ என்ற பெயரையும் சேர்த்துக் கொள்ளும்படி அனுமதிக்கப்பட்டனர். அன்று முதல் திருமலை ரகுநாத சேதுபதி என்றே சேது மன்னர் அழைக்கப்பட்டார்.

சேது வேந்தர்களின் வீரத்தைப் பாராட்டி திருமலை மன்னன் வெற்றிச் சின்னமாகத்தான் வழிப்பட்டுவந்து தங்கத்திலான துர்க்கை சிலையை பரிசாக வழங்கினார். அச்சிலை 700 பவுன் எடையுள்ளது. பாஸ்கர சேதுபதி காலத்தில் இந்த துர்க்கை சிருங்கேரி ஆசார்ய சுவாமிகளால் அதன் குரூர கலை அகற்றப்பெற்று சாந்த கலையுடன் ராஜராஜேஸ்வரியாக அரண்மனையில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கிறார். ராமநாதபுரம் அரச பரம்பரையினர் இந்த அம்பிகையை வழிப்பட்டு வருகின்றனர்.

சட்டத்தால் மன்னர்கள் தம் விசேஷ சலுகைகளை இழந்திருப்பது மற்ற மன்னர்களுக்குப் பொருந்துவதுபோல ராமநாதபுரம் சேதுபதிக்குப் பொருந்தாது. காரணம் இந்த மன்னர் பரம்பரை அன்று தொட்டு இன்று வரை அனுபவித்து வரும் இழக்க முடியாத விசேஷப்பெருமை இரண்டு. ஒன்று தெய்வப் பற்று. ஒன்று தமிழ் பற்று.

பரம்பரை பரம்பரையாக எண்ணற்றத் தமிழ் புலவர்களைப் பேணி தமிழ் வளர்த்த பெருமையோடு மதுரையில் நான்காவது தமிழ்ச்சங்கம் நிறுவிய பெருமை சேதுபதி பரம்பரையினருக்கே உரியது.

சேதுபதி வம்சத்தைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ பாண்டித்துரை தேவர் தான் மதுரையில் நான்காவது தமிழ் சங்கத்தை ஏற்படுத்தியவர் இக்குடும்பத்தினர் 52 சைவ வைஷ்ணவ தேவாலயங்களையும் 12 கட்டளைகளையும் 27 சந்திரங்களையும் சிறப்பாக நிர்வாகம் நடத்தி வருகின்றனர்.

இந்த குடும்பத்தைச்சேர்ந்த ஸ்ரீ பாஸ்கர சேதுபதி தான் விவேகானந்தரை அமெரிக்காவிற்கு அனுப்பி ஹிந்து மதப் பெருகாரையை உலகறியச் செய்ய உதவியவர்,

பண்டைப்பாண்டிய மன்னர்களே கப்பமின்றி ஆண்டுவரும்படி சேது நாட்டை சேதுபதிகளுக்கு வழங்கினர் என்று 1868 ல் பிரசுரிக் கப்பட்ட நெல்சன் மான்யுவெல் குறிப்பிடுகிறது.

சேதுபதி தரிசனமே ராமலிங்க தரிசனம் எனப் போற்றிப்புகழ்
லாமே என்று புலவர்கள் பாடியுள்ளனர்.

சேதுபதிகளின் சிறப்பான ஆட்சியைப் பற்றி சங்கர சோழன்
உலா குறிப்பிடுகிறது. இவர்களின் கொடிகளில் அனுமான் கருடன்
உருவங்கள் உண்டு.

ராமேஸ்வர ஆலயத்தில் பள்ளியறைக்கு சுவாமி புறப்படும்
போது ஆவாஹனம் விஸர்ஜனம் என்ற வைதீக சடங்குகளில் தேவர்
குடிப்பெயருடன் சேதுபதிகள் பெயரும் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

விவேகானந்தர் விஜயம்

அமெரிக்காவில் வேதாந்தப் பிரசாரம் செய்து புகழ் எய்திய
விவேகானந்தர் இந்தியாவில் வந்து இறங்கிய போது முதன் முதலில்
ராமேஸ்வரத்தில் தான் காலடி எடுத்து வைத்தார். அப்போது
அவர் ராமேஸ்வரம் கோவிலின் கோபுரவாசலில் “உண்மையான
வழிபாடு” என்ற அருமையான பிரசங்கத்தைச் செய்தார். அந்த
உரை. கல்லில் பொறிக்கப்பட்டு கோபுர வாசலில் உள்ளது.

“தூயமனமும் இதயமும் உள்ளவர்களின் பிரார்த்தனையை
சிவன் நிறைவேற்றிவைக்கிறார். புறவழிபாடு என்பது அக வழி
பாட்டின் சின்னமேயாகும். அக வழிபாடும் தூய்மையுமே உண்மை
யில் வேண்டத்தக்கவையாகும். அது இல்லாமல் புற வழிபாட்டால்
பயன் ஏது மில்லை. சுயநல மில்லாமல் பிறர்க்கு சேவை செய்யும்
மனித மனங்களில் சிவன் வாழ்கிறார்.”

விவேகானந்தரின் இப்பொன் மொழிகள் அக்கல்லெட்டி
லுள்ளது.

ராமேஸ்வரத்திலிருந்து திரும்பும்போது தான் திருப்பல்லாணி
போவது சம்பிரதாயம்.

ஸ்காந்த புராணத்தில் சேது விசேஷத்தைக் குறிப்பிடும்போது
ஒருவரைப்பார்த்து ‘சேது ஸ்நானம் செய்’ என்று சொல்பவருக்கே
சேது ஸ்நான பலன் கிடைத்து விடுகிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்
கிறது, சேதுவிற்கு போகும்படி சொல்பவர்க்கே ஸ்நான பலன்
கிடைக்குமானால் இதைப் படிக்கும் உங்களுக்கும் நிச்சயம் கிடைக்
கும் அல்லவா?

‘நஜன்’ எழுதும் மற்றொரு தீர்த்த யாத்திரை புத்தகம்

சர்வ மங்களா

(மகரமக மகத்துவம்)

விலை ரூ. 4-00.

சீக்கிரமே வெளிவருகிறது.

ஸ்ரீ கங்கா ஸ்துதி

1. ஓம் நம: சிவாயை கங்காயை சிவதாயை நமோ நம:
நமஸ்தே விஷ்ணு ரூபிணயை ப்ரும்மமூர்த்யை நமோஸ்துதே!
2. நமஸ்தே ருத்ர ரூபிணயை சாங்கர்யை தே நமோ நம:
ஸர்வதேவ ஸ்வரூபிணயை நமோ பேஷஜ மூர்த்தயே!
3. ஸர்வஸ்ய ஸர்வ வ்யாதீனாம் பிஷக் ச்ரேஷ்ட்யை நமோஸ்துதே
ஸதாஸ்னு ஜங்கம ஸம்பூத விஷ ஹந்தர்யை நமோ நம: !
4. ஸம்ஸார விஷ நாசினயை ஜீவனூயை நமோஸ்து தே
தாப த்ரிதய ஸம்ஹர்தர்யை ப்ரானேச்யை தே நமோ நம: !
5. சாந்தி ஸந்தான காரிணயை நமஸ்தே சுத்த மூர்த்தயே
ஸர்வ ஸம்சுத்தி காரிணயை நம: பாபாரி மூர்த்தயே !
6. புக்தி முக்தி ப்ரதாயினயை பத்ரதாயை நமோ நம:!!
போக உபபோக தாரிணயை போகவத்யை நமோஸ்து தே !
7. மந்தாகினயை நமஸ்தேஸ்து ஸவர்க்கதாயை நமோ நம:
நமஸ்தே த்ரைலோக்ய பூஷாயை த்ரிபதாயை நமோ நம:
8. நம: த்ரி சுக்ல ஸம்ஸ்தாயை க்ஷமாவத்யை நமோ நம:
த்ரிஹுதாசன ஸம்ஸ்தாயை தேஜோவத்யை நமோ நம: !
9. நந்தாயை விங்கதாரிணயை ஸுதா தாராத்மனே நம:
நமஸ்தே விச்வமுக்யாவை ரேவத்யை தே நமோ நம: !
10. ப்ருஹத்யை தே நமஸ்தேஸ்து லோக தாதர்யை நமோஸ்து தே
நமஸ்தே விச்வ மித்ராயை நந்தினயை தே நமோ நம: !
11. ப்ருத்வயை சிவாம்ருதாயை ச ஸுஸ்ருஷாயை நமோ நம:
பராசர சதாடியாயை தாராயை தே நமோ நம: !
12. பாசஜால நிக்ருந்தினயை அபின்னூயை நமோஸ்து தே
சாந்தநதாயை ச வரிஷ்டாயை வரதாயை நமோ நம: !
13. உக்ராயை ஸுக ஜக்த்யை ச ஸஞ்ஜீவினயை நமோஸ்து தே
ப்ரும்மிஷ்டாயை ப்ரும்மதாயை துரிதகன்யை நமோ நம: !
14. ப்ரணதார்த்தி ப்ரபஞ்ஜினயை ஜகன்மாத்ரே நமோஸ்து தே
ஸர்வாபத் ப்ரதிபக்ஷாயை மங்களாயை நமோ நம:!
15. சரணுகத தினூர்த்த பரித்ராண பராயணே
ஸர்வஸ்ய ஆர்த்திஹரே தேவி நாராயணயை நமோஸ்துதே !
16. நிர்லேபாயை துர்க்க ஹந்தர்யை தக்ஷாயை தே நமோ நம:
பராபர பராயை ச கங்கே நிர்வாணதாயினி.
17. கங்கே மமாக்ரதோ யூயா: கங்கே மே திஷ்ட ப்ருஷ்டத:
கங்கே மே பார்ச்வயோ ரேஹி கங்கை த்வய்யஸ்து மே ஸ்திதி:
18. ஆதெள த்வம் அந்தே மத்யே ச ஸர்வம் த்வம் சிவதே சிவே
த்வமேவ மூலப்ரக்ருதி: த்வம் புமான் பர ஏவ ஹி.

கங்கே த்வம் பரமாத்மா ச சிவ: துப்யம் நம: சிவே !

கங்கா அஷ்டோத்திரம்

ஒவ்வொரு நாமாவின் ஆரம்பத்தில் 'ஓம்' என்றும் முடிவில் நம என்று சேர்த்துச் சொல்லவும்.

நமோ கங்காயை விஷ்ணுபாத ஸம்பூதாயை ஹரவல்லபாயை ஹிமாசலேந்திர தனயாயை கிரி மண்டல காமின்யை தாராகாராதி ஜனன்யை ஸகர ஆத்மஜ தாரகாயை ஸரஸ்வதி ஸமா யுக்தாயை ஸுகோஷாயை ஸிந்துகாமின்யை		ஆகண்டல வன வாஸாயை கண்டேந்து க்ருதசேகராயை அம்ருதாகார ஸலிலாயை லீலாலங்கித பர்வதாயை விரிஞ்சி கலஸா வாஸாயை த்ரிவேண்யை த்ரிகுணத்மிகாயை ஸங்கத அகௌக சமன்யை	
பாகிரத்யை பாக்யவத்யை பகிரத ரதாநுகாயை த்ரிவிக்ரம பத உத்பூதாயை த்ரிலோக பத காமின்யை க்ஷீர சுப்ராயை பகு க்ஷீராயை க்ஷீரவ்ருக்ஷ ஸமகுலாயை த்ரிலோசன ஜடாவாஸாயை ரிணத்ரய விமோசன்யை	10	சங்க துந்துபி நிஸ்வநாயை பிதி ஹர்த்ரே	50
த்ரிபுரா சிரஸ் குடாயை ஜாந்ஹவ்யை நரபீதி ஹ்ருதே அவ்ய யாயை நயன ஆனந்த தாயின்யை நகபுத்ரிகாயை நிரஞ்ஜனாயை நித்ய சுத்தாயை நீரஜாளி பரிஷ்க்ருதாயை சாவித்ரியை	20	பாக்யதாயின்யை பிந்ந பிரும்மாண்ட ரூபின்யை நந்தின்யை சீக்ர காயை சரண்யை சசிசேகராயை சாங்கர்யை சபரீபூர்ணாயை பர்க்க மூர்க்க க்ருதாலயாயை பவப்ரியாயை	60
ஸலிலா வாஸாயை ஸாகராம்பு ஸமேதின்யை ரம்யாயை பிந்துஸரஸே அவ்யக்தாயை அவ்யக்த ரூபத்ருதே உமா ஸ பதன்யை சுப்ராங்கயை ஸ்ரீமத்யை துவளாம்பராயை	30	ஸத்யஸத்த ப்ரியாயை ஹம்ஸ ஸ்வரூபின்யை பகிரதப்ருதாயை அநந்தாயை சரத் சந்திர நிபானனாயை ஓம்கார ரூபின்யை அனலாயை க்ரீடா கல்லோல காரிண்யை ஸ்வர்க்க சோபன சரண்யை ஸ்ர்வதேவ ஸ்வரூபின்யை	70
	40	அம்ப ப்ரதாயை துக்க ஹந்தர்யை சாந்தி சந்தான காருண்யை தாரீத்ர்ய ஹந்தர்யை சிவதாயை ஸம்ஸார விஷ நாசின்யை ப்ரயாக நிலயாயை சீதாயை தாபத்ரய விமோசின்யை	

சரணாகத தீர்த்த பரித்ராணயை	80	ஜங்கமாயை ஜங்கம் ஆதாராயை ஜலருபாயை ஜகத் தாத்ரீயை ஜகத் பூதாயை ஜநார்கிதாயை ஜந்ஹு புத்ரீயை	100
ஸுமுக்தி தாயை பாப ஹந்த்ரீயை பாவநாங்காயை பரப்பிரும்ம ஸ்வரூபின்யை பூர்ணயை புராதனயை புண்யாயை புண்யதாயை புண்யவாஹின்யை புலோமஜ அர்கிதாயை	90	ஜகன் மாத்ரே ஜம்பூத்வீப விஹாரின்யை பவ பத்னியை பீஷ்ம மாத்ரே ஸித்தாயை ஓம் ரம்யரூப த்ருதாயை - உமா சகோதரீயை அக்ஞான திமிர அபஹ்ருதே	108
பூதாயை பூதத்ரிபுவனயை ஜயாயை			

கங்காஷ்டகம்

(ஆதிசங்கரர்)

பகவதி பவலீலாமௌலி மாலே தவாம்ப: கணமணு பரிமாணம் ப்ராணிநோயே ஸ்ப்ருசந்தி ! அமர நகர நாரீ சாமர க்ராஹிணீ நாம் விகத கலிகலங்காதங்க மங்கேலுடந்தி	1
ப்ரஹ்மானந்தம் கண்டயந்தி ஹரசிரஸீ ஜடா வல்லி முல்லாஸயந்தி, ஸ்வர்லோகாதாபதந்தி சநககிரி குஹா கண்டசைலாத் ஸகலந்தி ! க்ஷோணீ ப்ருஷ்டே லுடந்தி துரித சய சமூர்நிர்பரம் பர்தஸயந்தி பாதோதிம் பூரயந்தி ஸுரநகரஸரித்பாவநீந : புநாது	2
மஜ்ஜந்மாதங்க கும்பச்யுத மதமதிராமோத மத்தாலிஜாலம் ஸநாநை: ஸித்தாங்க நானாம் குச்யுக விகலத் குங்குமா ஷங்ககிபிங்கம் ஸாயம்ப்ராதர்மு நீநாம் குசகுஸும சயை: சந்நதீரஸ்த நீரம் பாயாந்நோ காங்கமம்ப: கரிகலப கராக்ராத்ரம் ஹஸ்தரங்கம்	3
ஆதாவாதி பிதாமஹஸ்ய நியம வ்யாபார பாத்ரேஜலம் ப: சாத்பந்நகசாயிநோ பகவத: பாதோதகம் பாவநம் ! பூய: சம்பு ஜடாவிபூஷண மணிர்ஜஹ் நோர் மஹர்ஷேசியம் கன்யா கல்மஷ நாகிநீ பகவதீ பாகீரதி பூதலே	4
சைலேந்த்ரா தவதாரிணீ நிஜ்ஜலே மஜ்ஜஜ்ஜ நோத்தாமிணீச்ரே பாராவார விஹாரிணீ பவபயச்ரேணீ ஸமுத்ஸாரீணீ ! சேஷாஹேரநு காரிணீ ஹரசிரோ வல்லீதலா காரிணீ காசிப்ராந்தவி ஹாரிணீ விஜயதே கங்காமநோ ஹாரிணீ	5
குதோவீசித்வீசிஸ்தவ யதிகதா லோசநபதம் த்வமாபீதா பீதாம்பர புரநிவாஸம் விதரஸி ! த்வதுத்வஸங்கே கங்கே பததியதி காயஸ்தநு ப்ருதாம் ததாமாத: சாதக்ரதவ பதலாபோப்யதி லகு:	6

பகவதிதவதீரே நீரமாத்ராச தோஹம்
 விகதவிஷயத்ருஷ்ண: க்ருஷ்ண மாராதயாமி |
 ஸகல கல்ஷபங்கே ஸ்வர்க்க ஸோபான ஸங்கே
 தரலதரங்கே தேவிகங்கே ப்ரஸீத ||

மாத: சாம்பவி சம்புஸங்க மிலிதே மௌலௌ நிதாயாஞ்ஜவிம்
 த்வத்தீரே வபுஷோ வஸாந ஸமயே நாராயணாங்கிரித்வயம் |
 ஸாநதம் ஸமரதோ பவிஷ்யதி மம ப்ராணப்ரயானோத்ஸவே
 பூயாத்பக்திவிச்யுதா ஹரிஹராத்வை தாத்மிகா சாச்வதி ||

கங்காஷ்டக மிதம் புண்யம் ய: படேத் ப்ரய தோநர : |
 ஸர்வ பாப விநிர்முக்தோ விஷ்ணுலோகம் ஸ கச்சதி ||

ஸ்ரீ விஸ்வநாதாஷ்டகம்

1. கங்காதரங்கரமணீய ஜடாகலாபம்,
 கௌரீ நிரந்தர விபூஷித வாமபாகம் |
 நாராயண ப்ரியமநங்க மதாபஹாரம்,
 வாராணஸீபுரபதிம் பஜ விச்வநாதம் ||
2. வாசாம கோசர மநேககுணஸ்வரூபம்,
 வாகீசவிஷ்ணு ஸூரஸேவித பாதபீடம் |
 வாமனே விக்ரஹவரேண களத்ரவந்தம்
 வாராணஸீபுரபதிம் பஜ விச்வநாதம் ||
3. பூதாதிபம் புஜக பூஷண பூஷிதாங்கம்,
 வ்யாக்ராஜிநாம் பரதரம்ஜடிலம் த்ரிணேதரம் |
 பாசாங்குசா பய வரப்ரத சூலபாணிம்,
 வாராணஸீபுரபதிம் பஜ விச்வநாதம் ||
4. சீதாம்க சோபித கிரீட விராஜமானம்,
 பாலேக்ஷ்ணநல விசோஷித பஞ்சபாணம் |
 நாகாதி பாரசித பாஸுர:கர்ணபூரம்,
 வாராணஸீ புரபதிம் பஜ விச்வநாதம் ||
5. பஞ்சானனம் துரிதமத்த மதங்கஜானம்,
 நாகாந்தகம் தனுஜபுங்கவ பன்னகானம் |
 தாவானலம் மரணசோக ஜராடவீநாம்,
 வாராணஸீபுரபதிம் பஜ விச்வநாதம் ||
6. தேஜோமயம் ஸகுணநிர்குணமத்விதியம்,
 ஆனந்தசந்தமபராஜி தமப்ரயேயம் |
 நாகாத்மகம் ஸகல நிஷ்கள மாத்மரூபம்
 வாராணஸீ புரபதிம் பஜ விச்வநாதம் ||
7. ஆசாம் விஹாய பரிஹ்ருத்யபரஸ்ய நிந்தாம்,
 பாபேரதிஞ்சஸுனிவார்ய மனஸ்ஸுமாதௌ |
 ஆதாய ஹ்ருத்கமல மத்யகதம் பரேசம்,
 வாராணஸீபுரபதிம் பஜ விச்வநாதம் ||
8. ராகாதி தோஷ ரஹிதம் ஸ்வஜ்ஞானராக,
 வைராகிய சாந்திநிலயம் கிரிஜா ஸஹாயம் |
 மாதூர்ய தைர்ய ஸுபகம் கரளாபிரமம்,
 வாராணஸீபுரபதிம் பஜவிச்வநாதம் ||

9. வாராணஸீபுரபதே ஸ்தவனம் சிவஸ்ய,
 வ்யாக்யா தமஷ்டகமிதம் படதே மனுஷ்ய |
 வித்யாம், ஸ்ரீயம், விபுல ஸௌக்யமனந்த
 கீர்த்திம், ஸம்ப்ராப்ய தேஹவிலயேலபதேச மோக்ஷம் ||
 விச்வ நாதாஷ்டகமிதம் யப் பதேச்சிவ ஸன்னிதௌ
 சிவலோக மவாப்னோதி, சிவேன ஸஹமோததே.

கால பைரவாஷ்டகம்

- தேவராஜ ஸேவ்ய மாந பாவநாங்க்ரி பங்கஜம்
 வ்யாலயக்ஞ ஸூத்ரமிந்து சேகரம் க்ருபாகரம் |
 நாரதா தியோகி வ்ருந்த வந்திதம் திகம்பரம்
 காசிகா புராதிநாத காலபைரவம் பஜே 1
- பாநு கோடி பாஸ்வரம் பவாப்தி தாரசகம் பரம்
 நீலகண்ட பீப்ஸிதார்த்த தாயகம் த்ரிலோசநம் |
 கால கால மம்புஜாக்ஷ மக்ஷகூல மக்ஷரம்
 காசிகாபுராதிநாத காலபைரவம் பஜே 2
- கூலடங்க பாசதண்ட பாணிமாதி காரணம்
 ச்யாம காயமாதிதேவ மக்ஷரம் நிராமயம் |
 பீம விக்ரமம் ப்ரபும் விசித்ரதாண்டவ ப்ரியம்
 காசிகா புராதிநாத காலபைரவம் பஜே 3
- புக்தி முக்தி தாயகம் ப்ரசஸ்தசாநு விக்ரஹம்
 பக்தவத்ஸலம் ஸ்திதம் ஸமஸ்த லோக விக்ரஹம் |
 விநிக்வணந் மநோக்ஞஹேம கிங்கினீலஸத் கடிம்
 காசிகா புராதிநாத கால பைரவம் பஜே 4
- தர்மஸேது பாலகம் த்வதர்ம மார்க்க நாசகம்
 கர்மபாச மோசகம் ஸுசர்ம தாயகம் விபும் |
 ஸ்வர்ண வர்ணசேஷ பாச சோபிதாங்க மண்டலம்
 காசிகா புராதிநாத காலபைரவம் பஜே 5
- ரத்ன பாதுகா ப்ரபாபிராம் பாதயுக்தமகம்
 நித்ய மத்விதீய மிஷ்டதைவதம் நிரஞ்ஜநம் |
 ம்ருத்யு தர்ப்ப நாசநம் கரால தம்ஷ்ட்ர மோக்ஷணம்
 காசிகா புராதிநாத காலபைரவம் பஜே 6
- அட்டஹாஸ பிந்நபத்ம ஜாண்ட கோசஸந்ததிம்
 த்ருஷ்டி பாத நஷ்ட பாப ஜால முக்ர சாஸநம் |
 அஷ்டஸித்தி தாயகம் கபால மாலிகந்தரம்
 காசிகா புராதிநாத காலபைரவம் பஜே 7
- பூதஸங்க நாயகம் விசால கீர்த்திதாயகம்
 காசிவாஸ லோகபுண்ய பாப சோதகம் விபும் |
 நீதிமார்க்க கோவிதம் புராதநம் ஜகத்பதிம்
 காசிகா புராதிநாத கால பைரவம் பஜே 8
- காலபைரவாஷ்டகம் படந்தியே மநோஹரம்
 க்ஞாந முக்தி ஸாதனம் விசித்ர புண்ய வர்த்தனம் |
 சோகமோஹ தைந்ய லோப கோப தாபநாசநம்
 தேப்ரயாந்தி கால பைரவாங்க்ரி ஸந்திதிம் த்ருவம் ||

ஸ்ரீராமநாத ஸ்தோத்ரம்

- கமலாபதி பூஜித திவ்ய தநோ நிகமாகம ஸம்ஸ்துத பூதபதே |
உரகாதி விபூஷண சூலதர விஜயீபவ ராஜத ஸைலபதே || 1
சதுராநந ஷண்முக சார்ங்கதர ப்ரமுகைரபி ஸேவித பாதயுக |
த்ரீபுராந்தக சூல கபால தர பரிபாஹி விபோ கருணாகர மாம் || 2
அதிமோஹ தமோபிஹதாதம் தியம் ஹ்ருதயாதி க்ருதை
ரபராததசதை |
ஸஹிதம் நமிதம் தவ பாதயுகே பரிபாலயமாம் சிவராம பதே || 3
ரகுநாத கரார்ச்சித பாதஸரோருஹ மோக்ஷ பலப்ரத நீலகள |
அக ஸங்க நிவாரக பாலய மாம் வரதோ பவ ஸாம்பஸதா
சிவ போ || 4
ஸகலாகம ஸாரஸுதாம்புநிதே ரஜநீகர பிம்பஸமாந முகாத் |
வரதாந ரதாத் ஸுரஸேவ்ய பதாத் கிரிஜா ரமணாத் ந பரம் கலயே || 5
கிரிராஜஸுதா கமபீயகரம் ஸிதசந்த்ர கலாதர மௌளிதலம் |
த்ரீபுராதிநிஸாசர காலமஹம் கிரிஜா ரமணம் நதராம மயே || 6
ஸுகதம் ஸுமுகம் ஸுலபம் ஸுஹிருதம் ஸுபதம் ச சராக்ரபி
நாகதரம் |
அபஹாய ஸதாசிவ மந்யமஹம் ந கதஞ்சந கஞ்சந ஜாது பஜே || 7
விநா ராமநாதம் ந நாதோ ந நாத: ஸதா ராமநாதம் ஸ்மராமி
ஸ்மராமி |
ப்ரபோ ராமநாத ப்ரஸீத ப்ரஸீத ப்ரியம் ராமநாத ப்ரயச்ச
ப்ரயச்ச || 8
ஸுதூராத் தவாஹம் பவாம்போஜ யுக்மே
ப்ரணாமம் சகர்த்தும் ப்ரபந்நோ (அ)ஸ்மி நித்யம் |
ஸக்ருத் பூஜயா நித்ய பூஜாபலத்வம்
ப்ரயச்ச ப்ரயச்ச ப்ரபோ ராமநாத || 9
அக்ஞாநிநா மயா தோஷாந் அஸேஷாந் விஹிதாத் ஹர |
க்ஷமஸ்வ த்வம் க்ஷமஸ்வ த்வம் கந்தஸைல சிகாமணே || 10
- பிறருக்காக தர்ப்பத்தால் கூர்ச்சம் செய்து அதில் அவர்களை
நினைத்து அதை வைத்துக் கொண்டு ஸ்நானம் செய்தால் யாருக்காக
செய்தோமோ அவருக்கு எட்டில் ஒரு பங்கு புண்ணியம் கிடைக்கும்
என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

தீர்த்த யாத்திரையில் அன்னதானம் முக்கியம். ஒருவருக்கு
மட்டும் அன்னமளித்தாலும் போதும். அன்னதானம் செய்வதற்கு
நாம் பிராம்மணர்களைப் பரீக்ஷிக்கக் கூடாது. மாவு, அன்னம்,
பாயஸம் இவைகளால் பிண்டம் பிடித்து பிண்ட தானம் செய்வது
விசேஷம். பிண்ணாக்கிலும், வெல்லத்தாலும் பிண்டம் அளிக்க
லாம். தீர்த்த கரையில் சிரார்த்தம் செய்வது விசேஷம்.

முடிவுரை

பூர்வ ஜன்ம பூஜாபலன்

காசியில் தர்மம் நான்கு கால்களுடன் இருக்கிறது. ஆகவே ஒரு சிறிது தர்மம் செய்வதாலும் மலைபோல் வளரும்.

கங்கை கரையில் ஒரு பெரியவர் காசி மகாத்மியத்தைப் பற்றி பிரவசனம் செய்துக்கொண்டிருந்தார். கங்கையில் ஸ்நானம் செய்தால் பாவம் போய்விடும் என்பதை ஆதாரபூர்வமாக சுலோகங்களுடன் விளக்கினார் அவர். ஏராளமானவர்கள் இதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

கைகாசத்தில் சிவபெருமான் பார்வதியுடன் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது, தேவி, "இந்த பெரியவர் இப்படிச் சொல்கிறாரே இவ்வளவுபேர்களும் கங்கையில் ஸ்நானம் செய்வதால் இவர்கள் பாவம் போய் புண்ய லோகம் சென்றால் அங்கு இடமிருக்காதே" என்றான்.

சிவபெருமான் அம்பிகையும் பூலோகத்திற்கு வயதான தம்பதிகளாக வந்தனர். கிழவர் கங்கையில் ஸ்நானம் செய்தபோது நதியோடு போய்விட்டார். கிழவி அவரை காய்பாற்றுங்கள் என்று கத்தினாள்.

சிலர் நதியில் குதிக்கத் தயாரானார்கள். அப்போது கிழவி ஒரு பாவமும் இல்லாதவர்கள்தான் அவரைத் தொடலாம். இல்லையெல் பாவமுள்ளவர்கள் தொட்டாலே அவர் உயிர் போய்விடும் என்றாள்.

நதியில் குதிக்கத் தயாரானவர்கள் பின்வாங்கினர்.

ஒருவன் அங்கு வந்து விஷயம் என்னவென்று தெரிந்துக் கொண்டான்.

"நான் பல பாவங்கள் செய்தவன்தான். பௌராணிகர் கூறியதைக் கேட்டேன். கங்கையில் ஒரு முழுக்கு போட்டால் பாவம் போய்விடும் என்றார்" என்று சொல்லிவிட்டு ஒரு முழுக்கு போட்டு விட்டு பெரியவரை மீட்க நீந்தியே போய்விட்டான்.

சிவபெருமான் அவனுக்குக் காட்சிகொடுத்தார்.

இதன் பிறகு சிவபெருமான் தேவியைப் பார்த்து "பார்த்தாயா இத்தனை பேர் இருந்தும் ஒருவனுக்கேதான் கேட்டதில் நம்பிக்கை. அந்த ஒருவனுக்கு நமது அருள் கிடைத்தது" என்றார்.

இறைவனிடமும் பெரியோர்கள் வாக்கிலும் உறுதியான நம்பிக்கை இல்லாவிட்டால் நற்பயன் கிட்டாது. இதை விளக்கும் ஒரு பழம் பாடல்

மந்திரமும் தேவும்
மருந்தும் குருஅருளும்
தந்திரமும் ஞானத்
தவத்துறையும் யந்திரமும்
மெய்என்றால்

மெய்யாக மேதினியிலே விளங்கிப்
பொய் என்றால் பொய்யாகிப்போம்.

முன்ஜன்மத்தில் செய்த புண்ணியத்தால்தான் காசி ராமேஸ்வர
யாத்திரை கிடைக்கும்.

ஆயிரம் ஜன்மாக்களில் புண்ணியம் செய்திருந்தால் தான் காசி
வாசம் கிடைக்கும்.

காசிக்குப் போவதாக கிளம்பினாலேயே நம் பித்ருக்கள் பரம
சந்தோஷத்துடன் நம்மை ஆசீர்வதிக்கிறார்கள்.

இப்புத்தகம் எழுதியதன் நோக்கம் இந்த யாத்திரை முக்யத்து
வத்தை விளக்குவதுடன் கூடுமானவரை எப்படி சாஸ்திரத்தை
யொட்டி செய்ய வேண்டும் என்பதை எடுத்துக் காட்டத்தான்.

காசி செல்பவர்கள் இந்தப் புத்தகத்தால் பயனடைந்தால்
இதை எழுதி வெளியிட்ட சிரமம் பயன்பெறும்.

சுபம்.

தீபாவளி யன்று சொக்கட்டான்

தீபாவளி புண்ணிய தினத்தன்று ஈசுவரனும் தேவியும்
சொக்கட்டான் ஆடினர். தேவிதான் வெற்றிமேல் வெற்றி
பெற்றாள். சுவாமி தன் பொருள்கள் நந்திதேவர் பிறை
சந்திரன் திருவாபரணங்கள் முதலிய எல்லாவற்றையுமே
பணயம் வைத்து தோற்று விட்டார்.

இனித் தன்னையே பணயம் வைத்து ஆட வேண்டியது
தான் என்று பகவான் நினைத்த சமயத்தில் தேவி மந்த
ஹாசம் புரிந்தாள்.

ஆனால் இறைவனின் தலைக்குள் ஒளிந்திருந்து இதுவரை
பணயம் வைக்கப்படாதிருந்த கங்கா தேவிக்கோ ஆத்திரமே
ஏற்பட்டு விட்டது. ஐயனது முடியிலிருந்து அவள் தானு
கவே வெளிபட்டுத் தேவிக்குப் பயணமாகிறாள்.

வடநாட்டில் முக்கியமாக தீபாவளி யன்றிரவு சொக்
கட்டான் ஆடுவது வழக்கம். அன்று ஆட்டத்தில் வெற்றி
பெறுபவர்க்கு அம்பிகையின் அருள் கிடைக்கும் என்பது நம்
பிக்கை.

சீங்கப்பூரில்

மிரதபா மிரகர

நூல்கள்

கிடைக்குமிடம்

கலைமகள்

புத்தக

நிலையம்

113, சிராங்குன்

சாலை, சிங்கப்பூர்—8.

காசி கங்கா சேது
யாத்திரை
ஸ்ரீ சண்டி ஹிருதயம்
ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரி
சக்தி பிரபாவம்
சிதானந்த மயம்
சண்டி சப்தசதி
ஹரி ஹர அம்ச
ஆசார்யர்கள்
ஸ்ரீ தத்தாத்ரேய
விஜயம்
தசாவதார தத்துவம்
வரலக்ஷ்மி தாயே
வருக வருகவே
கணபதி ஹிருதயம்
மீனாக்ஷி திருவிளை
யாடல்
நமசிவாய வாழ்க

கண்கண்ட தெய்வம்
கருமாரி
பாராயணமாலா
விளை தீர்க்கும்
விநாயகர்
வாழ்க்கைத்
தத்துவங்கள்
ஸ்ரீ நவ துர்க்கா
ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வரர்
துதி மாலா
ஏழுமலை ஆண்டவன்
உலக மகா
புருஷர்கள்
திப தரிசனம்
ஸ்ரீ சக்ர நாயகிகள்
தேவி புவனேஸ்வரி
ஏன் பள்ளி
கொண்டீர்?

முருக தரிசனம்
வாக்தேவி லைபவம்
முக பஞ்ச சதி
ஜகன்மாதா லலிதா
தமிழர் பண்டிகை
களும் பண்பாடும்
பாவை உணர்த்தும்
தத்துவங்கள்
லக்ஷ்மி கடாசுஷம்
தேவி காயத்ரி
சுவாமியே சரணம்
ஐயப்பா
கருணை காமாசுபி
சாமுண்டீஸ்வரி
துர்க்கா பரமேஸ்வரி
குரு தத்துவம்
அன்னை பராசக்தி

‘நஜன்’ எழுதிய மேற்கண்ட புத்தகங்கள் ஒவ்வொன்றும்
ஒரு தெய்வீகக் கனி.

மற்றும் அடுத்தடுத்து வெளிவரும் புத்தகங்கள் அனைத்தும்
இங்கு கிடைக்கும் :

தொலைபேசி எண்: 2932921.

நிலகிரீ ஊட்டி டைகர் ஹல் குகை

ஜய ஹனுமான் கிருபை

நம் பாரத தேசத்தின் புராதன மாந்திரீக உபாஸனா முறையைப் பின் பற்றி கேரள குரு அனுக்கிரகத்தால் மந்திர சாஸ்திரப்படி ஸ்ரீபஞ்சமுகி ஹனுமத் உபாசனையால் மாந்திரீக சம்பந்தமான விஷயங்களும், மற்றும் கிரஹ தோஷம், சத்ரு தோஷம், சரீர தோஷம், வியாபார தோஷம், உத்யோக தோஷம், விவாஹ தோஷம், சங்கா தோஷம், புத்ர சந்தான தோஷம், சித்த பிரமை, தம்பதி தோஷம், ஆபிசாரம் அபஸ்மாரம் முதலியன கழிப்பு, ஜபம், ரக்ஷை, ஹோமம் முதலியவைகளால் நிவர்த்தி செய்யப் படும்.

N. B. கடிதம் எழுதி பதில் தெரிந்த பின் நேரில் சந்திக்கலாம்.

ஸ்வாமி ஹனுமான் தாஸ்

“ஹனுமத் உபாஸி” மிலட்டுர்-614301

தஞ்சாவூர் ஜில்லா. தமிழ்நாடு.

ஸ்வாமிகளால் வெளியிடப்பட்டு ஸ்ரீ காஞ்சி, ஸ்ரீ சிருங்கேரி பெரியவர்களால் அனுக்ரஹிக்கப்பட்ட “ஜய ஹனுமான்” படம் பூஜைக்கு மிக விசேஷமானது.

ஓம் ஸ்ரீ மாத்ரே நம :

பூஜைக்குரிய தெய்வீக சாதனங்கள்

ஸ்ரீ சிருங்கேரி சாரதா பீட ஸ்ரீ மகா சந்நிதானம் அவர்கள் அனுக்ரகித்து ஸ்ரீ முகம் வழங்கியது. சாஸ்த்ரோக்தமாக தயார் செய்யப்பட்டது.

பூஜையில் வைக்கும் ஸ்ரீ மகா மேரு, ஸ்ரீ சக்ரங்கள்.

ஸ்ரீ மகா மேரு (பஞ்சலோகம்) $2\frac{1}{4}" \times 2\frac{1}{4}"$ விலை ரூ. 325/-

ஸ்ரீ சக்ரம் (பஞ்சலோகம்) $2" \times 2"$ விலை ரூ. 75/-

ஸ்ரீ சக்ரம் (காப்பர்) $3'' \times 3''$ விலை ரூ. 35.

மகான் ஸ்ரீ தத்தாத்ரேயர் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட கண் திருஷ்டி மகா சக்ரம்: வீடு, வியாபார ஸ்தலம், தொழிற்கூடம் இவைகளில் வைத்தால் வியாபார விருத்தியும் உண்டாகும். மேலும் பிறரால் ஏற்படும் தொல்லைகள், எதிர்ப்புகள் ஆகியவற்றை முறியடிக்க கூடியது; பஸ், லாரி, ஸ்கூட்டர் இவைகளில் வைத்தால் விபத்துக்கள் நேரிடாமல் பாதுகாக்க வல்லது. இதன் விலை ரூ. 30-00.

உடலில் அணியும் வெள்ளி டாலர்: ஒரு புறம் சக்ரம். மறுபுறம் தத்தாத்ரேயர் உருவம் பொறிக்கப்பட்டது. இதன் விலை ரூ. 25-00

விவாக பிராப்தி டாலர்: நீண்ட நாட்களாக தடை ஏற்பட்டு இருக்கும் பெண்களுக்கோ, ஆண்களுக்கோ, இதை அணிந்த 108 நாட்களுக்குள் விவாகம் நடக்கவல்லது. நட்சத்திரம் எழுதி அனுப்பினால் பூஜையில் வைத்து பிரசாதத்துடன் டாலர் அனுப்பப்படும். இதன் விலை ரூ. 30-00. மற்றும் இதர சாதனங்கள் தேவைப்படுவோர் எங்களது கேட்லாக்கை இலவசமாகப் பெற்று பயன் அடையலாம்.

விலாசம்: வீஸ்வகர்மக்கு S. T. முருகபூஷணம்

நவசக்தி நிலையம்

96/1, லாயிட்ஸ் சாலை, ஸ்டேட் பாங்க் எதிரில் (கோபாலபுரம்)
சென்னை-600086. போன் : 812013

எங்கள் லட்சியம் : லோகா சமஸ்தாஸ் சுகிணோ பவந்து.

சீக்கிரமே வெளிவரும் பிரதிபாவின் புத்தகங்கள்

நவக்கிரகங்கள்—வரலாறும் வழிபாடும்
குழந்தையும் தெய்வமும்
திர்க்க சுமங்கலி பவ

ACCE 3383

வெளிவந்துள்ள மறு பதிப்புகள்

ஐகம்மாதா லலிதா (2-ம் பதிப்பு)	ரூ. 4-00
துர்க்கா பரமேஸ்வரி (3-ம் பதிப்பு)	ரூ. 4-00
லக்ஷ்மி கடாசுடம் (4-ம் பதிப்பு)	ரூ. 4-00
திப தரிசனம் (2-ம் பதிப்பு)	ரூ. 4-00
ஸ்ரீ சக்ர நாயகிகள் (2-ம் பதிப்பு)	ரூ. 5-00
தமிழர் பண்டிகைகளும் பண்பாடும் (2-ம் பதிப்பு)	ரூ. 6-00
தேவி புவனேஸ்வரி (2-ம் பதிப்பு)	ரூ. 4-00

வெளிவரவிருக்கும் மறு பதிப்புகள்

ஸ்ரீ நவ துர்க்கா (2-ம் பதிப்பு)	ரூ. 4-00
வரலக்ஷ்மி தாயே வருக வருகவே (2-ம் பதிப்பு)	ரூ. 4-00
வாக்தேவி வைபவம் (2-ம் பதிப்பு)	ரூ. 4-00
கருணை காமாக்ஷி (3-ம் பதிப்பு)	ரூ. 4-00
குரு தத்துவம் (3-ம் பதிப்பு)	ரூ. 4-00
பாவை உணர்த்தும் தத்துவங்கள் (2-ம் பதிப்பு)	ரூ. 4-00

பிரதிபா பிரசுரம்

39. ஆடம் தெரு, மைலாப்பூர், சென்னை 600 004

Phone : 74720

மகா மக ஆண்டில் தீர்த்த யாத்திரை பற்றிய

இரு அருமையான புத்தகங்கள்

“நஜன்”

எழுதியுள்ள

மிரதிபா வெளியீடுகள்

★ காசி-கங்கா-சேது
யாத்திரை

மஞ்சக்குடி ஸ்ரீராஜ
கோபால் சாஸ்திரிகள்
முகவுரையுடன்

★ சர்வ மங்களா

(மகாமக மகத்துவம்)

சிருங்கார சுப்பிரமணிய
சாஸ்திரிகள்
முகவுரையுடன்

சீக்கிரமே வெளிவருகின்றன.

★

108 முருகன் தலங்களுக்கு
நஜன் அழைத்துச் செல்லும்
யாத்திரை

முருக தரிசனம்

2-ம் பதிப்பு

விலை ரூ. 4-00

விவரங்களுக்கு :

மிரதிபா பிரசுரம்

39, ஆடம் தெரு, மைலாப்பூர், சென்னை 600 004

Phone : 74720